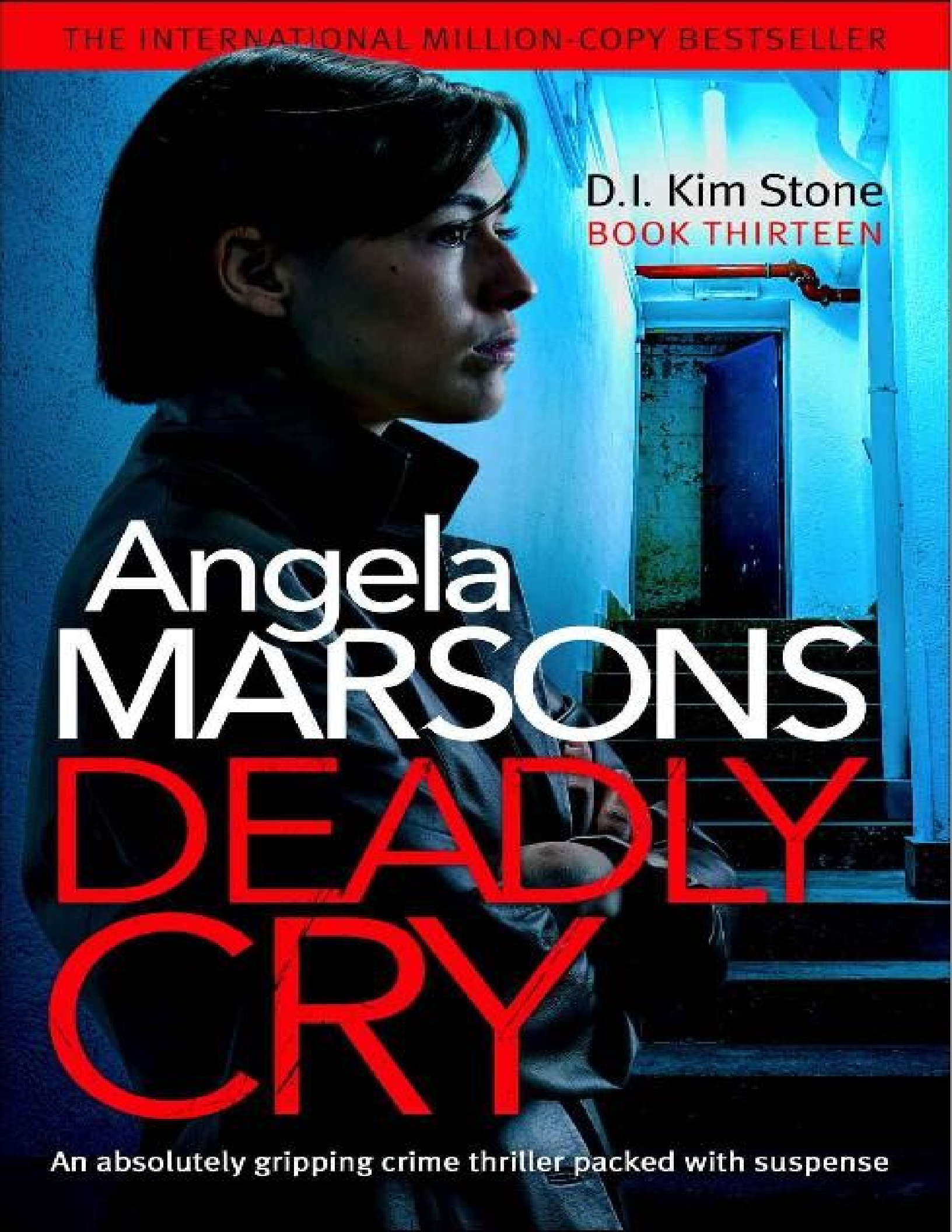
THE INTERNATIONAL MILLION-COPY BESTSELLER

D.I. Kim Stone
BOOK THIRTEEN

Angela MARSONS

DEADLY CRY

An absolutely gripping crime thriller packed with suspense

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ÖLÜMCÜL ÇIĞLIK

GERILIM DOLU, KESINLIKLE SÜRÜKLEYICI BIR SUÇ GERILIMI

Sesli olarak mevcuttur

DEDEKTIF KIM STONE PREQUEL

FIRST BLOOD (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)

DEDEKTIF KIM STONE SERISI

1. SILENT SCREAM (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
2. EVIL GAMES (İngiltere ve ABD'de mevcut)
3. KAYIP KIZLAR (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
4. PLAY DEAD (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
5. BLOOD LINES (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
6. DEAD SOULS (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
7. BROKEN BONES (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
8. DYING TRUTH (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
9. FATAL PROMISE (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
10. DEAD MEMORIES (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
11. CHILD'S PLAY (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
12. KILLING MIND (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)

DIĞER KITAPLAR

DEAR MOTHER (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)

UNUTULAN KADIN (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)

Bu kitap Lynda Allen'a adanmıştır. Kız

kardeşim ve arkadaşım.

PROLOGUE

"Anne, anne, şuna bak," diye ağlıyorum, kolumu uzatarak. Gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum ama bir damlacık kaçıyor ve yanağıma doğru yuvarlanıyor. Onu ön kapıda yakaladığım için rahatlamıştım.

"Şimdi olmaz tatlım, işe geç kaldım," diye cevap veriyor, bana doğru bakmadan.

"Lütfen anne, bak, acıyor," diyorum ona doğru iterek. "Kolumda kırmızı bir iz bile var.

El çantasını yere bıraktı ve kolumu sertçe kavradı. Yüzü sertleşti. Bana kızgın. Bu benim de canımı yakıyor ama farklı bir şekilde.

"Nerede?" diye tersledi ve benim ondan uzaklaşmama neden

oldu. "İşte... orada. İşaret ediyorum.

Daha yakından bakıyor. 'Orada hiçbir şey yok. Aptal bir bebek gibi davranmayı bırak.

Şimdi gözyaşları serbest kalıyor ve hıçkırıklar başlıyor. Kollarımı bacaklarına dolamak ve gitmesini engellemek istiyorum. Orada bir şey var. Etimi büken parmaklar yüzünden derim hâlâ sızlıyor.

Kolumu bana geri veriyor ve nazikçe iterek uzaklaştırıyor.

'Ve bu saçmalıklarınızla babamı rahatsız etmeyin. Bu sabah önemli bir konferans görüşmesi var.

Sanki gitmeden önce eğilip beni öpüp öpmeyeceğini tartıyormuş gibi bir an bana bakıyor. Kalbim umutla çarpıyor.

Bekliyorum.

Dürtü geçiyor ve önümüzdeki günle ilgili bir düzine düşüncenin zihnine girdiğini görüyorum. Sanki yapması gereken daha çok şey olduğunu biliyormuş gibi zayıfça gülümsüyor.

Dönüp gidiyor ve kapıyı kesin bir şekilde kapatıyor.

Odama boş bir hisle dönüyorum; sanki biri içimi b o ş a l t m ı ş gibi.

Yeni izlerin ortaya çıkması uzun sürmez. Daha kaç kez açıklamaya çalışacağım?

Çünkü o dinlemiyor. Hiç

kimse dinlemez.

BİR

"Ah, Bryant, kapattır şunu," diye inledi Kim, elleriyle gözlerini kapatarak. Sadece on dakika istemişti. Bryant'a kafenin önünde durmasını, böylece Brierley Hill'deki Çeşitlilik Farkındalığı tazeleme eğitiminden sonra ona çok ihtiyacı olan latteyi alabileceğini söylemişti.

İnsanlara renkleri, yaşları, ırkları veya cinsiyetleri nedeniyle farklı davranmak, anlamak için PowerPoint sunumuyla ölüm sabahına ihtiyaç duyduğu bir şey değildi. Kimseye karşı önyargısı yoktu ve genel olarak herkese karşı kabaydı.

"Bryant, yalvarıyorum," dedi dedektif çavuşa, gözlerini televizyona dikerek. Nereye giderse gitsin, tanınmış, evli bir futbolcuyla yatıp sonra da bu konuda bir öp-ve-anlat kitabı yazmasıyla ünlü Z-lister Tyra Brooks'un yaklaşan ziyaretinden kaçamıyor gibiydi.

Her yerel haber programı ya da bültende kitap turundan ve hafta sonunda Halesowen'daki alışveriş merkezinde bulunan yaratıcı bir isimle The Book Store'daki imza gününden bahsedildi.

Burada, Brierley Hill'deki yarı dolu bir arka sokak kafesinde bile, küçük televizyon, West Mercia'dan Başkomiser Lena Wiley'nin Midlands'da planlanan dokuz etkinlikte barış ve düzen çağrısı yaptığı kliplerin arasına serpiştirilmiş olarak kızın geçmişini tekrarlıyordu.

Bryant, arkası dönük olan ve haberleri kendisi izleyen kafe sahibinin dikkatini çekmeye çalışarak, "Yeni Çağ ünlüleri, şef," dedi. 'Bugünlerde her şey sallamalar, sevişmeler ve reality TV. Bir şeyde yetenekli olmanız gereken zamanları hatırlıyorum-'

"Tamam, hadi gidelim buradan," dedi içkisini bitirirken. Meslektaşıyla aynı fikirde değildi ama hafıza şeridinde bir gezinti için doğru ayakkabıları giymiyordu.

Bryant onu kapıdan çıkarken takip etmeden önce sandviçinin geri kalanına hüzünle baktı.

"Bu da ne?..." dedi Kim, mağazalardan birinin üniformalı güvenlik görevlisiyle çarpışırken. Bir diğeri elinde telsizle yolun karşısına doğru koşuyordu.

Mağazaların birçoğunun yerel suçlular hakkında bilgi ve istihbarat paylaştıkları bir Perakende İzleme Programına üye olduğunu biliyordu. Bilinen hırsızların ve sorun çıkaranların görüldüğü yerler küçük ağ arasında iletiliyordu, böylece her biri kendi mağazalarında sorun çıkmasına karşı tetikte olabiliyordu.

Takip etmek için döndü.

"Şef...

'Polis işi, Bryant,' dedi adımlarını hızlandırarak.

Onun deneyimine göre, mağaza güvenliği ancak ağdaki bir kişi acil yardım çağrısında bulunduğunda, normalde bir hırsızın şiddete başvurması, başka bir tür asayiş suçu veya çocukları ilgilendiren bir durum söz konusu olduğunda kendi tesislerinden ayrılıyordu.

Kim güvenlik görevlilerini takip ederek bir banka ile Blue Cross yardım mağazası arasında yer alan Shop N Save mağazasına girdi. Ev eşyalarından oyuncaklara ve gıda ürünlerine kadar çeşitli pazarlık ve düşük fiyatlı ürünlerle dolu uzun, dar koridorlarda gezindi.

Mağazanın hemen arka tarafında bir sıra kasa bulunuyordu. Küçük bir insan topluluğuna yaklaşırken herhangi bir bağırış çağırış ya da başka bir itiş kakış belirtisi duymadı.

Bryant kimliğini gösterirken Kim güvenlik görevlilerine "Kenara çekilin," dedi.

Cesetler hareket edince, kasanın yanındaki oyuncak rafından alınmış küçük, gri bir ayıyı tutan dört ya da beş yaşlarında küçük bir kız çocuğu ortaya çıktı.

"Neler oluyor? Kim kalabalığın ortasına doğru ilerleyerek sordu.

"Annesini bulamıyorum," dedi diz çökmüş olan mağaza görevlisi.
Küçük kızın oturduğu sandalyenin yanında.

Çocuk başını kaldırdı ve kırmızı çerçeveli, korkmuş gözlerle ona baktı. Yanaklarında gözyaşı izleri vardı ama Kim yine de rahat bir nefes aldı. Ebeveyn olmaktansa çocuk olmak daha iyiydi.

"Ne kadar sürer?" diye sordu. Normalde ebeveynler ve çocuklar birkaç dakika içinde yeniden bir araya gelirdi.

"Neredeyse çeyrek saat.

"Tarifi var mı?" diye sordu.

"Kot pantolon ve mavi ceket," diye cevap verdi çocuk ayıyı gözyaşı lekeli yanaklarına daha sıkı sararken. Küçük bedenden arada bir hıçkırıklar yükseliyordu.

Bir başka mağaza görevlisi elinde bir torba şekerle çıkageldi.

Çocuk başını salladı ve yüzünü ayının yan tarafına saklamaya çalıştı. Kim geri çekildi ve Bryant'a da aynısını yapmasını işaret etti. Çok fazla insan küçük kızın etrafını sarmıştı.

Tezgâhtarlardan biri Kim'in arkasına bakarak, "Jimmy güvenlik kameralarını kontrol etmeye gitti," dedi.

Yüzü rahatlamış görünüyordu. Bryant telefonuna cevap verirken Kim dönüp iki üniformalı memurun yaklaştığını gördü.

Erkek memur ona tuhaf bir bakış attı: CID'nin yalnız bir çocuk olayında ne işi vardı?

İkinci bir çift polis memuru geldiğinde, 'Sadece geçiyordum,' diye

açıkladı. Bryant aramasını sonlandırdı.

"Woody seni hemen karakolda istiyor.

Kim, patronunun onu geri çağırmak için artık nadiren şahsen aradığını ve bunun yerine kendisini sakinleştiren iş arkadaşını aradığını fark etti. Belki de Bryant bu talebe daha yüksek bir aciliyet derecesi atfederken, Kim'in 'hemen şimdi' yorumunda belirli bir akışkanlık olduğunu fark etmişti.

Kendisine en yakın tezgâhtara döndü. 'Şu insanları uzaklaştırın. Zavallı çocuk-'

"Şef..." diye ısrar ederek onun haklılığını kanıtladı.

Tezgâhtarlar, güvenlik görevlileri ve polislerden oluşan kalabalıktan uzaklaştı. Yerinden edilmiş bir ebeveynle ilgilenmek için fazlasıyla insan vardı.

Vicdanlı meslektaşına başıyla onay verdi ve kapıya yöneldi.

Bu, gerçekten onunla hiçbir ilgisi olmayan küçük bir olaydı.

İKİ

Kim tam bir dakika boyunca DCI Woodward'a baktı ve patronunun açılış konuşmasının ardından gelecek can alıcı noktayı bekledi.

Gözünü budaktan sakınmayan bakışlarının ardında sadece sessizlik vardı.

"Saygısızlık etmek istemem ama, efendim, siz bir fu... Yani, benimle dalga mı geçiyorsunuz?

'Hayır, Stone, şaka yapmıyorum. Acil Durum Planlama Ekibi bugün saat dörtte toplanıyor ve senin de orada olman gerekiyor.

Kim, EPT grubunu ya da onun tercih ettiği şekliyle INEPT grubunu tanıyordu; bu grup, kamuoyunu etkileyebilecek büyük olaylara hazırlık amacıyla bir araya geliyordu. İngiliz Savunma Ligi gösterileri, terör tehdidi seviyesinin yükseltilmesi tartışmaları ve diğer büyük olaylar için toplandıklarını biliyordu, ancak birkaç kitap imzalayan kanlı bir glamour modelinin yakın ziyareti için toplanmak ona gerçekten yapacak yeterince işleri olmadığını söyledi.

"CID olarak normalde bu işe karışmadığımızı biliyorum ama başka kimse yok.

"Efendim, masam dolu-

'Bir saat bekleyemeyecek bir şey yok. Masadan bahsetmişken, bunu biraz düşünmeye başlamalısın,' dedi çalışma alanının kenarına dokunarak. 'Henüz emeklilik yaşına gelmedim ama o gün gelecek...'

"Kusura bakmayın efendim ama o masa size tam uyuyor; ben dışarıda kötü şeyler yapan kötü insanları yakalarken masamın biraz daha hareketli olmasını tercih ederim, katılmayı değil-

"Ve bence yakın ekibinizin dışındaki insanlarla nasıl iyi oynayacağınızı öğrenmenin zamanı geldi.

Kim yüksek sesle güldü. 'Bana olan inancınızı takdir etmekle birlikte, efendim, kendi köpeğimle bile zar zor iyi geçiniyorum ve o benim en iyi arkadaşım. Bryant'ı INEPT toplantısına göndermenizin bir yolu yok mu? İnsanlarla arası benden çok daha iyi.

'Bu tam olarak yeni bir haber değil Stone, ancak bir müfettiş olması gerekiyor. Anladığım kadarıyla West Mercia'dan bize devir teslim planları hazır ve bu toplantının amacı da hafta içinde yapılacak bir incelemeden önce ayrıntıları kesinleştirmek.

'Eski bir mankeni dükkana sokmak için gerçekten bu düzeyde bir planlama mı gerekiyor?...'

"Kendisinden nefret edenler de var Stone. Birçoğu onu yuva yıkan biri olarak görüyor ve Leamington Spa'da birkaç itiş kakış oldu. Kimse kendi gözetiminde bir şey olmasını istemez. West Mercia onu bize teslim ettiğinde, onun güvenliği bizim sorunumuz olacak.

Kim her zamanki gibi bu çifte standart karşısında şaşkına dönmüştü. Sadakatsiz olan futbolcuydu ama iğneleyici saldırılara maruz kalan kadındı. Tek eşliliğe bağlı olan o değildi.

"Eğer bir müfettiş olması gerekiyorsa, günün geri kalanında Bryant'ı geçici olarak terfi ettirebiliriz," diye umutla teklif etti. "İsterseniz ona patron bile diyebilirim," diye umutsuzca ekledi. Bu toplantılarda pek başarılı olamıyordu.

Can sıkıntısı yüz hatlarını şekillendirmeye başladığında başını salladı. Her şey bitmişti.

Savaş verilmişti ve o kaybetmişti.

ÜÇ

"Pekâlâ çocuklar, ne yapıyoruz? Kim matara içeceklerini yedek masanın üzerine koyduktan sonra sordu. Bu içeceklerin ekibini öğleden sonra içine düştükleri durgunluktan kurtaracağını umuyordu.

"Dosyalama," dedi DS Penn.

Stacey, "Dosyaları karıştır," diye cevap verdi.

Bryant başparmaklarını oynatarak, 'Hayatı düşünmek,' diye cevap verdi.

Ekibini bu kadar sıkı çalışırken görmek güzel. Son birkaç gündür alışılmadık bir durgunluk vardı. Hollytree'deki ciddi bir saldırı, muhbirlerinden biri olduğu için Brierley Hill'e aktarılmıştı. Bir cinsel saldırı, kadının sarhoş olduğunu ve muhtemelen rızası olduğunu itiraf etmesi üzerine durdurulmuş ve esrar yüzünden çıkan bir kavga uyuşturucu ekibine verilmişti.

Bir yanı şu anda iş yükünün hafiflemesine aldırmıyor, diye düşündü, masasında evrak yığınları oluşturan Penn'e bakarken. Adam geçen hafta annesini toprağa vermiş ve cenazenin ertesi günü işe dönmekte ısrar etmişti.

Her ne kadar ekibinin yüksek işlevli yetişkinler olduğunu kabul etse de, ona doğru baktığında ensesinde beliren endişe titreşimine engel olamadı. Onun duygusal durumunda herhangi bir değişiklik tespit etmemişti. Hem onun hem de kardeşinin bunu beklediğini anlamıştı; annelerine aylar önce ölümcül akciğer kanseri teşhisi konmuştu. Kadın, doktorların ona verdiğinden çok daha uzun süre cesurca hayata tutunmuştu. Kardeşler kendilerini hazırlayabilmiş olabilirlerdi ama Penn'in annesinin ölümüne verdiği tepkide doğru olmayan bir şeyler vardı. Penn'in masası ile Stacey'nin çalışma alanı arasındaki boşluğu dolduran bir Tupperware kasesi olmadığını fark etti. Çok açık,

Jasper henüz mutfağa geri dönmenin yolunu bulamamıştı. On beş yaşındaki Down sendromlu çocuk yemek yapmak için yaşıyordu ve tüm ekibe her gün lezzetli ikramlar sunuyordu. Tupperware tabağının yokluğu onu üzüyordu.

Penn'in meslektaşı ve karşısında oturan kişi olan Stacey Wood, ay sonunda gerçekleşecek düğününe hazırlanırken çelişkili bir şekilde heyecan ve gerginlik içindeydi. Kim, dedektif polis memurunun meslektaşının kaybına duyduğu saygıdan dolayı heyecanını kontrol altında tuttuğunu biliyordu.

Sağına baktı. Ve Bryant bir kez daha Bryant'tı. Eski bir davayla ilgili bazı zor kararlar verdikten sonra, omuzlarına iyi oturmayan gri bir adalet alanına girmeye zorlanmıştı. Yavaş yavaş normal haline dönmüştü ve sadece birkaç gün önce yeni arabasını göstermek için onları otoparka çağırmıştı. Son büyük davalarında metal bir çite çarpan eski arabasını iptal etmişti.

Beklentiyle, üçü de onu yeni, değerli eşyasının yanına kadar takip etmiş ve sonra sessizce durup birbirlerine şaşkın bakışlar fırlatmışlardı.

Kim sessizliği bozarak, "Şey... bu bir Astra Estate," dedi. "Bir öncekiyle tamamen aynı.

Bryant başını salladı. "Hayır, bu 1,5 litrelik üç silindirli turbo model.

Kim yüksek sesle gülerek onun sözünü kesti. "Turbo mu kullandın? Otoyolda 50'yi zor geçerken. Evet, iyi fikir Bryant, ama yine de bir Astra Estate ve rengi bile aynı.

'Aah, tam olarak değil, bu tunç...'

Kim geri kalanını duymamıştı, çünkü dönüp istasyona doğru ilerliyordu. Birkaç yaş daha genç olmasına rağmen, esasen aynı arabaydı. Etkilenen tek kişi kendisi olmuştu.

Kim dikkatini Stacey'ye çevirdi.

"Karışıklıklarda bir şey var mı?

Karıştırma, Woody tarafından üç yıl önce uygulamaya konulan yıllık bir girişimdi. Dudley ilçesindeki her ekip çözülmemiş birkaç vakayı başka bir ekibe devrediyor, böylece yeni gözler vakayı en başından itibaren takip ederek soruşturmaya yeni bir bakış açısı getirip getiremeyeceklerini görebiliyordu. Karıştırılan yirmi yedi vakadan dokuzu farklı bir ekip tarafından çözülmüş, bu da patronunun girişiminin değerini kanıtlamıştı. Her ne kadar o

Ekibinin diğer dedektiflerin çalışmalarını didik didik etmesinden nefret ediyor, kötü insanları yakalayan her şeyi destekliyordu.

'Tamam, Penn, dosyalamaya devam et; Stace, karıştırmaya devam et ve başparmaklarını dinlendirmek için Bryant, beni bu toplantıya götürebilirsin.

Ceketini aldı ve kapıya doğru yöneldi.

"Hey, şef," dedi Bryant, ekip odasından çıktıklarında, "Penn'in iyi olduğunu düşünüyor musun?

"Eğer öyle olduğunu söylüyorsa, buna saygı duymak zorundayız," dedi merdivenlerin dibine vardıklarında, elinde otomattan aldığı bir kucak dolusu şeker paketiyle masa çavuşu Jack'e rastladı.

"Lanet olsun Jack, kan şekerin mi düştü? Kim sordu.

"Polis Monaghan ile küçük bir ziyaretçimiz var. Kız daha önce annesinden ayrılmış-'

"Hâlâ birleşemediniz mi? Kim meslektaşının endişeli bakışlarıyla karşılaşarak sordu.

Jack başını salladı.

Kim durakladı. Oraya geri dönüp küçük kızın iyi olup olmadığına bakmak istedi ama kendini binadan çıkmaya zorladı.

Gerçekten onunla bir ilgisi yoktu.

DÖRT

Stacey konuşmadan önce bir dakika boyunca meslektaşına
baktı. "Hey, Penn, istersen dinle-

"Ben iyiyim, Stace," dedi masasının üzerinde oluşturduğu düzgün evrak yığınlarından başını kaldırmadan.

Her sorduğunda aldığı yanıt aynıydı.

Bildiği kadarıyla, muhtemelen birkaç kez yer değiştirmesi ve boş zamanlarının çoğunu Jasper'a bakmakla geçirmesi nedeniyle çok az arkadaşı vardı, ancak eski iş arkadaşlarından biri, Batı Mercia'dan Lynne, annesinin cenazesine katılmıştı. Lynne, Jasper'ın üzüntüsünü diğerlerine açtığından daha fazla ona açmış olmasını umuyordu.

"Jasper nasıl?" diye sordu, normalde kurabiye ya da keklerin durduğu boş alana özlemle bakarak.

"İyi.

"Bir uğrayabilirim ve-

"Ee, ne buldun bakalım?" diye sordu, birden fazla şekilde sözünü keserek.

Stacey meslektaşının duygularını kendine sakladığını zaten biliyordu; verdiği kısa cevaplar sinirlenmeye başladığını ama ona çıkışmak istemediğini gösteriyordu.

İpucunu aldı.

'Tamam, dinleyin; Wolverhampton'da iki yıl önce meydana gelmiş bir silahlı soygun olayı var. Ekip, bilinen bir çete üyesinin olaydan yarım saat önce bölgede görülmesi nedeniyle olayın çete bağlantılı olduğundan şüphelenmiş. Bu onların tipik yöntemiydi ama ekip herhangi bir görgü tanığı bulamadı.

Penn başını salladı. 'Bunun için zamanını boşa harcama. Wolvo onların çete kültürünü senden daha iyi biliyor, yani muhbirleri onlara hiçbir şey söylemediyse hiç şansın yok.

Dosyayı çoktan okumuş ve kendisi de aynı sonuca varmıştı. Wolvo memurları yerel bilgileriyle kimseyi suçlayamazlarsa, daha başlamadan tıkanmıştı. Kimse fiziksel olarak zarar görmemişti ve benzin istasyonu hâlâ faaliyetteydi, bu yüzden bu işe karışmak için midesini yakan bir istek yoktu. Dosyayı kapattı ve bir kenara koydu.

Tamam, sıradaki. Yaklaşık iki yıl önce, on sekiz yaşında bir genç, kimliği belirsiz üç saldırgan tarafından bir cips dükkanının dışında saldırıya uğradı. Kesikler ve çürükler var ama kırık kemik yok ve saldırganlar hiç yakalanmamış. Dosyanın başına geri döndü. "Bu da Dudley'den.

"Kaydedilen son eylem neydi?

Stacey dosyanın sonuna doğru ilerledi ve son birkaç faaliyet kaydını okudu. "Bir ziyaret ve anneden güncelleme isteyen bir telefon.

Penn başını salladı. 'Kendini boşa harcamış olursun-'

'Zor bir iş olabilirler diye hepsini silip atamazsınız. Kolay olsalardı çoktan çözülmüş olurlardı," diye itiraz etti Stacey. Bu sefer midesinde kaynayan bir ateş vardı. Çocuk oldukça kötü yaralanmıştı.

'Katılıyorum, ama delikanlı şimdi yirmi yaşında. Bir genç için iki yıl yarım ömür demektir. Eğer onun yerine ailesi kovalıyorsa, muhtemelen hayatına devam etmiştir ve en iyi bilgi kaynağınız odur.

Stacey onun ne demek istediğini anlayabiliyordu. Davayı çözecek bilgileri ortaya çıkarma umuduyla soğuk bir soruşturmayı yeniden açarken, sadece kurbanın hafızasına değil, aynı zamanda bağlılığına ve hevesine de güvenecekti.

Dosyayı bir kenara bıraktı ve iki yıl öncesine ait başka bir dosyaya uzandı. 'Tamam, bu bir cinsel saldırı. Mahkumiyetle sonuçlanan başka bir cinsel saldırı davasına benziyor, ancak Brierley Hill, CPS'nin ikinci kurbanı suçlaması için yeterli sayıya ulaşamadı.

Penn sonunda başını kaldırarak, "Evet, o," dedi.

"Sana bu konuda henüz bir şey söylemedim," diye cevap verdi, başının üstü yerine onun yüzünü görmekten memnun olarak.

Omuz silkti. "Bu bir tecavüz ve hiçbir tecavüzcü cezasız kalmamalı.

Kabul etmek zorundaydı ve dosyalara yaptığı ilk inceleme, ilk çözmek istediği vakanın bu olduğunu doğruladı. Ancak daha yakından incelediğinde şunu görebiliyordu

İkinci kurbanla ilgili dava Kraliyet Savcılığına hiç sunulmamıştı bile. Detayları tekrar okudu.

Lesley Skipton, Dudley Belediyesi tarafından Himley Hall'daki parkta düzenlenen bir partinin ardından evine dönerken tecavüze uğramıştı. Etkinlik gece saat 1'de sona ermişti. 22 yaşındaki genç kız başının arkasına aldığı bir darbe sonucu bilincini kaybetmişti. Kendine geldiğinde, bir erkek onun üzerine çıkmış ve yabancı bir cisimle arkadan cinsel saldırıda bulunmuştu. Yüzü yere bastırılmıştı ve adam onunla tek kelime bile konuşmamıştı.

Stacey kızın ne kadar korkmuş olabileceğini anlamak için bir an durdu.

Brierley Hill ekibi, birkaç gün önce cinsel saldırı suçundan soruşturdukları yerel bir inşaatçıdan şüphelenmiş, ancak ona karşı herhangi bir fiziksel kanıt bulamamıştı.

İlk saldırı mahkemeye taşınmıştı: Sean Fellows, Gemma Hornley'e tecavüzden suçlu bulunmuştu. Lesley Skipton hâlâ adalet bekliyordu.

Kâğıt üzerinde Sean Fellows'un Lesley'ye de saldırmış olduğuna dair hiçbir şüphe yoktu. Soruşturma ekibi de öyle düşünüyordu, Stacey de öyle.

Aklında kalan tek soru şuydu: Bunu kanıtlayabilir ve Lesley Skipton'a hak ettiği adaleti sağlayabilir miydi?

BEŞ

Bryant saat dörde iki kala Copthorne Oteli'nin ön kapısına yanaştı.

"Biliyor musun Bryant, bir kez olsun acele etmeyebilirdin," diye inleyerek emniyet kemerinden kurtuldu. Bir suç mahalline giderken ya da önemli bir tanıkla görüşürken, Bryant'ın herkesin bildiği sabit sürüş tarzı sinirlerini bozuyordu. Her saniye önemliydi. Ama bunun için biraz geç kalmayı umursamazdı.

"İyi eğlenceler ve diğer çocuklara iyi davranın," dedi sırıtarak.

Onun bu sözleri üzerine arabanın kapısını çarptı ve girişe doğru yöneldi.

Otel, The Waterfront kompleksinin kenarına seksenli yıllarda inşa edilmişti. O zamanlar, kapalı havuzu ve konferans tesisleriyle pırıl pırıl ve yeniydi.

Ancak otuz yılın ardından yorgunluğu kendini göstermeye başlamıştı. Fuaye eskisinden daha sönük görünüyordu, manolya boyası yontulmuş ve hiçbir temizliğin engelleyemeyeceği bir yaşlılıkla kararmıştı.

Konsiyerj masasındaki orta yaşlı kadın beklentiyle başını kaldırdı.

Kim kimliğini kaldırdı. "EPT toplantısı.

Kadın bir dizi çift camlı ve ahşap kapıyı işaret etti. Kim başıyla onayladı. Konferans tesislerini daha önce birçok kez kullanmıştı.

Hackett Süiti dokuz toplantı odasının en küçüğüydü ve oraya ulaştığında kapı ardına kadar açıktı.

Odanın etrafında duran birkaç kişi, gümüş çaydanlığın yanındaki yığından küçük beyaz fincanları bilinçsizce tutuyordu. Gözleri aceleyle yazılmış yazıya takıldığında birkaç kişi ona doğru gülümsedi ya da başını salladı

Masadaki sandalyelerin önünde katlanmış yer kartları. İsim kartlarının yanında bilgilendirme paketleri vardı.

Kahveden vazgeçmeye karar verdi, zaten hiçbir süt ya da şekerin kurtaramayacağı ucuz acılığı tatmıştı.

Üzerinde 'WM Polisi' yazan kartın başına oturdu. Kimin geldiğini bilmedikleri için adını söyleyememişlerdi.

Kendisininki hariç altı kart saydı. Ayaktaki insanları kendilerine ayrılan yerlerle eşleştirmek için bir dakikasını ayırdı.

Batı Midlands Ambulans Servisi'nin temsilcisi olduğu belli olan Nikita Jackson, asker tıraşlı, sert bir kadındı. Kim'in İtfaiye Teşkilatından Clive Young olduğunu bildiği kilolu bir adama doğru yönelmişti. Her ikisi de kalabalığın beklendiği ve yaralanma ya da kaza olasılığının bulunduğu her etkinlik için çağrılırdı. Etkinlik için görevlendirilecek insan gücünün seviyesine onlar karar verirdi.

Dudley Konseyi'nin etkinlik müdürü Bill Platt, sıcak su kazanından su doldurmakla meşguldü. Birkaç saniyede bir durup gözlüğünü burnunun üzerine geri itiyordu.

Odadaki diğer iki kişiyle hiç tanışmamıştı. Duvara yaslanmış, cep telefonunda bir şeyler karıştıran adamın Christopher Manley olduğunu tahmin etti, TSS'nin, diğer adıyla Total Security Systems'ın kurucusuydu. Bu özel şirket uzaktan CCTV hizmetleri, ticari ve konutlara yönelik anahtar tutma hizmetleri, insanlı koruma ve etkinlik desteği sağlıyordu. Üç yıl önce, Dudley Konseyi'ne etkinlik güvenliği sağlama sözleşmesini kazanmışlardı. Şirket sahibinin daha yaşlı olacağını düşünmüştü ama otuzlu yaşlarının sonlarında görünüyordu.

Bir isim daha: Eleme yöntemiyle, yüzüne dökülen doğal sarı bukleleri olan kadının ünlü Tyra Brooks'un menajeri Kate Sewell olduğunu tahmin etti.

Geriye bir kişi kalmıştı; dikdörtgen konferans masasında onun karşısında oturuyorlardı.

Ve Batı Mercia Başkomiseri Lena Wiley odaya girdiğinde tüm başlar kapıya doğru döndü.

Kim, kadının buyurgan tavrının, bir saat önce kafede izlediği küçük ekranda olduğundan daha az belirgin olmadığını görünce şaşırmadı.

Boyu kendisine benzeyen Lena Wiley, dikkat çeken bir duruşa sahipti. Fazla kilolu olmasa da, vücudunda bir sağlamlık vardı.

güven veren bir fizikselliği vardı. Erkeksi değildi ama kendinden emin, kendinden emindi.

Kim, duyduğu birkaç söylenti dışında kadın hakkında çok az şey biliyordu. Görünüşe göre, Lena işe girdiğinden beri kimseyi bu sürenin ötesinde pozisyonda tutmadığı için, kişisel asistanına otopark için sadece haftalık geçiş izni verildiğine dair bir şaka vardı. Birkaç yıl öncesine kadar West Mids'in personel devir oranı rekorunu elinde tutan Kim, onu sadece bu yüzden yargılamaması gerektiğini iyi biliyordu. Ayrıca müfettişin sonuç aldığını ve otoriteden korkmadığını da duymuştu. Kim'e göre bunlar hiç de fena nitelikler değildi. Nihayetinde, bunu yapma olasılığı kendisinden yana değilken iyi bir rütbeye yükselmişti. Kim buna saygı duyuyordu.

Müfettiş Wiley odadaki herkesi kucaklayan bir baş selamı verdikten sonra yer etiketlerini görmezden gelerek masanın başına oturdu.

Kim, işi hem etkinliği hem de toplantıyı koordine etmek olan konsey etkinlik planlayıcısının yüzündeki kızgınlığı fark etti.

Herkes kendilerine en yakın koltuğa otururken Lena, "Kusura bakmayın geciktim," dedi. Güvenlik şirketi sahibi şimdi Kim'in tam karşısında oturuyordu.

Meclis Üyesi Platt öksürdü.

"Geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Bildiğiniz gibi bu Perşembe bir etkinliğimiz var-'

Lena Wiley, "Son toplantıdan bu yana ayrıntılar değişmediyse, eminim bu gevezelikten vazgeçebiliriz," diye araya girdi. "Toplantıda bulunmayanlar da bilgilendirme paketlerini tazeleyebilirler.

Odadaki tüm gözler ziyaretçi polis memurundaydı. Kim.

Platt kızardı. "Elbette, ama-

"Daha önce belirtildiği gibi eylem planını gözden geçirmemizi öneriyorum ve sonunda herhangi bir soru sorulabilir.

Bunu takip eden duraksaması onun onayını beklediğini gösterse de, oda bu toplantıyı kimin yönettiğini zaten biliyordu.

Kim, Lena Wiley'nin bulunduğu yere kolay lokma olarak gelmediğini tahmin ediyordu ve kadının doğrudan yaklaşımı onu bu toplantıdan çıkarıp gerçek işine daha çabuk dönmesini sağlarsa, Wiley'yi seve seve alkışlayacaktı.

"Tamam," dedi Lena, parmağını bilgilendirme paketine vurarak ama açmadan, "Bayan Brooks Perşembe günü öğleden sonra birde bize teslim edilecek. Kendisine Redditch'teki Kingfisher Alışveriş Merkezi'ne kadar eşlik edeceğiz, burada bir saat boyunca imza atacak ve-'

"Ya da kalabalık dağılana kadar," diye araya girdi Kate Sewell. "Tyra son kitabı da imzalayacak.

Lena ona ters ters baktı ama bu kesinti hakkında hiçbir şey söylemedi. "Bunu bir tanışma ve selamlaşma izleyecek-

Kate yine, "Tanışma ve selamlaşma yok," diye araya girdi.

Lena daha sert bir ifadeyle baktı ve ardından bilgi paketini karıştırmaya başladı.

"Peki bu ne zaman değiştirildi?

Kate umursamazca omuz silkti. 'Tanışma ve selamlaşmanın iyi bir fikir olmadığına karar verdik. Sadece güvenlik nedeniyle.

"Bir tür doğrudan tehdit mi söz konusu? Lena gözlerini kısarak sordu.

Herkes bu tip bir kişiliğin sevenleri ve nefret edenleri cezbettiğini biliyordu. Pek çok genç kız, iki milyondan fazla Instagram takipçisi olan bu çekici modeli idol olarak görüyordu ama yerel bir futbol efsanesinin ailesini parçalamasından pek de memnun olmayanlar da vardı.

Kate hemen, "Doğrudan bir tehdit yok," diye cevap verdi.

Hem Kim hem de Christopher Manley onun tepkisinin hızını fark etmiş görünüyordu.

"Bu daha fazla kitap sattırmayacak.

Lena onun cevabını kabul etmiş gibi göründü ve devam etti.

"Daha sonra Worcestershire'dan Halesowen'a nakledilirken şoförünü takip edeceğiz. Alışveriş merkezinin servis avlusundaki binanın girişinde Müfettiş Plant'e teslim edeceğim.

Lena, katkıda bulunmak istediği bir şey olup olmadığını anlamak için Kim'e doğru baktı.

Başını iki yana salladı. Bu onun sirki değildi. Kendisinden isteneni yapıyordu ve toplantıya sadece kulaklarını getirmişti.

Lena brifing paketini açarken hafif bir kızgınlık ifadesini bastırdı. Bill Platt'a baktı, o da başını 'Toplantıyı sen istedin. Aldın işte' der gibi baktı.

Lena'nın gözleri sayfaları taradı.

"Anladığım kadarıyla, devir teslim noktasından itibaren halkla gereksiz temastan kaçınmak için Müfettiş Plant, Tyra Brooks'a servis koridorlarından kitapçının arkasına kadar eşlik edecek. Christopher Manley'e baktı ve küçümsemesini gizlemek için hiçbir çaba göstermedi. "Kilit noktalar TSS muhafızları tarafından tutulacak-

"Subaylar," diye alçak bir hırıltıyla araya girdi.

Kim, 'muhafız' teriminden rahatsız olan pek çok güvenlik patronu tanıyordu. Günümüzde güvenlik personeli sınavlara girmek, çalışmak ve testleri geçmek zorundaydı. Birçoğu ilk yardım, kalp masajı ve defib makinesi kullanımı konusunda eğitimliydi. Birine üniforma giydirip kapıya dikme devri geride kalmıştı.

"Etkinlik için kaç muhafız görevlendirdiniz? Lena onun düzeltmesini görmezden gelerek sordu.

"Yedi," dedi ona bakmadan.

Kim, pek çok polis memurunun güvenlik şirketlerine tepeden baktığını biliyordu; tüm çalışanlarını özenti polis memurları olarak görüyordu. Birçoğu kamuya açık etkinliklere katılmalarına karşı çıkıyordu ama Kim onların katkısını, polis memurlarını para aldıkları işi yapmaları için serbest bırakmak olarak görüyordu. West Midlands Polis Gücü, Dudley Belediyesi'nin etkinliğe bu düzeyde bir insan gücü sağlamasına izin vermemişti, bu nedenle meclis üyesinin dış kaynak kullanmaktan başka seçeneği yoktu. Kimse kendi gözetiminde bu ünlünün başına bir şey gelmesini istemiyordu.

Christopher Manley, telefonunun cebinde titrediğini hissettiği sırada personel pozisyonlarının ana hatlarını çizmeye başladı.

Lena Wiley bir esnemeyi bastırdı. Kim onun planlarını dinledi. Üzerinde küçük çarpı işaretleri olan alışveriş merkezinin planına bakmasına gerek yoktu. Bölgeyi iyi biliyordu ve polis memuru olarak görev yaptığı süre boyunca pek çok olaya çağrılmıştı.

Telefonunun titremesi durdu. *Bana bir dakika ver*, diye düşündü.

Bunun için teşekkür ederim Bay Manley. *Korumalarınızın* her birinin tam olarak nerede duracağını bildiğimiz için hepimiz aydınlandık ve-'

"Peki ya dokuzuncu merdiven? Kim onun sözünü keserek ve ilk kez konuşarak sordu.

Lena şimdi kızgınlığını Kim'e yöneltti.

Kim onu görmezden geldi ve gülümsemesini bastıran Christopher Manley'e odaklanmaya devam etti.

Tekrar planlarına baktı. "Çizimlerde dokuz numaralı merdivenimiz yok.

"Umm... affedersiniz," dedi Lena, "bu ikinizin dışarıda tartışabileceği bir konu olabilir mi-

"Tam şurası," dedi Kim, başkomiseri görmezden gelerek ve masaya doğru eğilerek. Planın tuğla duvar gibi görünen bir bölümünü bıçakladı.

'Tadilattan önce üst kata çıkan bir servis merdiveniydi. Orada hala terk edilmiş bir dizi depo odasına açılan bir kapı ve yeni bölüme geri dönen bir koridor var.

Kim bunu biliyordu çünkü bir ABH suçu nedeniyle takip ettiği bir şüpheli aniden gözden kaybolduğunda o bölgede kaybolmuştu.

Christopher gülümseyerek teşekkür etti ve yere bir haç işareti koydu. Meclis üyesine baktı. "Sanırım sekiz oldu.

Bill Platt başını sallayarak bütçe artışı olmayacağını belirtti.

Telefon bir kez daha cebinde titreşirken Christopher ona baktı.

'Halledilecek,' diye garanti verdi.

Lena, "Ne kadar heyecan verici olsa da," dedi, "eğer devam edebilirsek...

Kim telefonunu almak için cebine uzanırken dikkat kesildi. Aramaları en önemli olan kişiler onun rahatsız edilmemesi gerektiğini biliyordu. Woody onu göndermişti ve Bryant dışarıda bekliyordu.

Bu sadece tek bir kişi anlamına gelebilirdi ve o da asla havadan sudan konuşmazdı. Lena doğruca ona baktı ve bir an için konuşmayı kesti. Herkes ona doğru baktı.

Keats'ten iki cevapsız arama.

"Umm... memur bey, sakıncası yoksa telefonunuzu kaldırabilir misiniz? Kim onu görmezden geldi ve sandalyesini geriye itti.

Lena Wiley'nin yüzü öfkeyle renkleniyordu. "Gitmeniz gereken bir yer mi var?

Kim kapıya yönelirken özür dilemedi ve sözleri omzunun üzerinden geri attı.

"Evet, görünüşe göre burada bana ihtiyaç duyulandan çok daha fazla i h t i y a ç duyulan bir yer var.

ALTI

Stacey, DS Michaels'ın telefona cevap vermesini beklerken parmaklarını masaya vurarak tereddütlerini yatıştırmaya çalıştı. Belki de bu vaka, onunla ilgilenen ekip vakayı CPS'ye bile sunmadıysa, dişlerini geçirmesi gereken bir vaka değildi.

"Michaels," dedi diğer uçtan gelen alçak bir ses.

"Halesowen'dan DC Wood," diye teklif etti.

"Beklettiğim için kusura bakma canım, sıçıyordum.

Stacey başını salladı. Bazı şeyler hiç değişmiyordu ve polis teşkilatındaki her eski kafalı kadın düşmanı memura tepki gösterecek zamanı yoktu.

"Evet, bunun için teşekkürler. Lesley Skipton'a yönelik cinsel saldırı hakkında konuşmak için bir dakikanız var mı?

Sessizlik.

"Siz davaya başkanlık ettiniz-

'Onun kim olduğunu biliyorum, aşkım. Neden onun hakkında konuşmak istediğini merak ediyorum.

Ama bazen tepki verecek zamanı oluyordu. "Adım Stacey, aşk değil. Ben senin kızın ya da yeğenin değilim. Davayı karıştırdım.'

"Sana bunu mu gönderdiler?" diye sordu, o kadar şaşırmıştı ki azarlamasına cevap bile vermedi.

Şimdi de onun şaşırmasına şaşırıyordu.

Stacey, davalar üzerinde çalışan memurların hangilerinin karıştırılacağını seçmediğini biliyordu. Kararlar DCI ya da daha üstü tarafından verilirdi.

"Neden şaşırdın?

"Sadece istatistikleri değiştirme şansı olan davaları karıştırdıklarını sanıyordum.

Stacey bunun sürece karşı bıkkın bir bakış açısı olduğunu düşündü. Elbette emniyet teşkilatı kayıtlarında daha fazla çözülmüş vaka olmasını istiyordu. Ulusal istatistiklerin bir skor kartı gibi kuvveti kuvvetle karşılaştırmasının bir zararı yoktu, ancak önceliğin hala vakaları çözmek, kötü insanları bulmak ve kurbanları korumak olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu.

"Davanın çözülebileceğini düşünmüyor musunuz?

"Bence bu çözülebilir. Sanırım çözdük. Ama asla mahkemeye gitmeyecek.

Stacey kızgınlığının arttığını hissedebiliyordu. Bozgunculardan nefret ederdi. Daha önceki şüpheleri dağıldı. Michaels ne derse desin bu dava üzerinde çalışacaktı.

"Yani Sean Fellows'un Lesley Skipton'a tecavüz ettiğine ikna oldunuz?" diye sordu. "Ah, evet. Lesley Skipton'a yapılan saldırıdan onun sorumlu olduğundan eminiz.

Lesley ve Tanrı'ya şükür onu Gemma Hornley'e tecavüzden yakaladık yoksa o piç hala dışarıda olacaktı.

"Anlamıyorum," dedi Stacey, onun söylemek istemez göründüğü şeyi anlamaya çalışarak.

'Bakın, siz de benim kadar iyi biliyorsunuz ki bir tecavüz davası için kurbana ihtiyacınız var. Elinizde başka ne olduğunun bir önemi yok çünkü jüriye travma geçirmiş bir kurban gösteremediğiniz sürece her türlü fiziksel kanıt sadece seksten ibarettir.

"Yani?

"Lesley'i kürsüye çıkaramazdık.

Stacey şok olmuştu. Dosyalarda Lesley'nin tanıklık etmeyi reddettiğine dair hiçbir şey görmemişti.

"Fikrini mi değiştirdi?

" Anlamıyorsun, aşkım. Söyleyebilecekleri yüzünden mahkeme salonuna yaklaşmasına izin veremezdik.

"Ne gibi?

Birkaç saniye durakladı.

"Git onu gör Stacey," dedi gerçek adını kullanarak. "Saldırıyı onunla konuş, o zaman onu neden tanık sandalyesine oturtamadığımızı anlayacaksın.

YEDİ

Kim'in olay yerine vardığında fark ettiği ilk şeyler mavi ceket ve kot pantolon oldu: daha önce kızından ayrılan kadın için verilen tek eşkal buydu.

INEPT toplantısından kaçtıktan sonra Keats'in ikinci kez aradığında bıraktığı sesli mesajı dinledi. Mesajda basitçe bir ceset olduğu ve yeri belirtilmişti.

Fielder Yolu, Brierley Hill High Street'ten ayrılan bir yan sokaktı. Asda Superstore taşınmadan önce burada birkaç kasap ve manav dükkânı vardı. Dükkanlardan altısı kapatılmış, son ikisi de yıkılmıştı ve Keats onu buraya yönlendirmişti.

Olay yerinin, daha önce girdiği Shop N Save'den yüz metreden daha az bir mesafede olduğunu hesaplamak beyninin bir saniyesinden azını almıştı.

Ve şu anda, annesi bulunmuş olan küçük kıza çarpıcı bir benzerlik gösteren sarı saçlı bir kadına bakıyordu.

Dükkân çalışanları tarafından kendisine verilen oyuncak ayıya sarılan çocuğu hatırladığında içini bir hüzün dalgası kapladı, bir daha asla ona sıkıca sarılamayacak olan annesinin yokluğunda ona sarılmıştı. Daha bu sabah, o küçük kız normal bir hayat sürüyordu, diğer binlercesi gibi annesiyle alışverişe çıkmıştı. Kim, böylesine normal bir günün hayatının en kötü gününe dönüşmesine her zaman şaşırırdı. Klakson neredeydi? Bu günün gelecekte diğer günlerden daha önemli olacağına dair uyarı neredeydi?

"Taşındı mı? Kim patologa sordu.

Keats başını sallayarak kadının yanında duran düz siyah el çantasını işaret etti.

'Kimliğini bulmak için kapağı açtım. Adı Katrina Nock ve bu da adresi," dedi ve Bryant'a küçük bir kâğıt parçası uzattı. "Yirmi beş yaşında.

Kim, bilgileri ehliyetten aldığını tahmin ediyordu; ehliyet şimdi el çantası ve içindekilerle birlikte paketlenip laboratuvara gönderilecekti.

Kim cesedin etrafında dolaşarak pozisyonu not etti.

Kadının gövdesi öne dönüktü; ön tarafı yere bastırıyordu. Bacakları dizlerinden bükülmüş ve yüzünün sağ tarafı yarım ev tuğlaları ve gri sıva yığınları arasında toprağa yaslanmıştı. Çivi ve vida kalıntıları etrafa saçılmıştı. Kim midesinde bir öfke birikmeye başladığını hissetti; kadın öldürülmüş ve artık terk edilmiş ve kullanılmayan bir alanda, kimsenin istemediği bir binanın bağırsakları olan çürüme ve çöplerin arasına bırakılmıştı. Sadece bu gerçek bile onu öldüren kişi hakkında çok şey anlatıyordu.

"Belirgin yaralar mı?" diye sordu, düşünceleri bir kenara iterek. Şu anda kurbanına yardımcı olamazlardı. Görebildiği kadarıyla bıçak yarası ya da kan birikintisi ve travma yoktu. Kadın, etrafa saçılmış inşaat malzemelerinin arasında kestirmek için uzanmış gibi görünüyordu.

Keats başını salladı. 'Sanırım boynu kırılmış. Onu morga geri götürdüğümde bunu doğrulayabileceğim.

Kim cesedin pozisyonuna tekrar baktı ve kadının diz çöktüğünü, katilin de arkasında olduğunu hayal etti. İyi, güçlü bir bükülme. Anında ölüm ve ardından kadının cansız bedeninin yere düşmesi.

Bir tutku cinayetinin çılgınlığından yoksun, hızlı ve işlevsel bir cinayet. Birden fazla bıçak yarası ya da kesik ve çürük yoktu. Cinsel saldırı kanıtı yoktu. Kadının kıyafetleri düzgün görünüyordu.

Hisler neredeydi? Duygu neredeydi? Çocuğuyla alışverişe çıkmış genç bir anneyi öldürmek için sebep neredeydi?

Keats, sormamış olmasına rağmen, "Tahminimce iki ila beş saat sürer," diye önerdi. Bunu kendisi de hesaplayabiliyordu.

Öğleden sonra geç saatlerde olduğu için Kim otopsinin ertesi gün yapılacağını tahmin ediyordu.

"İlk iş," dedi, onun düşüncelerini okuyarak.

Arabaya doğru giderlerken Bryant, "Tanrım, bu kaş çatmayı biliyorum," dedi. "Ne oldu?

'Ölmesine gerek yoktu,' dedi Kim ve sonra bu sözlerin tam olarak nereden çıktığını merak etti.

'Şey, birileri onun ölmesini istedi çünkü o kendi-'

"Bunu açıklayamam," dedi ve dönüp sahneye baktı. "Her şey bir kenara atılmış, Bryant. Tutku yoktu, nefret yoktu, çılgınlık yoktu, mesaj yoktu, açıklama yoktu ve o tüm bu saçmalıkların arasında öylece bırakılmıştı. Katrina Nock bir eş ve anne olmanın dışında bir tür çifte yaşam sürmüyorsa, bu kadının ölmesine gerek olmadığını hissediyorum.

Kim'in düşünceleri bir kez daha hayatı sonsuza dek değişecek olan küçük çocuğa döndü. Kötü haberi vermek ona düşüyordu.

SEKİZ

Kate Sewell arabanın kapısını kapattı ve müşterisi ile beş büyük yayınevinden biri arasında yapılan kitap anlaşmasından aldığı komisyon sayesinde satın aldığı Hermes çantasına baktı.

Tyra Brooks onun normal müşteri tipi değildi ve Black Country'nin arka tarafları otuzlu yaşlarının sonlarında kendini gördüğü yerler değildi, ama ihtiyaç var, dedi kendi kendine.

İkisinin birbirine ihtiyacı vardı.

Yirmi sekiz yaşında olan Tyra'nın cazibeli modellik günleri sayılıdır. Fiziksel özelliklerine olan ilginin azalması, on yıldır kendisini temsil eden ajans tarafından işten çıkarılmasına neden olmuştu. Tam da Kate'in yüksek maaşlı son müşterisini kaybettiği sırada, Tyra vasat oyunculuk yeteneğini bir üst seviyeye çıkarma ve onu bir isim haline getirme vaadiyle havalı bir ajans tarafından kaçırılmıştı. *İyi şanslar,* diye düşündü. Ryan Hardwick yakışıklı, kibirli ve hayalleri yeteneklerinden çok daha ağır basan bir adamdı. Aynı zamanda kendi kendini sabote eden, başarıdan korkan ve iyi bir rolün ilk işaretinde alkol alımını artıran biriydi. Onu engelleyen o değil, kendisiydi ama bunu kendi başlarına keşfetmelerine izin verecekti.

Kusurları ne olursa olsun, Ryan'ın parça parça yaptığı işler, kalan yarım düzine müşterisiyle birlikte işlerinin devam etmesini sağlamıştı ve Tyra da en az Ryan kadar hayalperest olduğu için elleri hâlâ doluydu.

Tyra'nın kariyerinin düşüşte olduğunu bilmeyen tek kişi Tyra'nın kendisiydi. Daha dolgun dudaklar ve daha büyük göğüsler ilgiyi yeniden alevlendirmemiş olsa da, Tyra yine de bu duruma düşmesinin an meselesi olduğunu düşünüyordu.

tekrar zirvede. Bir blip. Kuru bir dönem. Tyra'nın fark etmediği şey, her ameliyatın onu daha az kendisi gibi göstermesi ve devasa göğüslerin onu yeni bir demirbaş haline getirmesiydi. Kate, Tyra'ya kendisini temsil etmesi için başvururken, bir ya da iki yıl boyunca küçük çaplı rezervasyonlar yapmayı, kadının kariyerindeki son kırıntıları da değerlendirerek, yüksek maaşlı birkaç müşteri bulana kadar ipoteğini ödemeye yardımcı olmayı düşünmüştü.

Ta ki Tyra, Birmingham'daki bir kulüpte sarhoş olduğu bir gecenin ardından yanlışlıkla tanınmış bir futbolcuyla yattığını açıklayana kadar. Kate kazara kısmından emin olamamıştı. Bir insan nasıl olur da kazara başka biriyle yatar, diye merak etmişti ama finansal fırsatları hemen görmüştü.

Birlikte ifşaatı en üst düzeye çıkarmak için bir plan hazırladılar ve sosyal medya ve YouTube kanalı aracılığıyla ipuçları vererek bilgiyi açığa çıkaran bir pazarlama kampanyası başlattılar. Skandal kokusunun yayılmasıyla birlikte Tyra'nın tüm platformlardaki takipçi sayısı üç katına çıkmış ve Kate futbolcunun kimliğinin ortaya çıkması için mükemmel bir an seçmişti. İnkârı, Tyra'nın telefonundan ikisinin fotoğraflarıyla karşılanmış ve sosyal medya patlamıştı. Dikkatlice yerleştirilen hashtag'ler hikayenin günlerce trend olmasını sağlamıştı. Teklifler gelmeye başlamıştı: Televizyona çıkma, radyo röportajları, podcast'ler. Ulusal bir gazeteye verilen röportajı, her şeyi anlattığı kitabı için teklif veren üç yayınevi izlemişti, özellikle de Tyra yatağını süsleyen tek ünlünün o olmadığını ima ettikten sonra. Anlaşma sağlanmış ve Tyra'nın anıları Kate'in daha önce kullandığı bir hayalet yazar tarafından kitap haline getirilmişti.

Çok zor olmuştu. Aylarca günde on yedi saat çalışmıştı. Bu zamanın çoğunu, ilgi odağı olmaktan zevk alan ve durumdan son dram parçasını çıkarmaya hevesli olan müşterisinin sürekli şişen egosuna masaj yaparak geçirmişti.

Ama gidişat değişmeye başlamıştı. Kate bunu hissedebiliyordu. Haksızlığa uğrayan eşin vakur sessizliği kampanyaya zarar veriyordu. Topyekûn bir orospu kavgası daha iyi olurdu.

Bazı mesajların tonunun değiştiğinden habersiz olan Tyra, kalan her saatinde durumu idare etmeye çalışıyordu ama giderek daha fazla trol ortaya çıkıyor ve isim takmalar daha da acımasızlaşıyordu. Klavye savaşçılarından gelen boş ölüm tehditleri aynı tepkiyle karşılanıyordu: görmezden geliniyor ve engelleniyordu. Belirsiz, kışkırtıcı ve şiddet içeriyorlardı.

ve dakikalar sonra gönderen tarafından unutuldu. Bu olağan bir durumdu. Göz önünde olan herkes nefret edenler için bir mıknatıs gibiydi.

Bu daha önce karşılaşmadığı bir durum değildi ama insan doğası nefret dolu karakterlerin daha çok para kazanmasını gerektiriyordu.

Toplantıda kendisine Tyra Brooks'a yönelik doğrudan bir tehdit olup olmadığı sorulmuş ve o da hayır demişti.

Eller serbest beşiğinde duran cep telefonuna doğru baktı. Yalan söylemişti.

DOKUZ

Stacey, Lesley Skipton'ın kapısını çalmadan önce durakladı. Eğer herkes gerçek bir kapanış umudu olmadığını düşünüyorsa, her şeyi yeniden gündeme getiren kadına karşı gerçekten adil davranıyor muydu?

Bir tecavüz kurbanı olarak Lesley zaten yeterince şeye maruz kalmıştı. Sadece fiziksel saldırıya değil, sonrasında gelen diğer her şeye de.

Tecavüz soruşturmaları son yirmi yılda ilerleme kaydetmişti, ancak kadınlar hala hikayelerini anlattıkları herkesin gözlerinde beliren inançsızlık ve şüpheyle mücadele etmek zorundaydı: polis memurları, sağlık personeli, avukatlar, jüri, hatta bazı durumlarda arkadaşları ve aileleri.

Stacey'nin bildiği ve herkesin hemen bir açık kapı aradığı tek suç buydu. Sarhoş muydu? Kışkırtıcı mı davranıyordu? Eteği kısa mıydı? Kendisi mi davet etmişti? Kimse bir gasp kurbanını cüzdanını havada salladığı için ya da bir hırsızlık kurbanını vitrinde dünyevi mallarının reklamını yaptığı için suçlamıyordu. Sadece cinsel saldırı vakalarında mağdur, suçu davet etmiş gibi hissettirilirdi. Stacey henüz bir kadının cinsel saldırı dehşetini davet etmek için yapabileceği herhangi bir eylemi hayal bile edemiyordu.

Hayır, Stacey kapıyı çalarken bir tecavüz kurbanı için adaleti sağlamaya çalışırken hata yapmadığına karar verdi. Peki ya ilk soruşturma ekibi bu işin bittiğini düşündüyse? Yıllar boyunca patronundan öğrendiği bir şey varsa, o da sırf zor olduğu için bir şeyden vazgeçilmemesi gerektiğiydi.

Kapı, saçlarının büyük bir kısmı atkuyruğu şeklinde arkadan bağlanmış sarı saçlı bir kız tarafından bir parça açıldı. Birkaç tutam serbest kalmış ve hareketlilikten kızarmış güzel bir yüzü çerçevelemişti. Spor kıyafetleri bir tür fiziksel aktivite yaptığını gösteriyordu.

Stacey kimliğini kapıya sabitlenmiş ikinci zincirin üzerine kaldırdı. "İçeri girebilir miyim?

Lesley kaşlarını çattı. "Ne için?

Stacey içeride açıklama yapmak isterdi ama kadının bir yabancıyı evine kabul etme konusundaki çekingenliğini anlayabiliyordu.

"Halesowen karakolundan geliyorum ve davanıza bir kez daha

bakacağım. "Brierley Hill tarafından ele alındı," dedi ve gözlerini kısarak onu bir yalanın içinde yakalamış olsa da.

'Lütfen Halesowen'ı arayıp kontrol edin. Ben beklerim,' dedi Stacey, kapıdan bir adım uzaklaşarak.

Lesley kapıyı kapattı ve kilitledi.

Stacey bir adım daha geri çekildi ve kendisine bakan küçük CCTV kamerasını fark etti. Ön kapının solundaki yeşil çöp kutusu kırık dökük teslimat kutularıyla dolup taşıyordu. Onun önünde de iki boş cam süt şişesi duruyordu.

Stacey, kapı ikinci kez ama daha geniş bir şekilde açılmadan önce kilitlerin kaydığını duydu.

"Tamam, haklısın ama hala neden burada olduğunu

anlamıyorum. "İçeri girip açıklayabilir miyim?

Lesley içini çekti ve kenara çekildi.

Stacey zemin kattaki daireye girdi ve yerel bir sağlıklı gıda tedarikçisi olan 'Jane's Kitchen'dan gelen bir kutuya neredeyse takılıp düşüyordu.

Lesley, "Kusura bakmayın, yeni geldi," dedi ve onu alıp mutfağa götürdükten sonra Stacey'ye salonu işaret etti.

Stacey odada çok az sert mobilya olduğunu hemen fark etti. Büyük boy bir koltuk ve etrafa saçılmış birkaç puf. Gidonuna dizüstü bilgisayar takılı bir egzersiz bisikleti pencerenin önünde duruyordu.

Lesley dizüstü bilgisayarın bisikletle bağlantısını keserek, "Lütfen sandalyeye oturun," dedi. 'Günlük Peloton dersi,' diye açıkladı.

Stacey televizyonda reklamı yapılan uzaktan egzersiz programlarını görmüştü; düşüncesi bile onu terletmişti. Bir ay önce, düğününe kadar kilo vermek için yaptığı felaket girişim sırasında bir spor salonuna yazılmayı düşünmüştü ama zevk almadığı ve kullanmayacağı bir şey için aylık ödeme yapmayacağına karar vermişti.

Stacey kendisine teklif edilen koltuğa otururken Lesley de bir pufun üzerine oturdu.

Stacey, "Davanıza bir kez daha bakmam istendi," dedi ve sonra bir an için karıştırma işlemini açıkladı.

Konuşurken kadının yüzünde bir dizi duygunun uçuştuğunu gördü. Bunlardan en önemlisi de korkuydu.

"Neden benim davamı seçtiniz? Lesley fasulye torbasının üzerindeki gevşek bir pamuk parçasını karıştırarak sordu.

"Çünkü bir mahkumiyet istiyorum. Sorumlu kişinin size yaptıklarının bedelini ödemesini istiyorum.

Lesley bir an için başını eğdi ve sonra kaldırdı. O sırada Stacey maskenin düştüğünü görebiliyordu. Duygularını çok iyi koruyan ve saklayan Lesley, perdenin arkasında saklanan gerçek Lesley'i ortaya çıkarmak için kenara çekilmişti.

Başını iki yana salladı. 'Üzgünüm ama bunu tekrar yaşayabileceğimi sanmıyorum. Anlamaya bile başlayamazsın.

"Konuş benimle," dedi Stacey, Brierley Hill'deki memurların onu kürsüye çıkarmalarına engel olacak ne gördüklerini anlamaya çalışarak. Lesley'i jüri önüne çıkarmak Sean Fellows'a karşı açılan davayı nasıl zayıflatabilirdi? Şüphesiz iki kurban bir kurbandan daha güçlü bir dava oluşturuyordu.

Şu anda, mahkeme salonunda gerçek ve inandırıcı olabilecek, prezentabl, güzel konuşan genç bir kadına bakıyordu.

Lesley başını sallayarak, 'Bu çok fazla,' dedi. 'Sorular, başınıza gelen en korkunç şeyi anlatırken insanların gözlerindeki şüphe; bunun yaşanmış olmasından duyduğunuz utanç. Üzgünüm ama hayır, bunu tekrar yaşayamam. Saldırı neredeyse iki yıl önceydi. Lütfen başka bir dava seçin. Bunu geride bırakmayı başardım. Hayatıma devam ettim-'

"Bu tamamen doğru değil, değil mi? Stacey nazikçe sordu. 'Ön kapınızda iki sürgü var, kimin yaklaştığını görebilmeniz için bir CCTV kameranız var. Yemekleriniz teslim ediliyor ve satın aldığınız hemen hemen her şey Amazon'dan geliyor. Sütçü temel ihtiyaçlarınızı karşılamanızı sağlıyor ve bir internet sitesi üzerinden egzersiz yapıyorsunuz. Stacey durakladı. "Peki evinizden en son ne zaman çıktınız?

Lesley bir süre ona baktı ve sonra gözyaşlarına boğuldu.

Stacey, hayatının normalin ötesinde ne kadar değiştiğini gösteren sunumun, bir şekilde hayatının neye dönüşmesine izin verdiğine ayna tutup tutmadığını merak etti. Kendini geri çekerken bu kademeli bir süreç miydi?

yoksa saldırıdan hemen sonra evden çıkma korkusunu hiç ele almamış mıydı?

Stacey bu temel serbest dolaşım hakkının elinden alınmasını anlamaya çalıştı.

Nedense kafasında bir anı canlandı. On üç yaşındayken okul netbol takımının başka bir yerel okulla oynadığı maçı hatırladı. Takımı kazanmıştı ve Stacey kale hücumundaki pozisyonundan galibiyet atışını yapmıştı. Diğer takımdan üç kız onu eve kadar takip etmiş, tezahürat yapıp isimlerini sayıklamıştı. Evinin ön kapısına döndüğünde, kızıl saçlı ve sırık gibi olan kız, o dışarı çıkana kadar bekleyeceklerini ve onu döveceklerini söylemişti. Üst kata koştuğunu ve sonraki iki saat boyunca her birkaç dakikada bir hala orada olup olmadıklarını görmek için pencereden dışarı baktığını hatırlıyordu. Sonunda sıkılıp gitmişlerdi ve onları bir daha hiç görmemişti ama o birkaç saat boyunca kendini çaresiz, korkmuş ve kapana kısılmış hissetmişti ama kimse ona elini bile sürmemişti.

Stacey elini uzattı ve kadının koluna hafifçe dokundu. "Lütfen Lesley, gerçekten yardım etmeyi denemek isterim.

ON

"Hey, şef, küçük kızı henüz sorgulamayacaksın, değil mi? Bryant, Merry Hill Alışveriş Merkezi'nin kenarındaki dar konağın önünde dururken sordu.

Bunu düşünüyordu ama adamın sesindeki uyarı notu onu aksi yönde ikna etti.

"Lanet olsun Bryant, beni ne tür bir canavar sanıyorsun?" Yana

doğru baktı. "Yapacaktın, değil mi?

Arabadan inerken cevap olarak ofladı. Bazen onu çok iyi tanıyordu.

Saat neredeyse altı buçuktu ve güneş gri ve neşesiz bir günün ardından batıyordu. Ekip odasından ayrıldıklarından beri geçen süre içinde Andrew Nock karakolu aramış, kızını teşhis etmiş ve onu almıştı. Masabaşı çavuşu Jack teslim alma işlemini denetlemiş, adamın kimliğini kontrol etmiş ve daha da önemlisi küçük kızın babasını gördüğünde verdiği tepkiye tanık olmuştu. Jack tüm detayları bilmediği için adama daha sonra kendisiyle konuşmak üzere bir memurun geleceğini bildirmişti.

Adam karısına ne olduğuna dair hiçbir ipucu bulamadan karakoldan ayrılmıştı ve onlar daha varmadan ön kapıyı açıyordu.

"Onu buldun mu?" diye sordu umutla.

Kim, içeri girip giremeyeceklerini sorarken onun sorusuna cevap vermedi.

"Lütfen mutfağa gelin," dedi sessizce.

Takip ederken, küçük kızın kanepede kıvrılmış uyuduğunu ve hâlâ mağazadan aldığı oyuncak ayıyı tuttuğunu gördü.

'Mia çok yorgun,' diye açıkladı kapıyı kapatırken.

Kim, çalışma yüzeyini silmek için mutfak havlusu kullanan kadına, "Merhaba," dedi.

"Ella, kız kardeşim," diye açıkladı. "Kat'i görüp görmediğini sormak için aradım, o da hemen geldi.

Kadın birkaç saniye önce yüzünü ona dönmüş olsaydı, Kim'in aralarındaki ilişkiyi açıklamasına gerek kalmayacaktı.

Kardeşlerin saman sarısı saçları ve kare çeneleri aynıydı. Ella'nın ağabeyinin yirmi dokuz yaşından belki on yaş daha büyük olduğunu tahmin etti.

"Kat iyi mi? Ella sordu ama Kim onun berrak mavi gözlerinde iyi olmadığını zaten bildiğini görebiliyordu, oysa kardeşinin yüz ifadesi gergin bir umutla doluydu.

Kim, "Bay Nock, lütfen oturun," dedi. Dördünün de daracık mutfakta ayakta durması aşırı güçlüydü.

"Sadece söyle bana-

"Bay Nock, izin verirseniz-

"Otur, Andy," dedi kız kardeşi sanki başına gelecekleri biliyormuş gibi.

O oturdu ve Kim de aynısını yaptı. Bryant biraz daha yer açmak için kapı aralığına doğru ilerledi.

Ella ellerini ekose bir kurulama bezi üzerinde kuruladı.

'Bay Nock, eşinizin iyi olmadığını söylemek zorunda kaldığım için üzgünüm. O iyi değil.

-'

"Hayır demem gerektiğini biliyordum," diye iddia etti, elini yüzünde gezdirirken

Saç. "Ruh halinden pek hoşnut olmadığını anlayabiliyordum ama her zamanki kontrolleri yaptık ve-

"Ne çeki? Kim sordu. Ona karısının öldüğünü söylemek üzereydi ve bu noktada öğrenebileceği herhangi bir şeyin, haberi aldıktan sonra erişilebilir olmayabileceğini biliyordu.

"Eşimin sorunları var, memur bey. Anksiyete ve depresyondan muzdarip. İlaç almayı reddediyor ve normalde iyi ve üstesinden gelebiliyor ama bu sabah kahvaltı için bulaşık makinesinden kirli tabakları çıkarışını izledim.

"Peki ya çekler? Kim, kendisinin de zaman zaman yanlışlıkla aynı şeyi yapmadığından emin olamayarak sordu. Bu onun depresyonda ya da endişeli olduğu anlamına gelmiyordu. Büyük olasılıkla motosiklet restorasyonu projesiyle ilgili yaşadığı bir sorun ya da üzerinde çalıştığı bir dava yüzünden dikkati dağılmıştı.

"Bana tam olarak nereye gittiğini söylüyor ve ben de onu birkaç saatte bir arıyorum.

Bryant onun bir sonraki sorusunu biliyormuş gibi cebinden not defterini çıkardı.

"Peki eşiniz bugün tam olarak nereye gidiyordu?

"Saat onda doktor randevusu vardı ve sonra Asda ve Shop N Save'den bazı şeyler almak için Brierley Hill'e gidecekti. Sonra Mia'yı Ball Factory oyun merkezine götürecekti.

"Ve sen onu aradın?

"Muhtemelen sabah boyunca üç kez aradım ve öğle yemeğinden sonra ona ulaşamadım. Ella'yı aradım ve sonra onu aramak için dışarı çıktım, dükkânlara girip çıktım ve onu hiçbir yerde göremedim, bu yüzden herhangi bir kaza olup olmadığını öğrenmek için önce hastaneyi sonra da karakolu aradım.

"Başı dertte mi memur bey?" diye sordu Andrew ellerini birbirine bağlayarak. "Yanlış bir şey mi yaptı?

Kim derin bir nefes alarak, "*Bir dakika içinde keşke yapsaydı diyeceksin*," diye düşündü.

"Bay Nock, eşinizin öldüğünü söylediğim için çok üzgünüm.

Hangi kelimeyi kullanırsa kullansın, o son kelimenin ağzından çıkması gerekiyordu ve bunu yumuşatmanın hiçbir yolu yoktu.

Odadaki tek hareket, Ella'nın elinden yere düşen tartan çay havlusuydu.

Andrew Nock sadece ona baktı ve istemsizce başını sallamaya başladı. Bakışları kızının uyuduğu koridorun karşısındaki kapıya kaydı.

Yüzünden bir dizi duygunun geçişini izledi. Haberin
gerçekliği ilk olarak kız kardeşine yansıdı. 'Nasıl?...
Yani...'

Kim, Ella'nın Katrina'nın kendisine bir şekilde zarar verdiğini düşündüğünü tahmin etti. Kim, haberin geri kalanını verdiğinde her şeyin daha da kötüye gideceği gerçeğinden nefret ediyordu. Pek çok intihar yöntemi görmüştü ama kendi boynunu kırmak bunlardan biri değildi.

"Korkarım size Katrina'nın öldürüldüğünü bildirmek
zorundayım. "Hayır... hayır... hayır..." diye haykırdı
Andrew.

Kim onun acısını anlıyordu. İlk bomba daha yere düşmeden ikinci bombanın pimini çekip çıkarmıştı.

Başını sallamaya devam ederken yüz hatlarını inançsızlık şekillendiriyordu. Henüz gözyaşı yoktu. Onların kabullenmeyle birlikte geleceğini biliyordu.

'Bu bir çeşit hata. Bir kâbusun içindeyim. Yanlış bir şeyler var. Bu hiç mantıklı değil. Neden biri Kat'i öldürmek istesin ki?'

Ona cevabı biliyormuş gibi bakıyordu, oysa aslında bunu ondan öğrenmeyi umuyordu.

"Biz de tam olarak bunu öğrenmeyi amaçlıyoruz," dedi birinden diğerine bakarak. 'Katrina'ya karşı herhangi bir garezi olan ya da son zamanlarda başına tuhaf bir şey gelmiş olabileceğini düşündüğünüz biri var mı?

Her ikisi de, o gerçeği söyleyene kadar onunla dalga geçercesine başlarını salladılar.

Bryant'tan gelen hafif bir öksürük ona zaten düşündüğü şeyi söyledi: ikisinin de haberin kafasına yerleşmesi için zamana ve boşluğa ihtiyaçları vardı.

'Şimdilik sizi yalnız bırakacağız, ancak bir aile irtibat görevlisi yolda. Sorularınızı yanıtlayacaklar ve tekrar konuşmak için geri döneceğiz.

Kim ayağa kalktı.

Andrew Nock, sanki o hiç konuşmamış gibi ileriye bakmaya devam etti. Kim onun acısını hafifletecek teselli sözcükleri olmasını diledi ama hiçbir şey yoktu. Saatler ilerledikçe kâbusun gerçek olduğunu anlayacaktı. Küçük kızına annesinin eve gelmeyeceğini nasıl söyleyeceğini düşünürken gözyaşları, kalp ağrısı ve daha fazla gözyaşı olacaktı.

"Dışarıda görüşürüz," dedi Ella.

Kim, küçük kızın uyuduğu salonun kapısının önünden geçti. Kim'in kalbi sızladı. Uyandığında Mia'nın hayatı bir daha asla eskisi gibi olmayacaktı.

"Cesedin teşhis edilmesi gerekiyor mu memur bey?" diye sordu Ella derin bir nefes alarak.

Kim karşısındaki kadının bir polis olduğunu hissedebiliyordu: trajedi karşısında kendini gösteren insanlardan biri. Böyle zamanlarda ihtiyaç duyulan türden bir insan.

'Evet, kardeşin-'

'Ben halledebilirim,' diye belirtti.

Kim tereddüt etti. "Bu, kardeşinin kendini kabul ettirmek için yapması gereken bir şey olabilir," dedi ve eve dönüp adamın hâlâ bir milim bile kıpırdamadığını fark etti.

Ella bir ebeveyn edasıyla, "Yapıp yapamayacağına sonra karar veririm," dedi.

Kim, kadının kontrolü ele alan tavrı karşısında şaşkınlığını belli etmedi. Bazen insanların böyle zamanlarda ihtiyacı olan şey buydu.

"Oh, ve Müfettiş," dedi eli kapının kolundayken, "lütfen şu irtibat memurunu iptal edin. Kardeşim bana sahip. Başka kimseye ihtiyacı yok.

ON BİR

Lesley gözlerinde uzaklara dalan bir bakışla, "Sabah saat bir buçuk civarıydı," diye söze başladı.

Stacey bunun kaygısız ve korkusuz olduğu son anısı olduğunu tahmin ediyordu.

"Son gösteri bir süre önce bitmişti ve güvenlik bizi kapıdan çıkarıyordu. Taksiler ve ailelerin arabaları o saatte bile yol boyunca sıralanmıştı. Bir milden daha kısa bir mesafede yaşadığım için kimseden beni almasını istememiştim. Arkadaşlarıma iyi geceler diledim ve onlar da farklı arabalara doluşup yola devam ettiler. Grubun ritmi hala kulaklarımdaydı, muhtemelen bu yüzden arkamda kimseyi duymadım.

Lesley, aklından bir düzine 'keşke' geçerken durakladı. "Başımın arkasında yakıcı bir acı hissettiğimde evin yolunu yarılamıştım," dedi sağ eli o noktaya dokunurken. "Vurulduğumu bilmiyordum. Bilincim yerine gelene kadar hiçbir şey bilmiyordum ve o zaman bile, "Kör edici acı, kokudan sonra ikinci sırada geliyordu. "Koku mu? Stacey sorguladı.

Lesley başını salladı. "Birinin ön bahçesinde yüzüstü yatıyordum. Sardunyalar arasında başımı toprağa dayamıştım; asla unutamayacağım bir kokuydu. Şimdi gözyaşlarına boğulmak istemeden kokusunu alamıyorum.

Stacey, bazı mağdurların, saldırı zihinlerinde ön planda olmasa bile, anılarını geri getiren saldırı tetikleyicilerini koruduğunu biliyordu. Bu, trafik sesi, araba kornası, saldırganın kullandığı belirli kelimeler ya da ifadeler olabilirdi. Lesley için bu, sardunyaların iğrenç kokusu olabilirdi.

"Başımdaki şiddetli acıdan ya da neler olduğunu anlamamdan önce kokunun boğuculuğunu hissettim. Eli beni tam darbe aldığım yerde tutuyordu ve arkamdan saldırıyordu. Herhangi bir hareket ve acı mide bulantısını boğazıma kadar getirdi. Kendi kusmuğumda boğulacağımı sandım. Öleceğimi sandım,' diye fısıldadı gözyaşlarını geri kırparak.

Stacey başını salladı ama bir şey söylemedi. Onu acele ettirmek istemiyordu. Hikâyeyi kendi hızında, kendi üslubuyla anlatmalıydı.

"Ancak o zaman bana ne yapıldığının farkına vardım. Soğuk ve sert bir şeyin vajinama girip çıktığını hissedebiliyordum. Şortum ve iç çamaşırım ayak bileklerimdeydi ve o sol tarafımda duruyordu, bir eli başımda ve bir eli de... şey...'

Stacey artan öfkesine rağmen yüzünü ifadesiz tutmaya çalışarak başını salladı. Kızın bunu sürekli tekrarlamasına ihtiyacı yoktu. Bu çile ilk seferinde yeterince korkunçtu.

"Çığlık atmaya çalıştım ama ağzım yüzüm toprak içindeydi. Mücadele etmeye çalıştım ama vücudum tükenmenin ötesindeydi, sanki her uzvum kurşun ağırlıklar tarafından tutuluyordu. Birkaç dakika daha devam etti ve sonra bitti. Hâlâ çiçeklerin kokusunu alabiliyordum ama ağırlık başımdan kaybolmuştu. Hâlâ kaldıramıyordum. Ağladığımın farkında bile değildim; gözyaşlarım toprağa karışmıştı. Birdenbire sessizlik bastırdı.

Stacey bekledi.

"Sonunda evin ön kapısına kadar sürünmeyi başardım ve ön kapıya vurdum. İlk başta, orada yaşayan yaşlı adam sarhoş olduğumu düşündü ve polisi aramakla tehdit etti. Sadece tecavüze uğradığımı mırıldanarak söyledim. Polisi aradı ve sonra yanıma oturdu, bana dokunmamaya özen göstererek beni bırakmayacağını ve polisin geleceğini söyledi. On dakika sonra geldiler.'

Ellerini 'işte bu' der gibi anlamlı bir şekilde açtı.

Stacey, Lesley konuşurken kafasında bir soru listesi oluşturuyordu. Şu anda bu kadının tanıklık etme fırsatının neden reddedildiğini anlayamıyordu. Kadın açık ve netti, olayları iyi hatırlıyordu ve bunları sakince anlatıyordu.

Stacey sorularının saldırı sırasında zaten sorulmuş olduğunu biliyordu ama belki de olayın yeniden anlatılması unutulmuş bir ayrıntıyı gündeme getirmişti.

"Sana hiç bir şey söyledi mi?

Lesley başını salladı. "Tek kelime bile etmedi.

"Çiçekler dışında belirgin bir koku var mıydı?

Lesley sanki sunacak daha fazla şeyi olmasını diliyormuş gibi derin bir iç çekti. "Hiç yok.

"Ve sen hiçbir şey görmedin mi?

Yine başını salladı. "O gittikten sonra, beni öldürmek için geri gelir diye yıllarca hareket etmedim. Öleceğimi düşündüm, bu yüzden bakamayacak kadar korktum.

"Size saldırmak için ne kullandığı hakkında bir fikriniz var mı?

'Üzgünüm ama bilmiyorum. Sert ve pürüzsüzdü ama cam gibi soğuk

değildi. Stacey olay yerinde hiçbir şey bulunmadığını biliyordu.

"Raporda vajinada çok az hasar ve morarma olduğu yazıyordu. Bu gerçek, soruşturmanın başında kadının anlattıklarına şüphe düşürmüştü.

"Sert değildi.

"Özür dilerim mi? Stacey şaşırmış bir halde, "Özür dilerim," dedi. Saldırı

kulağa korkunç gelmişti.

"Acımasız değildi. Beni yanlış anlamayın, o piçin bana yaptıkları yüzünden aşağılandım, kızdım, incindim, utandım ve hayatımın geri kalanında inkar edilemez bir şekilde değiştim. Muhtemelen bir daha hiçbir erkeğe güvenmeyeceğim ama bana hissettiğim bir şey olup olmadığını sormadınız.

"Var mıydı?

Başını

salladı.

"Kontrolün onda olmadığı, yaptığı şeyi gerçekten yapmak istemediği izlenimine kapıldım.

Stacey arkasına yaslandı, şaşkınlığını yüzünden belli etmemeye dikkat ediyordu. Ama sonunda Lesley Skipton'ın neden asla kürsüye çıkarılamayacağını anlamıştı.

ON İKİ

Ben öldürdüm. Onu öldürdüm ve boynunu büktüğümde içimde hastalıklı bir tatmin duygusu oluştu. Ufak bir şeydi, fazla mücadele etmedi ama etseydi de fark etmezdi. Ne olursa olsun ölecekti.

Öldürme sürecinin keyif alınacak pek çok aşaması vardı. Planlama, nasıl, nerede ve nihayetinde kim. Kimin canını alacağıma karar vermenin getirdiği bir güç var. Bu beklentinin tadını çıkarıyorum, sahip olduğum hakimiyetin tadını çıkarıyorum. Onların hayatını ve neden olacağı acıyı hayal ediyorum. Kurbana ve ailesine en fazla acıyı yaşatmak istiyorum.

Eylemin kendisi neredeyse en iyi kısmı. Ona dokunmadan çok önce ölüm şeklini gözümde canlandırmıştım. Gerçekte, biraz hayal kırıklığı vardı. Boynu bükmek düşündüğümden çok daha zordu. Bir elim çenesinde ve bir elim başının üstünde olsa bile, omurilik koptuğunda boynun filmlerde olduğu gibi ses çıkararak kesin bir şekilde çatlaması söz konusu değildi. Bir ses duymak isterdim. Bunun yerine, bana doğru gevşek bir şekilde düştü, gözleri bir şekilde yukarı bakıyordu.

Böyle şeyleri düşünmemeye çalışmalıyım; keyfim pratiklik karşısında sönük kalıyor ve zihnimde nasıl gördüysem öyle hatırlamayı tercih ediyorum. Her neyse, hızlıydı, temizdi ve yakalanmayacağım. En önemlisi de bu.

Yüzünü tekrar gördüm. Her can aldığımda onu görüyorum. Kurban yerine seni öldürüyormuşum gibi davranıyorum ve bu sorun değil çünkü seni milyonlarca kez öldürmeye devam edebilirim - tekrar ve tekrar.

Evet, cinayetin her bir kısmı benim için zevklidir. Ama hiçbiri en sevdiğim bölümle kıyaslanamaz.

En iyisi henüz gelmedi, diye düşünüyorum telefonumu çıkarırken.

ON ÜÇ

Stacey onu shuffle vakası hakkında bilgilendirdikten sonra Kim, "Bunu bir kez daha anlat," dedi.

"Saldırgana karşı bir tür sempati duyuyor," diye tekrarladı Stacey. 'İşini bitirdikten sonra şortunu yukarı çekip üzerini örttüğü için bile minnettardı. Onu neden kullanamadıklarını anlıyorum,' diye itiraf etti.

Kim anladı. 'Daha çok savunmanın tanığı gibi olurdu. Avukatı her şeyi çarpıtıp kendi rızasıyla olmuş gibi gösterecekti.

'Kesinlikle patron, bu da ilk kurban Gemma Hornley'nin davasını zayıflatırdı. Muhtemelen her iki suçun da cezasını çekmiş olacaktı.

Kim kabul etti. "Bir cinayet soruşturması yürüttüğümüzü göz önünde bulundurursak-" "Bu konuda kalabilir miyim patron? Stacey sordu. "O hala bir kurban ve
doğruyu söylediği için adaletten mahrum bırakılıyor'.

Kim, Stacey'nin sözlerindeki ironi kafasına dank edene kadar reddetmek için ağzını açtı. Doğruluk ve adalet her zaman el ele gitmezdi ama ellerinden gelenin en iyisini yapmaları gerekiyordu.

'Tamam, ama Bryant ve ben seni çıkarmam gerekirse-'

Penn elini havaya kaldırarak Stacey'nin yerine herhangi bir boşluğu doldurabileceğini belirtti ve "Ee... hazır ve göreve hazırım patron," dedi.

Kim, "Not edildi," dedi.

Teklifine rağmen, Penn'in kendisini çok fazla dağıtmasına izin vermeye hazır değildi. Her ne kadar Penn talep etmemiş olsa da, son kaybı göz önüne alındığında ona biraz daha yumuşak davranmaktan kendini alamadı. Artık kardeşinin tek bakıcısıydı ve bu durum her ikisi için de bir alışma dönemini içerecekti.

"Pekala çocuklar, Katrina'nın cinayetiyle ilgili bu gece yapabileceğimiz çok az şey var, o yüzden evinize gidin, iyi uyuyun ve saat tam yedide geri gelin.

Saat neredeyse sekiz olmuştu, bu da hepsine on bir saatlik bir geri dönüş süresi veriyordu.

Onun için o kadar da değil. Woody'ye INEPT toplantısı hakkında henüz bilgi vermemişti ama bunu yaptıktan sonra hafta sonundaki etkinlikle ilgisi tamamen sona erecekti.

ON DÖRT

Penn evinin kapısını açtı ve uzun uzun kokladı.

Hayal kırıklığını yutkundu. Jasper yemek pişirirken evi dolduran lezzetli pişirme kokularıyla karşılanmayı umuyordu. En yakın arkadaşı Billy ona YouTube videolarının linkini gönderdiğinde eriyen tereyağı tavasının yanmasına izin verdiği zamandan beri Jasper'ın tek başına yemek yapmasına izin verilmemişti. Tava alev almış ve Jasper yardım istemek için yan odaya koşmuştu.

Emekli bir öğretmen olan Lily, ateşi söndürmüş ve Jasper'a ne zaman Penn olmadan yemek yapmak isterse gelip baş tadımcı olacağını söylemişti.

Her gece geç kalacağını söylemek için telefon ettiğinde, kardeşinin Lily'nin nazik teklifini kabul etmesini ve yapmayı sevdiği şeye geri dönmesini umuyordu.

Görünüşe göre Stacey yarın yine hayal kırıklığına uğrayacaktı. Kardeşi annelerinin cenazesinden beri mutfağa adım atmamıştı. Aslında, odasından neredeyse hiç çıkmamıştı.

Penn merdivenlere yöneldi ve artık kalıcı olarak kapalı olan bir kapıyı hafifçe çaldı.

Yanıt olarak bir homurtu aldı.

Penn odaya girmeden önce yüzüne bir gülümseme yerleştirdi.

"Hey, dostum, peynirli çörekler için bulduğum yeni tarifi denemek ister misin?" diye sordu, kardeşinin saçlarını karıştırarak.

Jasper geri çekildi ve başını salladı.

Penn bu jestin onu incitmesine izin vermemeye çalıştı. Kardeşi acı çekiyordu ve her şeyi olabildiğince normal tutmak ona kalmıştı.

"Hadi dostum, peyniri rendelemene bile izin vereceğim.

Jasper başını salladı ve oyuna odaklanmaya devam etti.

"Tamam, ya sana izin verirsem?...

"Hayır, Ozzy," dedi test edercesine.

Öfke kardeşi için doğal bir durum değildi, bu yüzden Penn ne zaman zorlamaması gerektiğini biliyordu.

"Tamam, ne yemek istersin?" "Aç

değilim.

Penn, 'Dostum, bir şeyler yemelisin,' diye ısrar etti.

Kardeşinin birkaç kilo verdiğini görebiliyordu, Penn'e Jasper'ın pişirdiği kadar yediği konusunda haklı olduğunun kanıtını sunuyordu.

"Tostta fasulye ister misin?

Dengeli bir yemek sayılmazdı ama en sevdiğiydi, sıcaktı ve şu anda bunu kabul ederdi.

Jasper başını salladı.

"Dostum...

"Erişte yedim.

Penn tartışmak için ağzını açtı ama sonra vazgeçti. Jasper'ın en büyük hayal kırıklıklarından biri, neredeyse on altı yaşındayken kendisine küçük bir çocukmuş gibi davranılmasıydı. Kendi kararlarını kendisi verirdi ve Penn bazen onun seçim hakkına saygı duymak zorundaydı.

"Tamam dostum, istersen aşağıda olacağım," dedi ve kapıyı hafif aralık bıraktı.

Kapının tamamen kapandığını duyduğunda merdivenleri yarılamıştı.

Penn bir fincan çay için su ısıtıcısını açtı ve çöp kutusunu kontrol etti. Üstünde yarısı boşalmış bir erişte kabı vardı. Yeterli değildi ama çocuğu zorla besleyemezdi.

Dürüst olmak gerekirse, keşfedilmemiş bir bölgede olduğunu hissediyordu. Annesini her gün özlüyordu. Öleceğini bildikleri aylar onu nihai kayba hazırlamamıştı.

Üçü birlikte tökezleyerek ilerlemişlerdi. Annesi Jasper'a karşı sert ama nazik bir ebeveyn olmuş, ona her zaman ulaşabilmiş, Penn ise Jasper'ı güldüren, yeni şeyler denemesi için onu cesaretlendiren ve aynı zamanda onu dünyanın sert unsurlarından koruyan ağabey olmuştu. Hem o hem de annesi Jasper'ın hayatında bir yer tutmuş, onun gelişiminde bir rol üstlenmişlerdi. Ama şimdi onun rolü neydi? Eğlenceyi seven bir kardeş miydi yoksa

Sıkı bir ebeveyn miydi? Eğer her ikisi de ise, ikisini nasıl dengeliyordu? Tek bildiği, kardeşinin onun güçlü olmasına ihtiyacı olduğuydu ve o da öyle olmaya niyetliydi.

Telefonu çalmaya başladığında suyu bardağa doldurdu.

Arayanın adını görünce gülümsedi.

'Hey, Lynne,' diye cevap verdi.

"Selam yoldaş," diye karşılık verdi. West Mercia'da birlikte çalıştıklarında da onu böyle selamlamıştı.

Annesinin cenazesindeki desteği için ona minnettar olmuştu ve o zamandan beri birkaç kez onu kontrol etmek için aramıştı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, onun sesini duymak hoşuna gitmişti.

'Uzun bir vardiyayı yeni bitirdim ve siz ikiniz yardım etmek ister misiniz diye merak ettim.

kendi ağırlığımca pizza yiyeyim mi?'

"Simon nerede?" diye sordu. Lynne muhasebeciyle neredeyse beş yıldır nişanlıydı.

"Oh, şey... squash antrenmanı. Ne için çalıştığından emin değilim ama bu kadar antrenmanla daha iyiye gidiyor olmalı.

Penn yüksek sesle güldü. Bu iyi bir duyguydu. Lynne onu her zaman güldürebilmişti.

"Ne dersin, dostum?

Eski meslektaşıyla bir yemeği paylaşma ve hafif bir sohbet etme düşüncesi cazip gelmişti. Aralarında sohbet etmek her zaman kolay olmuştu. Aynı film zevkini paylaşıyorlardı ve Lynne'in müzik koleksiyonu da kendisininki kadar eklektikti. Yine de onun sempati misyonunu takdir etse de, bu akşam ne kendisinin ne de Jasper'ın çok iyi bir arkadaş olacağını düşünmüyordu.

"Teklifin için teşekkürler Lynne, ama belki başka zaman, ha?

"Sorun değil, dostum. Hazır olduğunda bana seslen yeter. Aramanı bekliyor olacağım.'

"Şerefe dostum," dedi ve konuşmayı bitirdi.

Hat kesilir kesilmez, zihninde parlayan kısa ışık da kayboldu. Onun arkadaşlığı işine yarayabilirdi ama bir yanı, herhangi birinin acıma partisinin onur konuğu olmaktan tiksiniyordu.

İnsanların onun hayattaki durumuna üzüldüğünü biliyordu. Yaşıtı olan çoğu erkek gibi özgürlüğe sahip değildi. Annesinin ölümünün ardından, Jasper onun bir numaralı sorumluluğuydu ve her zaman en büyük önceliği olacaktı.

ON BEŞ

Lynne, telefon kulağında kapandığında midesine çöken hayal kırıklığıyla savaştı. Bütün gün eski iş arkadaşıyla birkaç saat geçirmeyi dört gözle beklemişti.

West Mercia'dan ayrıldığında onu özleyeceğini biliyordu. Aralarındaki kolay iş ilişkisi, değer verdiği ve sürdürmeye niyetli olduğu sıkı bir dostluğa dönüşmüştü. Suç ortağı olmadan iş günü çok daha uzundu.

Birlikte çalıştıkları yılları hatırlayınca hüzünle gülümsedi. Çok iyi bir polis memuruna göre, gözünün önünde duran bazı şeyleri fark etmemişti.

Yıllar boyunca onun, hasta annesinin yanına dönmek için eski takımından ayrılma kararıyla boğuşmasını izlemişti. Hiçbir yorum ya da övgü istemediği küçük kardeşine olan bağlılığını izlemişti.

En zor günlerinde onu bir şeyler içmeye götürmüştü.

Ancak o gittikten sonra, işe gitmeyi eve gitmekten daha çok istediğini ve Penn'in bu duygunun büyük bir parçası olduğunu fark etmişti.

Bu gece onu görmek istemişti çünkü sonunda fark etmeye başlayacağını umuyordu.

Ona acıdığı için arkadaşlık etmediğini, onunla gerçekten vakit geçirmek istediğini görmesini istiyordu. Yeni saç modelini ve iş için nadiren yaptığı makyaj dokunuşunu fark etmesini istemişti. Ama en çok da parmağındaki nişan yüzüğünün yokluğunu fark etmesini istemişti. Evet, bir yanı sol parmağını sallamak istiyordu.

Ama ya o aynı şekilde hissetmiyorsa? Gerçek bir arkadaşlığı mahvetme ve onu tamamen kaybetme riskini almak istiyor muydu? Onun için bu bir seçenek değildi. Eğer o da aynı şekilde hissediyorsa, onun kendi duygularına uyanmasını beklemek zorunda kalacaktı.

Ama bu gece olmayacak, diye düşündü ön yatak odasındaki ışığın yandığını görünce.

Arabayı çalıştırdı, yolcu koltuğundaki pizza kutularına bir göz attı ve yavaşça kaldırımdan uzaklaştı.

ON ALTI

Kim kendini evine bıraktığında saat on biri geçiyordu.

"Hey, oğlum," dedi ve uzanıp Barney'nin başını okşadı.

Yolun aşağısındaki Charlie onu akşam 7 civarında bırakmıştı, diyordu mesajında ve ardından nefes nefese kalmış bir köpek emojisi geliyordu. Yetmişli yaşlarının başındaki bir adamın emojileri keşfetmesinde gerçeküstü bir yan vardı.

"Günün iyi geçti mi, dostum?" diye sordu onu mutfağa kadar takip ederken.

Günü sabah 6'da, başka bir ruh ortaya çıkmadan önce parkın etrafında koşarak başlamıştı. Barney diğer köpeklere karşı hiçbir zaman iyi tepki vermemişti ve bu konuda hiçbir zaman zorlanmamıştı. O da başkalarıyla iyi oynamazdı ve onu buna zorlama çabaları tıpkı Barney gibi düşmanlık ve saldırganlıkla karşılanırdı. İnsanlarla etkileşime çok daha fazla ilgi duyuyordu ve onu başka bir şey olmaya zorlayarak güvenini kaybetmeyecekti.

"Charlie ile iyi bir öğleden sonra geçirdiniz mi? Endişeyle, adamın başını salladığına yemin edebilirdi.

Bu herkes için iyi işleyen harika bir anlaşmaydı. Charlie birkaç yıl önce çok sevdiği köpeğini kaybetmişti ve ona eşlik etmeyi özlüyordu ama artık veteriner ziyaretleri ve hastalık gibi sorumlulukları almak istemiyordu. Charlie'nin Barney'i biraz dışarı çıkarmak için uğramasıyla başlayan bu durum, Barney'i öğleden sonra yürüyüşe çıkarmasına, evine götürmesine ve geri getirmeden önce birkaç saat şımartmasına dönüşmüştü. Yeğenleri olsaydı onlara böyle davranmayı hayal ediyordu. Tüm iyi yanlarını almak ama hiçbir sorumluluk almamak. Neyse ki Charlie, ihtiyaç duyulduğu takdirde ara sıra bir gece kalmaya karşı değildi.

Bu gece de bunu düşünmüştü ama boş bir eve dönme düşüncesi onu aramaktan alıkoymuştu.

"Ah, gel buraya, seni koca aptal," dedi, kendini yere bırakarak. Gün uzun ve zor geçmişti ve kendi kafasından birkaç dakika uzaklaşmaya ihtiyacı vardı.

Barney mutfağa koştu ve birkaç gün önce içini açıp parçaladığı doldurulmuş bir oyuncağın leşiyle döndü. Bu paçavra parçası artık onun yeni en iyi arkadaşıydı.

"Ver şunu," dedi, kuyruk ya da bacak olabilecek bir şeyi çekiştirerek. Kul
ak. Kuyruğunu sallayarak geri çekildi, gözleri parlak ve canlıydı.

"Benim," dedi, halat çekme oynarken günün stresinin kalktığını hissetti. köpekle savaş.

Birkaç dakika sonra oyuncağı bıraktı ve onun bedenine sokuldu.

"Aah, istediğin bu, ha?" diye sordu, yoğun kürkün altındaki deriyi kaşıyarak.

"Dawn Teyze'nin gelip seni alma vakti geldi oğlum.

Barney tımarcıya karşı bir tolerans geliştirmişti. Diğer müşterilerinden ayrı tutmak için günün sonunda gelip onu alıyordu.

Kim'e sokuldu ve tezgahın üstüne baktı. Her zaman tasmasını bıraktığı yere.

"Tamam oğlum, önce kahveyi koyalım," dedi ayağa kalkarak. Adamın çaresizce işemesi ihtimaline karşı arka kapıyı açtı.

Rutini biliyordu. Saat kaç olursa olsun, gece yürüyüşlerinden önce kahve cezvesi açık olurdu.

Uyku uzmanları şu anda ona kafa sallıyor olabilirlerdi. İşe dönene kadar saatleri geri saymanın ona hiçbir faydası olmadığını biliyordu. Yatmadan önce taze bir kahve yapmak ya da gece yarısı köpeğiyle tempolu bir yürüyüşe çıkmak da öyle... Ama onların yöntemlerini denemişti ve bu da işe yaramamıştı. Rahatlama kasetleri canını sıkmıştı ve uyku hijyeni uyamadığı bir dizi kuraldı.

Mutfaktan garaja açılan kapıyı açarken, sadece tek bir şeyin onu tamamen rahatlatabileceğini düşündü.

Restore ettiği son motosiklet bir hafta önce bir Japon koleksiyoncuya satılmıştı. Aldığı para Enterprise Electronics'in hesabına yatmıştı bile, kullanılan iletişim ekipmanını yenilemeye hazırdı.

Lucy Payne, ekibin ilk büyük vakalarından birinde tanıştığı kas distrofisi olan zeki ve cesur bir genç kızdı. Kız ve babası isimsiz bağışların kaynağını bilmiyordu ve bu onun için sorun değildi.

Ama garajının çalışma alanı artık boştu. Aletleri temiz, düzenli ve yerli yerindeydi. Klasik müzikle dolu iPod'un üzerini ince bir toz tabakası kaplamıştı ve hayatında hiç bu kadar iç karartıcı bir şey görmemişti.

Kapıyı kapattı, mutfağa geri döndü ve telefonunu çıkardı.

Telefon dördüncü çalışında uyku sersemi bir ses tarafından cevaplandı. "Ne oluyor lan?...

"Benim için o kadroyu aldın mı, Dobbie?" diye sordu. Dobbie yerel hurda tüccarıydı ve onun bisiklet kadrolarının çoğunun tedarikçisiydi.

"Hay sikeyim. Saatin kaç olduğunu biliyor musun?'

'Evet, ama ben senin en iyi müşterinim. Ee, daha almadın mı?'

Ondan, sıfırdan inşa etmeyi planladığı Vincent Black Shadow'un şasisini tedarik etmesini istemişti.

'Lanet olsun. Bu polis tacizi, biliyorsun.' 'Henüz değil ama olabilir. Yani...'

"At boku gibiler, ama yarın için bir şeyler bulabilirim. Sana makul bir zamanda seslenirim.'

"Üç yüz sterlin, değil mi?" dedi, anlaştıkları fiyatı onaylayarak.

'Evet, evet, şimdi s-'

Kim, adam ona tekrar küfredemeden aramayı sonlandırdı.

Barney'nin tasmasına uzanırken umutla gülümsedi. Bir restorasyon projesine sahip olmak onu aklı başında tutuyordu. Onu meşgul ediyordu. Düşüncelerini yönlendiriyordu. Günün sonunda stresini buraya yönlendiriyordu. Öfkesini ve doğal saldırganlığını uzak tutmasına yardımcı oluyordu.

Dobbie'nin yakında onun için bir şeyler yapacağını umuyordu. Herkes onun bir projesi olmasını tercih ederdi.

YEDİ

"Pekâlâ çocuklar, hadi başlayalım," dedi Kim, kahvesini yanına koyarken yedek masanın kenarındaki yerini aldı.

Katrina'nın bilgilerinin silme tahtasına girdiğini görmek onu memnun etmişti. Ekibi kurbanın kimliğinin belirlenmesi konusunda ne düşündüğünü biliyordu. Dün bu saatlerde Katrina Nock hepsi için bir yabancıydı ama şimdi en büyük öncelikleriydi. Onunla olan ilişkileri artık her şeyden önemliydi. Nerede yaşadığını biliyorlardı, ailesini tanıyorlardı ve işleri bittiğinde katilini de tanıyacaklardı. Her kurbanın bir kimliği ve hikâyesi vardı.

"Teşekkürler Bryant, ama neden Katrina'nın ismindeki "i" harfinin üzerine küçük bir daire koydun?" diye sordu.

Sırıttı. "Kafanı karıştırmak için Stacey'nin yazdıklarını yapmaya çalışıyordum.

Kim bir kaşını kaldırdı. 'Eğer ben bu kadar kolay kandırılıyorsam, hepimiz sıçtık demektir! Peki, kurbanımızın cinayeti ya da katili hakkında bir fikri olan var mı?" diye sordu kollarını kavuşturarak.

"Anlamıyorum patron," dedi Stacey başını sallayarak. 'Çocuğuyla alışverişe çıkmış genç bir anneydi. Gösterişli ya da kötü bir grubun parçası değildi. Bildiğimiz kadarıyla hiç düşmanı yoktu ve yöntemi de temizdi.

Kim de aynı fikirdeydi. Kan, öfke ya da bariz bir şiddetin olmaması şaşırtıcıydı.

Penn, 'Neredeyse kişisel bir şey değilmiş gibi,' diye gözlemledi.

"Peki o zaman neden o? Bryant sordu. 'Eğer amaç sadece öldürmekse, dün öğle vakti Brierley Hill'de daha kolay denekler vardı.

"Peki ya bu? Kim sordu. "Öldürüldüğü gün saat kaçtı? Tecrübelerine göre cinayetlerin çoğu karanlıkta işlenirdi.

Stacey, "Birini öldürmek için garip bir zaman," diye önerdi. 'Günün yoğun saati, etrafta alışveriş yapanlar, potansiyel tanıklar. Belki de heyecan arayan biri?

Kim başını salladı. "Cinayet bunun için yeterince gösterişli değildi.

Penn, "Belki de Katrina'yla ilgiliydi," diye cevap verdi. "Belki de sadece ve katilin tek istediği bu kadının gitmesiydi. Kim, "Belki," diye cevap

verdi.

Aralarında, ekibi bütün gece kafasında dönüp duran düşünceleri ve kafa karışıklığını kelimelere dökmüştü. İstediğiniz kişi o değilse, neden günün ortasında genç bir anneyi ayartmak gibi gereksiz bir riske giresiniz ki?

"Tamam Penn, ilk iş olarak ölüm sonrası görevindesin.

"Yaşasın," dedi ellerini ovuşturarak.

Kim uzun zaman önce Penn'in işlerinin en tüyler ürpertici kısmına duyduğu coşkuya alışmıştı. Bu ürkütücü bir eğlenceye susamışlık değildi. Sürecin ardındaki bilimden gerçekten keyif alıyordu. Bir bulmacadan ve cesedin neler ortaya çıkarabileceğini görmekten zevk alıyordu.

Stace, Katrina'nın sağlık kayıtlarını kontrol et. Depresyondan muzdaripti. Uzakta hiç vakit geçirip geçirmediğini ve sorunlarının ne kadar kötü olduğunu bilmemiz gerekiyor. Ayrıca tanık ifadeleri konusunda Müfettiş Plant ile irtibat kurun.

Bir polis ekibi, mağazalarla ve olası tanıklarla konuşmakla görevlendirilmişti.

Stacey bu iki işi de bir gün önceki tecavüz vakası üzerinde çalışırken yapabilirdi. Polis memurunun işlerini nasıl öncelik sırasına koyacağını bildiğinden emindi.

"Ya biz? Bryant sordu.

Cinayet olayıyla ilgili hâlâ anlamadığı çok şey vardı.

"Biz, Bryant, suç mahalline geri dönüyoruz.

SEKİZ

Stacey, gecenin büyük bir bölümünde aklını meşgul eden Lesley Skipton'ın tecavüzüyle ilgili soruşturmasına devam etmeden önce patronu tarafından verilen görevleri tamamlamaya koyuldu.

Lesley'nin tecavüzcüsüne karşı olan duygularını bir türlü anlayamıyordu. Stockholm sendromu hakkında, bir kurbanın kendisini esir alan kişiye nasıl bağlanabildiğinin psikolojisini anlayacak kadar çok şey okumuştu.

Sendromun ünlü vakaları belgelenmiştir; bunların başında Amerikalı yayıncılık patronu William Randolph Hearst'ün torunu Patty Hearst gelmektedir. Patty 1974 yılında Symbionese Kurtuluş Ordusu tarafından kaçırılmıştı. On dokuz ay esaret altında kaldıktan sonra kendisini kaçıranlarla birlikte ciddi suçlar işlediği gerekçesiyle tutuklanmıştı.

Daha da şaşırtıcı olanı, 1977 yılında otostop yaparken Cameron ve Janice Hooker adlı karı koca tarafından kaçırılan Colleen Stan vakasıydı. Kadın yedi yıl boyunca çiftin yatağının altındaki bir kutuda evcil/seks kölesi olarak tutulmuş ve kaçma girişiminde bulunmamıştı. Janice tarafından serbest bırakıldığında, Colleen kendisini kaçıranların istediği gibi istismar konusunda sessiz kalmıştır.

Ancak Stacey'nin bildiği tüm Stockholm sendromu vakalarında kurban kendisini esir alan kişiyle zaman geçiriyor ve bu bağlılık yıllar, aylar, hatta haftalar boyunca artıyordu. Bir tecavüz kurbanında böyle bir şey olduğunu hiç duymamıştı.

Kapıda bir polis memuru belirince düşüncelerini bir kenara bıraktı.

"İlk ifadeler birkaç saat içinde hazır olacak," dedi ve postayı yedek masanın üzerine fırlattı.

Adam gözden kaybolurken, "Şerefe, John," dedi.

Katrina'nın doktoruna bir e-posta yazdı ve gönder düğmesine bastı. Telefonla tıbbi bilgi alabileceği günler geride kalmıştı.

Tamam, iş bitti, Lesley Skipton'ın dosyasına uzandı ama asıl istediği Gemma Hornley'in dosyasıydı. Dava çözüldüğü ve Sean Fellows hapis yattığı için bu dosya ona gönderilmemişti.

Davayı elektronik ortamda araştırdı. Eğer Sean Fellows ikisine de tecavüz ettiyse, neden ilk kurbanı Lesley'ye benzer duygular beslememişti?

Gemma'nın saldırı gecesi verdiği ilk ifadeyi okudu.

Hagley'de bir bardan çıkıyordu, yine evine kısa bir yürüyüş mesafesindeydi. Tıpkı Lesley gibi o da kafasının arkasına darbe almış, bilincini kaybetmiş ve birinin arazisine sürüklenmişti. Kendine geldiğinde başının bir el tarafından toprağa bastırıldığını ve vajinasına yabancı bir cismin vahşice sokulduğunu görmüştü.

Stacey, Gemma'nın tarifini doğrulayan tıbbi rapora doğru ilerledi. Vajinasındaki ve kalçalarındaki morluk ve kesikler gerçekten de vahşi bir saldırının sonucuydu.

Tıpkı Lesley'nin saldırısında olduğu gibi hiçbir söz söylenmemişti ama önemli bir fark vardı. Cinsel saldırıdan sonra Sean Fellows bir bıçak almış ve Gemma'nın kalçasının etini kesmişti. Yara sadece bir santim civarındaydı ve birkaç küçük kesik izinden oluşuyordu. Sean Fellows neden aynı şeyi Lesley'e yapmamıştı?

Gemma'nın saldırısı hakkında okudukça kafası daha da karışıyordu. Vakalar hem çok benzer hem de çok farklıydı.

Sean Fellows, Gemma Hornley tarafından teşhis edilmişti. Akşamın erken saatlerinde kulüp tuvaletinde onunla seks yapmıştı. Adam, kız çıkarken ona yaklaşmış ve performansını tekrarlamasını istemişti. Kadın reddetmiş ve adam sinirlenmiş. Güvenlik kameraları aralarında hararetli bir tartışma yaşandığını, Gemma'nın hışımla uzaklaştığını ve adamın da aynı yöne doğru gittiğini göstermişti.

Gemma o olduğuna ikna olmuştu, polis de öyle, jüri de öyle.

Stacey'nin aklına birden Brierley Hill'in hiç düşünmediği saçma bir fikir geldi: Ya Lesley Skipton'a yapılan saldırıdan Sean Fellows sorumlu değilse? Ya başından beri yanlış adamın peşindeyseler?

Stacey, ilk kurbanı Gemma'yla konuşması gerektiğini biliyordu. Lesley'le konuştuktan sonra, iki kurbanı karşılaştırabilecek bir pozisyonda olacaktı.

iki kadına da saldırdı.

Kendisine Gemma'nın çözülmüş bir vaka olduğunu ve Brierley Hill'in onun etrafta dolaşıp kurbanlarından birine sorular sormasından pek hoşlanmayacağını hatırlattı.

Ama bu onu popüler yapsa da yapmasa da, yapmak zorunda olduğu bir şeydi.

NINETEEN

Kim parmağıyla ekrana vurarak, "İşte orada," dedi.

Shop N Save'deki mağaza dedektifi ilgili kamera görüntülerini diske kaydetme nezaketinde bulunmuştu ve şu anda bu görüntüleri izliyorlardı.

Katrina Nock ve çocuğunun mağazaya girişini izlediler. Mia hemen annesinin elini çekerek mağazanın arka tarafında bulunan oyuncaklara doğru gitmeye başladı. Katrina girişte bulunan kart standına doğru bakarken birkaç saniyeliğine itiraz eder gibi göründü ama sonra pes etti ve kızının peşinden kamera çekiminin dışına çıktı.

CCTV operatörünün onları kameradan takip etmesi için hiçbir neden yoktu, bu yüzden saniyeler içinde gözden kayboldular.

Bilgisayar diskteki bir sonraki görüntüye geçerken ekran karardı. Bu, anne ve kızın ana çekimin arka planındaki oyuncaklara baktığı bir görüntüydü. Kamera kapüşonlu ve bol bir kot pantolon giyen genç bir erkeğe odaklanmıştı.

"Adil oyun," dedi Bryant ve ne demek istediğini anladı.

CCTV operatörü, Katrina ya da Mia'nın kamerada göründüğü herhangi bir örneği bulmak için kaydettikleri tüm görüntüleri didik didik etmişti. Onun çabaları Stacey ya da Penn'i saatlerce çalışmaktan kurtarmıştı.

Operatör bilinen hırsızı kapıdan çıkarken takip ettiği için kamera anne ve çocuktan uzaklaşmıştır.

Kamera bir an için orada durdu ve Kim, mağaza dedektifinin diğer mağazalara telsiz mesajı göndererek onları varlığından haberdar ettiğini hayal edebildi.

Kamera daha sonra mağazayı boydan boya tarayarak kasaların yakınındaki dinlenme konumuna geri döndü.

Kim, "O kısmı tekrar oynat," dedi.

Bryant görüntüyü geri sardı ve yavaşlattı. Dönüş yolunda kameranın bakışları Katrina'yı tuvalet malzemeleri reyonunu incelerken, Mia'yı da hâlâ oyuncakların etrafında dolanırken yakalamıştı.

Kim iyice baktı. Katrina kimseyle iletişim kurmuyordu ve kimse ona gereksiz bir ilgi gösteriyor gibi görünmüyordu.

Son görüntü parçası ekranı doldurmadan önce ekran tekrar karardı. Açı tekrar girişteki sabit kameraya dönüyordu. Katrina kapının hemen içindeki bir stantta tebrik kartlarını seçiyor ve okuyordu. Ayaklarının dibinde küçük alışverişlerden oluşan bir sepet duruyordu. Standın üstünden mağazanın arka tarafına bakmadan önce bir kartı yerine yerleştirdi.

"Mia'yı kontrol ediyorum," diye gözlemledi Bryant. Belli ki çocuğunun güvende olduğundan emindi, başka bir kart almak için uzandı ama durakladı ve başını çevirip dükkândan dışarı baktı.

"Yavaş ol," dedi Kim.

Ağır çekimde, dükkânın dışından birini dinliyormuş gibi görünmesini izlediler.

Başını salladı ve elleriyle işaret etmeye başladı.

Kim'in içinden kamerayı çevirip dükkânın dışında kimlerin olduğunu yakalamak geldi ama elbette bu canlı yayın değildi: bu değiştirilemeyecek tarihi bir görüntü parçasıydı. "Yol tarifi," dedi Kim, Katrina'nın tavırlarını izleyerek. "Biri yol tarifi soruyordu.

Kim, Katrina'nın dükkânın çıkışına doğru bir adım atmadan önce tekrar oyuncaklara doğru bakmasını izledi.

Kim bunu yapmamasını, hayatını sona erdirecek o son birkaç adımı atmamasını haykırmak istiyordu.

Katrina kapıya doğru ilerlemeye devam ederken zihni bu sözleri haykırıyordu.

Eşikten adımını attı ve gözden kayboldu.

Kim, Katrina Nock'un son kez canlı olarak görüldüğüne tanık olduğunu biliyordu.

YİRMİ

Keats, elinde bir böbrekle tartıya doğru ilerlerken, "Ee... biraz geri çekilebilir misin Penn," dedi.

Penn, Katrina Nock'un cesedinden uzaklaşarak, "Elbette," dedi.

'Dürüstçe söyleyebilirim ki, çalışmalarıma gösterdiğiniz özenli ilgiden dolayı gururum okşandı, ancak çok az gözlemci sürece bu kadar yaklaşmak ister.

Penn omuz silkti ve bekledi. Eğer bu patoloğun ona dolaylı yoldan tuhaf demesiyse, bu gözlem ona ilk kez yapılmıyordu. Ve bu onu zerre kadar rahatsız etmemişti.

Analitik beyni bir konunun mekaniğiyle, detaylarıyla ilgileniyordu: parçaların toplamının bir şeyi nasıl çalıştırdığı. Okuldaki arkadaşlarından birinin okul gezisi sırasında ağaçtan düştüğünü hatırlıyordu. Çocuklar ve öğretmenler endişeyle etrafına toplanmıştı ve Penn de toplanmıştı. Jimmy'nin çığlıkları Penn'i arkadaşının hayatta olduğuna ikna ettiğinde, kırılan uzuvların açılarına odaklanmış, parçalanan kemiklerin açtığı et görüntüsünden büyülenmiş, bükülen kasları ve gözlerden saklanan sinüsleri hayal etmişti. O kadar dalmıştı ki, sağlık görevlileri Jimmy'yi hastaneye götürdüklerinde hayal kırıklığına uğramıştı.

Kurbanlar için empati duymadığından değil, ama değiştiremeyeceği şeylerin üzerinde duracak biri asla olmadı.

Jimmy Ryland'ın ağaçtan düşmesini engelleyebilseydi, bunu yapardı. Katrina Nock'u diriltmek ve ailesine göndermek onun elinde olsaydı, bunu gözünü kırpmadan yapardı ama bunu yapamazdı ve bu yüzden onu öldüren kişiyi yakalayabilmeleri ve sevdiklerine biraz teselli verebilmeleri için öğrenebileceği her şeyi öğrenmek en iyisiydi.

Neyse ki hiçbir zaman midesi bulanmamıştı ve önündeki manzarayı tarafsızca izleyebildi ve bir zamanlar bir yaşam oluşturmak için birlikte çalışmış olan karmaşık ve mucizevi parçalar dizisi için bedeni görebildi.

Keats, organı dikkatlice vücuda geri yerleştirmeden önce bir ölçüm notu almıştır. Ölüm nedeni konusunda herhangi bir şüphe olsaydı, Keats her organdan örnek alır ve test için laboratuvara gönderirdi.

"Normal," dedi Keats yüksek sesle.

Tıpkı diğer her şey gibi, diye düşündü Penn. Şimdiye kadar Katrina Nock'ta normal olmayan hiçbir şey yoktu. Fiziksel olarak iyi durumdaydı ve tüm ana organları düzgün çalışıyordu. Hiç sigara içmemişti, kırık kemiği yoktu, dişleri sağlamdı ve kahvaltıda bir kâse mısır gevreği yemişti.

Uyuşturucu, ilaç ve diğer doğal vücut kimyasallarını belirlemek üzere toksikoloji için kan ve idrar örnekleri alınmıştı, ancak Penn burada sıra dışı bir şey beklemiyordu.

Aklından geçen tek kelime temizdi. Olayla ilgili her şey temizdi. Cinayetin kendisi de temizdi: Keats tarafından boynunun kırıldığı doğrulanmıştı. Boyun kafatasına yakın bir yerden kırıldığında üç şeyin gerçekleştiğini açıklamıştı - hareket edemezsiniz, nefes alamazsınız ve vücudunuz kalbinizi kontrol etme yeteneğini kaybeder - bu da anında ölümle sonuçlanır.

"Ama filmlerde gösterdikleri kadar kolay değil," diye açıklamıştı Keats. 'Boyun kemikleri ve kaslar bir miktar direnç gösteriyor, yani bu cinayet yöntemini uygulamak için hatırı sayılır bir fiziksel güçten bahsediyoruz, eğer kelime oyununu mazur görürseniz.

Penn bu ölümcül yaralanmayı daha önce de trafik çarpışmalarında görmüştü ama cinayet sonucu olduğunu hiç görmemişti.

Kan yoktu, dağınık yaralar yoktu, morluklar yoktu, acı yoktu, duygu yoktu. Neredeyse farklı sınıf bir cinayet gibiydi: kibar, terbiyeli, nazik. Aşırı şiddet yoktu. Dağınıklık yoktu.

"Tamam Penn, şimdi onu kapatacağım," dedi Keats, onun düşüncelerini bozarak.

Penn yüzündeki maskeyi çıkarmak için

uzandı. "Tamam Keats, teşekkürler...

"Seninle işimin henüz bittiğini söylemedim, değil mi?" diye sordu, yelkenci iğnesi ve normal dikişlerden çok daha kaba olan ağır sicimle eti ustalıkla bir araya getirdi. Sonuç her zaman Penn'e bir beyzbol topunu hatırlatırdı.

Keats ona doğru bakarak, "Hevesli kunduz," dedi.

Penn oynadıkları kedi-fare oyunlarını ne kadar da severdi.

"Biraz zorlanıyorum-

Keats iğneyi göğüs kafesini kaplayan ete batırarak, "Bundan emin değilim," dedi. Katrina'nın saatine yakın olan sol bileğinde fark ettiği çiziklere geri döndü.

Penn, "Bunların muhtemelen saatin bıraktığı izler olduğunu söylediğini sanıyordum," diye sordu. İşlem sırasında dikkatini çeken ilk şey buydu ve Penn bunların konuyla ilgisini bir kenara bırakmıştı.

"İlk düşüncem kesinlikle bu kızın bir noktada bileğinden tutulduğu yönündeydi ama bir kez daha bakmak istiyorum.

Penn, patoloji uzmanının elindeki büyüteci çıkarıp çıplak gözle bile görülebilen çiziklere yakından bakmasını izledi.

"Hmm..." dedi, eti akla gelebilecek her açıdan inceleyerek.

Penn, adam sözünü bitirene kadar onu uyarmaması gerektiğini biliyordu ve bu yüzden omzunun üzerinden baktı. Birkaç küçük çubuk ve kavisin saatin hoyratça kullanılmasından kaynaklandığını kabul etmiş ve bulguya başka bir anlam yüklememişti.

"Hmm..." diye tekrarladı Keats. "Görünüşe göre yanılmışım. Penn, "Patrona haber vereceğimden emin olabilirsin," diye espri yaptı.

Keats devam etmeden önce gözlüklerinin üzerinden baktı.

"Artık bu çiziklerin saatten kaynaklandığını düşünmüyorum.

Penn bekledi.

"Bu çiziklerin ölümden sonra yapıldığına inanıyorum.

Penn onun sözlerini düşündü. Saldırıdan önce alınan çizikler ya da izler hiçbir şey ifade etmiyordu. Saldırı sırasında alınan yaralar mücadele, fiziksellik, fiziksel yetenek ve konumlanma hakkında çok şey anlatıyordu. Suçtan *sonra* açılan yaralar ise tamamen başka bir şey ifade ediyordu. Onlar birilerine bir mesajdı.

Sonunda, garip bir rahatlama hissiyle, Keats'in ona zorla giydirdiği koruyucu giysileri çıkarmaya başladı.

Cinayet o kadar da düzenli değildi.

YİRMİ BİR

Kim, Katrina'nın el kol hareketleri yaparken durduğu yerde duruyordu. Bryant dışarıda, Katrina'nın kart standından baktığı yerde duruyordu.

O da Katrina gibi kapıya doğru ilerledi ve etrafına bakındı, dükkânlara girip çıkan insanları izledi: aşağı baktı, nereye gittiklerine baktı, telefonlara baktı. *Neden burası? Neden Katrina?* Kim yüzüncü kez merak etti.

Kaldırımın ortasında durup 360 derecelik bir dönüş yaptı ve dün fark etmediği bir şeyi gördü: Shop N Save ile yandaki eczane arasında, eski beyaz bir kapıyla birbirine bağlanmış bir boşluk vardı. Şu anda kapı kapalıydı.

"Hadi Bryant," dedi kapıyı açıp ara sokağa bakarken. Uzakta, iyi tanıdığı beyaz bir minibüsün arkasını görebiliyordu. Bir adli tıp minibüsü.

"Kahretsin.

Bryant onu takip etmek için ona doğru ilerledi. Kadın onu durdurmak için elini kaldırdı.

"Bir dakika bekleyin. Hadi canlandıralım,' dedi ve Bryant'ın kapının hemen dışındaki pozisyonunu aldı. "Sen Katrina ol," diye talimat verdi. Katil oydu ve ne yapacağını biliyordu. Bryant kurbandı ve aklından ne geçtiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bryant dükkândan çıkıp ona doğru birkaç adım attı ve Katrina'nın yaptığı gibi kollarını hareket ettirdi.

Adam kapıdan çıkar çıkmaz dirseğinden tuttu, onu zorla ara sokağa yönlendirdi ve kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı.

"Şef, bu da ne?... aah," dedi Mitch'in minibüsünden bir şey aldığı yere doğru bakışlarını takip ederken.

Bryant onun ne yapacağını bilmiyordu ve onu gözden uzaklaştırmak için attığı üç adımda harekete geçmek için çok az zamanı vardı. Aralarındaki fiziksel farklara rağmen, sürpriz unsuru onun tarafındaydı.

"Burası olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu," dedi Bryant, gittikleri yöne şaşırmış görünen Mitch'e doğru ilerlerken.

Kim bir teknisyenin koluna dokunup işaret ederken, "O da yapmadı," dedi.

Teknisyen olay bandından bir rol kaptı ve geçerken başını salladı.

Mitch yeni kesilmiş sakalını sıvazlayarak, "Ne işe yarayacaksa," dedi.

Kim, 'Bununla çok fazla oynarsan düşer,' dedi.

'Annem bunu bana küçük bir çocukken söylemişti. Aslında şimdi düşününce bunun sakalımla bir ilgisi olmadığını anlıyorum.

Bryant inledi ve başını salladı.

"Umarım özel bir yolculuk yapmamışsınızdır," diye devam etti Mitch, şeffaf plastik kanıt kutularını göstererek. "Boş. Şu ana kadar kesinlikle ilgi çekici bir şey yok.

Kim onun sesindeki hayal kırıklığını duyabiliyordu. Kısmi bir parmak izinin ya da sahte bir elyafın bile adamı elektriklendirme gücüne sahip olduğu düşünüldüğünde, adli değeri olan herhangi bir şey için umutlu değildi. Ellerinde hiçbir şey olmadığını söylediyse, kesinlikle hiçbir şey yoktu.

"Adamımız arkasında hiçbir ipucu bırakmamak için çok dikkatliydi," dedi sefil bir şekilde.

Hepsi aktarım teorisini biliyordu ve bu nedenle ifadesinin doğru olmadığını biliyorlardı. Ama bir başlangıç noktanız olmalıydı.

Bir ceset üzerinde adli kanıt bulunmasına pek çok şey yardımcı olmuştur. Katilin kurbanla geçirdiği süre, fiziksel temas miktarı, suça karışan tutku. Tüm bunlar katilin olay yerinde kendisinden bir şeyler bırakmış olma ihtimalini artırıyordu.

Kim geldikleri kapıya doğru baktı. Tahminine göre, katil ve kurban iki dakikadan daha az bir süre birlikte olmuş olabilirlerdi. Yakala, yürü, şaklat ve öl. Kim'e göre bu, cinayetin hızlı randevu versiyonu gibiydi.

Bu davayla ilgili şu ana kadarki her şey rastlantısaldı. Nedenini sadece Tanrı'nın bildiği bir kurban seçilmişti. Genç bir anneyi seçmenin içerdiği riskler

Çocuğuyla alışveriş yapıyordu ama cinayetin kimse tarafından görülmemesi için dikkatlice planlanmıştı.

Bu davanın bazı bölümleri Katrina'nın bir amaca ulaşmak için araç olarak seçildiğini gösteriyordu, ancak Kim istatistiksel olarak bunun pek mümkün olmadığını biliyordu.

Araştırmalar, cinayet kurbanlarının yaklaşık yüzde sekseninin tanıdıkları biri tarafından öldürüldüğünü göstermektedir.

Ama Katrina ne yapmıştı? Düşünceleri kendi kuyruklarını kovalamaya devam ederken Kim kendi kendine sordu.

Katrina'nın amaçlanan kurban olup olmadığı konusunda bir yargıya varmadan önce, kadının kendisi hakkında daha fazla bilgi sahibi olması gerekiyordu.

Ve dürüst bir görüş için nereden başlamak istediğini biliyordu.

YİRMİ İKİ

Penn, Stacey'nin aceleyle verdiği talimatları tam kavrayacaktı ki Stacey ikinci bir tecavüz kurbanıyla görüşmekle ilgili bir şeyler mırıldanarak kapıdan çıktı.

'Tıbbi kayıtlar', 'CCTV' ve 'dükkanları takip etmek' kelimelerini duymuştu.

Stacey'nin, kocasının belirttiği gibi Katrina'nın aile hekimiyle sabah randevusuna gittiğini ve Katrina'nın tıbbi kayıtlarını talep ettiğini zaten tespit ettiğini biliyordu. Stacey'nin kendisinden bir takip yapmasını istediğini tahmin ediyordu, bu yüzden hemen muayenehaneye bir e-posta gönderdi. Hem o hem de Stacey, iş paylaşımı yapmaları gerekirse diye çoğu konuda birbirlerini kopyalama eğilimindeydiler.

Ardından, cadde ortaklığı programındaki tüm mağazalara bir grup e-postası göndererek, Katrina Nock'un tesislerinin içindeki herhangi bir kamera görüntüsünü talep etti.

Stacey'nin üç talebinden ikisini yerine getirdiğine kanaat getirdikten sonra son talimat için hazırlandı. Stacey'nin e-posta taleplerini ve parametrelerini takiben, hem Brierley Hill'deki Asda'dan hem de Ball Factory'den ilgili görüntüleri almışlardı. Patron Shop N Save'deki görüntüleri zaten izlemişti ama izlediği her şeyin bir kopyası vardı ve Stacey'nin takip edildiğini gösteren birden fazla yerde görünen birini tespit edip edemeyeceğini görmek için görüntülere tekrar bakacaktı.

Önünde uzun bir iş vardı, bu yüzden kantini çoktan ziyaret etmiş, bir tabak cips ve et suyunu mideye indirmiş ve daha sonra enerji vermesi için bir kek getirmişti. Sadece makineden dolduracağı bir kahve ve uzun yol için hazırdı.

Kupasını masasının üzerine koydu ve tamamen odaklanmak istediğinde yaptığı gibi çekmecesinden kulaklığını çıkardı.

Postanın bırakıldığı boş masaya bir göz attı.

Genellikle öğle yemeğine kadar ya o ya da Stacey açardı.

Kulaklıkları kulaklarına yerleştirdi ve ilk görüntü dosyasını yükledi.

Orada bekleyemeyecek bir şey olmadığından emindi.

YİRMİ ÜÇ

Kim'in Viktorya döneminden kalma terasla ilgili ilk fark ettiği şeylerden biri düzenli oluşuydu. İki yandaki evlerde, güneşin son ışıklarına doğru eğilen fuşyalara tutunmuş asılı sepetler vardı. Evlerin önündeki küçük alanların çoğu, alanı kişiselleştirmek için bir şekilde dekore edilmişti. Ella'nın evinin önü taş döşeliydi ve onlar kapıyı çalmaya fırsat bulamadan açılan sade ön kapının önünde ne bir saksı ne de asılı bir sepet vardı.

Ella kot pantolon ve krem rengi bir kazak giymişti ve elinde iki taşıma çantası tutuyordu.

"Ah..." dedi, birinden diğerine bakarak. "Biraz

konuşabilir miyiz? Kim sordu.

"Ben de tam yoldaydım-

"Sadece bir dakikanızı alacağız," dedi Kim, tam önünde durarak.

Tereddüt etti ve çantaları yere koydu. Kim bunların kardeşinin evine giden acil durum malzemeleri olduğunu tahmin ediyordu, ancak şu anda o çantalarda onu cezbedecek hiçbir şey düşünemiyordu.

Ella, Kim'in küçük resepsiyon odasına girmesi için kenara çekildi; salon, arka bahçeden ışık alan açık planlı bir akşam yemeğine açılıyordu.

Kim, tanıdık gelen küçük, yuvarlak bir yemek masasına oturdu. "Kardeşinde de aynı masa yok muydu?

Ella gülümsedi. 'Benimki masif meşe. Onunki Argos'tan çakma.'

"Ah, tamam," dedi Kim, ihtiyaç duyduğundan daha fazla bilgi almıştı.

Ella dikkatle saatine baktı. Bu hareket Kim'i kızdırdı. Kardeşi hiçbir yere gitmiyordu ve onun kederi de öyle.

'Kardeşinizi mümkün olduğunca az rahatsız etmeye çalışıyoruz ve bize Katrina hakkında daha fazla bilgi verebileceğinizi umuyoruz. Onu nasıl tanımlarsınız?' 'Titrek. Sık sık dikkati dağılırdı, sanki sadece yarısı oradaymış gibiydi. Mia'yı bırakıp gitmesine hiç şaşırmadım. -'

'Katrina'nın yanlış bir şey yaptığına inanmak için hiçbir nedenimiz yok. Mia hiçbir zaman tehlikede değildi,' dedi Kim, kadını savunma ihtiyacı hissederek.

Ella sanki önemli değilmiş gibi omuz silkti. "Depresyondan mı muzdaripti?

Ella gözlerini devirdi. "Evet, son birkaç yıldır farklı ilaçlar kullanıyordu ama şu anda hiçbir şey kullanmıyordu. Yan etkileri nedeniyle son ilaçlarını da bırakmıştı ve ilaçsız idare etmeye çalışıyordu. Bunun doğru bir karar olduğunu düşündüm: sistemindeki tüm o pislik her şeyi daha da kötüleştiriyordu. Ona kendine gelmesini, bir hobi edinmesini söyledim.

Evet, Kim biraz örgü örmenin beynindeki kimyasal dengesizlikle savaşacağından emindi.

"Peki ağabeyinizin onun hastalığı hakkındaki görüşü neydi? Kim, kelimeyi dikkat çekici bir şekilde kullanarak sordu.

"Urghh, bence onu çok fazla şımarttı. En kötü günlerinde işten izin alıyor, onu kontrol etmek için günde sayısız kez telefon ediyordu.

Depresyondan muzdarip biriyle yaşayan sevgi dolu bir koca için son derece makul görünüyordu.

"Mutlu bir evliliğe benziyor mu? Kim bunu bir soru olarak ifade etti. "Onlara göre, belki.

"Pardon?

"Bence mutlu ve sağlıklı olmak birbirinden tamamen farklı iki şey. Yani evet, tamamen eşitsiz ve işlevsiz bir ilişki olmasına rağmen muhtemelen mutluydular.

Kim, Ella'nın kendi fikrini tekrar tekrar vermekten mutluluk duyduğu bir hediye olarak gördüğünü ç a b u c a k fark ediyordu.

Devam etmek için herhangi bir uyarıya ihtiyacı yoktu.

"Andrew ona niteliksiz düzeyde sabır gösterdi. Katrina evliliği dışındaki ilişkilerini sürdürmekte zorlandığı için çok az arkadaşları vardı. Sosyal olarak pek fazla insanla bir araya gelmiyorlardı.

"Birbirlerine eşlik etmeyi mi tercih ediyorlardı? Kim, eğer işlerine yarıyorsa bu tabloyu işlevsiz bulmadığını açıkladı.

"Sanırım bunu söylemenin bir yolu da bu," dedi sesinde hafif bir öfke belirtisiyle. Belli ki bir kez fikrini paylaştığında herkes tarafından kabul edilecekti.

"Ona karşı hüsrana uğramadı mı? Kim sordu. Andrew Nock bir aziz gibi konuşmaya başlamıştı.

Elbette. Kim istemez ki? Sürekli onunla ilgilenmek onu yıpratıyordu: önce onun için, sonra da Mia için endişeleniyordu. Yine de ona hiç göstermedi.'

"Sana sırrını açtı mı?

Kaşlarını çattı. "Tabii ki. Ben onun kız kardeşiyim. Bana her şeyi anlattı. Onu bir süreliğine uzaklaştırmasını söyledim. Onu ve kendisini biraz dinlendirmesini söyledim ama bunu duymak bile istemedi.

Bu kadın ağzını her açtığında Andrew Nock'u daha çok, Ella Nock'u ise daha az sevmeye başlıyordu.

"Onu aldırmasını mı istediniz? Kim açıklığa kavuşturdu.

'Evet, ama bunu atlatabileceklerine inanıyordu. Mia doğduktan sonra işler biraz düzelir gibi oldu ama yine de hamile kalmakla büyük bir sorumsuzluk yaptığını düşünüyorum. Çocuk planlı değildi. Yani, sabahları zar zor giyinirken kimin bakacak bir çocuğa ihtiyacı olur ki?

Kim, Katrina'nın suçlanmadığı bir şey olup olmadığını merak ediyordu, çünkü elbette Andrew'un hamileliğe en ufak bir katkısı olmamıştı.

"Ama dediğim gibi, Mia geldikten sonra kendini geliştirdi, bu da benim daha çok şey yapması gerektiği yönündeki fikrimi kanıtladı.

Kim kızgınlığını bastırdı. İşlerin böyle yürümediğinden oldukça emindi. Anladığı kadarıyla meşgul insanlar da depresyondan muzdaripti.

"Mia iki yaşına geldiğinde, her şey yeniden başladı: yeni ilaçlar, yatakta geçirilen günler. Andy'nin sabrını nasıl koruduğunu bilmiyorum.

"Ve dün onu bulamayınca sizi mi aradı?

"Elbette. Kendinden geçmişti. Aptalca bir şey yapmış olmasından korkuyordu ve-'

'Aptalca bir şey mi yaptı? Daha önce hiç kendine zarar vermeye çalıştı mı?

Ella başını sallamadan önce tereddüt etti. "Ciddi girişimler diyemeyeceğim. Daha çok ilgi çekmek için ağlamak gibi ama yine de Andy onu hapse atmazdı.

Bu cümle Kim'in sinirlerini bozmaya başlamıştı. Kadın, aklı başına gelene kadar göz önünden uzaklaştırılması gereken utanç verici bir rahatsızlık değildi.

"Yani hiç hastaneye yatırılmadı mı?

Ella başını salladı. "Sana söyledim-

Ella bir kez daha sol kolunu kaldırıp saatine bakarken Kim, "Andrew bunu duymak bile istemez," diye sözlerini tamamladı.

"Kardeşiniz adına oldukça hayal kırıklığına uğramış olmalısınız? Kim el hareketini görmezden gelerek sordu. Kim'e göre kardeşlerin yakın olduğu açıktı.

'Açıkçası, ama dinlemedi, bu yüzden buna katlanmaktan başka seçeneğim yoktu.

"Baldızınıza zarar vermek isteyebilecek birini düşünebiliyor musunuz?

Ella başını salladı. "Memur bey, hiçbir fikrim yok ve gerçekten umurumda da değil. Kim şaşkınlığının belli olmasına izin verdi.

"Affedersiniz?

Ella umursamaz bir tavırla omuz silkti.

Kapıya doğru ilerleyerek, 'Önceliğim her zaman kardeşim ve şimdi ziyaret etmem gereken yeğenim olacak,' dedi.

Kim alaycı bir tavırla, "Zaman ayırdığınız için teşekkürler," dedi ama Ella çantaları alıp kapıyı arkalarından kilitlerken bunu fark etmemiş gibiydi.

"Ne düşünüyorsun? Bryant kadının uzaklaşmasını izlerken sordu.

Kim'in bir cevabı yoktu ama Ella'nın katil ya da cinayet hakkında bir kez bile soru sormadığını biliyordu.

YİRMİ DÖRT

Stacey, Wordsley'deki küçük bir sitede yer alan dar konağın kapısını sertçe çaldı. Sesin diğer taraftan gelen derin bas müziğin üzerinde duyulup duyulmayacağından emin değildi.

Kapıyı tekrar çalmak üzereydi ki, yirmili yaşlarının ortalarında, koyu kızıl saçları olan, bluz ve kot pantolon giymiş bir kadın kapıyı açtı.

Sol elinde bir bardak altın rengi sıvı ve bir sigara vardı. Yüzündeki gülümseme kaybolduğunda, başka birini beklediği anlaşıldı.

"Gemma Hornley?

"Ben oyum, o, yani, evet o benim," dedi ve sonra yüksek sesle güldü. "Hayır, gerçekten, ben Gemma'yım.

Stacey kimliğini kaldırdı. "Konuşabilir miyiz?

Gemma ona doğru eğildi ve başını kapıdan dışarı uzattı.

'Bertram Jennings sen lanet olası bir otuzbircisin,' diye bağırdı sokağın geri kalanına. 'Hep şikayet ediyorsun. Yemin ederim ölülerden bile daha ölüler. Biraz eğlenceye dayanamıyorum ama en kısa zamanda geri çevireceğiz-'

"Bertram Jennings'in kim olduğunu bilmiyorum," diye açıkladı Stacey. "Ve bu senin müziğinle ilgili değil.

"Oh, tamam," dedi hafifçe ayılarak. "Sean Fellows hakkında konuşmak için buradayım. "Çıkıyor mu?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Henüz değil, ama eğer yapabilirsem...

"İçeri gel, içeri gel," dedi, kapıyı daha geniş açarak. Elindeki bardağı havaya kaldırdı. "Sana içecek bir şey getireyim mi?

"Hayır, teşekkürler," dedi Stacey. Saat daha iki bile olmamıştı. "Tamam, bana bir saniye ver," dedi ve salona girdi. "Sessiz olun, sizi gürültücü pislikler," diye bağırdı.

Onun isteğine karşılık olarak müzik birkaç desibel arttı.

"Pislikler," dedi ve kapıyı gürültünün üzerine kapattı.

Mutfağa doğru başıyla işaret etti. Stacey içeri girdi. Çalışma yüzeyi ucuz elma şarabı kutuları ve birkaç şişe içkiyle doluydu.

Gemma kapıyı kapattı ama çift bariyere rağmen müzik yüksek sesle ve net bir şekilde duyuluyordu.

"Bir şeyi mi kutluyorsunuz? Stacey sordu.

'Hayır, daha sonra büyük bir gece var, o yüzden sadece ısınıyorum. Birkaçımız şehre ineceğiz ve içki çok pahalı.

Stacey kasabanın Birmingham anlamına geldiğini tahmin etti ve bu grubun ne kadar ısınmaya ihtiyacı olduğunu merak etti. Daha sonra onlarla aynı treni ya da otobüsü paylaşmayacağı için minnettardı.

Stacey bir önceki gün ziyaret ettiği kadınla karşısındaki kadın arasında karşılaştırma yapmaktan kendini alamadı. Aynı saldırgan, aynı tür cinsel saldırı. Ama sonuçları farklıydı. Evden çıkmaya korkan biri ile evde kalmak istemeyen biri. Görünüşte çok az arkadaşı olan biri ve bir ev dolusu arkadaşı varmış gibi görünen biri. Kendine güveni olmayan biri ve gereğinden fazla güveni olan biri. Adaletin farkının bu olup olmadığını merak etti: mahkemede o gün, kapanış ve devam etme yeteneği. Belki Lesley için bir şekilde adaleti sağlayabilirse, o da Gemma gibi hayatına devam edebilirdi.

"Size saldırınız hakkında birkaç soru sormamın sakıncası var mı?

"Neden?" diye sordu Gemma, onun bakışlarına karşılık vererek. İçki içtiğine dair tüm kanıtlar yok olmuş gibiydi.

"Anlamaya çalıştığım başka bir kurbanla ilgili bir şey var.

"Ama dışarı çıkmayacak mı?

Stacey başını salladı. 'Erken tahliye planımız yok. Çok acı verici olmayacaksa, tartışmak istediğim saldırının kendisi.

Gemma kendi kendine sönmüş gibi görünen sigarayı taşan kül tablasına bıraktı. Masanın üzerindeki pakete uzandı ve bir tane daha yaktı.

Titreyen eli çakmağı y e r i n e koyduğunda sarhoş kıza dair tüm izler çoktan kaybolmuştu. İçki içen kendinden emin genç kadın gitmişti.

parti havasına girmişti. Stacey şimdi bir cinsel saldırı kurbanıyla görüşüyordu.

"Nereden başlamamı istersiniz?

'Başlangıçta. Yakalandığın andan itibaren,' diye sordu Stacey. Kızın kendi sözlerini duymak istiyordu.

"Tamam, kulüpten yeni çıkmıştım ve eve gidiyordum. Buraya değil, oradan taşındım. Artık orada yaşamak istemiyordum. Her neyse, o yürüyüşü birçok kez yapmıştım. Etrafta hiç serseri yoktu. Bir sitenin içinden geçiyor, tarlalar, sokaklar ya da karanlık köşeler yok. Sadece sıra sıra evler. Yolun yarısına gelmiştim ki arkamdan bir acı hissettim. Tek hatırladığım bu. Bayılmışım ve kendime geldiğimde bana yaslanmıştı. Ağzımda toprak tadıyla yüzüstü yatıyordum. Boğazıma kaçmadan öksürerek çıkarmaya çalıştım. Eli kafamdaki kocaman yumruya sertçe bastırıyordu. Yine bayılmışım. İkinci kez kendime geldiğimde o-'

Mutfak kapısı açılarak ikisini de şaşırttı. "Hey, Gem, var mı?..." "Siktir git," diye bağırdı Gemma kafasını mutfağın kapısına dayamış olan kıza. Kapı.

Kız hızla uzaklaştı.

Gemma sigarasından uzun bir nefes çekti ve dumanı yavaşça üfledi.

Sanki mutfaktaki durumun ciddiyetini sezmiş gibi, müzik mucizevi bir şekilde makul bir seviyeye indi. Stacey, Bertram Jennings'in, her kimse, rahatladığından emindi.

Stacey, "Lütfen hazır olduğunuzda devam edin," diye ısrar etti.

Gemma derin bir nefes aldı. "İçimde bir şeyi yukarı aşağı sıkıştırıyordu. Kalın, sert ve soğuktu. Ağzımdan çıkacakmış gibi hissediyordum. Acı beni kör etti. Kafama aldığım darbeden daha kötüydü. Zihnim durması için çığlık atıyordu. "Beni yaracak sandım.

Gemma'ya sert davranmıştı.

Lesley'le öyle değildi.

Yine de suçlar aynı kişi tarafından işlenemeyecek kadar benzerdi.

"Peki sonra ne oldu?

"Öldüğümden emin değildim çünkü acı kesilmişti. Hala iç organlarımın zonkladığını ve kesiklerin acısını hissedebiliyordum ama o kör edici acı gitmişti.

Gemma'nın cinsel organı yaralanmıştı.

Lesley'ninki değildi.

"Sonra çıplak kıçımın yanağında bir şey hissettim. Keskin bir şeydi ama diğer acıyla kıyaslanamazdı. Kesildiğimi bile fark etmedim. Piç herif pazarlık için beni kesmeye karar verdi. Haftalarca doğru düzgün oturamadım.

Gemma kesilmişti.

Lesley kesilmemişti.

Dosyayı ilk okuduğunda Stacey'yi en çok rahatsız eden şey buydu: çok fazla benzerlik ama aynı zamanda tutarsızlık.

"Peki sonra?

"O gitmişti. Bir şerefsizin çiçek tarlasında yatıyordum ve hareket edecek gücü bulmaya çalışıyordum.

Zar zor içilen ikinci sigara kül tablasına atıldı. Stacey kadının

acısını uzatmaktan nefret ediyordu ama emin olmak zorundaydı.

"Sana karşı hiç şefkatli davrandı mı? Stacey ağzından çıkan kelimelerden nefret ederek ama yine de söylemek zorunda kalarak sordu.

Gemma'nın gözleri büyüdü. "Şaka mı yapıyorsun?

Stacey başını salladı.

'Söylediğim herhangi bir şey onun hassas olduğunu mu gösteriyor? Aşağıda beş dikiş ve kıçımda bir çarpı işareti oyunu mu?

Stacey kadının öfkesinin yükseldiğini hissedebiliyordu ve buna sebep olduğu için üzgündü ama aklında hâlâ sorular varken oradan ayrılmak istemiyordu.

"Seni zorladığım için gerçekten üzgünüm Gemma, ama yaptığı şeyi yapmak istemediğini gösteren herhangi bir şey var mıydı?

Gemma ayağa kalktı. 'Kaltak; kim olduğun umurumda değil, siktir olup

gidebilirsin-' 'Gemma, hikayenden şüphe etmiyorum. Cinsel ilişkiye

girdiğini biliyorum.

saldırıya uğradı ve ömür boyu yara aldı ve-'

'Ve sen o piçi zavallı, yanlış yola sapmış bir ruha dönüştürmeye çalışıyorsun. Benim sayemde değil. Acımasızdı, sadistti ve her dakikasından zevk alıyor gibiydi. Şimdi defol git evimden.'

Stacey buna mecbur kaldı, verdiği zararın mide bulantısı midesinde dönüp duruyor, orada yaşayan ve her geçen saat büyüyen çukuru daha da kötüleştiriyordu.

YİRMİ BEŞ

Kim, Woody'yi bilgilendirmekten döndüğünde Stacey'nin koltuğunda olduğunu görmekten memnun oldu. Kim onun omuzlarındaki gerginliği de görebiliyordu ve sakinleşmesi için ona bir dakika vermeye karar verdi.

"Tamam mı Penn? Bryant kantindeki içecekleri dağıtırken Kim sordu. "Otopsi sırasında bir şey öğrendin mi?

"Keats bir budala.

"Daha önce bilmediğim bir şey var mı?" diye sordu. Bu kimse için yeni bir haber değildi.

"Ama çok iyi bir patolog," diye savundu Bryant, adamla yıllardır kankalık ilişkisi içinde olduğunu düşünerek.

"Ayrıca doğru," diye itiraf etti Kim. İkincisi, ilkinden kurtulmasının sebebiydi.

'Ölüm nedeni ya da şekli konusunda beklemediğimiz bir şey olmadı. Ama...'

"Devam et," diye ısrar etti Kim.

"Bileğinde çizikler vardı.

"Boğuşma sırasında mı oldu? Kim sordu. Bunun nasıl olabileceğini kesinlikle görebiliyordu.

Penn başını salladı.

'Ölümden sonra ortaya çıktı. Fotoğrafı büyütüp astım," dedi ve silme tahtasını işaret etti. "Kanama izi yok, yani kalp durmuş.

Kim daha yakından baktı. Bir sembol ya da okunabilir bir şey değildi, sadece bir dizi çizik vardı.

"Hmm... tamam," dedi ve yedek masaya doğru geri adım attı. Penn devam ederken yazıyı aldı.

"Güvenlik kameralarını inceledim ve olağan dışı hiçbir şey yok. Katrina biraz değişiklik yapıp önce top sahasına gitmiş ama kocasına gideceğini söylediği her yere gitmiş. Patron, sadece bir şey söylemek istiyorum.

"Devam et," dedi ve ilk zarfı açtı.

"Katrina'nın unutkan, kafası karışık ya da yönünü şaşırmış olduğuna dair hiçbir kanıt görmedim. Çocuğunun nerede olduğunu her zaman biliyordu, yani...'

Kim anlayışla başını salladı. Kendisi de aynı şeyi düşünmüştü. Katrina'nın ölümü hiçbir şekilde ihmalkâr ya da unutkan bir anne olmasıyla bağlantılı değildi.

"Açıklamalarda bir şey var mı?

Penn başını salladı ve artık binanın yan tarafındaki sokak hakkında ne bildiğini ve birinin oraya doğru ne kadar çabuk yönlendirilebileceğini bildiği için şaşırmadı.

"Stace, neler yapıyorsun?" diye sordu zarftan tek bir kâğıt alarak.

'Tecavüz kurbanlarından farklı hikayeler alıyorum, patron. Eğer sizin için de uygunsa...'

Notun ilk satırını okurken Kim artık dinlemiyordu.

Öfkesini tutmaya çalıştı ama ekibine bakarken kelimeler havada gürledi.

"Bu ne kadar zamandır var?

YİRMİ ALTI

Bryant, bana bir kanıt torbası getir. Stacey, Mitch'i ara ve onu buraya getir. Hemen.'

Kim tek sayfalık kâğıdı sol üst köşesinden tutarken ikisi de harekete geçti. Diğer eliyle telefonunu çıkardı ve metnin fotoğrafını çekti.

Kâğıdın kendisi basit bir fotokopi kâğıdı gibi görünüyordu ve üzerinde filigran ya da diğer düz kâğıtlardan ayırt edilmesini sağlayacak belirgin bir işaret yoktu. Metin mavi biro mürekkebine benzeyen bir kalemle el yazısıyla yazılmıştı. Başparmağını ya da işaret parmağını hareket ettirmeden, arka tarafta yardımcı olabilecek herhangi bir şey olup olmadığını anlamak için sayfayı yavaşça çevirdi. Çıplak gözle görülebilecek bir şey yoktu ama adli tıpın ne bulabileceğini kim bilebilirdi ki?

Mektubu, meslektaşı tarafından açık tutulan kanıt torbasına attı. Dönüp zarfın fotoğrafını çektikten sonra onu da mektupla birlikte torbaya attı.

"Mitch yolda," dedi Stacey ve telefon görüşmesini sonlandırdı.

"Bu ne kadar zamandır orada öylece duruyordu? Kim odanın etrafına bakınarak sordu.

"Yaklaşık on ikiden beri," dedi Stacey. "Posta geldiğinde ben buradaydım-" "Ben de şöyle bir göz attım," dedi Penn araya girerek.

İçinden bir ses her ikisini de serbest bırakmak istiyordu. Katillerinden doğrudan gelmiş gibi görünen bir mektup dört saattir masanın üzerinde duruyordu.

Öfkesini bastırdı. Gönderiyi görmezden geldikleri için onları azarlamak kendini daha iyi hissetmesini sağlayabilirdi ama gerçekte gönderi nadiren ilginç bir şey içeriyordu.

"Bu ondan mı? Penn iki fotoğrafı da Stacey'ye e-postayla gönderirken sordu. "Çıktılarını al," dedi Stacey ve yazıcıya doğru ilerledi. Birden parladı
ve Kim üstteki çarşafı aldı.

Masaya yaslandı ve içindekileri okudu.

DI Stone

Başkalarına zarar vermemi engellemelisin. Bu korkunç şeyleri yapmak istemiyorum. Kimseyi öldürmek istemiyorum ama başka seçeneğim yok. Durduracak gücüm olmadığını anlamalısın. Öldüğü için üzgünüm ama bunu durduramadım. Ama beni durdurmak zorundasın. Buna son verebilecek tek kişi sensin. Beni dinleyen sen olmalısın. Tekrar yapmak zorunda kalmadan önce bana yardım et. Ve bunu tekrar yapacağım çünkü başka seçeneğim yok. Hiç seçeneğim olmadı.

Noah

Kim daha sonra mektubu diğer meslektaşlarına yüksek sesle okudu. Zarfa bir göz atarken sayfayı Bryant'a uzattı. "Dudley'de bir yere gönderilmiş, son tahsilat dün gece yapılmış.

Penn, 'Katrina Nock'u öldürdükten sonra,' diye gözlemledi.

Kim omuz silkti. "Katil neden bizimle doğrudan iletişim kurmaya çalışsın ki?

Bryant tekrar zarfa bakarak, 'Düzeltiyorum, şef, *sizinle* doğrudan iletişim kurmaya çalışıyor,' dedi.

Basın toplantılarından nefret etmesinin bir başka nedeni de buydu. Bütün delilerin ona doğru bakmasına neden oluyordu. Woody'ye brifing verdikten sonra çay saatinde isim vermeden kısa bir açıklama yapmıştı ve şimdi ilgi odağıydı. Tüm seçenekleri göz önünde bulundurması gerekiyordu ve mektup kolaylıkla ortalığı karıştıran birinden gelmiş olabilirdi.

"Gerçekten ondan geldiğini mi düşünüyorsun? Penn sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi sordu.

"Hiçbir ayrıntı yok, bu yüzden söylemek zor ve Bryant'ın yeni arabasının adının Noah olmadığına bahse girerim, ama..." Stacey'ye doğru döndü.

'Aramaya başladım bile patron,' diye cevap verdi.

Kim mektubu tekrar okudu. 'Eğer oysa, gerçekten de onu durdurmamızı istiyor...'

Telefonu çaldığında Kim konuşmayı
bıraktı. Arayan Keats'ti.

Görünüşe göre çoktan geç kalmışlardı.

YİRMİ YEDİ

"Bize kızgın olduğunu biliyorsun, değil mi? Mitch yakınlaştırıp mektubu aldıktan sonra Stacey sordu. Gün boyunca kendisini hiç aramayan annesinden acil bir telefon almış olmasına rağmen ona el sallamak için zaman ayırmıştı.

"Abebi Teyze pasta yapamaz da ne demek? Stacey annesinin paniğe kapılmış sözlerine karşılık olarak sormuştu.

Abebi Teyze babasının kız kardeşiydi; İngiltere'ye otuz dört yıl önce ailesiyle aynı zamanda gelmişti. Yerel Nijerya toplumu için otantik Afrika pastaları yaparak kendine bir yer edinmişti. Zaman içinde yeni tarifler geliştirmiş ve bunları arkadaşları ve komşuları üzerinde denemişti. Artık Dudley Nijerya toplumunda Abebi Teyze'nin keklerinden birinin olmadığı çok az etkinlik gerçekleşiyordu. Abebi Teyze'nin düğün pastasını yapıp yapmayacağı konusunda hiçbir soru işareti yoktu.

'Yarın Lagos'a gitmesi gerekiyor. Egbo Amca'nın durumu çok kötü. Seni hayal kırıklığına uğrattığı için gözyaşları içinde.

Stacey bu habere verdiği bencilce tepki için hemen üzüldü. 'Anne, lütfen onu ara ve her şeyin yolunda olduğunu söyle. Kendini kötü hissederek gidemez,

"Ama ne yapacağız?" diye sormuştu, annesinin sihirli bir şekilde bir cevabı olmasını umarak.

"Deneyebilirim...

"Hayır anne, bu işe yaramayacak," diye hemen araya girdi. Kendi itirafına göre annesi iyi bir fırıncı değildi. Jollof pilavı ve dövülmüş yer elması konusunda bir şeytandı ama kekler onun uzmanlık alanı değildi.

Stacey aramayı sonlandırmadan önce annesi, 'Bir şeyler ayarlarız tatlım,' diyerek onu yatıştırmıştı.

Ve önceliği patronla arasını düzeltmek olması gerekirken düşünmesi gereken şey de tam olarak buydu.

Stacey mektubun daha fazla kopyasını bastırmış ve her masanın üzerine koymuştu.

'Evet, ne demek istediğini anlayabiliyorum. Saatlerdir orada öylece duruyordu,' dedi Penn. 'Ama ikimiz için de adil olmak gerekirse,' diye savundu Stacey, 'hiçbir zaman ilginç bir şey olmadı. postayla ofise gelir.'

"Katılıyorum, ama gelecekte...

Stacey onun yerine, "Lanet olası postayı daha erken açacağız," diye bitirdi. Durakladı ve sonra onun gözüne takıldı.

"Bu resmen yaramazlar basamağında olduğumuz anlamına mı geliyor? Penn yüksek sesle güldü ve bu duyması güzel bir sesti. "Evet, saç örgülerimi çekmeyi bırak," dedi.

"Mektubun gerçekten katilimizden geldiğini mi düşünüyorsun? Stacey sordu.

'Söylemesi zor,' dedi Penn. 'Ama bazı katiller gerçekten de müfettişlerle temas kurmak istiyor. Altı ya da yedi yıl önce Travis'le birlikte West Mercia'da bir davada çalışmıştık. Lynne ekibe DC olarak yeni katılmıştı ve bu garip e-postaları almaya başladı. Cinsellik içeriyorlardı ama onu rahatsız eden başka bir şey daha vardı. İlk cinayet, otuz üç yaşındaki egzotik bir dansçının vahşice bıçaklanmasıydı ama kalçasında ek yaralar vardı. Mesajı gönderen kişi Lynne'in kalçalarına gönderme yapıyordu ama Travis mesajları dikkat çekmek isteyen birinden geldiğini düşünerek geçiştirdi.

"Ve? Stacey onun 'ilk cinayet' dediğine dikkat çekerek sordu.

"Lynne onun arkasından iş çevirdi ve teknik ekip gönderenin izini sürmeye çalıştı. E-posta adreslerinde herhangi bir yönlendirme ya da kimliğini gizleme çabası yoktu. Adı Nicholas Brewin'di, Droitwich Spa'dan.

"Beni yalvartmayı bırak, Penn. Ne oldu böyle?'

'Travis, Lynne'in endişelerini ciddiye almakta tereddüt etti ve bu başka bir kızın hayatına mal oldu. Brewin ikinci kurbanını öldürdükten en fazla bir saat sonra sorgulanmak üzere getirildi.

"Lanet olsun.

"Evet, Lynne bir süre bununla mücadele etti, daha fazla zorlaması gerektiğini düşündü, Travis'e daha erken dinletti, ama adam bulunmak için yalvarıyordu. Omuz silkti. "Bu adam için de aynı şey geçerli olabilir.

"Sence gerçek adı Noah mı?" diye sordu şüpheyle. Penn

başını salladı. "Hayır, ama bunu kontrol etmemiz gerek.

Stacey, "Şu ana kadar sistemde dört kişi bulundu ve hiçbiri şiddet suçlarından tutuklanmadı" dedi.

"Nuh'un gemileri ve hayvanlarıyla ünlü olduğunu biliyoruz. Bu da bir başlangıç. Çay saatine kadar kimliğini bulmuş oluruz.

"Evet, çocuk oyuncağı," diye kabul etti Stacey ve bilgisayarına geri döndü. Hemen tekrar geri döndü ve aklından geçen kelimeleri seslendirmek zorunda kaldı.

'Penn, patron Keats tarafından çağrıldı. İkinci bir ceset olmalı. Herkesin masasına koyduğu A4 kâğıtlarına baktı. 'Eğer sadece kapıyı açsaydık bunun durdurabileceğimiz bir şey olduğunu düşünmüyor musun?

Penn kulaklıklarına uzanarak, "Umarım öyle değildir," dedi. Lanet olsun. Duymak istediği cevap bu değildi.

YİRMİ SEKİZ

"Yanlış bir şey yapmadıklarını biliyorsun, değil mi? Otoparktan çıkarken Bryant sordu. 'Eğer bu onun ikinci kurbanıysa, postayı ne zaman açtıklarının bir önemi olmazdı.

Kim onun haklı olduğunu biliyordu ama masanın üzerinde yardım isteyen o mektubu ve ikisinin parmakları kulaklarında oturduklarını hayal ediyordu.

"Sence bu ondan mı geldi? Bryant sordu. 'Demek istediğim, delileri kendine çekiyorsun. Özellikle de saat altı haberlerine çıktığınızda ve onlardan daha fazlası sizi izlediğinde.

"Emin değilim Bryant, ama olduğu gibi davranmalıyız.

"Neden Noah ismini kullanıyor ve neden kendini durduramıyor?

"Bana sporla ilgili bir soru sor, Bryant," dedi. Mektubu alalı on dakika olmuştu ve aynı sorular kendi zihninde de dolaşıyordu.

"1994 Olimpiyatlarında yüz metrede altın madalyayı kim kazandı?

"Linford Christie," diye karşılık verdi. Adam ona doğru baktı. "Bunu biliyor muydun?

Gözlerini devirdi. 'Cevabını bilmediğin bir soruyu bana ancak sen sorarsın. Her şeyi söyleyebilirdim,' diye cevap verdi Bryant Dikenli Yol'dan Stevens Park'a dönerken; Keats'in onlara gitmelerini söylediği yere.

Parkın kendisi yaklaşık yedi hektardı ve açık düz çim ve gölgelik alanlara sahipti. Son yıllarda iki tenis kortu, açık hava spor salonu ve çocuk oyun alanlarına bir de paten parkı eklenmiştir.

oyun alanı. Kim'in hatırlayabildiği kadarıyla parkta birçok yerel okulun maç yapmaya geldiği bir futbol sahası vardı.

Bryant bir ekip arabasının yanına yanaştı, tam o sırada Mitch beyaz minibüsüyle arkalarından yanaştı.

Hep birlikte araçlarından indiklerinde "Mektubu aldınız mı?" diye sordu.

Başıyla minibüsü işaret etti. 'İçeride. Çağrıyı aldığımda karakoldan ayrılmak üzereydim. Buraya çabucak gelmeye çalıştım ama Astra Estate'te olay yeri yerine pikniğe giden yavaş bir sürücünün arkasına takıldım.

Hem o hem de Mitch, Astra Estate'in rahatsız edici sürücüsüne doğru baktılar.

Pişmanlık duymadan, 'Yasal kalsın, millet,' dedi.

Mitch kıyafetlerini giymeye başlarken Kim oyun alanının uzak ucundaki aktiviteye doğru yöneldi.

Parkın enine doğru yürürken, çocukken bu alanın ne kadar büyük göründüğünü düşünmeden edemedi. On yaşından on üç yaşına kadar koruyucu ailesi olan Keith ve Erica, her iki etkinlik de durdurulmadan önce onu hem şenlik ateşine hem de gezici panayır alanına getirmişlerdi. O zamanlar parlayan ateş, içecek büfelerinden ve yan tezgahlardan kilometrelerce uzaktaymış gibi hissettirmişti. Şimdi ise uzun adımlarıyla tüm alanı dakikalar içinde kat edebiliyordu.

Parkın uzak kenarına yaklaştığında, çimlerin üzerinde oturan park bekçisini gördü. Yanında bir polis memuru vardı.

Bryant onun bakışlarını takip ederek, "Hallediyorum, şef," dedi.

Keats'e ve yerde görebildiği figüre doğru ilerledi.

Keats'e doğru başını salladı, daha yakından baktı ve başının açısından, dönüşünün ortasında yakalanmış bir baykuş gibi, Katrina ile aynı şekilde öldürüldüğünü hemen gördü.

Kadının yirmili yaşların sonunda, otuzlu yaşların başında olduğunu tahmin etti. Kaçak kot pantolon, siyah botlar ve göğüs kemiğine kadar iliklenmiş kalın bir hırka giymişti. Koyu renk saçları tek bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve çok az makyaj yapmıştı. Koyu kahverengi gözleri görmeden gökyüzüne bakıyordu. Görebildiği tek takı beyaz altın bir evlilik yüzüğüydü. Başka bir eş. Muhtemelen genç ve hayat dolu bir kadından mahrum bırakılmış bir aile daha.

"Dünkü gibi mi?" diye sordu, vücudun etrafındaki yolculuğunu tamamlarken. Yine herhangi bir cinsel müdahale belirtisi yok gibiydi.

Mitch cevabı duymak için tam zamanında ortaya çıktı.

Mitch fotoğraf çekmeye başlaması için meslektaşına başıyla işaret ederken Keats, "Kesinlikle öyle görünüyor," dedi. Otoparka daha fazla araç gelmişti ve ilave adli tıp teknisyenleri de onlara doğru gidiyordu.

"Boynun kırıldığı açık ve başka bir yaralanma göremiyorum.

Tam da Katrina Nock gibi, diye düşündü, yedek masanın üzerinde duran mektubu hatırlayarak. Bu, işlemek istemediği ama yine de işlediği bir cinayetti. Ve ilkinden çok kısa bir süre sonra.

Keats, Bryant'ın yanındaki adamı başıyla işaret ederek, "Bir saatten fazla değil," dedi. "Park bekçisi parkı kapatmadan önce son kontrolünü yapıyor.

Ceset girişten olabildiğince uzaktaydı.

Kim parkın kenarına doğru birkaç adım yürüdü. Alan, birlikte büyümelerine ve sık bir çit oluşturmalarına izin verilmiş ağaçlarla sınırlanmıştı, ancak yakın zamanda yapılan budama, kırılgan çıplak dallar arasında boşluklar bırakmıştı. Kim diğer taraftaki toplu konutları rahatlıkla görebiliyordu.

"Mitch, sanırım bu tarafa gitti," dedi ve olası bir kanıtı yok etmediğinden emin olmak için geri çekildi.

Arazinin dışına park etmek çok daha az riskli olurdu ve iş bittikten sonra hızlı bir kaçış için cesedin çevre sınırına bu kadar yakın konumlandırılmasını açıklardı.

"Kayıp olduğu belli olan bir şey var mı? Kim solunda, yerde duran el çantasına doğru başını sallayarak sordu.

Keats başını salladı. "Telefon, cüzdan, birkaç makbuz ve yarısı boş bir meyve suyu şişesi.

Hiçbir şey alınmadı. Aynı Katrina gibi. Cinayet sebebi soygun değildi; ama telefon kafasını karıştırmıştı, tabii katil arama kayıtlarından ya da rehberinden onlarla hiçbir bağlantısı olmadığını bilmiyorsa. Belki de bu cinayet kurbanla ilgili değildi.

'Ranger onu maç bittikten sonra buldu. Çocuklar gittikten sonra her zaman etrafı kolaçan eder,' dedi Bryant, onun yanına gelerek.

"Oyun mu?

"Okul sonrası futbol, şef. İki yerel çocuk takımı.' "Ah,

başka bir şey var mı?

"Hiçbir şey, sadece on üç yıldır bu parka bakıyor ama yarın geri gelmeyecek.

"Mitch," dedi el çantasına doğru başıyla işaret ederek.

Kanıt torbaları sağında olacak şekilde yere diz çöktü.

Bryant not defterini çıkarırken o da çantayı açtı ve ehliyeti çıkardı.

"Louise Webb-Harvey, 44 Charleston Way, Wollescote.

"Teşekkürler," dedi ve daha ağzını açmadan cevap veren Keats'e döndü.

Sabahleyin. Tam dokuzda. Seni mi yoksa o yabancı adamı mı göreceğim?" "Keats, beni özlüyor musun?" diye sordu yan yan bakarak.

"Kesinlikle hayır. Lütfen Penn'i gönder; onu sevdiğimden çok daha fazla seviyorum.

Sen.'

"Keats, herkesi benden daha çok seviyorsun," dedi arkasını dönerek.

"Belki de kendine iyice bakmak için bir köşeye çekilmelisin.

"Keşke umursasaydım," diye omzunun üzerinden geri attı.

Bryant onun yanında yürüyordu ve her zamanki gibi ne zaman sessizliğe ihtiyacı olduğunu biliyor gibiydi ve şu anda kendi düşünceleriyle bir iki dakika geçirmek istiyordu.

İki genç, evli kadın birkaç gün içinde öldürüldü. Yöntem ve tarz tamamen aynı. Hiçbir şey alınmamış ve hiçbir şeye müdahale edilmemiş. Tutku ya da öfke yok. Sadece ölüm.

Kurbanla ilgili olmaktan çok katille ilgili olan davalar vardı. Katrina ya da Louise yanlış bir şey yapmış mıydı?

Ama sonra aklına şu soru geldi: Eğer suçun kurbanla bir ilgisi yoksa, neden bu kadar benziyorlardı? Neden genç ya da yaşlı bir erkek değillerdi? İki kadın da yanlış zamanda yanlış yerde miydi? Adam onları izlemiş ve henüz bilmediği bir nedenle mi seçmişti?

Ve eğer mektup ondan geldiyse, bu kadar yakında bir can daha alacağını biliyorsa, neden tekrar öldürmeden önce onu yakalaması için yalvarıyordu? Stacey ve Penn'e kızgın olmasına rağmen, mektubu postacının elinden alsalar bile bunu engellemelerinin mümkün olmadığını biliyordu.

Ve eğer onu yakında yakalayamazsa, bir sonraki ölümün kim olacağını nereden bilebilirdi ki?

YİRMİ DOKUZ

Penn elinde bir avuç atıştırmalıkla odaya girdiğinde Stacey ahizeyi yerine koydu.

Saat beşi geçmesine rağmen, patronun ikinci kurbanın adını verdiği telefon, bir süre daha kimsenin ofisten ayrılmayacağı anlamına geliyordu.

"Monster Munch ve Twix, lütfen," dedi, onun ganimetine bakarak.

Patrondan gelen telefonun ardından Jasper'ı hızlıca aramış, sonra da otomattan ne bulabilirse alıp onları idare etmeyi teklif etmişti.

İstediği eşyaları masanın üzerine fırlattı ve kulaklıklarına uzandı.

"Jasper iyi mi?" diye sordu, önce cips paketini açarak. Akşam yemeğinin yerini tutmasa bile, tatlıdan önce tuzluydu.

"O iyi," diye yanıtladı Penn, soğan turşusu aromalı dev bir pençeyi çıtırdatırken burnunu kırıştırarak.

"Bunları nasıl yiyorsun?" diye sordu başını sallayarak.

Kokusu saatlerce içinde kalsa da soğan turşusu en sevdiği lezzetti.

'Bunları yersem Devon yanıma yaklaşmaz ve şimdilik burada sıkışıp kaldığıma göre en iyisini yapacağım. Geçen hafta bir gece kursuna gitti, tahmin edin ben de ne yedim?

"Stace, beni öldürüyorsun.

Kıkırdadı. "Ne?

"Partneriniz bir geceliğine uzakta ve sizin yaşam anlayışınız kokuşmuş Canavar Munch mı?

Onunla birlikte güldü. Evet, adam haklıydı.

Yine ona verilen konuşma fırsatını reddetmişti. Jasper'ın sorularına tek kelimelik yanıtlar verdiği açıktı ve daha fazlasını söylemiş olsa bile, Penn'in ağzını o farkına bile varmadan kaldıran her zamanki şakadan çok farklıydı.

Ama omzunu ya da kulağını uzatmaktan başka bir şey yapamadı. 'Yaptığın şeyi yapmaya devam et, Stace. Normalin faydası olur.

Kulaklıklarını kulaklarına yerleştirdi ve ekrana odaklandı. Cevap verse bile duymayacaktı.

Tamam, yapabileceği normal, diye düşündü ve bilgisayarına geri döndü.

Penn, Katrina'nın cinayetiyle ilgili tanık ifadelerini devralmıştı ve iki numaralı kurbanın geçmişini bulmakla görevlendirilmişti: Louise Webb-Harvey.

O gün yaşananlara rağmen cinsel saldırı davası hâlâ aklını kurcalıyordu. Her iki tanıkla da görüştükten sonra, kafasındaki soruları çözmek için yapabileceği tek şeyin tecavüzcünün kendisiyle konuşmak olduğunu biliyordu; ancak üzerinde çalıştıkları çifte cinayet, normal mesai saatleri içinde öncelikli olmak zorundaydı.

Bu yüzden ertesi sabah saat 6'da onu sorgulamak için bir randevu alınmıştı.

OTUZ

Charleston Avenue, Wollescote yerleşim bölgesinin kenarında, bir yeşil kuşak şeridini çevreleyen bir çıkmaz sokaktı. Günümüzde Stourbridge'in bir yerleşim bölgesi olarak sınıflandırılan bölge, şehir merkezinin iki mil doğusunda yer almakta ve Halesowen ile sınır komşusuydu. Bölge, özel ve belediyeye ait konutlardan oluşan yoğun bir yerleşim alanı olarak geliştirildiği 1920'lere kadar ağırlıklı olarak kırsaldı. Suç oranının yüksek olduğu bir bölge olarak bilinmiyordu ve bölge sakinleri makul bir uyum içinde yaşıyordu.

Caddenin içinde Kim, evlerin yan tarafına eklenmiş garajları olan Mucklow tarzı yarı müstakil evlerden oluşan beş set saydı. Her ev ikizinden, ortak çimenliğin ortasından geçen bel yüksekliğinde ahşap bir çitle ayrılıyordu. Evler birbirinin aynısıydı ve garajın önünde çift araba yolu bulunuyordu. Hatırladığım kadarıyla buradaki evlerin fiyatı çeyrek milyon civarındaydı ve eğer sözlükte orta sınıf banliyösünü tarif eden bir resim olsaydı bu olurdu. Her iki ebeveynin de işe gittiği ve sıra dışı hiçbir şeyin yaşanmadığı bir yer.

Bryant virajın tam ortasındaki evlerin önünde dururken Kim şimdiye kadar diye düşündü.

Yeni model bir Toyota Corolla, ikinci bir arabanın gelmesini beklemekteydi.

"Şef, yapmamı mı istiyorsun?...

"Hayır," dedi, haberi verme teklifini reddederek. Ön kapının diğer tarafında her kim varsa, bu yıkıcı haberin kimin ağzından çıktığını umursamayacaktı. Hayatlarının geri kalanında hatırlayacakları şey bu olmayacaktı.

Derin bir nefes aldı ve kapıyı çaldı.

Kapı açılmaya başladığında bir kadın sesi "Unuttun mu?..." dedi. Beklediği kişi olmadıklarını anlayınca kadının yüzündeki hoşgörülü gülümseme kayboldu.

Kim kimliğini kaldırdı.

"Burası Louise Webb-Harvey'in evi mi?

Kadın ondan Bryant'a bakarak başını salladı. "Evet,

o benim karım ama şu anda burada değil-" "İçeri

girebilir miyiz?...

"Robyn," dedi adını söyleyerek ve kenara çekildi.

Kim koridordan çıkan merdivenleri geçti ve parlak beyaz ünitelerden ve ortada bir adadan oluşan aydınlık ve havadar bir mutfağa yöneldi. Ocakta bir tencere kaynıyor ve yeni yapılmış bir cezve kahvenin kokusu bir çeşit sucuğun aromasına karışıyordu. Doğrama tahtasının yanında yarı içilmiş bir kadeh şarap, şişenin yanında da boş bir bardak duruyordu. Bu mutfaktaki her şey birinin eve gelmesini bekliyordu.

"Lütfen oturun, Bayan Webb-Harvey.

'Robyn, lütfen bana kendi evimde oturmamı söyleme. Bir şey mi oldu?'

Kim, kadının kendisini takip edeceğini umarak yemek masasına oturdu.

Yapmadı ve onun yerine adaya yaslandı. Kollarını kavuşturdu ve Kim ellerinin kollarının üst kısmındaki çıplak eti kavradığını görebiliyordu.

'Robyn, korkarım Louise hakkında bazı kötü haberlerimiz var. Bir olay oldu.'

Robyn odanın etrafına bakındı ve el çantasına uzandı. 'Nerede o? Ona gideceğim.

Kim oturduğu yerde kaldı ve başını salladı.

Sorun araba, değil mi? Ona daha pratik, daha mantıklı bir şey almasını söyledim ama-'

"Sorun araba değil," dedi Kim. "Ama Louise'in öldüğünü söylediğim için üzgünüm.

Yine o Allah'ın belası kelime.

Cevap yok.

Kim duyduğunu biliyordu ama şu anda zihni, bir kadeh şarap eşliğinde yemek pişirmenin ve eşinin eve dönmesini beklemenin normalliğiyle bu sözleri hesaplamaya çalışıyordu.

"Üzgünüm ama bence gitmelisiniz," dedi Robyn yüzündeki renk solmaya başlarken. Kadın onları kötü haberleriyle birlikte evden çıkarabileceğini düşündü. Ve o zaman gerçek olmayacaktı.

"O gelmiyor, Robyn. Üzgünüm ama karın öldürüldü.'

Bacakları bükülürken ağzı açık kaldı. Bryant ona yaklaşıyordu ve düşmemesi için ona destek olmak üzere oradaydı.

"M... öldürüldü.

Bryant Robyn'i bir sandalyeye yönlendirirken Kim, "Korkarım öyle," dedi.

Ocakta fokurdayan ve tıslayan bir şeyin sesi Bryant'ın dikkatini çekti.

Uzandı ve düğmeleri kapattı.

Kim devam etti. "Stevens Park'ta bir korucu tarafından bulundu.

"Nerede olduğunu biliyorum," dedi gözleri ani bir aciliyetle parlarken, sanki tamamen unuttuğu bir şey varmış gibi.

"Archie nerede?

Kim'in kafası Bryant'a doğru döndü.

"Archie kim?" diye sordu midesinin çukurunda bir kaya parçası oluşmaya başlarken.

"Archie bizim altı yaşındaki oğlumuz.

OTUZ BİR

Rüyamdan irkilerek uyandım.

Nefesimin vücudumda biriktiğini hissedebiliyorum. Kendimi aşırı şişirilmiş bir balon gibi hissediyorum. İçim hava dolu ve kaçacak yerim yok.

Nefes almaya çalışıyorum ama yüzümde ağır bir şey var ve sertçe bastırıyor; burnum sanki yüzlerce tüyü içime çekmişim gibi hissediyorum ve ağzım tıkanıyor.

Bunun üzerine gözlerim açılmaya, karşımdaki tehdidi görmeye çalışıyor ama göz kapaklarım yastık hissi veren ve sadece daha fazla karanlık sunan bir şeyin kumaşıyla buluşuyor.

Bacaklarım çırpınmaya başlıyor ama güç kıpırdamıyor. Panik ve korku damarlarımda dolaştıkça alt tarafım sarsılıyor ama üst tarafım kaskatı kesiliyor.

Ağzım açılıyor ve soluk soluğa kalıyorum, kumaştan ya da kumaşın içinden nefes almaya çalışıyorum.

Lütfen, biri bana yardım etsin, diye bağırıyor zihnim bir damla idrar kaçıp bacağımdan aşağı akarken.

Utanç duygum, ölmek üzere olduğum bilgisi tarafından çabucak yutuldu. Başım dönmeye başlıyor ve kafamın içinde havai fişekler patlıyor.

Hiç zaman kalmadı. Ben ölüyorum.

Ve sonra gitti. Yüzümdeki ağırlık kalktı. Temiz havayı yutkunarak ciğerlerime çekiyorum. Öksürüyorum ve beni çevreleyen karanlığa doğru sıçrıyorum. Kafamın içinde yıldızlar parıldıyor. Gözlerimin arkasında havai fişekler patlıyor.

Kalbimin atışları kulaklarımı sağır ediyor. Onun ötesindeki sessizlik dehşet verici.

Kıpırdamadan yatıyorum. Geri gelirse diye gözlerimi açmaya cesaret edemiyorum. Tekrar nefes alamazsam diye.

Sonunda, kalbim normale döndüğünde, gözlerimi teker teker açıyorum ve etrafıma iyice bakıyorum.

Orada kimse yok.

OTUZ İKİ

Woody telefonu açtığında Kim, 'Efendim, bir çocuk var,' dedi.

"Pardon?" dedi. Arka planda dinlemeyi sevdiği radyo kanalının cılız sesi ona çoktan evde olduğunu söylüyordu.

'İkinci kurbanımız Louise Webb-Harvey, altı yaşındaki oğluyla birlikte bir futbol maçı için parktaydı. Oğlunu hiçbir yerde bulamadık.

"Yakın bölge arandı mı?"

"Evet.

"Arabaya geri dönmedi mi?" diye sordu, çoğu ebeveynin çocuklarına verdiği talimatları yineleyerek; memurlardan bakmalarını istediği ilk yer orasıydı.

'Kontrol ettim ve hayır,' diye cevap verdi.

Robyn çocuğun adını söylediği anda olay yerini aramış ve olay yerindeki çavuşla konuşmuştu. Teknisyenler bile küçük çocuğu aramak için çalışmayı bırakmış, çavuş ise arabayı kontrol etmek için koşturmuştu.

Kim telefonda kaldı ve tüm bu süre boyunca parmaklarını çaprazladı.

'Hiçbir şey marm' kelimeleri midesinde bir korku balonunu şişirmişti.

Komiser yardımcısı müfettişini aramış ve bölgede geniş çaplı bir yaya araması organize edilmiştir.

"Evde ailenin yanında biri var mı?

"Evet efendim, Robyn'in kardeşi beş dakika uzaklıktaydı ve bir FLO bir saat içinde orada olacak.

'Tamam Stone, ben basın toplantısı için gerekli düzenlemeleri yapacağım, senin de karakola geri dönmen gerekiyor. Seninle orada buluşuruz.

Bryant evden uzaklaşırken telefon görüşmesini sonlandırdı. Dava daha da fazla soru işaretine yol açan uğursuz bir hal almıştı. Bir gün önce Katrina'nın yanında bir çocuk vardı. Mia sadece birkaç adım ötedeydi ama yalnız bırakılmıştı. Dokunulmamıştı.

Peki neden şimdi altı yaşında bir çocuğu kaçırmıştı?

OTUZ ÜÇ

Kim nihayet Webb-Harvey'nin evindeki aile irtibat görevlisinden telefon aldığında saat 21.30'du. Louise'in tüm aile üyeleri bilgilendirilmişti ve tam zamanında.

Kim, dahili telefonundan patronunu arayarak, "Efendim, hazırız," dedi.

Yerel medya, basın iletişim ekibi tarafından bir araya getirilmişti ve dışarıda bekliyorlardı.

Bryant, Kim ceketini kaparken pencereden dışarı bakarak, "Frost'un önde ve merkezde olduğunu görüyorum," diye gözlemledi.

Kapıya yöneldi ve ardından ekibinin geri kalanına döndü.

'Çocuklar, eve gidin. Sabah zinde dönmenizi istiyorum.

Hepsi başlarıyla onayladı.

Bryant onu merdivenlerden aşağı kadar takip etti.

'Sen de,' dedi. 'Çıkabiliyorken çık.' 'Yeni

misin, şef? Sen gittiğinde ben de giderim.

Woody ortaya çıkınca başını salladı. Adam bazen inatçı olabiliyordu.

"Tamam Stone, ne dediğimi hatırlıyor musun?" diye sordu patronu merdivenlerin dibinde buluştuklarında.

Başıyla onayladı. Woody konuşacaktı ve o da sessizce onun yanında duracaktı. Onun sinirlenmesini ve ısırmasını göze alamazlardı, bu da senaryoyu ve bu doğaçlama toplantıyla başarmaya çalıştıkları şeyin tekilliğini bozardı.

Her şey, Louise'in ailesinden hiçbirinin yerel haber bültenini izleyerek yıkıcı bir şok yaşamayacağı şekilde zamanlanmıştı. Onlar

annenin kimliğini açıklamadan halka hitap edemez ve Archie'nin fotoğrafını gösteremezdi.

Ve hikayenin mümkün olan en kısa sürede

yayınlanmasına ihtiyaçları vardı. "Telefonlar kapalı

mı? Woody kapıya vardıklarında sordu.

Hem o hem de Bryant sessiz moda geçerek Woody'yi dışarı kadar takip ettiler.

Aşağı inmeleri için geçen birkaç dakika içinde Central News'ten bir televizyon kamerası gelmiş ve kasabaya bir kasırga gelse bile yerinden kıpırdamayacak olan Tracy Frost'un hemen yanına kurulmuştu.

Bryant, Woody'nin arkasında sağa doğru konumlanarak, "Ben sahne alacağım," dedi.

Kamera görüntüsünde profesyonel görünümlü insanların olması her zaman iyidir. On dört saat sonra günün başındaki kadar taze ve canlı görünmese de, varlığı hâlâ sakinleştiriciydi ve güven veriyordu.

Kim patronunun yanında durdu ve yüzünü nötr hale getirdi: yüzüne kolayca yerleşen bir ifade.

Basın toplantıları yapmaktan nefret etse de, bunu Woody'nin yapmak üzere olduğu gibi halledeceğinden emindi.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi hoş bir şekilde, bakışlarıyla tüm muhabirleri süzerek.

Tamam, muhtemelen bunu söylemeyi unuturdu. Ve hepsiyle göz teması da kurmazdı.

"Baştan belirtmek isterim ki, elimizdeki bilgileri mümkün olan en kısa sürede paylaşmanın aciliyetini anlayacağınızdan emin olduğum için, toplantının sonunda soru sorulmayacaktır.

Güzel. Başlamadan önce onlara haber verin. Beklentileri yönetin. Eğer bir not defteri olsaydı, bu yönergeleri yazardı.

"Bugün erken saatlerde Quarry Bank'taki Stevens Park'ta bir kadın cesedi bulundu. Otuz bir yaşında olduğunu ve adının Louise Webb-Harvey olduğunu teyit edebiliriz. Şu anda ailesine en derin taziyelerimizi iletiyoruz.

Evet, büyük olay basın eğitimi almıştı ve taziye mesajını iletmenin önemini anlamıştı ama Woody'nin bunu gerçekten kastettiğini biliyordu.

Ayrıca binadan ayrılmadan önce poker suratını oluşturmasının söylendiğini de hatırlıyordu. Birkaç yıl önce, yüksek profilli bir polis müfettişi

Birmingham, yaşlı bir erkeğin darp edilmesiyle ilgili konuşmadan saniyeler önce bir meslektaşının yorumuna kıkırdarken yakalanmıştı. Tanıklara yapılan çağrı, her makalenin polis müfettişinin duygusuzluğuna odaklanmasının altında kaybolmuştu. Görevinden istifa etmek zorunda kalmıştı.

Muhabirlerin birbirlerine yan gözle baktıklarını fark etti. Ceset haberi birkaç saat önce duyulmuştu ve kurbanın kimliğinin bu kadar erken belirlenmesinin nedenini merak ediyorlardı.

Woody sözlerine devam etti ve kısa sürede doğaçlama basın toplantısının amacına ulaştı.

'Louise'in katilini adalete teslim etmek için gece gündüz çalışacağız ancak şu anki önceliğimiz Louise'in altı yaşındaki oğlu Archie'nin yerini tespit etmek. Çocuğun annesiyle birlikte parkta futbol oynadığını biliyoruz, bu nedenle herhangi bir görgü tanığının derhal bizimle temasa geçmesi çağrısında bulunuyoruz.

Woody, evcil tavşanını okşarken genişçe gülümseyen sarı saçlı bir çocuğun fotoğrafını kaldırdı.

Frost öne doğru itti. 'Cinayetle bağlantılı mı?...'

Woody, sanki Frost hiç konuşmamış gibi, "Bölgede kapsamlı bir arama başlatıldı," diye devam etti. Woody fotoğrafı, herkesin boyunlarındaki kameralarla ya da telefonlarıyla iyi bir çekim yapmasına yetecek kadar uzun süre havada tuttu. Woody konuşmaya başladığında basın ofisi sosyal medyayı fotoğrafla doldurmaya hazırlanıyordu.

Kim, brifingin tek amacının Archie'nin fotoğrafını ortaya çıkarmak olduğunu ve soracağı sorulara cevap vermek olmadığını anladığında Frost'un yüzündeki bilmiş ifadeyi fark etti. Ama bu onu denemekten alıkoymayacaktı.

"DCI Woodward, elimizde bir seri var mı?...

'Açıkçası hepimiz Archie'nin güvenliğinden endişe duyuyoruz ve onu en kısa zamanda ailesine teslim etmek istiyoruz. Archie'nin nerede olduğuna dair herhangi bir bilgiye sahip olan herkes bizimle karakolda irtibata geçmeli ya da şu numarayı aramalıdır...'

O numarayı okurken Kim dikkat kesildi. Patronu Archie'nin ilk adını mümkün olduğunca çok kullanarak iyi bir iş çıkarmıştı. Eğer onu kaçıran kişi izliyorsa, küçük çocuğu bir insan olarak görmesi için tasarlanmıştı.

Woody temyiz başvurusunu bitirip açıkça özetlemeye başladığında, Kim, *Dudley Star* muhabirinin yüzünde öfkenin yükseldiğini görebiliyordu

Woody'nin başlangıçta bu yönde tavsiyede bulunmuş olmasına rağmen sürekli olarak göz ardı edilmiştir.

Woody basına katılımları için teşekkür etmeyi bitirdiğinde, "Son bir soru," diye bağırdı. Kim'in midesi bulandı. Tracey'nin gözleri sert ve soğuktu ve sadece Woody'ye sabitlenmişti. 'Katilin daha önce doğrudan iletişim kurduğu doğru mu?

"Zaman ayırdığınız için hepinize tekrar teşekkür ederim ve Archie'yi hemen eve götürelim," dedi ve arkasını dönerek. Sadece adamı tanıdığı için, omuzlarındaki gerginliğin Frost'tan gelen falsolu top yüzünden olduğunu anlamıştı.

Lanet olsun, diye düşündü Kim. Frost neredeyse basın toplantısını rayından çıkaracak ve dikkatleri kayıp bir çocuktan saklanan bir şeye çekecekti ve Frost mektubu nereden biliyordu?

Patronunu istasyona kadar takip ederken yüzünü nötr tutmak için sahip olduğu iradenin her zerresini kullandı. Basının bakışlarından uzaklaştığında yüzünü ona döndüğünde yüzündeki ifadenin nedenini anlamıştı. Eğer onu susturmazlarsa, kayıp bir çocuk yerine bu olay haber olacaktı.

'Bu da neydi böyle? Mektubu nereden biliyor?'

Kim, adamın nadiren gösterdiği bu öfke karşısında bir adım geri çekildi. Bu, onun küfürlü bir dil kullandığını bildiği en yakın andı.

"Efendim, nasıl bilebildiğine dair hiçbir fikrim yok.

"Stone, yerel televizyonda kimin polislik kariyerinin sona erdiğini öğrensen iyi olur," diye homurdanarak merdivenlerden yukarı fırladı.

"Hemen efendim," diye seslendi arkasından ve dönüp istasyondan çıkmaya başladı. Patronunun burnu kanadı diye yerel bir muhabir tarafından gafil avlanmasına izin vermesine imkân yoktu. Kim o burnu ait olduğu yere geri koymaya tamamen niyetliydi.

Şu anda Audi TT'sinin yanında duran Frost'a doğru gitmek yerine, binanın yan tarafına geçerek gözden kayboldu ve telefonunu çıkardı.

Çağrı hemen cevaplandı. "Ne?" "Frost,

arkadan dolaş, hemen," diye bağırdı.

Diğer basın mensuplarının onun Frost'la açıkça yüzleştiğini ve sorusuna hak verdiğini görmeleri hiç de iyi olmazdı.

Kim, kadın görünmeden önce yüksek topuklu ayakkabıların döşeme taşları üzerinde sallanışını duydu. Kadının atkuyruğu uzun sarı saçları arkasına doğru savruldu.

alışılmadık bir hızla hareket ederken.

"Orada ne halt ediyordun? Kim hırladı. "Benim işim, Stone,"

diye karşılık verdi.

"Küçük bir çocuk bulma pahasına mı?

Kollarını kavuşturarak, "Kullanılmaktan biraz sıkıldım," dedi.

Kim bakışlarını kısmıştı. 'Bu ne zamandan beri iki yönlü bir yol oldu, Frost? Suçluları yakalamaya çalışırken basının hassas duygularını dikkate almamız gereken tarihi söyle-'

'Evet, sorun da bu zaten. Sizin istediğiniz bir şey olduğunda havuç sallamak *işinize* geldiğinde bilgi alıyoruz ama bir şeylere ihtiyacımız olduğunda değil.

Bizim sorunumuz değil. Daha da önemlisi, raporunuzda iletişimle ilgili herhangi bir şeyden bahsederseniz küçük bir çocuğu riske atmış olursunuz. Eğer Archie'ye bir şey olursa, yemin ederim-'

'Oh, beni rahat bırak, Stone. İşimi yapmaya çalıştığım için beni engellediği için patronuna kızmıştım. Durakladı ve çenesine vurdu. 'Bazı insanların sizinkilerden daha yardımsever olduğunu ve paylaşmaktan mutluluk duyduğunu bilmelisin, ama emin ol ki raporumda bundan bahsedilmeyecek.

Patronunun isteğine rağmen Kim, Frost'un kaynağını talep etme dürtüsünü bastırdı. Öylece ortaya çıkıp muhabirin bilgiyi nereden aldığını sormasının imkânı yoktu. Bunu yapmak, bir şeylerin peşinde olduğunu doğrulamak anlamına gelirdi ve bunun sonunu asla duyamazlardı. Frost'un ona bilmeden verdiği ipucunu göz önünde bulundurarak sızıntıyı bulmak için başka yollar arayacaktı.

"O zaman yanlış bilgilendirilmişsin,

Frost. "Oh, demek böyle yapacağız-

"İyi sohbetler," dedi Kim ve uzaklaştı. Frost, raporunda iletişimden bahsedilmeyeceğini teyit etmişti ve Kim de bunun peşindeydi.

"Stone, şimdiye kadar benim düşmandan çok daha iyi bir dost olduğumu anlamış olmalısın.

Telefonu çalmaya başladığında, 'Ben de öyle, Frost, ben de öyle,' dedi.

OTUZ DÖRT

Jasper mutfakta durdu ve malzemeleri dolaba geri koyarken saydı. Sayılar ona güven veriyordu. Sağlam ve inatçıydılar. Değişmiyorlardı. Sağlam ve güvenilirdiler.

Kurabiye hamuru gibi değil, diye düşündü.

'Bir un. İki tereyağı. Üç yumurta. Dört kuru üzüm. Beş şeker. Altı kabartma tozu. Yedi çikolata,' dedi hepsi geri dönerken yüksek sesle.

Ne pişireceğini bilmiyordu. Ozzy'nin mutfağa geri dönmesi için çok istekli olduğunu görünce, seçimi Ozzy'ye bırakacaktı. Gerçekten de öyle hissetmiyordu ama Ozzy güçlü davranıyordu, bu yüzden o da güçlü olmalıydı.

Gözlerini kapadı ve *EastEnders*'ın tema müziği çalarken dinledi. Sırf dizilerin sesini duymak için televizyonu açtı. Bazı geceler birkaç tanesi yayındayken annesi oturup kanal değiştiriyor, o ve Ozzy mutfakta yemek pişirirken bir diziden diğerine geçiyordu. Sonra bir fincan çay yapmak için içeri gelir ve karakterler hakkında sanki gerçek insanlarmış gibi konuşurdu. Ozzy'ye bakar, o da göz kırpar ve sonra hikayeyi kasıtlı olarak karıştırırdı.

"Ama ben Sharon'ın Tommy ile görüştüğünü ve Gail'in Mitchell kardeşlerden biriyle evli olduğunu sanıyordum.

Annesi çaresizlik içinde ellerini kaldırır ve sabunlarını nasıl karıştırdığını anlatırdı ve Jasper, Ozzy doğru anlayana kadar sabırla olay örgüsünü anlatırken gülmemeye çalışırdı. Bir dahaki sefere kadar.

Ellerini çırptı ve anısına yüksek sesle güldü. Ozzy çok komikti. Onu her zaman güldürürdü.

Elini yanağına götürdü ve ıslak olduğunu görünce şaşırdı. Bir damla gözyaşının aktığını bile fark etmemişti. Onu kabaca fırçaladı.

Ağlayamazdı. Ozzy için güçlü olmaya çalışıyordu.

Üst kata çıktı. Saat sekizdi ve Billy Xbox'ın başında olacaktı. Dün gece başladıkları oyunu oynamaya devam edebilirlerdi.

Annesinin yatak odasının kapısında durakladı. Her şey hâlâ aynı görünüyordu. Annesi hastaneye benzeyen ama farklı olan o yere götürüldüğünde hiçbir şeyin yerini değiştirmemişlerdi. İkisi de geri dönüyormuş gibi davranmıştı. Ozzy'nin cenazeden beri bir kez bile odaya girdiğini sanmıyordu, ama her gece Ozzy işten dönmeden önce odaya giriyordu.

Komodinin üzerinde duran okuma gözlüğüne dokundu. Acı çok kötüleşmeden önce okuduğu son kitabın kapağını okşadı. Uykuya daldığında gözlüğü burnunda, kitabı göğsünde yatarken onu hâlâ görebiliyordu. Onu hâlâ anılarında görebiliyordu ama daha fazlasını istiyordu.

Yatak odasına doğru ilerledi ve annesinin gardırobunun kapağını açtı. Annesinin kokusu hemen ona ulaştı: lavantalı kumaş kremi ve bütün yıl kullandığı yazlık parfümün karışımı.

Aklından geçen anılar yüzünden gözleri bulanıklaştı: çıktıkları geziler, oynadıkları oyunlar, en sevdiği filmleri izleyerek geçirdikleri geceler.

Gardırobun içine doğru eğildi ve tanıdık kokuları içine çekti. Gözlerini kapadı ve onun yanında olduğunu, gününün nasıl geçtiğini sorduğunu, eğilip bir tutam saçını gözlerinin etrafından nazikçe aldığını hayal etti.

Kollarını açtı ve kadının giysilerinin bir kısmının etrafına doladı.
Onları parmaklıktan aldı ve yatağın üzerine yerleştirdi.

Gözyaşlarının gelmekte olduğunu biliyordu. Boğazını kapattıklarını hissedebiliyordu ama sorun değildi. Ozzy burada değildi, bu yüzden kısa bir süreliğine güçlü olmasına gerek yoktu.

Kışlık ceketlerinden birinin kolunu gövdesine çekti, kıyafetlerinin arasına uzandı ve gözyaşlarının serbestçe akmasına izin verdi.

OTUZ BEŞ

"Gecenin onunda neden morga geri döndüğümüzü bana söylemeyeceğine emin misin? Bryant arabaya bindiklerinde sordu.

"Karanlıkta korkuyor musun?" diye sordu Frost'la yaptığı konuşma zihninde canlanırken.

"Dürüst olmak gerekirse burası günün her saatinde beni korkutuyor," diye itiraf etti.

'Belki de Penn ile ortak olmalıyım. O burayı eğlenceli bir gün olarak görüyor.' "Ooh, şef, başka biriyle ortak olmak istediğin düşüncesi bile beni derinden yaralıyor. EPT toplantınızda yeni arkadaşlar edindiğiniz için benden hoşlanmadığınızı bile düşünebilirim," dedi kasıtlı olarak mızmız bir ses tonuyla.

"Evet, çünkü kalp krizi kadar eğlenceliler, bu yüzden fazla rakibiniz yok.

"Sorun değil. Ben alırım.' Sırıttı. "Ama cidden, neden gidiyoruz?

Kim omuz silkti. "Keats'in oraya varana kadar beni merakta bırakmayı sevdiğini biliyorsun.

Morga çağrılmasının ardından yaptığı araştırma, sadece görmesi gereken bir şey olduğunu göstermişti. Şu anda onu ilgilendiren tek şey Frost ile yaptığı konuşmaydı.

"Bir dakika bekle," dedi telefonunu çıkararak.

"Ben mi?" diye sordu Bryant.

'Hayır, trafiğe takılmış gibi sürmeye devam ediyorsun,' diye cevap verdi. Dudley'e doğru ilerlerken yolda çok az araç vardı ama Eddie yol boyunca hız sınırının hemen altında kalmaya özen gösterdi. Yolların boş olması ona gaza birazcık basmak için kışkırtıcı bir davetiye gibi geliyordu.

Rehberinde gezindi ve onun işini bitirip bitirmediğini umursamadan düğmeye bastı.

"Taş mı?

Mitch, bir sızıntı var. Bul ve tıka. Basın elimizde bir mektup olduğunu biliyor ve-'

"Bir dakika. Ben-' dedi Bryant Russells Hall Hastanesi'nin otoparkına girerken.

"Bu bana düşmez Mitch," diye ısrar

etti. "Bak, sadece-

'Kimsenin departmanında bir sızıntı istemediğini biliyorum ama benimle tartışmayı bırakın ve-'

'Lanet olsun, Stone, sana tam arkana park ettiğimi söylemeye çalışıyorum.

Lanet telefonunu bırak.'

"Ah," dedi, arkasına bakınca o gün ikinci kez beyaz minibüsün arkalarından geldiğini gördü.

Bryant arabayı girişe yakın bir yere çekti, Mitch de iki aralık ötede durdu.

"Kim olduğunu bulman gerekecek," dedi Kim, ikisi de araçlarından inerken konuşmalarına yüz yüze devam ederek.

"Neden benim adamlarımdan biri olduğunu düşünüyorsunuz?" diye sordu üçü morga doğru yürümeye başlarken.

'Frost "benim grubumdan" bilgi alamamakla ilgili bir şeyler söyledi, ki bu ona göre tüm polis anlamına geliyor. Mektuptan haberdar olan diğer kişiler sadece Keats ve sizin adamlarınız.

'Lanet olsun,' dedi sakalını sıvazlayarak.

Kim bazen adli tıp teknisyenlerinin polis memuru olmadığını, dolayısıyla uzmanlıklarının soruşturmanın ayrılmaz bir parçası olduğunu hatırlamakta zorlanıyordu. Ancak onlar bazen basınla konuşmamanın ne kadar gerekli olduğunu anlamayan ya da bazı durumlarda aslında basınla konuştuklarının farkına varmayan sivillerdi. Tracy Frost konu bir haber elde etmek olduğunda acımasızdı ve bilgi almak için birine birkaç içki ısmarlamak, iyi bir manşet için batacağı derinliklerin yakınından bile geçmezdi.

"Keats seni de mi çağırdı?" diye sordu sesleri boş koridorlarda yankılanırken.

Mitch'in Keats'in ofisinin yanında küçük bir laboratuvarı vardı ama çalışmalarının çoğunu Birmingham'daki Ridgewood House tesisinde yapıyordu. Saat onda burada olmayı nadiren tercih ediyordu.

"Evet, her zamanki gibi şifreli bir mesaj," dedi gözlerini devirerek.

Kim daha da meraklanmıştı. Mitch'i buraya getirmesi kanıt değeri taşıyan bir şey bulduğu anlamına geliyordu ama otopsi ertesi sabaha kadar yapılmayacaktı.

Morg koridoruna açılan kapıyı açtı ve aydınlık hastane koridorlarının ışığı birazcık azaldı. Kim her zaman bunun yanlış bir yola saptığınıza dair bir uyarı olduğunu düşünmüştür. Hâlâ yapabiliyorken şimdi git.

Önce Mitch içeri girdi, onu Bryant izledi. Kapıyı yavaşça arkasından kapattı. Meslektaşının arkasından gizlice yaklaşırken botları çok az ses çıkarıyordu.

"Yuh," diye bağırarak adamın sırtına vurdu.

Sanki kadın ona elektrik vermiş gibi öne doğru

sıçradı. "Lanet olsun, şef, bu hiç komik değildi.

Mitch sakallarının arasında bir gülümseme saklıyordu ve gülmemek için kendini zor tutuyordu. Gerçekten de uzun bir gün olmuştu.

"Pekâlâ Keats, dinleyicileriniz geldi," diyerek laboratuvara girdi. Masanın üzerinde herhangi bir ceset ya da yakın zamanda gerçekleşmiş bir faaliyete dair kanıt olmadığını görünce şaşırdı. Her yer pırıl pırıldı ve havada çürüyen kokular yoktu. Son müşterisini tekrar laboratuvara sokalı epey olmuştu.

soğutucu çekmeceler.

Patologla el sıkıştıktan sonra Bryant'ın yanında rahatsız bir şekilde kaydığını fark etti.

Gece geç saatlerde yaptıkları morg ziyaretine verdiği tepki onu eğlendirmişti ama Keats'in asistanlarının arka planda dolaşması ya da temizlik görevlilerinin her yeri silip paspaslarken çıkardığı sesler olmadan da bir ürkütücülük olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Keats koridorun karşısındaki buzdolaplarını işaret ederek, "Sakin ol Bryant, gece yarısından sonra oynamaya çıkmazlar," dedi.

Kim her ne kadar Keats'in onun yerine iş arkadaşını dürtmesinden keyif almak istese de, ikisi de neredeyse on beş saattir iş başındaydı.

"Hadi Keats, göster ve anlat.

"Oh, Müfettiş, çok daha eğlenceli olduğunuz zamanları

hatırlıyorum. "Büyü artık Keats, ben hiç eğlenceli olmadım.

Yukarı ve sol tarafa baktı. "Evet, aslında haklısın.

Masaya doğru bir adım attı ve bir kanıt torbası aldı. "Bu, onu

yatağına yatırırken pantolonundan düştü.

Kim'in midesi guruldadı.
Çantada tek bir kâğıt vardı. Katil ona
tekrar yazmıştı.

OTUZ ALTI

Kim mutfak tezgahına yaslandı ve telefonunu çıkardı.

Hastaneden dönerken, arama koordinatörüyle görüşmüştü; memurlar zaten yakın bölgeyi tarıyordu ve günün ilk ışıklarına kadar bir ızgara sistemi oluşturmaya çalışıyorlardı.

Ortada kendisinden haber alınamayan bir çocuk varken evde olmanın doğası gereği yanlış olduğunu hisseden bir şeyler vardı ve eğer ofiste kalmak Archie'nin yatağında sağ salim yeniden ortaya çıkmasını sağlayacak olsaydı, şu anda uyku tulumuyla birlikte orada olurdu.

Katili bulun, çocuğu bulun, zihninde dönüp duran cümleydi.

Yer araması yapılıyordu ama ona göre çocuk bir çalılıkta saklanırken bulunmayacaktı. Aramanın ikili kısmı ipucu aramaktı: katilin geride bırakmış olabileceği herhangi bir şey.

Kim'in kalbi sadece eşini kaybetmekle kalmayan, aynı zamanda çocuğu da hiçbir yerde bulunamayan Robyn Webb-Harvey'e gitti.

FLO'ya yapılan kısa bir telefon görüşmesi Robyn'in keder ve huzursuz volta atma arasında gidip geldiğini doğrulamıştı, çünkü değişken duygularının hepsi zihninde yer talep ediyordu. Keder vücudunu kapatmak istiyordu ama oğlu için duyduğu korku onu tetikte tutuyordu. Kadının bir şekilde dinlenmeyi başarabilmesi için dua etti.

FLO ayrıca, Archie'nin en son görüldüğü yerden birkaç kilometre uzakta olmalarına rağmen, çıkmaz sokaktaki tüm komşuların yakın çevreyi araştırdığını, garajları ve bahçeleri kontrol ettiğini de bildirmişti. Ama insanların yaptığı buydu. Arkadaşlar ve komşular bir şeyler yapmalı, katkıda bulunduklarını ve yardım etmeye çalıştıklarını hissetmeliydiler.

Kim arka kapıyı Barney'nin arkasından kapattı, Barney şimdi onun önünde oturmuş sabırla gece yürüyüşünü bekliyordu.

"Bir saniye evlat," dedi, telefonunda en üstteki e-postayı kaydırarak.

Keats'ten gelen ve fotoğrafını çekip hepsine gönderdiği mektubun ekini açtı.

Morgda okumuştu ama şimdi kelimeleri incelemek istiyordu. Ancak buna fırsat bulamadan telefonu gelen bir aramayı gösterecek şekilde açıldı.

"Umarım iyi haberlerin vardır, Dobbie. *Hem benim hem de meslektaşlarım için,* diye düşündü kendi kendine.

"Şey, hem evet hem hayır,"

dedi. "Açıkla.

"Şey, isteğinizle ilgili bir gelişme oldu.

Kim'in radarı iki şeye tepki verdi: Dobbie'nin bir işadamı gibi konuşmaya çalışması ve sesindeki nazlı tonun sorunun kendisinde değil onda olduğunu söylemesi.

"Devam et," dedi gözlerini kısarak.

'Çerçeve bende ve...'

'Çerçevemi aldın,' diye düzeltti.

"Aah, işte sorun da bu. Bu çerçevelerin ne kadar nadir olduğunu biliyorum. Senin teklifinden daha fazla para vermeyi teklif eden iki kişi aradı bile.

'Bu bir teklif değildi, Dobbie. Bir anlaşmamız vardı.'

Adamın omuz silktiğini hayal edebiliyordu. "Evet, ama bir erkek gorra yedi.

Adam yirmi dört taştı. Kötü anlaşmalar yüzünden pek yemek kaçırmazdı. 'İyi gidiyorsun, Dobbie. Bu benim çerçevem ve onu almaya geleceğim-'

'Hmmm... bunun artık benim için işe yarayacağından emin değilim. Ama size yardım etmek için ne yapmaya hazır olduğumu söyleyeceğim.

Ona yardım et. Bu onun kanlı çerçevesiydi.

"Söyle bana Dobbie," dedi dişlerini gıcırdatarak.

'Yarın akşam yediye kadar çerçeveyi asacağım ve kim gelip bana en çok parayı teklif ederse onu alacağım. Gördün mü, sırf senden hoşlandığım için sana bir mücadele şansı veriyorum ve bundan daha adil olabilirim.

"Bunu bana açık artırmayla mı geri vereceksin?" diye sordu.

"En adil yol, sanırım," dedi ve sesindeki sırıtışı duyabiliyordu. Onu eğdiği fıçı yüzünden sırtı ağrıyordu.

Yıllar boyunca arka cebinden onun kasasına giren binlerce sterlini hayal etti ve bunu ona söylemek için ağzını açtı ama kendini durdurdu.

Çerçeve için düşündüğünden daha fazla talep olduğundan şüphe duymuyordu. En yüksek hızı saatte 125 mil olan Vincent Black Shadow, Vincent HRD tarafından Stevenage, Hertfordshire'daki fabrikada 1948'den 1955'e kadar üç seri halinde üretilmişti. Resmi kayıtlara göre, aynı mekanik özelliklere sahip, ancak emaye yerine cilalanmış bir motora sahip on beş White Shadow modeliyle birlikte sadece 1.774 adet üretilmişti.

Kadının tereddüt etmesini kendi fikrini anlatmak için bir fırsat olarak değerlendirdi.

'Hey, bu şeyler açık artırmada yüz binlerce dolar ediyor. Bunlara göz kulak olmalıyım-'

"Sadece çerçeve için değil, Dobbie," dedi gözlerini devirerek. 'Restore edilmiş modeller de değil. Aptalca paralar kazananlar, elli yıldır kağıt mendil ve balonlu naylonlara sarılıp saklanan orijinal modeller.

"Evet, ama-

"Orada olacağım, Dobbie," dedi, çok az seçeneği olduğunu biliyordu. Çerçeveye sahipti ve bildiği gibi bu, kanunun onda dokuzuydu.

"Fanbloodytastic," dedi.

Beklentiyle salyalarını akıtırken dudaklarını şapırdattığını duyabiliyordu. Telefonu kulağından uzak tuttu.

"Ve ben oraya varmadan sakın satmaya kalkma," diye bağırdı telefonu kapatmadan önce.

Öfkesini bastırdı. Dobbie ile yarın ilgilenecekti. Şu anda kendisine gönderilen ikinci mektubu incelemesi gerekiyordu.

Telefonuna yeniden yükledi ve kelimeler ekranda yandı.

DI Stone

Sana beni durdurman gerektiğini söyledim. Sana yalvardım. Sana bunun olacağını söyledim. Başka seçeneğim yoktu. Bunu anlamıyor musun? Beni hayal kırıklığına uğrattın ve şu anda ölü olan kadını da hayal kırıklığına uğrattın. Onun kanı senin ellerinde. O senin yüzünden öldü ve sen de benim gibi kendinle yaşamak zorundasın.

Dedektif Stone, korkarım size daha fazla yardımcı olamayacağım. Berbat ettin. Beni yakalayamadın. Senden beni dinlemeni istemiştim. I

farklı olduğunu düşünmüştüm. Anladığını sanmıştım ama yanılmışım. Bunun sona ermesi için umutlarımı sana bağlamıştım ve daha iyi bilmeliydim. Sen de herkes gibisin. Hiç dinlemedin.

Bundan sonra ne yapacağımı size söyleyemem, çünkü bunu ben bile bilmiyorum.

Ancak daha fazla insanın öleceğinden emin olabilirsiniz. Nuh

İlk mektuptaki ton farkını o bile görebiliyordu. Gözünü bizzat kendisine dikmiş bir katil vardı ve şimdi o katil çok kızgındı.

OTUZ YEDİ

Stacey eğildi ve Devon'ı yanağından öptü. "Teşekkürler, aşkım.

"Beklememi ister misin?

Stacey başını salladı. Bir göçmenlik memuru olan Devon, gece geç saatlerde bir baskına gitmişti. Sabahın dördünde kapıdan içeri girmiş, doğrudan uyumak için fazla dinlenmiş ve Stacey'yi hapishaneye götürmeyi teklif etmişti. Stacey araba kullanmayı öğrenmeyi düşünmesi gerektiğini biliyordu, ama doğrusu, bunu ne kadar ertelerse o kadar korkutucu hale geliyordu.

Esnedi. "Kafamı şuraya koyup biraz..." "Bu bir işaret

değil, değil mi D? Stacey sordu.

"Ne neyin işareti değil mi?" diye sordu doğru söyleyip söylemediğini soran bir bakışla.

"Pasta mı? Stacey sordu.

Yorgunluğuna rağmen Devon gözlerini kocaman açtı.

'Bebeğim, fotoğrafçıyı, çiçekleri, yer göstericileri, DJ'i ve yemek servisini sorunsuz bir şekilde ayarladık, ama sen Abebi Teyze pastamızı yapamıyor diye iptal mi etmek istiyorsun?

Stacey'nin düşünceleri onu alıp götürürken gözlerinin ardındaki gülümseme Devon'ın tahammül seviyesini gösteriyordu.

Gerçek şu ki, yanındaki muhteşem, zeki, komik kadının hayatının geri kalanını birlikte geçirmek için onu seçtiğine hâlâ inanamadığı zamanlar oluyordu.

Devon uzandı ve onun kolunu sıktı. 'Bebeğim, eğer karım olacaksan seninle bir buket papatya, kameralı telefonum, chippy'den bir akşam yemeği ve reçelli çörekle ana caddede evlenirim, yani...'

"Seni çok seviyorum kadın, şimdi eve git ve biraz dinlen," dedi Stacey, eğilip onu yanağından öperek. Devon öğleden sonra ikiye kadar işe gitmeyecekti, bu yüzden yatakta kaliteli bir uyku çekebilirdi.

Stacey arabadan inerken Devon, "Evet, evet," dedi.

Hapishanenin girişine yaklaştı ve arkasına baktı. Clio'nun motorunun kapatılmış ve sürücü koltuğunun yatırılmış olduğunu görünce şaşırmadı.

Devon onu bekliyordu.

İçindeki o tanıdık parıltı yeniden alevlenirken başını salladı. O çok şanslı bir kızdı.

Stacey erkek hapishanelerini pek sık ziyaret etmese de hapishanenin girişi ona oldukça standart görünüyordu.

Featherstone yaklaşık yedi yüz mahkumu barındıran C kategorisinde bir hapishaneydi. Stacey 1980'lerin başında hapishanedeki mahkumların Bernard Leach'in eserlerinin sahtelerini yaparken yakalandıklarını okuduğunu hatırlıyor. Milenyumun başında, Birleşik Krallık'ta en fazla uyuşturucu kullanan mahkum sayısının bu cezaevinde olduğu ortaya çıkmıştı; mahkumların yüzde otuz dördü, Marmite, meyve ve sebze kullanarak yaptıkları bira bile olsa, bir şeylerle kafayı buluyordu. Stacey sık sık böyle bir çalışkanlığın doğru yöne kanalize edilirse nasıl iyi bir amaç için kullanılabileceğini merak ederdi.

Stacey içeri girdi ve on sekiz yaşlarında görünen Nathan adında bir güvenlik görevlisine kendini tanıttı. Yaşı ne olursa olsun, genç görünümünün verdiği talimatlara uyulmasını sağladığını hayal bile edemiyordu.

Stacey, cezaevi memurluğu mesleğinin çeşitlilik direktifleri doğrultusunda yıllar içinde muhtemelen değiştiğini anlamıştı. Kaslar, saldırganlık ve korku her durumla ya da her mahkûmla başa çıkmak için gereken araçlar değildi. Yine de küçük bir parçası, isyan teçhizatı dağıtacağınız ilk memurun o olmayacağını düşünmekten kendini alamıyordu.

Nathan angajman kurallarını açıklamaya başladığında, aynı şeyin kendisi için de söylenebileceğini düşündü.

'Açıkçası, devam eden bir soruşturma nedeniyle bu özel bir talepti. Odada başka ziyaretçi olmayacak, ancak Daisy her zaman yanınızda kalacak.

Emir üzerine, o güne kadar gördüğü en çirkin Daisy belirdi ve Stacey'nin üzerinde yükseldi. Gülümsemesi bir metre boyunun acısını aldı ve

Stacey'nin etrafı görebilmek için sağa sola adım atması gereken spor salonunda bilenmiş bir vücudu vardı.

Stacey, *şimdi isyan teçhizatını alacağını* düşündü. "Hazır mısın? Daisy hoş bir şekilde sordu.

Nathan eşyalarını kilitlerken Stacey başıyla onayladı.

"Peki nasıl biri? Stacey, kendisine uyum sağlamak için yavaşlayan cezaevi görevlisinin yanına geçerek sordu.

'Fena değil, biraz ukala, bazıları gibi ara sıra sinirleniyor, yapmadığına yemin ediyor. Hepsi gibi.'

Stacey bu sözlere eşlik eden abartılı göz devirmeye gülümsedi.

'Yemin ederim Pazar sabahı kilise ayininde bu kadar çok masum insan yoktur.

Daisy ziyaretçi merkezinin kapısını açtı ve içeri girdi.

Sean Fellows odanın ortasındaki bir masada oturmuş, üzerinde soluk gri bir sweatshirt ve eşofman altı vardı.

Stacey hüküm giymiş bir tecavüzcüyle selamlaşırken uygulanacak protokolden tam olarak emin değildi. Biriyle ilk kez tanıştığında normalde elini uzatırdı. Kesinlikle uygun bir hareket değildi.

Yaklaşan kadına bakmak için döndü. Onu kovmadan önce hızlı bir değerlendirme yaptı. Stacey alınmamıştı. Belki taşıdığı fazladan birkaç kiloydu; belki de siyah teniydi. Her iki durumda da, bir tecavüzcünün görsel zevkine uygun olmadığı için üzgün değildi.

Ve her neyse, o da hemen hemen aynısını ona yaptı, ama farklı nedenlerle.

Sadece yüzünü gördükten sonra onun gerçekte nasıl görünmesini beklediğinden emin değildi ama bir şekilde daha fazlasını beklemişti. Dalgalanan kaslar ya da görünür dövmeler yoktu. Kahverengi saçları kısa ve düzgün kesilmişti ve tam boyunun yaklaşık bir metre yedi santim olduğunu tahmin ediyordu. Kalabalığın içinde ikinci bir bakış atmadan yanından geçip gidebilirdi ki sorunun yarısının da bu olduğunu düşündü.

"Beni görmeyi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim," dedi Stacey, karşısındaki koltuğa oturarak.

Adamın iki masum kadına yaptıklarını düşündükçe tüyleri diken diken oluyordu ama kişisel duygularının ortaya çıkmasına izin vermenin Lesley Skipton'a tecavüzü itiraf ettirmesine yardımcı olmayacağını biliyordu. Ve sonuçta bunun için buradaydı.

Omuz silkti. 'Merak ettim sadece. Umarım birileri bir hata yapıldığını fark etmiştir.

"Siktir git mi?" diye sordu.

"Evet, benim masum olduğumu ve Gemma Hornley'nin bir sürtük ve yalancı bir kaltak olduğunu.

Stacey gerçek duygularının ortaya çıkmasını engellemek için dudağını ısırdı. Eğer adam hâlâ hüküm giydiği suçu kabul etmiyorsa, bu iş sandığından daha zor olacaktı. Lesley için adaleti sağlama şansı ne kadardı?

Gemma hakkında konuşmasına izin vermeye karar verdi. Belki ağzından bir şey kaçırırdı ve o da bunu değerlendirebilirdi.

"Bana anlatmak ister misin?

'Tabii, ama rahatlama, bu bir aşk hikayesi değil. Onu bir kulüpte gördüm, hoşlandım, onunla dans ettim ve binanın arka tarafında onu becerdim.

Omuz silkti, sanki hikâyenin sonu buymuş gibi, ki öyle olmadığını zaten biliyordu.

"Peki sonra?

"İçeri geri döndük, biraz daha dans ettik, çıkarken onu gördük ve tekrar gitmek isteyip istemediğini sorduk.

Stacey devam etmesi için başını sallarken, "Tam bir büyücü," diye düşündü. "Hayır dedi, birkaç kelime konuştuk ve hışımla çekip gitti.

Tüm ifadeler açıkça bağırdıklarını ve onun kızgın olduğunu söylüyordu.

"Tam olarak nasıl reddetti? Stacey sordu. "Sadece "hayır teşekkürler, ben iyiyim" mi dedi?

"Hayır, orospu bana ilk seferinde işe yaramaz olduğumu söyledi.

"Erkekliğine hakaret mi etti?

"Kaldırmak biraz zaman aldı diyelim. Stacey

onun kabalığına tepki vermemeye çalıştı. "Sen

sordun canım.

"Bu seni kızdırdı mı?

"Elbette öyle oldu. Kızgındım ve o da beni

yaraladı.' "Yani onu takip ettin?

"Hayır.

"Aynı yöne giderken görülmüşsünüz.

'Tekme atma saatinde ayrılan diğer elli kişi gibi. Yolun sonunda, mahkemede söyledikleri gibi sola değil sağa döndüm.

"Ve bira şişesi mi taşıyordunuz?

Sanki bu bir suçmuş gibi, 'Ben bira israf etmem,' diye teklif etti. "Şişe hiç bulunmadı mı?

"Nereye fırlattığımı biliyorsam ne olayım.

"Yani Gemma'yı takip etmediğiniz ve ona bira şişesiyle saldırmadığınız konusunda ısrar ediyorsunuz?

'Bunun ne anlamı olabilir ki? Bu çok garip bir şey. Ben ucube değilim.'

"Ama-

"Bütün bunlar da ne demek oluyor, aşkım?" diye sordu bakışlarını kısarak. 'Bu eski bir haber. Ben yapmadım, jüri yaptığımı söylüyor ve şimdi burada başka biri için hapis yatıyorum. Onlar için iyi, benim için boktan bir durum.

"Lesley Skipton'la hiç tanışmadın mı?

Farkına varmaya başladığında yirmi saniye boyunca ona baktı.

'Ah, bunun neyle ilgili olduğunu anladım ve sen de siktir olup gidebilirsin. Onunla hiç tanışmadım ve onunla hiç sevişmedim. Ne aletimle ne de başka bir şeyle.

'İkisi arasındaki benzerlikler-'

"Evet, evet, biliyorum. Aynasızlar bana onun hakkında her şeyi sordular, ama hepiniz çok yemin ettiğim için aptal bir pislik olduğumu mu düşünüyorsunuz?

Stacey başını salladı.

"Güzel, çünkü ben böyle bir risk alacak kadar aptal değilim.

"Ne riski?

Sandalyesini geriye itti ve Daisy'ye gitmek istediğini işaret etti. 'Benden bu kadar çünkü kahvaltı vakti geldi ve bu saçmalık için kahvaltıyı kaçıramam,

Ne demek istediğimi anlamak istiyorsan, lanet tarihleri kontrol et, aşkım, lanet tarihleri kontrol et.

OTUZ SEKİZ

Stacey koltuğuna yerleşirken Kim, "Pekâlâ çocuklar, başlayalım," dedi. Polis memuru hapishanedeki erken toplantısından sonra düşünceli görünüyordu. Böyle sıkıntılı bir ifadeyle Kim, Lesley Skipton'a yapılan cinsel saldırının yakın zamanda çözülmeyeceğini tahmin ediyordu.

'Hepiniz ikinci mektubu gördünüz. Ne düşünüyorsunuz?"

diye sordu. Penn, "Çok kızgın," diye önerdi.

"Neden?

Penn omuz silkti. "Onu durdurmadığımız için mi?

Kim kollarını kavuşturdu. "Benim de ilk aklıma gelen buydu ama şimdi o kadar emin değilim.

Bryant, 'Onu durduramayacağımızı biliyor,' diye önerdi. "Bu yüzden kızgın olduğunu sanmıyorum.

Kim, "Katılıyorum," dedi.

Penn, 'Hâlâ Noah ismini kullanıyorum,' dedi.

'Evet, harika gözlemler millet, ama bu mektuplar bize katil hakkında ne söylüyor?

Sessizlik.

"Tamam, bir dakika içinde buna geri döneceğiz. Penn, Bryant ve benim katılacağımız otopsiler için sana biraz ara vereceğim. Seni arama alanında istiyorum. Eğer bir şey bulurlarsa, ilk öğrenen ben olmak istiyorum.

"Hallediyorum patron.

"Stace, iki kurbanın da tüm aile üyelerinin geçmişlerini araştırmanı istiyorum.

Stacey, "Anladım patron," dedi ve not aldı.

Tamam, mektuplara geri dönelim. Mektupların kesinlikle ona ait olup olmadığını bilmiyoruz ama öyle olduklarına dair bahse gireceğiz. Bu durumda bulabildiğimiz her türlü detayı çıkarmamız gerekiyor, buna el yazısının kendisi ve içeriği de dahil. Stace, bana el yazısı konusunda yardımcı olabilecek birini bul. "Adli tıp Birmingham'daki laboratuarda bir uzman bulundurmayacak mı? Penn sordu.

"Mitch sızıntısını bulana kadar mümkün olduğunca az müdahale istiyorum.

"Sorun değil, patron.

"Şimdi asıl içeriğe gelelim," dedi Stacey'ye odaklanarak.

Polis memurunun onun nereye gittiğini anlaması ve başını sallamaya başlaması sadece üç saniyesini aldı.

Bunu yapmayacak patron. Bizimle son çalışmasından bu yana aktif bir davada çalışmadı. Kitabını yazıyor.'

Alison Lowe bir profil uzmanı ya da kendi deyimiyle davranış uzmanıydı ve bir yıl önce Kim'e odaklanmış bir katil tarafından kendi hayatı tehlikeye atılana kadar birkaç önemli davada onlara danışmanlık yapmıştı.

"Hâlâ yazıyor mu? Kim sordu.

Stacey başıyla onayladı.

Soruşturma sırasında ikisi arkadaş olmuşlar ve hâlâ görüşmeye devam etmektedirler.

"Görünüşe göre çok fazla araştırma yapılmış.

"Yani kitap yazmanın arkasına mı saklanıyor?"

"Belki," dedi Stacey, "ama yine de bunu yapmayacak.

Alison kendini teşkilatın uygun danışmanlar listesinden çıkardığı için Kim, Woody'den onu işe almasını isteyemiyordu ama kadının görüşüne ihtiyacı vardı.

Kim, 'Onu telefona bağla,' dedi.

Stacey çantasından telefonunu çıkardı. "Sana söylüyorum patron, bunu yapmayacak.

Kim, "Telefonu hoparlöre ver," dedi. Bahaneleri kendisi de duymak istiyordu.

Zil sesi duyulduğunda herkes telefona baktı. "Yo," diye cevap verdi Alison.

"Selam, Alison. Nasılsın?...'

Profil uzmanı hemen 'Hayır,' dedi.

Stacey, "Ne için çaldığımı bile bilmiyorsun ve toplam dört kelime söyledim," diye itiraz etti.

'Evet biliyorum ve ihtiyacım olan tek şey bu dört kelime. Aradığında asla benim adımı kullanmıyorsun. Aradığında sesin hiç bu kadar ciddi çıkmıyor. Sesinin yankısı bana hoparlörde olduğumu söylüyor. Günün başlangıcı ve siz iştesiniz, bu yüzden şu anda dördünüzle de konuştuğumu tahmin ediyorum. Günaydın millet.'

Kim ağzının kenarlarındaki gülümsemeye engel olamadı. Stacey'ye devam etmesini işaret etti.

'Ali, yemin ederim bu senin de bakmak isteyeceğin bir şey. İki mektubumuz var-'

"Güzel satış konuşması Stace, ama bu olmayacak. Hannibal Lecter'ı bir hücrede teke tek görüşme talebiyle tutsanız da ben yine de-'

Stacey ısrar ederek sözünü kesti. 'Sadece zihnine dair biraz içgörüye ihtiyacımız var-'

'Hayır, sizinle en son çalıştığımda neredeyse ölüyordum, bu yüzden fikrimi değiştirecek hiçbir şey söyleyemezsiniz. Aktif görevde değilim.'

Kim onun korkusunu anladı ve sempati duydu. Yaşadığı olay travmatikti ve tekrar ata binmek için nazikçe ikna edilmeye ihtiyacı vardı. Muhtemelen sabır, anlayış ve empatik bir yaklaşıma ihtiyacı vardı.

Kim telefonu aldı. 'Hey, Alison, elimizde iki ölü kadın ve altı yaşında kayıp bir çocuk var, o yüzden bana bir iyilik yap, büyük kız pantolonunu giy ve gelip sorumlu piçi bulmamıza yardım et.

OTUZ DOKUZ

Ofis boşaldığında, Stacey Alison'ın numarasını tekrar aradı. Çaldı ve sonunda sesli mesaja düştü. Alison'ın ekrana bakıp öfkeyle kaynadığını hayal edebiliyordu. Tekrar denedi ama bu sefer sesli mesaj devreye girdiği için çalmadı.

"Harika," dedi ve telefonunu masanın üzerine fırlattı. Arkadaşını hayal kırıklığına uğratmakla harika bir iş çıkarmıştı. Ama patronun ona ne söyleyeceğini bilemezdi ve bilseydi bile aynı fikirde olmayacağından emin değildi.

Bu soruşturma sırasında ikisinin yakınlaştığı doğruydu. Haftada birkaç kez konuşuyor ve ayda en az bir kez kahve içmek için buluşuyorlardı. Başlangıçta Stacey, Alison'ın mesleğinden bir adım geri çekilme ihtiyacını anlamış ve bir kitap yazmanın ona iyi geleceğini düşünmüştü. İlk başlarda, Alison'ın araştırmaya olan hevesi onu canlı ve uyanık tutmuş, meydan okumanın heyecanını yaşamasını sağlamıştı. Buluştukları son iki seferde Alison projeden neredeyse hiç bahsetmemişti.

Stacey danışmanlığa geri dönmesi gerektiği konusunda hemfikirdi. Sadece bunu aynı şekilde ifade edeceğinden emin değildi. Sakinleşme fırsatı bulduktan sonra arkadaşını tekrar denemeye karar verdi.

Patronun bahsettiği geçmiş kontrollerine başlamak için bilgisayarının başına döndü ama Sean Fellows ile yapacağı görüşme hâlâ aklının bir köşesindeydi.

Tarihler konusunda tam olarak ne demek istemişti?

Toplantı onu öncekinden daha da şaşkın bırakmıştı. Lesley Skipton'ın saldırıya uğramasıyla ilgili soruşturmasını ilerletmeyi umuyordu.

ona bir başlangıç noktası verecek bir şey söyleyecekti. Onun huzurunda olmaktan tiksinti duymayı bekliyordu ama hiçbir şey hissetmemişti.

Dosyaya ve düz bir kâğıda uzandı ve olayları sırayla not etmeye başladı.

3 Mayıs - Gemma Hornley saldırıya uğradı.
3 Mayıs - Sean Fellows sorgulandı.
4 Mayıs - Lesley Skipton saldırıya uğradı. 7 Mayıs - Sean Fellows sorgulandı. 11 Mayıs - Sean Fellows tutuklandı.
12 Mayıs - Sean Fellows suçlandı.
13 Mayıs - Sean Fellows Lesley Skipton hakkında sorgulandı. 15 Mayıs - Lesley Skipton'ın dosyası başka işlem yok olarak işaretlendi.

Stacey arkasına yaslandı ve önemli tarihlere baktı.

Beni ne kadar aptal sanıyorsun? Sean Fellows ona sormuştu ve tarihlerin yazıldığını görünce ne demek istediğini anlamıştı.

Polis tarafından sorgulanmışken bu kadar erken bir zamanda tekrar tecavüz etmiş olabilir mi?

KIRK

"Tamam Keats, zaman geçiyor," dedi, on iki saatten kısa bir süre içinde ikinci kez morga giden otomatik kapılardan geçerken. Ve geçen her saat, altı yaşındaki Archie'nin tehlikede olduğu bir saatti.

Kim ve meslektaşı, daha istasyonun otoparkından çıkmadan önce onu kızdırmayı başardıktan sonra arabada çok az konuşmuşlardı.

Arabaya bindiklerinde Bryant, 'Alison'la konuşmak için çok hassas bir yoldu,' dedi.

"Duymaya ihtiyacı olan şey buydu.

"Bundan sonra bize gerçekten yardım edeceğini mi düşünüyorsun?

Kim omuz silkti. Eğer Kim'in düşündüğü gibi bir kadınsa, egosunu bir kenara bırakıp olaya dahil olurdu. Alison kendine ne derse desin, onun tutkusu olayları ve insanları analiz etmekti. Bu ona eski atletlerin koçluğa yönelmesini hatırlatıyordu. Hâlâ yarışıyor olmayı dilemeyen çok az kişi vardı.

"Stacey'i de kızdırdığına eminim.

"Tanrım, Bryant, bu sabah duygu polisi misin?" diye tersledi, koltuğunda hafifçe döndü.

"Şu anda herhangi bir proje üzerinde çalışıyor musun?" diye sordu, ona yan gözle bakarak.

"Seni ilgilendirmez.

Bryant mesajı almış ve sürüşüne odaklanmıştı.

Gerçek şu ki, insanların duygularını önemsiyordu. Bir noktaya kadar. Altı yaşında bir çocuk kayıptı ve alabilecekleri her türlü yardıma ihtiyaçları vardı ama

Bunu, gün ışığında morga girerken çok daha sakin görünen meslektaşına açıklamayacaktı.

Keats yüzünde muzaffer bir gülümsemeyle lavabodan dönerek, "Aah, tahmin ettiğim gibi haklıymışım," dedi. Keats'in kiminle gizli bir savaşa girdiğinden emin değildi ama kazanmış olmasından memnundu.

'Bu sabah Penn yerine senin gelebileceğini düşündüm, bu yüzden erkenden halletme cüretini gösterdim. Sen omzumun üzerinden bakarken aynı şey olmuyor. En azından Penn kulağımın dibinde nefes alıp veriyorsa, bu sanatımı takdir ettiği içindir.

"Neyin? Kim lekesiz, paslanmaz çelik tezgâha yaslanarak sordu.

Bir an düşündü. "Yedi çeşit tadım menüsü ile bir sandviç arasındaki fark gibi.

Meslektaşına döndü. 'Duydun mu Bryant, Keats bana-' 'Sandviç sensin,' diye açıkladı. 'Penn süreci gözlemler, sorular sorar, uzmanlıktan öğrenir. Öte yandan sen, kapıp götürmeyi seviyorsun. Git.'

"Hey, ben de sorular soruyorum.

"Süreçle değil, sadece sonuçlarla ilgilenin.

Süreci bilmesinin katili bulmasına yardımcı olmayacağını eklemek dilinin ucundaydı ama ağzını kapalı tuttu. Keats'in sinirli olduğu belliydi ve otopsi sırasında oturmak zorunda kalmadığı için memnundu.

Ellerini ovuşturdu. "Tamam, elimizde ne var?

"Kesinlikle hiçbir şey," dedi panosuna uzanarak, "bu size yardımcı olacak.

"Birinin bardağının yarısı boş, değil mi?" diye sordu.

Ölüm nedenini zaten biliyorsunuz. Tıpkı Katrina gibi boynu kırılmıştı. Cinsel saldırı söz konusu değildi ve sağlık durumu da oldukça iyi görünüyordu.

Toksikoloji mi?

"İhraç edildi, ancak bu konuda dünyayı sarsacak bir şey olmasını beklemiyorum.

Kim kollarını kavuşturdu ve bekledi.

Keats bir kaşını kaldırdı. "Ne için bekliyorsun?

"İfşa, Keats. İyi bir suç romanı gibisin: her zaman bir şeyi sona saklıyorsun.

"Müfettiş, sunacak ilginç bir şeyim yok.

"Bunu biliyorum Keats, peki ya ceset?" diye takıldı.

'Ekleyecek başka bir şey yok. Resmi raporum zaten gelen kutunuzda, bu yüzden şartlar tekrar görüşmemizi gerektirene kadar beni rahat bıraktığınız için teşekkür ederim.

Kim Bryant'a baktı, o da cevap olarak omuz silkti.

Gerçekten de başka bir şey yoktu.

Kapıya doğru ilerledi, sanki sorması gereken sorular varmış gibi hissediyordu.

Keats, Katrina ve Louise cinayetleri arasındaki tüm benzerlikleri sıralamıştı. Zihninin gözü silme tahtasındaki madde madde sıralanmış listeye gitti.

Otomatik kapılar onu dışarı çıkarmak için açıldığında yürümeyi bıraktı.

"Çizikler mi?" diye sordu dönerek. 'Üzerinde kasıtlı çizik izleri Katrina'nın derisi mi?'

Keats başını salladı. 'Louise'de yok. Düdük kadar temiz. Kim morgdan çıkarken kaşlarını çattı.

İlk cinayetten ince bir farkı, bir şeyin olmamasıydı.

Bu ne anlama geliyor?

Sonunda bir şey öğrenmiş miydi?

KIRK BİR

Penn, Stevens Park'ı iyi tanıyordu. Çok geniş bir alan değildi. Tırmanılacak dalgalı tepeler ya da gizli göller ve güzellik noktaları yoktu. Tüm uzunluğu Quarry Bank'ten Lye sınırına kadar uzanan çift şeritli bir anayolla çevriliydi.

Dış cephesinin geri kalanı endüstriyel binalar ve diğer her çevreye bitişik bir toplu konut alanı tarafından kuşatılmıştı.

Burası, çalınmış bir doğa parçası arasında huzurlu bir gezinti için gidilen bir kır parkı değildi. Çok az tesisi vardı ve yerel köpek gezdiricileri arasında popülerdi, Penn de burayı böyle biliyordu.

Jasper daha küçük bir çocukken küçük bir köpekleri olmuştu, bir tür melez terrier. Ailesi Jasper'ın yalnız bir çocuk olacağını düşünmüş ve onun sevebileceği bir şey olmasını istemişti. Ve sevdi de. Ta ki Mutley'in böbrek yetmezliği nedeniyle bacaklarını kaybedip öldüğü güne kadar. Jasper teselli bulamamıştı ve küçük bir çocuk için ölümü oldukça erken öğrenmişti. Mutley'nin geri gelmeyeceğini anladığında, Jasper köpeğin yatağını çekip çıkarmaya ve içinde uyumaya başladı. Bir köpek yüzünden haftalarca gözyaşı dökmüş ve öfke nöbetleri geçirmişti. Penn'i şimdi rahatsız eden de buydu. Kardeşinin kederini görmüştü. Serbest bırakıldığında neye benzediğini biliyordu. Her şeyi tüketen etkiyi görmüştü ve şu anda tanık olduğu şeye hiç benzemiyordu.

Tanıdığı bir memura yaklaşırken kendi kendine, *artık zamanı geldi*, dedi. "Planty," diye seslendi beyaz saçlı memura.

"İşte sana Müfettiş Planty, evlat," dedi ve elini uzattı. Penn elini tuttu ve sıcak bir şekilde sıktı. CID'ye katılmadan ve

West Mercia'da polis memuru olarak çalışmış ve birçok kez çavuşluğunu yapmıştır.

zamanlar.

"Bizi hizada tutmak için mi buradasın?" diye sordu gülümseyerek. "Hayır, iletişimi hızlandırmak için," diye açıkladı. "Patronun emirleri. 'Evet. Ben de onun dediğini yapardım.

Penn onun sözlerinde kötü niyet olmadığını biliyordu. Anladığı kadarıyla, birçok kez işbirliği ve saygı içinde birlikte çalışmışlardı.

"Şu ana kadar rapor edilecek bir şey var mı? Müfettiş Plant başını salladı.

"Bu sabah birkaç gönüllümüz vardı," dedi sinirli bir bakışla.

Penn, gönüllülerin her zaman aramaya yardım etmek için ortaya çıktığını biliyordu, özellikle de işin içinde bir çocuk varsa. Bu hem bir lütuf hem de bir lanetti. Karışımda daha fazla beden olması daha fazla koordinasyon ve sürekli talimat anlamına geliyordu.

"Kaç kişi? Penn, Plant'in şu anda olay yerinde komuta noktası olarak kullanılan ekip arabasının açık bagajına doğru ilerleyerek sordu.

İsimlerin kaydedildiği listeye dokunarak, "Şu ana kadar kırk sekiz kişi var ama gün daha yeni başlıyor," dedi. 'Hepsi park alanının dışında çiftler halinde görevlendirildi ve parkın her yerinde ve sınırın hemen ötesindeki alanda teknisyenler ve polis memurları eğitildi.

Penn, isimleri ve aramakla görevlendirildikleri yeri ayrıntılı olarak gösteren kâğıtları aldı.

Bakışları sayfanın yarısındaki bir isme takıldı. Bu zaten bildiği bir isimdi.

KIRK İKİ

"Çok da kötü bir şey yapmadı, değil mi? Bryant, Quinton'ın eteklerinde ağaçlarla çevrili bir yola saparken Kim sordu.

Halesowen'dan sadece iki mil uzaklıkta olmasına rağmen, bölge Harborne ve Bartley Green banliyölerini çevreleyen Edgbaston resmi bölgesi içinde yer alıyordu ve sadece iki mil karelik bir alanı kapsıyordu. Şöhret iddiası, Christ Church kulesinin tepesinde Birmingham'daki herhangi bir binanın en yüksek noktasına sahip olmasıydı. Bölgede sosyal ve özel konutları dengeleyen birkaç site vardı, ancak Bryant merkezden bir ya da iki mil uzaklaştığında Kim, yanından geçtikleri evlerin komşularından yaklaşık elli metre uzakta olduğunu, geniş ağaç çitleri ve yüksek duvarlarla ayrıldığını fark etti. Hepsinin kapısı vardı.

"Devam et, ne kadar?" diye sordu, sık sık oynadıkları bir oyunu yeniden hatırlayarak. "Üst altılılar ya da alt yedililer diyebilirim.

Teklif ettiği makul bir aralıktı ve o da onunla aynı fikirdeydi.

Yoldaki tek açık kapıdan geçerken, 'El yazısına bakmak için,' diye düşündü.

Evin kendisi çift cepheli, Viktorya dönemine ait bir evdi, bembeyaz boyanmıştı ve tüm pencerelere mavi detaylar eklenmişti.

Sarkan ağaçlar, yukarıdan gelen zayıf güneş ışığını engelleyen bir gölgelik oluşturuyordu.

Kim arabadan indi ve etrafa bir göz attı.

"Stacey onun... aman Tanrım," dedi, elinde büyük bir makasla kalın bir ağaç gövdesinin arkasından bir kadın belirdiğinde. Bir an için, konuşan herkesin yavaş ve korkunç bir ölümle karşılaştığı düşük bütçeli bir korku filmindeymiş gibi göründü.

Kadın hoş bir şekilde gülümserken Kim tekrar makasa baktı. Kim onun altmışlı yaşların sonunda ya da yetmişli yaşların başında olduğunu tahmin ediyordu; bronzlaşmış ve sağlıklı bir teni vardı.

"Siz polis memurları olmalısınız," dedi makası ağaca dayayıp ellerini kot pantolonuna silerken. "Reginald sizi görmeyi dört gözle bekliyor, her ne kadar aksini iddia etse de," dedi yılların görüntüsünü silen arsız bir göz kırpışla. "Beni takip ederseniz, kendisi güneşlenme odasında.

Kim kendisine söyleneni yaptı ve evin önünden arka tarafına doğru yönlendirildi, hepsi açık renklerle boyanmış, mümkün olduğunca fazla ışık alan yüksek tavanlı odalar birbiri ardına geçildi. Evin arka tarafına yaklaştıklarında sanki başka bir eve adım atmış gibiydi. Zayıf güneş ışığı her odaya doluyor ve evi önemli ölçüde ısıtıyordu.

Kadın evin yarısına kadar uzanan güneşlenme odasına adım attı. Alan hasır mobilyalar ve soğuktan getirilmiş gibi görünen bitkilerle doluydu.

"Bay Wilkins? Bryant elini uzatırken Kim, "Bay Wilkins," dedi.

"Reg, lütfen," dedi, kitabını bir kenara bıraktı ve onlara
Ot
ur. "Kahve, çay?" diye sordu kadın kapı aralığından. İkisi
de başlarını salladı ve Bryant ona teşekkür etti. Kadın
ıslık çalarak ortadan kayboldu.

Reg onun gidişini izlerken, "İstesen de istemesen de alacaksın," dedi.

"Üzgün müsün?

'Henrietta mutfağa g e l e n e kadar, seni unutmuş olacak.
ve yine de yapacağım' dedi. Solundaki bitkilere bir göz attı. "Bunlar susuz kalmasın.

"Öyle mi?...

'Erken aşamalar. Başa çıkıyoruz. Şimdi size nasıl yardımcı olabilirim? Polis sonunda aklını başına topladı mı?'

Kim gülümsemesini gizledi. Bir kurum olarak, emniyet teşkilatı yeni yöntemleri benimsemekte hızlı davranmıyordu ve insanları el yazılarına göre değerlendirmek açıkça benimsedikleri bir şey değildi.

'Bu ilginç bir konu. Bu işe nasıl girdin? Kim sordu.

Reg Wilkins yüksek sesle güldü, kır saçlarının altındaki hafif sakallı yüzünde bembeyaz dişleri görünüyordu.

'Bir mülakat değerlendirmesini gizleyen, son derece masum bir geyik sorusu. Bana gelmiş olmanıza rağmen iş için yeterliliğimi öğrenmek istiyorsunuz,' dedi bakışlarını onunkilere dikerek. "Demans hastası olan ben değilim memur bey. Aaah, kahve, mükemmel,' dedi karısı odaya bir tepsi taşırken. Karısı tepsiyi sehpanın üzerine yerleştirirken bu jest Kim'i memnun etti. Karısına, içecek teklifini reddettiklerini hatırlatmamayı tercih etti.

O ve Bryant aynı anda 'Teşekkür ederim,' dedi.

Başını salladı ve gitti.

"İçmeye gerek yok," dedi bitkilere bakarak. "Ama iyi bir kahve.

Bryant adamın bakışlarıyla karşılaştığında ikisine de birer fincan doldurdu. "Pekâlâ Reg, havadan sudan konuşmayı boş ver, kimliğin nedir?

"Bu daha iyi," dedi gülümseyerek. "Sorunuza cevap vermek gerekirse, seksenli yıllarda British Steel Corporation beni işten çıkardığında grafoloji çalışmaya başladım. Cambridge Grafoloji Okulu'nda eğitim aldım ve İngiliz Grafologlar Enstitüsü, İngiliz Grafoloji Akademisi ve-'

Kim elini kaldırarak, "Tamam, teşekkür ederim," dedi.

"Doksanlı yıllar boyunca bu işten geçimimi sağladım, ancak milenyum başladığında günde yeterli saat yoktu. Her işletme ya da şirket birdenbire çalıştırdıkları insanlar hakkında bilgi sahibi olmak istedi.

Kim artık içinde yaşadığı evi anlamıştı. Yeni edindiği beceriler onu doğru zamanda doğru yere getirmişti.

"Hiç cezai danışmanlık yaptınız mı? Kim sordu.

Başını iki yana salladı. "Anladığım kadarıyla polis teşkilatı bu konuda hala şüpheli. Durakladı. "Ve sanırım burada oturan mükemmel bir örneğimiz var.

Kim, onu dinlerken kaşlarını çatan meslektaşına döndü.

"Özür dilerim, kabalık etmek istemem," diye yanıtladı Bryant. 'Ama dürüst olmak gerekirse, hepimize ilkokuldaki İngilizce öğretmenimiz tarafından nasıl yazılacağı öğretilmişken bilimi kabul etmekte zorlanıyorum.

Reg gülümsedi. "Sınıf arkadaşlarınızı toplayın ve şimdi hepinizin aynı şeyi yazıp yazmadığına bakın.

Bryant başıyla onayladı.

"Bir saniye bekleyin," dedi ve ayağa kalkıp hasır bir sehpanın çekmecesini açtı. Bir parça kâğıt ve bir kalem çıkarıp masanın üzerine bıraktı.

Kim'e doğru.

"Ben meslektaşınızla konuşurken, siz de benim neyi başarabileceğimi umduğunuzu yazın. Şakağına vurdu. "Artık o kadar iyi hatırlamıyorum.

Adam oturup Bryant'la konuşmaya devam ederken Kim onun dediğini yaptı.

'Hepimiz tamamen eşsiziz. Farklı şekillerde görünüyor, konuşuyor, hareket ediyor ve davranıyoruz. Yazma şeklimiz de benzersizdir. Kalıcı bir iz bırakır. Yazdıklarınız ruh halinize göre değişecektir-'

'Peki herhangi bir şeyi nasıl belirleyebilirsiniz?...'

'Çünkü bazı bileşenler her zaman tutarlı kalıyor. Bilimin kullanım alanları sonsuzdur. Kariyer değiştiren insanlar için, güçlü ve zayıf yönleri, uyumluluğu vurgulamak için kullanılır. İnsanlarla etkili bir şekilde nasıl başa çıkacağınız konusunda size rehberlik edebilir. Sahteciliği tespit etmek için onlarca yıldır kullanılıyor.

"Ama bu oldukça yeni bir bilim, değil mi?" diye sordu Bryant.

Başını iki yana salladı. 'Antik Yunan'da yüzyıllar boyunca ve Çinliler tarafından kullanıldı. Ünlü İsviçreli psikolog Carl Jung bile el yazısı analizinin geçerliliğini kabul etmiştir. İsrail'de iş başvurusunda bulunanların yüzde doksan sekizinin önce el yazılarını analiz ettirdiği tahmin ediliyor, ancak Avrupa hala grafolojinin en çok araştırıldığı ve kullanıldığı bölge.

Kim ona beklentilerini içeren notu uzattı ve arka cebinden iki parça kâğıt çıkardı.

"Şunlara bir göz atar mısınız?

Listesini bir kenara bıraktı ve onlara uzandı. "Aah, kopyalar.

"Bu bir sorun mu?" diye sordu Bryant.

"Orijinal belge olsa daha iyi olur ama bunlar iyi kopyalar," dedi ikisini de inceleyerek. "Evet, sanırım bunlarla bir şeyler yapabilirim.

"Orijinali farklı kılan nedir? Kim sordu.

"Bir kâğıda yazılan yazıların gücünden bir insan hakkında çok şey anlayabilirsiniz; ama boş verin, elimizde çalışacak çok şey var.

Onun bakışlarıyla karşılaştı. 'Şu anda hiçbir şey alamayacaksın. Bu öyle bir şey değil. Tanımlanması gereken yüzden fazla temel vuruş biçimi var.

Kim, hemen alınabilecek bir enstantane olmadığı için hayal kırıklığına uğramasına engel olamadı.

"Duymak istediğiniz bu olmadığı için üzgünüm ama yazının genel görüntüsü - örneğin sayfanın neresinde olduğu, kenar boşluklarının geniş mi dar mı olduğu, yazının

eşitler mi, yazı büyük mü küçük mü, ağır mı hafif mi, tutarlı mı dağınık mı - hepsi bize bir şey söyler, ancak yalnızca T çubuklarının nereye yerleştirildiği, alt halkaların ne kadar uzun olduğu, daire harflerinin açık mı kapalı mı olduğu gibi bireysel vuruş oluşumlarıyla bağlantılı olarak.

"Ama kesinlikle...

Kim'in az önce yazdığı listeye uzanarak, "Tamam, ben parti numarası yapacak türden bir adam değilim," dedi.

"Hmmm... memur bey," dedi sayfaya bakarak, "kararlı olduğunuzu hemen söyleyebilirim. Anlayamadığım şey ise bu özelliğinizin başınızı belaya sokup sokmayacağı.

Bryant öne doğru eğilerek, "Öyle," dedi.

'Kararlılığınız umursamazlıkla mı karışık?...' Bryant

yine 'Evet,' diye cevap verdi.

Kim ona bir bakış attı.

"Kanlı zihinlilik derecesinde kararlı mısın? Kim, ağzını

kapatan Bryant'a baktı.

'Ve el yazısı olmasa bile, meslektaşınızın kendini koruma ile birlikte cesaret özelliğini sergilediğini görebiliyorum. Birkaç kişilik özelliğini bilmek, bu özelliklerin birlikte nasıl çalıştığını söylemediğim sürece size hiçbir şey anlatmayacaktır.

Kim yenilgiyi kabul etti. Evet, bir cevap istiyordu ama bunun doğru olmasını istiyordu.

"Ne kadar sürecek?

"Normalde üç ila dört gün istiyorum.

"Kahretsin," dedi Kim, bu süre içinde cesetlerin üst üste yığıldığını hayal ederek. "Ama aciliyeti göz önüne alırsak," diye devam etti, "bana yirmi dört saat ver.

Kim, katillerinin makul bir resmini çekmek istiyorsa, elde edebileceğinin en iyisinin bu olduğunu biliyordu.

Ayağa kalktı, kapıya doğru döndü ve sonra tereddüt etti.

"Parti numaralarını pek umursamadığını söylemiştin, o zaman neden bir tane yaptın?" diye sordu.

Meslektaşına doğru başını salladı. 'Çünkü yarın geri döndüğünüzde ikinizin de söyleyeceklerime açık olmanızı istiyorum. Bulgularımı tekrar gerekçelendirmeyeceğim.

Bryant anlayışla başını sallayarak, 'Tuşa bastın,' dedi.

"Teşekkür ederim-" sözleri telefonunun çalmasıyla kesildi.

Reg kahvesini bitkilerden birine dökmeye başlarken, "Affedersiniz," dedi.

Arkasını döndü ve telefonunu çıkardı.

Arama alanındaki Penn'di.

Lütfen Tanrım, Archie'nin bulunmasına izin ver, diye düşündü, zihinsel *olarak* parmaklarını çaprazlayarak.

Çağrıya cevap verdi ve evin önüne doğru ilerlerken dinledi.

Dudaklarında dolaşan soruyu sormak için ön kapıda durakladı.

"Orada ne işi var?

KIRK ÜÇ

Bryant Stevens Park'a yanaştığında saat neredeyse on birdi. Hafif bir çiseleme ön cama vurmaya başlamıştı.

Kim doğruca, önü açık bir ekip arabasının solunda duran Penn'e yöneldi.

"O olduğuna emin misin? Kim, grafologun evinden çıkarken başladıkları sohbete devam ederek sordu.

Penn bagajın içine uzandı ve bir kâğıt çıkardı.

"Burada Ella Nock'un sabah 8.55'te geldiği ve Dorothy Birch adında bir kadınla birlikte trafik adasına kadar, Caledonia boyunca ve diğer tarafa geri dönmek üzere arama yaptığı yazıyor.

"Henüz dönmedi mi? Kim sordu.

Çiseleyen yağmur şiddetli yağmura dönüşürken Penn başını salladı.

Penn, ana kapılara giden yürüyüş yolunu başıyla işaret ederek, "İşte şimdi bir grup gönüllü geliyor," dedi.

Dört kadın ve iki erkekten oluşan bir grup, şüphesiz yağmurun da etkisiyle hızla koordinasyon noktasına yaklaşıyordu.

Kim, ceketinin yakasını boynuna dolayan Ella'yı seçti. Grup

yaklaşırken Müfettiş Plant arabanın yanında belirdi.

"Yardım etmeye geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim," dedi üç çift isimlerini söyleyip bölgelerinin arandığını beyan ederken.

"Ella," dedi Kim bir adım öne çıkarak, "seni burada gördüğüme şaşırdım.

Diğerleri arabalarına dönerken Ella omuz silkti. 'En azından bunu yapabilirim, Müfettiş. Haberlerde bir çocuğun kaybolduğunu gördüm. Biz şanslıydık. Mia'yı geri aldık ama...'

"Archie'yi de geri alacağız," dedi Kim hissettiğinden daha büyük bir güvenle. "Kardeşinin sana daha çok ihtiyacı olduğunu düşünmüştüm.

'Gelmek istedi ama Mia ile evde kalması için ısrar ettim. Şimdi annesinin eve gelmeyeceğini anladı.

Kim, Andrew Nock'un her zaman kız kardeşinin söylediklerini yapıp yapmadığını merak ediyordu.

Ya

p. "Peki kardeşin nasıl?

Ella, sanki cevap vermenin pek bir anlamı yokmuş gibi kaşlarını kaldırdı. Bu soruyu.

"Eğer hepsi buysa, Müfettiş, ben-

"Elbette," dedi Kim, saçlarının artık başının üzerinde düzleştiğini fark ederek.

Ella'nın uzaklaşmasını izledi ve midesindeki huzursuz hissi yatıştırmaya çalıştı. Görünüşte, vatandaşlık görevini yerine getiren ve yardım elini uzatan bir kadındı. Ama ilk kurbanla akraba olması, bu özverili jeste alışılmadık bir tat katmıştı.

Kadın arabasına binip uzaklaşırken Kim hâlâ onu izliyordu. Kim telefonunu çıkardı. Stacey hemen cevap verdi.

"Aile üyelerinin geçmişlerini araştırıyorlar, Stace.

"Evet, patron,

"Ella Nock'u listenin başına al.

KIRK DÖRT

Stacey aile üyelerinin isimlerinin bulunduğu sayfaya döndü ve Ella Nock'un isminin yanına bir yıldız işareti koydu.

En son not aldığı sayfaya ve az önce karaladığı telefon numarasına geri döndü.

Öncelikli olarak Ella Nock'a ulaşacaktı ama önce yapması gereken bir telefon görüşmesi vardı.

Sean Fellows'un davasıyla ilgili mahkeme belgelerini inceledikten sonra, kafasında daha önce olduğundan daha fazla bir şey kalmamıştı.

Stacey, mahkeme tutanaklarından Gemma Hornley'nin zorlayıcı bir kurban olduğundan emindi ve kadınla konuştuktan sonra bunun nedenini anlayabildi.

Sean Fellows ise agresif ve saldırgan bir tutum sergilemiş ve yargıç tarafından iki kez konuşmasına dikkat etmesi ve sakinleşmesi konusunda uyarılmıştır.

Mahkeme kayıtları zaten bilmediği hiçbir şey ortaya koymamıştı. Ek bir kanıt, ani ve dramatik bir mahkeme itirafı yoktu; bu da Stacey'yi, not defterindeki numarayı aradığında yanıt bulmayı umduğu tek bir yakıcı soruyla baş başa bırakıyordu.

Jüri üyesinin bilgilerine ulaşmak zor bir iş değildi. Thelma Bird kararın ertesi günü basına konuşmayı tercih etmişti. Jüri müzakereleri hakkında konuşmasına izin verilmeyen Bird, bunun yerine Sean Fellows'un mahkeme salonundaki davranışları hakkında konuşmuştu. Makalede kadının Willenhall bölgesinden olduğu belirtilmişti, bu nedenle bir numara bulmak çok zor olmamıştı.

Telefon basit ve dostça bir 'Alo' ile cevaplandı. "Thelma

Bird'le mi görüşüyorum? Stacey açıklığa kavuşturdu.

"Konuşuyorum," diye cevap verdi parlak bir şekilde.

Stacey kendini tanıttı ve ekledi, 'Tecavüzden hüküm giymiş Sean Fellows'un davasını araştırıyorum-'

"Onun kim olduğunu biliyorum canım," diye cevap verdi. "Bir dakika bekle. Stacey bekledi, arka plandan gelen hareket seslerini duydu.

Salonun kapısını kapattım. Koca kestiriyor. Nasıl yardımcı olabilirim?'

Stacey bunu ifade etmenin pek çok farklı yolunu düşünmüştü ama bunu süslemenin bir yolu yoktu.

"Onu neden mahkum ettiğinizi gerçekten bilmek istiyorum. "Pardon?

"Lütfen beni yanlış anlamayın," dedi Stacey, kadını gücendirmek istemiyordu. 'Hatalı olduğunuzu söylemiyorum, ama sadece karar verici faktörün ne olduğunu bilmek istiyorum. Kurbanın ifadesi miydi?

'Kısmen; çok inandırıcı ve ikna ediciydi. Ama hayır, tamamen öyle değildi.

"Bunun nedeni öfkesi miydi yoksa kurbanla aynı yöne doğru giderken görülmesi miydi?

"Pek sayılmaz. Hepimiz bunun tesadüfi olduğunu anladık.

Stacey'nin kafası karışmıştı. Aleyhindeki kanıtların toplamı aşağı yukarı buydu.

"Yani...

"Sorun oydu, tavırları, davranışları. Kendini beğenmiş ve kibirliydi, sanki o zavallı kıza yaptıkları yanına kâr kalacakmış gibi. Tecavüz davalarının çoğu mahkemeye bile çıkmıyor, değil mi? Thelma adımlarını sıklaştırarak sordu. "Araştırdım, her yıl yaklaşık seksen beş bin kadın şiddet içeren cinsel suçlara maruz kalıyor ve bu kadınların sadece yüzde on beşi bunu polise bildiriyor. Çok az vaka mahkemeye taşınıyor ve tecavüz suçlarında mahkumiyet oranı diğer suçlara göre daha düşük: yanlış hatırlamıyorsam sadece yüzde beş civarında.

"Yani rakamlar senin lehine mi değişti? Stacey sordu.

"Rakamlar değil ama karşımızda oturan bir tecavüzcü olduğunu biliyorduk. Mağdur onun yaptığına inanıyorsa, polis ve CPS de onun yaptığına inanıyorsa, bu işte bir iş olmalı. Tüm bu olumsuz rakamlara rağmen dava bu aşamaya kadar geldiyse, bu adamın gitmesine nasıl izin verebiliriz?

Stacey jüri listesine tekrar baktı. Yedi kadın ve beş erkek. Bu bir tür kız kardeşlik oylaması mıydı? Yoksa davayı bir hukuk davası gibi, olasılıklar dengesinde mi ele almışlardı? Onun yapmış olması mı daha olasıydı, yoksa olmaması mı?

'Kararımızın arkasındayım. Hâlâ suçlu olduğunu düşünüyorum ve karar okunduğunda yüzünü görmeliydiniz. Yüzündeki o ukala gülümsemeyi silip attı.

Evet, bundan emindi ve Stacey bunun nedenini tam olarak tahmin edebileceğini hissediyordu.

KIRK BEŞ

"Neredesin Stone? Woody telefonu açtığında sordu.

Saçlarından süzülen yağmur ensesinden aşağı damlamaya devam ederken, "Kontrol için istasyona geri dönüyorum efendim," diye cevap verdi.

Bryant'la birlikte birkaç dakika daha yağmur altında beklemeye devam etmiş ve Müfettiş Plant'ten arama alanlarıyla ilgili bilgi almışlardı. Kendisinin ya da ekibinin ekleyebileceği bir şey olmadığını fark ettikten sonra Penn'e öğle yemeğinden sonra karakola dönmesi talimatını vermişti. Herhangi bir güncelleme doğrudan Müfettiş Plant'ten gelecekti.

"Mükemmel. Sakıncası yoksa biraz
dolambaçlı bir yol. Kaşlarını çattı. "Nereye?
'Halesowen: alışveriş merkezi. EPT yürüyüş için toplanıyor.'
Doğru duyup duymadığını merak etti. "Efendim, biliyorsunuz ki benim-
" "Sonraki sözlerinle beni aşağılama Stone. On dakika oldu ve biz
sürekliliğe ihtiyacımız var. Sadece operasyonel personel var, o
yüzden kısa sürecek. Bu toplantıların hiçbirinin kısa
sürdüğünü bilmiyordu.
"Efendim, gerçekten düşünüyorum...
"Stone, senden rica edildi, o yüzden yap.
Dudaklarında bir protesto daha şekillenirken telefon elinde kapandı.
"Harika," diye homurdanarak telefonu cebine geri koydu. "Ne var ne
yok? Bryant sordu. "EPT ekibiyle iyi geçinmek zorunda mısın?"
"Yüzündeki o kendini beğenmiş ifade için şimdi benimle geliyorsun,"
dedi
daha fazla yağmur suyu boynundan aşağı sızarken. Etrafına bakındı.
"Tanrım,

Bryant, bu lanet arabada kendimi kurulamak için kullanabileceğim bir şey yok mu?

"Hayır, üzgünüm. Mobil spa'yı çıkarttırdım. Çok fazla yer kaplıyordu. Bir an düşündü. "Eğer kullanmak istersen köpeğin havlusu arkada.

"Bryant, sen gerçekten bir f-

"Stace'i arasan iyi olur mu?" diye sordu, sözünü keserek.

"İyi fikir," dedi kadın, telefonunu geri çıkararak.

"Selam Stace," dedi Kim telefonu açtığında. "Biraz geciktim ama yarım saat içinde yanınızda olurum.

"Sorun değil, patron.

Arabadaki meslektaşı yerine polis memuruyla konuşmayı tercih ederek, "Son yirmi dakikadır ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Sadece bir şeyi bitirmem gerekiyordu-

'Stace, sana mevcut davamızın öncelikli olduğunu söylemiştim. Senden beklediğim bir şeyi yapmanı istersem-'

"Biliyorum patron, üzgünüm ama bu karışık dava karmaşık bir hal aldı.

"Neden? Artık adamınızın ikinci kurbana tecavüz ettiğini düşünmüyor musunuz?

"Dürüst olmak gerekirse patron, durum bundan daha da karmaşık çünkü artık ikisine de tecavüz ettiğini düşünmüyorum.

KIRK ALTI

"Bu tam bir kurtlar sofrası değil mi? Bryant alışveriş merkezinin servis bahçesine girerken sordu.

Kim'in düşünceleri de Stacey'nin itirafı üzerineydi. Polis memuruna karakola döndüğünde daha fazla konuşacaklarını söylemişti ama eğer haklıysa, başta Brierley Hill'deki meslektaşları olmak üzere pek çok insan sinirlenecekti. Karışıklığın amacı çözülmemiş davaları çözmekti, mühürlenmiş davaların kapağını açmak değil. Bir kez olsun meslektaşının yanıldığını umuyordu.

Kim, ambulans ve itfaiye ekibinden temsilcileri görünce, "Gösteri çoktan başlamış gibi görünüyor," dedi. Müfettiş Lena Wiley ikisinin arasında duruyordu.

Kim yağmurdan ıslanmış saçlarına biraz canlılık getirmeye çalıştı.

"Lanet olsun, şef, normalde görünüşünüze önem vermezsiniz. Ona bir bakış attı.

"Ve bu tam olarak kastettiğim şekilde çıkmadı.

Siyah bir BMW yanlarına yanaştığında arabadan inerek, "Hadi, işe koyulalım," dedi.

Adam arabadan inerken Bryant durakladı.

Christopher Manley genişçe gülümsedi ve hemen elini uzattı. Bryant sıcak bir şekilde sıktı.

"Selam Chris, iyi iş çıkardığını duydum.

Adam arabanın arkasına uzanıp asılı ceketini aldı. 'Şikayet edemem, dostum. Sizin için boşluğu dolduruyorum. Bryant yüksek sesle güldü. "Birinin bunu yapması lazım, dostum.

Chris kısa bir süre birinden diğerine baktı.

"Aah, ortaklar.

Bryant etrafına bir göz atmadan önce hızlıca, "Meslektaşlarım," dedi. "Bir zamanlar burada bir tür olay yaşanmamış mıydı?

Chris gülümsedi. "Ah evet. Popüler erkek grubu plak dükkanında kısa bir konser vermek için geldi. Osuruk gibi kızgın bir şekilde geldiler ve performans zamanına kadar burada gizli tutuldular. Ancak grubun solisti kendilerine hayranlık duyan, çığlık atan hayranlarının olmamasından hoşnut değildi, bu yüzden nerede olduklarını herkese duyurmak için sosyal medyada paylaşımlar yapmaya başladı. Kızlar koşarak geldi, bariyerleri kırdı ve tur otobüsünün etrafını sardı.

"Ne oldu? Kim eğlenerek sordu.

"Üç hafif yaralanma, etkinlik iptal edildi ve tur otobüsü gönderildi.

Bryant, 'Evet, bunu duyduğumu hatırlıyorum,' dedi.

Chris alaycı bir gülümsemeyle, "Evet, sonunda siz de geldiniz,"

dedi. Çoktan toplanmış olan ekibe bir göz attı.

"Sanırım majesteleri bize ceza vermeden önce oraya gitsek iyi olacak.

Bryant güvenlik müdürünü başıyla işaret ederek, "İyi adam," dedi. "Neredeyse bizden biri.

Hiç şaşırmamıştı. Pek çok güvenlik personeli teşkilata talip olmuş ama farklı nedenlerden dolayı yollarını ayırmıştı.

"Para mı?" diye sordu. Herkes maaşın çok iyi olmadığını biliyordu. O da kendi güvenlik şirketiyle iyi bir yaşam sürüyordu.

Hayır. Eğitim alıyordu. Onu birkaç vardiya çalıştırdım, sonra bir gece barda aile içi bir olaya karıştı. Adam kavgaya tutuştu ve onu tokatladı. Her şey fiziksel bir hal aldı ve sarhoş adam suç duyurusunda bulundu. Polislik kariyeri bitti.'

"Tamam, artık resmen sıkıldım," dedi Kim, her ne kadar doğru olanı yapmaya çalışırken kariyerini kaybetmesinin utanç verici olduğunu düşünse de. Şirket bilançosunun darbeyi yumuşatmaya yardımcı olmasını umuyordu.

"Müfettiş Stone, geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi Lena, Kim'in kendisini kimin çağırdığından kuşku duymamasını sağlayarak.

Bryant'ı kabul etmemesi, kendisinden aşağı olduğunu ya da zaman ayırmaya değmeyeceğini düşündüğü insanları önemsemediğini bir kez daha göstermiştir.

Chris ve Bryant bakışlarını paylaştı. Onun gelişinin de aynı coşkuyla karşılandığı açıktı.

"Tamam, şimdi başlıyoruz," dedi Lena, az önce hep birlikte geçtikleri servis bahçesinin bariyerlerle çevrili girişini işaret ederek. 'Tyra'nın gelişinden bir saat önce bu bölgeye teslimatlar kesilecek. Bu alan-'

Chris ona bakmadan, "Saat 14:00'ten beri bir adamım var," dedi.

Lena tam bir daire çizdi.

'Tek bir muhafızın bütün için yeterli olduğundan emin değilim-'

"Saat 1.30'dan itibaren iki adamım burada devriye geziyor," diye ekledi yorgun bir şekilde, sanki bu ilk rodeosu değilmiş gibi.

"Harika," dedi ambulans temsilcisine dönerek. "Burası görev yapmanız için uygun bir yer mi?

Kim, 'Burada kimsenin canı yanmayacak,' diye önerdi.

Tıbbi yardımın amacı halk içindi. Kalabalıkta insanlar eziliyor, sıcaktan sersemliyor ve düşüyorlardı. Tüm bunlar alışveriş merkezinin üst katında oluyordu.

'Dükkânın hemen yanında bir yangın çıkışı var. Biz orada konuşlanacağız,' dedi Nikita Jackson.

"Çok iyi," dedi Lena. 'Tamam, Tyra menajeri Kate Sewell ile birlikte gelecek. Ben de hemen arkasında olacağım. Mağazanın arka tarafına güvenli bir şekilde teslim edildiğinde, ben ve memurum geri çekileceğiz.

Kim onun sözlerinin altında yatan mesajı duydu: Bunu yaptıktan sonra ne olacağı umurumda değil.

"Buradan mağazanın arka tarafına kadar olan güzergâhı yürürsek, her şeyi hallettiğimize ve yarına hazır olduğumuza ikna olacağım.

Servis avlusundan geçerek merdivenleri üçerli iki set halinde çıkan servis koridoruna doğru ilerlediler. Lena itfaiye memuru ile sağlık görevlisinin arasında, Kim ise Bryant ile Chris'in arasındaydı.

"Neden burada yaramaz çocuklarmışız gibi hissediyorum? Bryant sordu. 'Sus yoksa seni duyacak ve hepimiz replik yapıyor olacağız,' dedi Chris.

"Televizyonda göründüğünden daha küçük görünüyor," diye gözlemledi Bryant. Chris sırıtarak, "Bunu ona sen söylemelisin," dedi.

'Evet, tabii, yıllar içinde çenemi ne zaman kapalı tutmam gerektiğini öğrendim-'

"Öhöm," dedi Kim.

"Güçlü kadınlar," diye düzeltti Bryant kendini.

"Bunu yapması seni kızdırmıyor mu? Kim Chris'e sordu.

Güçlü pozisyonlardaki güçlü kadınlarda yanlış bir şey yoktu, ancak daha cömert bir görgü serpintisini tercih ediyordu.

Ondan gelen zenginlik.

"Ne yapıyor? Yangın çıkış kapısına yaklaştıklarında Chris cevap verdi. "Seninle pislikmişsin gibi konuşuyor ya da seni hiç tanımıyor. "Buna alışkınım," dedi omuz silkerek.

"Onunla daha önce çalıştın mı?

'Genel olarak demek istedim. Yaptığımız işi takdir eden polis memurları da var, etmeyenler de. İyi olanlar onun gibi insanları telafi ediyor. Ve onun da güvenlik sektöründe işe başladığını hatırlamak isterim.

"Gerçekten mi? Kim sordu.

"Evet, yakın koruma görevlisi, önemli kişilerin koruması," dedi gözlerini büyüterek.

Elbette kadının Chris'in yapmaya çalıştığı nankör iş için biraz empati duyması gerekirdi.

Lena Wiley, Chris'e hançer gibi bir bakış fırlatarak, "Gaz vermeyi bırakıp arayı kapatmak istediğin zaman sorun olmaz," dedi.

Hiçbiri onun kapının hemen içinde durduğunun farkında değildi.

"Bahsettiğim kapı buydu," dedi Kim, onu görmezden gelerek ve Üst kattaki asansörün sesi duyulduğunda ve silindir kafesli bir temizlikçi dışarı çıktığında sağa doğru başını salladı.

Chris, 'Anlaşıldı,' dedi. 'Tam burada bir memur görev yapacak.

Lena, Tyra'yı mağazanın arka tarafına götürdüğünde tüm sorumluluktan kurtulmuş olsa da, "Ziyaret süresince asansörlerin kapatılmasını istiyorum," dedi.

Merdivenlerin başına kadar koştu ve sonra durdu. Penceresiz koridorların aynılığı kafasını karıştırıyor ve yön duygusunu bozuyordu.

"Hangisi olduğundan emin değilim...

"Lütfen, yardım etmeme izin verin," diye yumuşak bir şekilde teklif etti Chris, grubun önüne doğru ilerleyerek. 'Burada birçok imza gününe yardımcı oldum.

Lena'nın yüzü kızardı ama hiçbir şey söylemedi.

'Sola dönersek, alışveriş merkezinin diğer tarafındaki başka bir servis alanına tam bir tur atmış oluruz. Sağa dönersek sitenin bu bölümünün üst katındaki tüm mağazalara hizmet veririz.

O yürümeye başladı ve grup da onu takip etti.

"Şuradaki virajı dönünce dükkan sol tarafta kalıyor. "Çok da zor değilmiş," diye tersledi Lena.

"Evet ama hiçbirimiz yolu bilmiyorduk, değil mi? Kim, kadının küçümseyici tavrı karşısında biraz sinirlenerek tersledi. Polis memuru olmadığı için daha az insan değildi.

"Yardımcı olmaktan mutluluk duyarım," dedi ve Bryant'ın telefonuyla uğraştığı yere doğru geri adım attı.

"Yani eğer zamanlamayı kesinleştirebilirsek-

Kim, telefonu çalmaya başladığında, "Ah, pardon, affedersiniz," dedi.

Bryant'ın telefonu cebine geri döndüğünde arkasını döndü ve telefonu açtı.

'Efendim, evet, şu anda geçitte. Çok uzun sürmez... ne, şimdi mi?... tamam efendim, yoldayım,' dedi ve Bryant'ın pantolon cebinin iç kısmıyla konuşmasını sonlandırdı.

'Üzgünüm, gitmeliyim. Patronun emirleri.'

"Çok sık oluyor, değil mi? Lena meydan okudu.

"Evet, cinayet kurbanlarının EPT toplantılarına hiç saygısı yok," dedi yüzünü buruşturarak. "Ama sizinle tanıştığıma memnun oldum, Başkomiser Wiley," dedi ve arkasını dönüp uzaklaşmadan önce.

"Beş dakika dedim Bryant, bir buçuk saat değil. 'Beş

dakikaydı, şef,' diye gülümseyerek cevap verdi.

Arabaya ve gerçek işine geri dönerken, 'Daha uzun görünüyordu,' dedi.

Kendisinden istenen ya da talimat verilen şeyi yapmıştı. Toplantıya katılmış, nazik davranmış ve Woody'nin ilgililere dağıtması için bir bilgilendirme notu hazırlamıştı.

Ve sonunda, bu da sona erdi.

KIRK YEDİ

Polis memuru konuşmasını bitirdiğinde Kim, "Lanet olsun Stace," dedi. Bir yanı, Stacey'nin öğrendiği şeye aşırı tepki vermesini, duygularının onu ele geçirmesini ve bir adamın masumiyetine dair duygusal itirazlarına kapılmasını diliyordu.

Ancak ilgili üç kişiyle yaptığı görüşmelerin ardından gerçekleri objektif ve duygusallıktan uzak bir şekilde sunmuştur.

'Yani, lanet olsun,' diye tekrarladı.

Bunu Woody'ye nasıl söyleyeceğini ancak Tanrı bilirdi. Planı şimdiye kadar oldukça iyi işlemişti ve her istasyon, başka bir ekip açık bir vakayı ilerletmeyi veya çözmeyi başardığında ortak gururlarını bir kenara bırakmıştı. Bildiği kadarıyla hiçbir ekip kapanmış bir davayı yeniden açmamıştı; ama Kim meslektaşının bir şeylerin peşinde olduğunu kabul etmek zorundaydı. Sean Fellows'un suçlu olup olmadığını bilmiyordu ama asla mahkûm edilmemesi gerektiğini biliyordu.

"Üzgünüm patron," dedi Stacey.

"İşini yaptığın için üzülme, Stace. *Ne kadar sevimsiz* olursa olsun, Brierley Hill'deki ekibin kulağına giderse gideceğini söylemekten kendini alıkoydu. Birileri hedef tahtasında olacaktı.

'Ama şimdilik park etmemiz gerekiyor. Bu işte sana ihtiyacım var. İki kurbanımız ve kayıp bir çocuğumuz var. Bay Fellows bize bir dakika izin vermek zorunda.'

"Anladım patron," dedi Stacey ve Bowl'un kapısını açıp ekip odasına geri döndü.

Ve en iyi nasıl ilerleyebileceğimi düşünmem gerekiyor, diye düşündü Kim kendi kendine, Stacey'yi dışarı kadar takip ederek.

"Aferin Bryant," dedi Stacey ile görüşmesi sırasında mucizevi bir şekilde ortaya çıkan taze kahve fincanına bakarak.

'Hayatınızı kolaylaştıracak her şeyi yaparım, şef,'

diye takıldı. 'İstifanız,' dedi elini uzatarak.

Ofisin üst katındaki yazıcının yanına tünediğinde, 'Sen bilirsin,' dedi.

Penn'e "Arama alanından yeni bir şey çıktı mı?" diye sordu.

"Yağmur nedeniyle gönüllülerin çoğu gitmişti, ancak ben ayrıldığımda hiçbir şey bulunamamıştı.

Kahretsin, Archie'nin kaybolmasının üzerinden neredeyse yirmi dört saat geçmişti. Parkın kenarına en yakın evler ziyaret edilmişti ama henüz kimse bir şey görmemişti. Gün sonuna kadar hepsi tekrar ziyaret edilecek ve ilk ziyaret sırasında orada bulunmayan aile üyeleri tekrar kontrol edilecekti.

"Stace, meşgul olduğunu biliyorum ama Ella Nock'la ilgili bir gelişme var mı?" "Şu ana kadar endişe yaratacak bir şey yok. Polis kaydı yok. Park cezası ya da hız cezası bile. Kardeşi gibi o da satış işinde çalışıyor, ancak jakuzi ve spa küveti gibi lüks eşyalar satarak onun yaklaşık iki katı maaş alıyor. Andrew ticari müşterilere mürekkep püskürtmeli yazıcılar satıyor. İşi iyi, çok daha fazla saat çalışıyor ama kız kardeşi kadar kazanmıyor. Andrew için iki hız cezası var ama sabıka kaydı yok. Görebildiğim kadarıyla ikisi de üniversiteye gitmiş ve başarılı olmuş. Okuldayken ikisi de spora meraklıydı ve ulusal düzeyde performans gösterdiler. Kız uzun atlamada, erkek de triatlonda.

"Ebeveynler mi? Kim hayal kırıklığının midesine indiğini hissederek sordu.

'İkisi de doktor ve ikisi de öldü. Anne yedi yıl önce anevrizmadan ölen bir jinekolog, baba ise ironik bir şekilde dört yıl sonra ağır bir kalp krizinden ölen bir kalp cerrahıydı.

Bu da yakınlığı açıklıyor, diye düşündü Kim. Şimdiye kadarki benzerlikleri biraz tuhaf olabilirdi ama cinayet işleme kabiliyeti ya da motivasyonuna işaret eden hiçbir şey yoktu. Yine de içini kemiren bir şey vardı. Bir şeyler eksikti.

"Aramaya devam et, Stace.

"Tamam patron ama...

Stacey kapı aralığında tanıdık bir figür belirince konuşmayı kesti.

Bryant nefesinin altından, "Kahretsin, doğru anlamandan nefret ediyorum," dedi.

Resepsiyona, şu anda Alison Lowe'un boynunda asılı olan geçici bir kimlik bırakacak kadar emindi.

Kim, ziyaretçisini kapıdan geçirirken, "Hayır, yok," dedi. 'İçeri gel, Alison. Nereye oturacağını biliyorsun.

"O kadar emin miydin?" diye sordu, yedek masadaki koltuğa kayarak ve boynundaki kordona dokunarak.

"Evet," dedi Kim, iki küçük kızın kaçırılması davası sırasında ilk kez karşılaştıklarında kadının şu anki görüntüsündeki farka hayret ederek. O gün, beş santimlik topuklu ayakkabılar giymiş, ince yapılı, kişiliğinin tüm izlerini silmiş bir iş kıyafeti ve Kim'in o güne kadar gördüğü en sıkı atkuyruğuyla çıkagelmişti. O gün, otuz bir yaşından neredeyse on yaş daha yaşlı görünüyordu.

Solmuş kot pantolon giyen, kolej kapüşonlu, sarı saçları sırtından aşağı dökülen bir kadının mevcut resmine geçildi. Aldığı birkaç kilo ona yakışmıştı ve tam olarak kendi yaşında görünüyordu.

"Ama bize yardım ettiğiniz için teşekkürler.

"Bu, sonunda biz profesyonel davranışçılara güvendiğinizin bir itirafı mı? Alison yarım bir gülümsemeyle sordu.

"Kesinlikle hayır," diye karşılık verdi Kim. "Ama sana diğerlerinden daha az güveniyorum diyelim.

Alison yüksek sesle gülerek odadaki gerginliği bozdu, ancak Kim onun Stacey'ye bir kez bile bakmadığını fark etti.

"Bunu yapmak istemedi, Alison. Çok mücadele

etti. Alison sadece başını salladı.

Bu, Kim'in arkadaşlıklarını kurtarmak için yaptığı tek girişimdi. Alison'ın mektuplarla ilgili görüşlerini almak, iş arkadaşlarının en iyi arkadaş statüsünden daha öncelikliydi.

Stacey iki mektubun çıktısını aldı ve Alison'ın masasına koydu.

Onlara bir göz attı.

"Katil seninle doğrudan iletişim mi kuruyor?" diye sordu.

Alison okumaya başladığında Kim, "İki cinayet, iki mektup,"

dedi.

"Peki sen ne düşünüyorsun? Alison ikisini de okumuş gibi göründüğünde Kim sordu.

"Hızlı bir cevap mı istiyorsun? Alison sordu.

"Elbette.

"Bunları Bryant yazdı," dedi çavuşa doğru başını sallayarak.

Kim meslektaşına döndü. "Bryant, bunları sen mi yazdın?

Omuz silkti ve kahvesinden bir yudum aldı.

Alison basılı kâğıtları havaya kaldırdı. 'Bundan daha fazlasına ihtiyacım olduğunu biliyorsun. Olay raporları, tanık ifadeleri, mağdurların geçmişleri nerede? Bu bana içinde yemek olmayan bir tabak vermek gibi bir şey.

Kim onun yemek benzetmesine şaşırmamıştı. Birlikte çalıştıkları son davada Alison'ın bir grup uzun yol kamyoncusundan daha iyi yemek yiyebildiğini görmüşlerdi.

"Peki bize bir şey vermeniz ne kadar sürer?

Alison gülümsedi ve başını salladı. "Hiç değişmiyorsun, değil mi?

Kim aşağılanmamıştı. "Tutarlı olmaya çalışıyorum.

"Cevabım bilmiyorum.

'Ve sen de değişmedin. Hâlâ reddediyorsun-' Kim'in

çalan telefonu sözünü kesti.

Kalbi yerinden fırladı. Hiçbir arayan onda Keats kadar duygusal bir tepki yaratmamıştı.

Tüm oda sessizliğe gömülürken Kim, "Keats, şaka yapıyor olmalısın," dedi.

"Hemen Uffmoor Ormanı'na gelin, yürüyüşe çıkalım diye değil.

KIRK SEKİZ

"Sence bir tane daha var mıdır? Penn manga odasındaki ağır sessizliği bozarak sordu.

"Keats'in patronu ikindi çayına davet ettiğini sanmıyorum," diye cevap verdi Stacey dalgınca. Alison onun bakışlarıyla henüz bir kez bile karşılaşmamıştı. "Hey, Penn, gidip taze kahve almak ister misin?" diye devam etti.

"Kahve içmiyorsun," dedi başını kaldırmadan. "O

zaman bana bir diyet kola getir.

"Lanet olsun, Stace, ne zamandan beri içkici çocuğa dönüştüm?

Alison, 'Penn, benden özür dileyebilmek için odadan çıkmanı istiyor,' dedi.

Sonunda Penn başını kaldırdı ve ondan profilciye baktı. "Oh, tamam," dedi, ayağa kalkarak. "Tuvalet molası.

Stacey nefes aldı, 'Bak Alison, ben gerçekten-'

'Gerçekten başımın belasısın ama özür dileyecek bir şey yok. Patronunun ne kadar ikna edici olduğunu biliyorum ve beni iyi beslediğin ve yüksek binalardan uzak tuttuğun sürece hepimiz iyiyiz.

Stacey, 'Sanki ben senden yiyecekleri uzak tutmaya çalışıyormuşum gibi,' dedi.

"Ama bil diye söylüyorum, Stace, artık senin nedimen olmayacağım.

Stacey yüksek sesle güldü. 'Asla olmadın. Hiç içmeyeceğim.' "O

zaman anlaştık. Anlaştık.

Stacey başını eğdi. "Onun yerine bana pasta yapabilir misin?"

"Hahahahahaha, çok komiksin. Bu kocaman bir hayır olurdu.

Stacey, Alison'ın ona söylediği bir şeyi hatırladı. "Bir dakika, eski nişanlının doğum günü partisini düzenlediğinde ona üç katlı bir pasta yaptığını söylemiştin.

kırmızı kadife pasta, onun favorisi.'

"Beni yanlış duymuş olmalısın, Stace. Annesine pişirdiğimi söyledim. Beni sevmesini istedim. İşe yaramadı: Benden hala nefret ediyordu, ama o pastayla ilgili yapmam gereken en fazla şey onu fırından almaktı. Neden, ne oldu?'

Stacey, tüm yerel fırınların ve pastanelerin bu kısa süreli talep karşısında yüzüne güldüğünü açıklamak için ağzını açtı ama sonra kapattı. Bu konuda konuşmak onu daha da bunaltıyordu. Bu gidişle süpermarkete gidip önünde Tank Motorlu Thomas yazan bir çocuk doğum günü pastası alacaktı.

"Boş ver. Ama iyi olduğumuzdan eminsin, değil mi?"

Alison ona bir ahududu patlattı.

İyiydiler. Bundan

emindi.

KIRK DOKUZ

Uffmoor Wood, Halesowen'in sadece bir mil güneyinde ve Clent Tepelerinin eteklerinde yer alan, iki yüz dönümlük bir alana yayılan bir Woodland Trust sahasıydı. Uffmoor Lane boyunca A456'dan erişilen bir otopark, bir sıkışma direği ve iki öpücük kapısından geçerek beş millik patikalara yol açmaktadır.

Kim, Barney'i yaz aylarında, Clent Tepeleri'nin çarpıcı manzaralar için toplanan insanlarla dolup taştığı sabah erken saatlerde ara sıra yürüyüşe çıkarıyordu.

Doğal güzelliğe sahip bir alan olmasına rağmen, bölgede kamuya açık hiçbir geçiş hakkı bulunmuyordu ve 2017 yılında koyun endişesi, arazi bisikleti yarışları, uyuşturucu ticareti ve köpekçilikle ilgili süregelen sorunlar nedeniyle geçici olarak kapatılmıştı. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, İngiltere'nin En Kötü Ormanlık Alanı olarak adlandırılmıştı.

Kim, Bryant'ı iyi tanıdığı araçların yanından geçerek öpüşme kapısına kadar takip etti.

"Yaklaşık çeyrek mil boyunca patikayı takip edin, dedi Keats," diye tekrarladı Kim, arazinin içinden geçen çok sayıdaki dereden birinin üzerinden atlarken.

"Peki Bella'yı wych-elm'e kim koydu?" diye sordu

Bryant. "Bryant, sonunda aklını mı kaçırdın?

Gözlerini devirdi. "Buralarda mı yaşıyorsun?" Durakladı. "Tamam, sormadığına göre yine de söyleyeceğim.

Kırılgan bir dalı yüzünden uzaklaştırırken inledi.

"Sanırım kırklı yıllarda, Hagley Ormanı'nın hemen ilerisinde, dört çocuk kuş yuvası yapıyordu ve bir karaağacın içi boş gövdesinde bir kafatası buldular. Neredeyse tam bir iskelet ile bir ayakkabı, altın alyans ve bazı giysi parçaları çıkarıldı. Patolog, iskeletin ağaca hala sıcakken yerleştirildiğini tespit etti.

Ölüm katılığıyla onu oraya sokmak imkansızdı. Ayrıca ağzında, boğulduğunu düşündüren bir tafta kalıntısı keşfetti. 1944'ten bu yana Bella'yı wych-elm'e kimin koyduğunu soran grafiti mesajları ortaya çıktı, ancak kapsamlı bir soruşturmaya rağmen kimliği asla tespit edilemedi.

"Bryant, bunun için özel derslere mi gidiyorsun?" diye sordu, yol çatallaştığında sola dönerek.

"Hayır, ben sadece yerel kitapları okurum.

"Sanırım şimdi de bana ormanın perili olduğunu söyleyeceksin. "Şey, olduğu gibi...

"Yeter," dedi, ana yoldan yaklaşık kırk adım ötede bir hareketlilik fark etti. Tanıdığı genç bir erkek, ayakta duran bir polis memurunun yanındaki bankta oturuyordu.

Oraya ilk o gitti.

"Hey, Plinky," dedi, uyuşturucu suçlarından yılda birkaç kez hapse giren ve yine de her seferinde aynı yere geri dönen düşük seviyeli bir uyuşturucu satıcısı için polisin takma adını kullanarak. Beyin onun güçlü noktası değildi.

"Öğleden sonra gezintiye mi çıktınız?

"Doğru, evet," dedi adam, donuk bir ifadeyle ona bakarak. Adamın hâlâ şokta mı olduğundan yoksa kendi ürününden çok mu fazla içtiğinden emin değildi.

"Burada anlaşma falan yapmıyordun, değil mi?"

"Hayır, hayır, ben yapmadım.

"Birini gördün mü?" diye sordu, adamın haline bakarak tek boynuzlu atlar ve periler gördüğünü iddia edip etmeyeceğinden emin değildi.

"Hayır, sadece sizi aradım.

Bir uyuşturucu satıcısı ama yine de cesetle kalıyor. Yalan söyleyecek kadar beyni olmadığı için ona Plinky denmesi uygun görülmüş.

"Bir şeye dokundun mu?"

"Siktir git, hayvanlarla ilişkiye girmem.

'Yanlış spor, ama duyarlılığınızı takdir ediyorum ve cinsel anlamda söylemedim.

Para ya da telefon gibi bir şey almayı düşünmediniz mi?

Başını salladı, bunu hiç düşünmediğini ama belki de bir fırsatı kaçırdığını söyleyen bir ifade takındı.

"Plinky, sen tanıdığımız en dürüst uyuşturucu satıcısı olmalısın. İltifat karşısında zayıfça gülümsedi.

'Tamam, sizinle tekrar konuşmamız gerekecek. Şimdi bu kibar polis memuruna ceplerinizde ne olduğunu gösterin.

Öfkelendi. 'Benim hiçbir şeyim yok. Yanlış bir şey yapmadım, o yüzden bana neden böyle davranıyorsun-'

"Lanet olsun Plinky, seni eve götürmeye çalışıyorum ama üzerinde geldiğinden daha fazla şey olmadığından emin olmalıyım.

Tanrım, bugünlerde şüphe çekmeden yerel bir ot satıcısına iyilik yapamazsın. 'Ama iyi, saatlerce takılmak istiyorsan-'

'Tamam, tamam,' dedi.

Kız uzaklaşmaya başladığında Kim'in dediğini yapıyordu. Polis gelmeden önce zulasını atabileceğini ya da en azından saklayabileceğini görmek Kim'e çocuğun kendini koruma konusunda bazı dersler alabileceğini söyledi.

Batıya, Keats'e ve ekibin geri kalanına doğru yöneldi.

"Elimizde ne var Keats?" diye sordu birkaç teknisyen kenara çekilirken.

"Kadın, otuzlu yaşlarının sonunda, henüz kimliğini belirlemek için çantasını açmadım ama-" "Lanet olsun," dedi Bryant bakışları kadının yüzündeyken.

"Onun kim olduğunu biliyor musun?

Kim sordu. "Evet, kim olduğunu çok

iyi biliyorum.

ELLİ

Alison iki mektubu da birkaç kez okudu. Stacey ona davanın tüm detaylarını sunmadan önce onun zihin yapısını anlamak istiyordu.

Ayrıca, nerede olduğunu ve ne yaptığını anlaması için kendisine birkaç dakika vermek üzere sayfaya baktı.

DI'nin hayatını almaya çalışmadan önce DI'nin hayatındaki travmatik olayları yeniden canlandıran bir katili yakalamaya çalışan ekibe yardım etmek üzere görevlendirilmesinin üzerinden neredeyse on iki ay geçmişti.

Böylesine korkunç suçları işlemek için yeterli nefret ve motivasyona sahip kişiyi bulmaya yardımcı olmak için dedektifin geçmişteki ortaklarını tespit etmekle görevlendirilmişti. Ama o kişiyi bulamamıştı. Bunun yerine katil onu bulmuş ve neredeyse hayatını kaybedeceği iğrenç, işkence dolu bir oyuna dahil etmişti. Onu sadece DI Stone'un fiziksel gücü ve kararlılığı kurtarmıştı.

Her zaman yaptığı gibi ürperdi ve anıyı zihninden uzaklaştırdı.

Her gün bu olay kafasının içinde dönüp duruyordu ve bilinçli zihninde onu yendiğini hissetse bile, bilinçaltı henüz ona bir mola vermeye hazır değildi ve kâbuslarla ona işkence ediyor, ter içinde uyanmasına ve kalp çarpıntılarıyla savaşmasına neden oluyordu.

Tecrübeli polis memurlarının sık sık ölüme yakın deneyimler yaşadıklarını ve bunları kendisinden çok daha çabuk atlattıklarını biliyordu. Sorun şu ki, o bir polis memuru değildi ve hiçbir zaman da olmak istememişti. O bir danışmandı, kalem oynatıcısıydı, kenardan tezahürat yapan bir masa jokeyiydi. İnsanları ve kalıpları, davranışları ve alışkanlıkları, özellikleri ve motivasyonları inceliyordu. Onu harekete geçiren, tutkulu olduğu şey buydu ve bunu fark ettiğinden çok daha fazla özlemişti.

Olayın hemen ardından, danışmanlık görevine geri dönme düşüncesiyle yüzleşememişti. Bir kitap yazma fikri başlangıçta ona cazip gelmiş ve kendini büyük bir hevesle araştırmaya vermişti. Aktif -ve şimdi tehlikeli olarak gördüğü- görevine ara vermişti ama yine de üretken bir şey yapıyormuş gibi hissediyordu. Değerli bir şey.

Araştırma tamamlanmıştı, aylar önce 'Birinci Bölüm' kelimelerini yazması gereken noktaya gelmişti ama bunu yapamamıştı. Eski profilleme vakalarını, tekniklerini okumak yeterince ilginçti ama bunlar artık bildiği şeylerdi. İncelemesi için kendisine sunulan yeni bir bilgi yoktu. Gerçekleri ezberlemenin ve teorileri keşfetmenin hiçbir zorluğu yoktu.

Yapması gerekenin bu olduğunu anladığında gözyaşlarını kırpıştırdı. Şu anda olması gereken yer burasıydı. Stacey önündeki masanın üzerinde duran üç kalın kâğıt dosyasına vururken öksürerek duygularını bastırdı.

"Döndüklerini görebiliyorum,

biliyorsun. "Ne? Alison sordu.

"Kafandaki çarklar. Biraz yağa ihtiyaçları olabilir ama kasnaklar kesinlikle hareket ediyor.

'Evet, bir ya da iki ilk sorum var. Penn, "Haydi,"

dedi.

"Neden Noah?

İki polis memuru da omuz silkti.

"Bilmemiz gerek çocuklar. Kendisine herhangi bir isim vermiş olabilir. Bu ya kendi algısı ya da bir şeye dair bir ipucu, ama kesinlikle hangisini olduğunu bilmemiz gerekiyor.

ELLİ BİR

Bryant, aniden kendisine doğru bakmaya başlayan herkese, "Adı Nicola Southall," dedi.

"Arkadaşın mı? Kim sordu.

Başını iki yana salladı. "Onunla hiç tanışmadım ama oldukça iyi tanınıyor.

Keats'e bir bakış attı, o da omuz silkerek karşılık verdi. İlk kez ikisi aynı fikirdeydi ve Bryant soğukta kalmıştı. Oldukça iyi tanınan biri için, kolektiflerinin üçte ikisinin onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

'O... bir oyuncuydu, on yıl kadar önce büyük dizilerden birinde oynamıştı, şimdi hangisi olduğundan emin değilim ama eşim izlemişti. Diziyi severdi ama ondan nefret ederdi.

"Neden?" diye sordu Kim. Sarı saçları, berrak ve pürüzsüz bir cilde sahip hoş ve çekici bir yüzü çerçeveliyordu.

"Çocuk kaçıran birini oynadı. Kendi çocuğu olmadığı için başkasının yürümeye başlayan çocuğunu çaldı. Hatırlıyorum çünkü bu kadın ekrana her geldiğinde Jenny'ye sakin olmasını söylemek zorunda kalıyordum. Bazıları gerçekten kendini kaptırıyor.

Kim, bazı insanların dizileri gerçek hayattaki olayları izler gibi izlediğini biliyordu; yaşanan olaylar gerçekten bir sokakta ya da meydanda gerçekleşiyordu. Bryant'ın karısının bu düzeyde bir inançsızlığa yatkın olduğunu düşünmüyordu.

Bryant sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi, 'Kışkırtıcı bir hikayeydi, şef,' dedi. 'Her ebeveynin en kötü kabusunu hedef alıyordu. Birinin evinize girdiğini ve Barney'i aldığını düşünün-'

"Anlıyorum Bryant; sadece bunun burada ne gibi bir önemi olduğundan emin değilim.

"Anlaştık," dedi Keats, ikinci kez onunla uyum içinde. Ateşini ölçmek için rektal sondasını istemeyi düşündü. Belli ki adam iyi değildi. "Ölüm şekli Katrina ve Louise ile aynı." diye devam etti.

Kim zaten biliyordu. Bryant konuşurken, bakışları boynunun açısını kontrol etmeden önce belirgin bir yara ya da yaralanma olup olmadığını araştırmıştı.

Kadın koyu renk kot pantolon, spor ayakkabı, leylak rengi bir tişört ve kalın yünlü bir hırka giymişti; el çantası tipi bir el çantası sol tarafına bırakılmıştı.

Kim ayağını çantanın yanına koyarak, "Tuhaf," dedi.

Bryant onun bakışlarını takip etti.

"Bunlar normalde vücuda geçirilerek giyilir," dedi Stacey'yi ofiste sürekli başının üzerine kaldırırken hayal ederek. Kıyafetinin önerdiği gibi ormanda yürüyüşe çıkıyorsanız, bunu takmanın mantıklı yolu da bu olurdu. Katil boynunu kırmak için onu çıkarmaya ihtiyaç duymazdı, o halde üzerinde ne işi vardı?

"Fotoğrafı çekildi mi? Kim sordu. Keats

başıyla onayladı.

Bryant bir kalem çıkardı ve ona doğru tuttu. Çantayı kenara itmek için kullandı ve altındaki toprağa dokundu. Düzleştirilmiş alan kuruydu. Stevens Park'taki arama alanında bulundukları sırada yağmur saat on bir civarında başlamıştı, yani Nicola Southall en az üç saat önce ölmüştü.

"Tahminimce dokuz ile on bir arasında," diye onayladı Keats.

Kim, doğa koşullarının kanıt toplamaya verebileceği zararın farkındaydı. Katil cesedi terk ettiğinden beri esinti artmış, şiddetli yağmura ve kanıtların dağılmasına neden olmuştu. Kim etraflarındaki zemini inceledi: değerli kanıtlar - bir saç teli, DNA - buralarda bir yerde olabilirdi. Archie'yi elinde tutan katille bir bağlantı üzerinde duruyor olabilirdi ve bunu bilmiyordu bile.

Kalemi mümkün olduğunca dikkatli bir şekilde kullanarak çantanın mandalını yerinden çıkardı. Çanta kolayca açıldı.

Kim yukarıdan onu izleyen Bryant'a baktı. "Çanta zaten

açık," dedi Bryant, onun düşüncelerini yankılayarak.

Mitch patikadan yaklaşırken Kim, "Ah, tam aradığım adam," dedi.

"Oooh, bu selamlamayla kendimi bir rock yıldızı gibi hissettim," diye şaka yaparak onun yanına geldi.

"Peki Bon Jovi, önce şunu boşaltıp poşetleyebilir misin?" diye sordu. "Sanırım katilimiz buna dokundu. Bu da ona gereğinden fazla müdahale etmek istemediği anlamına geliyordu.

Mitch çantasını açtı ve beyaz bir kumaş parçası çıkardı. Saniyeler içinde eldivenlerini giydi ve ilgi çekici her şeyin toplanabilmesi için çantayı ustalıkla çarşafın üzerine taşıdı.

Yakalamaktan kaçındı ve çantayı açarak içindekileri ortaya koydu: küçük bir cüzdan; küçük bir manikür seti; üç makbuz ve bir paket nane şekeri.

Kim patologa döndü. "Keats,
üzerinde bir şey var mı? O da
başını salladı.
Bryant'a 'Katil onun telefonunu almış,' dedi.
"Diğerlerini almadı," diye cevap verdi Bryant.
"Kesinlikle," dedi Kim ayağa kalkarak. "Çünkü bu kurbanı zaten
tanıyordu.

ELLİ İKİ

Gevşek ve cansız bedeninden uzaklaştıktan sonra beş saniye içinde telefonun şarjı bitti. Tanıdığım birini seçmek tehlikeli; ama heyecanı seviyorum. Evet, sanırım bunu kendim için daha karmaşık hale getirdim.

Duygusal olarak değil, bunu aştım. Ama pratik olarak, kendimi kurbanıma bağladım. Beni yakalayacaklarından değil. Beni asla yakalayamayacaklar. Arkamda bıraktığım izlerin kokusunu almak için sabah erkenden kalkmaları gerekecek.

Bu oyun bir yan oyun, anlamsız bir dikkat dağıtıcı, tıpkı yemeğinizi beklerken yediğiniz galeta gibi. Eğlenceli ve ana yemeği beklerken beni eğlendiriyor. Ama restoranda olmamın sebebi bu değil.

İyi ama yeterince iyi değil. Kazanamayacak.

Nicola Southall'ı öldürürken belirgin bir fark vardı. Bir hayat seçmenin, durup izlemenin ve seçtiğim kişinin benim varlığımdan tamamen habersiz olduğunu, hiç görmediği ya da tanışmadığı birinin ölümünden sorumlu olacağını bilmenin heyecanını özlemiştim.

Ama bunu ilerletmek gerekiyordu. Bir tırmanma olmalıydı; yeni bir şey olmalıydı. Nicola Southall bir amaç için araçtı, uygun bir tanıdıktı, önceki kurbandan bir basamak yukarıdaydı. Bu rolü oynaması için onu seçtiğim için gurur duymalıydı: her zaman hayalini kurduğu başrol. Ama bu rol nefret, öfke ve hakaret değil, sempati, sevgi ve çiçek getirecekti. Nicola bir kez daha kendisine hayranlık duyan bir halk toplayacaktı, çünkü ölümünde affedilecekti. Öbür dünyadan iletişim kurabilseydi, bana teşekkür ederdi.

İşin mekaniği tamamlandı ve beklentim beni tüketiyor.

Şimdi eylemin amacının yerine getirilme zamanı ve benim en sevdiğim bölüm.

Telefonumu çıkarma ve bundan sonra olacakları bekleme vakti geldi.

ELLİ ÜÇ

Stacey, "Alison, saat iki buçuk, bir saattir buradasın ve masanda şimdiden üç tane boş paket var," dedi.

"Evet, kesiyorum.

"Senden nefret ediyorum," dedi Stacey. Düğün gününden önce birkaç kilo vermek için gösterdiği son çabalar onu hayatının en kötü ruh haline sokmuştu. Neyse ki hem Devon'ın hem de kendisinin onu bu haliyle tercih ettiğini kabullenmişti.

"Tamam," dedi Penn, arkasına yaslanarak. 'Nuh, Tanrı tarafından çeşitli hayvan türlerini feci bir tufandan kurtarma görevini üstlenmek üzere seçilir. Ailesiyle birlikte yeryüzündeki yaşamı korumak için bir gemi inşa eder.

"Bunu hepimiz biliyoruz Penn," diye önerdi Stacey. Alison'a döndü. "Sence bunu yapmak için Tanrı tarafından seçildiğini mi söylüyor?

Alison, "Vizyon sahibi seri katiller," dedi.

"Bu da ne şimdi? Stacey kaşlarını kaldırarak sordu.

'Tamam, üç kurban olduğuna göre, adamımız seri katil olarak nitelendirilebilir. Seri katillerin güdüleri dört kategoriye ayrılır: vizyoner, görev odaklı, hazcı ve güç ya da kontrol.

"Devam et," dedi Stacey. Onu çağırmalarının nedeni buydu.

'Tamam, vizyon sahibi seri katiller gerçeklikten psikotik kopuşlar yaşarlar, bazen başka bir insan olduklarına inanırlar ya da Şeytan veya Tanrı gibi varlıklar tarafından öldürmeye zorlanırlar. Komşusunun köpeği tarafından mesajlar verilen Sam'in Oğlu David Berkowitz'i hatırlıyor musunuz?

"Adamımız olabilir.

Alison başını salladı. "Ben öyle düşünmüyorum. Bu mektuplar herhangi bir psikoza işaret etmiyor.

"Peki ya ikinci tür?

'Görev odaklı katiller genellikle eylemlerini dünyayı belirli insan türlerinden arındırmak olarak gerekçelendirirler. Genellikle psikotik değildirler ancak bunu daha yüksek bir düzen adına yaptıklarını iddia edebilirler. Normalde dünyayı iyileştirmeye çalışırlar. Belirli birey gruplarını hedef alırlar. Genellikle mükemmeliyetçi ve son derece kompulsiftirler. İstikrarlıdırlar, kazançlı bir işte çalışırlar ve öldürdükleri coğrafi bölgenin uzun süreli sakinleridirler. Son derece titizdirler ve hızlı ve etkili bir şekilde öldürürler.

"Ku Klux Klan'ın eski bir üyesi olan Joseph P. Franklin 1980 yılında, beyaz bir kadınla koşu yapan iki siyah erkeğin keskin nişancı tarafından vurulması da dahil olmak üzere dört cinayetten hüküm giydi. Irkların karıştırılmasının Tanrı'ya karşı işlenmiş bir günah olduğunu ve Tanrı'nın bu konuda kendisine talimat verdiğini düşünüyordu.

Stacey umutlu görünüyordu. Ne tür bir seri katille uğraştıklarını bilirlerse, belki Alison bir profil oluşturabilir ve onlara başlamak için bir yer verebilirdi.

"Bu bizim adamımız mı?

Alison yine başını salladı. 'Kurbanlar uymuyor. Heteroseksüel, beyaz, heteroseksüel kadınları hedef alıyor, ikisi çocuklu. Kurbanlar normalde evsizler, fahişeler, siyahlar, Asyalılar olurdu. Onun algısı gezegeni iyileştirdiği yönünde.

"Hedonistik mi? Stacey umudunu yitirmiş bir halde sordu.

"Kesinlikle hayır," dedi Alison. 'Hedonistik seri katiller şehvet, heyecan ya da rahatlık tarafından yönlendirilirler. Bu cinayetlerin hiçbirinde bunların izine rastlanmıyor. Bir tür ritüel yok, öldürme eyleminin kendisinde belirgin bir zevk yok ve son kurban daha da olası değil, çünkü güç odaklı seri katiller neredeyse her zaman kurbanlarını cinsel olarak istismar ederler, ancak şehvet yoluyla değil, daha çok hükmetme ihtiyacıyla, Amerika Birleşik Devletleri'ni dolaşıp kontrol edecek kadınlar arayan Ted Bundy gibi.

"Peki ne tür bir seri katil o? Stacey kafası karışmış bir şekilde sordu.

Alison başını sallayarak, "Daha önce hiç rastlamadım," diye onayladı.

Stacey, 'Ama eğer bir seri katilse, bu kriterlerden birine uyması gerekir,' diye itiraz etti.

"Onlarca yıllık araştırmayı size uygun hale getirirken bekleyin.

"Evet, teşekkürler," dedi Stacey, sanki çok şey öğrenmiş ama onlara hiçbir şey vermemiş gibi hissederek.

"Noah'ya daha ne kadar gitmemi istiyorsun?" diye sordu Penn, sesi onun hissettiği umutsuzlukla aynı seviyedeydi.

Alison masasındaki kâğıtları karıştırarak, "Şimdilik kalsın," dedi. "Bu mektupları okuyup duruyorum ve Norman Bates'i gözümün önüne getirmeden edemiyorum.

"*Psycho* filminden mi?" diye sordu Penn.

Alison başını salladı. "İlk mektupta kontrol sahibi olmadığından bahsediyor, sanki kendini tüm sorumluluktan muaf tutuyor, sanki özgür iradesi yokmuş gibi. Peki ya kafasının içinde bir ses varsa, onunla konuşan ölü bir anne ya da başka bir şey?

"Sanki öldürme işini başka bir kişilik mi yapıyor? Stacey sordu.
Ona biraz tuhaf gelmişti ama daha tuhaf şeyler de olmuştu. "Ya
da daha fazlası," diye yanıtladı Alison.

"Birden fazla kişilik mi? Penn sordu.

Alison başını salladı. "Pek çok vaka var ama aklıma gelenlerden biri William Milligan. Silahlı soygun da dahil olmak üzere çeşitli suçlar işledikten sonra Ohio Eyalet Üniversitesi kampüsünde üç tecavüz suçundan tutuklandı. Kendisine çoklu kişilik bozukluğu teşhisi kondu. Avukatları, Milligan'ın farkında olmadan iki alternatif kişiliğinin suçları işlediğini iddia ederek delilik savunması yaptı.

"Şaka mı yapıyorsun? Stacey söyledi.

"Kendisine çoklu kişilik bozukluğu teşhisi konan ilk kişi olarak böyle bir savunma yaptı ve bu nedenle büyük bir suçtan beraat eden ilk kişi oldu. Hiçbir zaman hapsedilmedi ve on yılını akıl hastanelerinde geçirdi.

Stacey, "Lanet olsun Alison, tüm bu stand-up'çılarla kafanın içinde dolaşmaktan nefret ediyorum," dedi.

"Çok araştırma yapıyorum, değil mi?

"Evet, eğer yazılırsa okumak için sabırsızlandığım bir kitap
için. Alison ona bir öpücük gönderdi.

"Yani gerçekten de katilimizin bölünmüş bir kişiliğe sahip olabileceğini mi düşünüyorsunuz? Penn sordu.

"Belki... belki de değil," dedi Alison düşünceli bir şekilde kalemini eline alarak.

ELLİ DÖRT

Russell Southall başını dördüncü kez salladı ve az önce verdikleri haberin doğruluğunu inkâr etti.

Olay yerinden Nicola'nın dört yataklı konforlu müstakil evine kadar olan kısa mesafeyi, son kurbanlarının eşine birkaç gün içinde üçüncü kez yıkıcı haberler vermek için gitmişlerdi. Nicola haberi sindirmeye çalışırken sabırla beklemişlerdi ama Nicola şok geçirmeye devam etmişti.

Adamın 1.80 boylarında olduğunu tahmin etti; şakaklarına doğru ağarmaya başlayan koyu renk saçları vardı. Derli toplu bıyığı ve hafif sakalı yüzüne nazik, dostane bir görünüm veriyordu. Gözleri acıyla doluydu.

"Bunun sizin için ne kadar zor olduğunu anlıyoruz Bay Southall ve tabii ki sorumlu kişiyi mümkün olduğunca çabuk yakalamak istiyoruz," diye güvence verirken gözleri odada dolaştı ve iki minyatür model Vespa scooter arasında duran üç çocuğun fotoğrafına takıldı. Fotoğraftaki çocukların yaşları erken ile geç onlu yaşlar arasında değişiyordu.

"Çocuklarınız mı? Kim sordu.

'Benimki önceki evliliğimden,' dedi. 'Nicola ve benim birlikte çocuğumuz yok. Birbirimizi yıllar öncesinden tanıyorduk ama irtibatı kaybettik. Hüzünle gülümsedi. "Yaklaşık on bir yıl önce bir arkadaşımın barında tekrar karşılaştık. Artık ünlü olduğundan haberim yoktu. Sanırım bu hoşuna gitti," dedi gözündeki bir damla yaşı silerek. 'O ilk gece bunun hakkında konuşmadık bile. Ortak arkadaşlarımız hakkında sohbet ettik ve tabelacı olarak yaptığım işi öğrenmek istedi. Şöhrete rağmen hiç değişmemişti. Hâlâ iyi bir kitap okumayı seviyor, kedilere tutkuyla bağlı, tiyatroya gitmeyi seviyor ve her gün uzun yürüyüşler yapıyordu.

Bir an için, mutlu anılarını yeniden yaşarken kendisine söylenenleri unutmuş gibi görünmüştü ama yürüyüşten bahsedilmesi onu Uffmoor'a ve onun artık ölmüş olduğu gerçeğine geri getirdi.

Bir kez daha başını salladı. 'Kim?... Yani... Anlamıyorum...'

"Karınızın hiç düşmanı var mıydı? Kim onun kederine bir soru ekleme fırsatını yakalayarak sordu. "Hiç tehdit edildi mi?

Telefonunun alınmış olması, katille bir bağlantı içerdiği anlamına gelebilir. İlk iki telefon alınmamıştı.

"Artık değil," diye yanıtladı başını sallayarak. 'Her şey geride kaldı biz
e.' "Hepsi ne? Kim sordu.

Derin bir iç çekti. 'Nicola dizide o rolü aldığında her şey değişti. İlk başta, onun hak ettiği takdiri gördüğünü görmek inanılmazdı. Kıt kanaat geçindiği hayatıyla kıyaslandığında gülünç paralar kazanıyordu. Bir süre için, senaristler bu hikayeyi ortaya çıkarana kadar biraz yüksek hayatın tadını çıkardık. Karakteri hamile kaldı ve bebeğini kaybetti, bu da onu bir keder sarmalına sürükledi. Bu hikayeyi oynamaktan heyecan duydu, meydan okumayı memnuniyetle karşıladı. Ve çok da iyi oynadı.

Kim öne doğru oturdu. "Devam et.

'Karakteri popülerdi ve daha da popüler bir karakterin yeni doğan çocuğunu kaçırana kadar tüm halkın sempatisini ve desteğini kazanmıştı. Bir gecede halk ondan nefret etti. Sokakta tacize uğruyordu. Evden tek başına çıkamıyordu. Bir süre dayanmaya çalıştı ama bu onun için çok fazlaydı. Sosyal medyadan çıktı ve yapımcılara onu diziden çıkarmaları için yalvardı.

Kim, söz konusu dizi karakterleri olduğunda, Deirdre Barlow'un *Coronation Street*'te hapsedildiği ve başbakanın bile bu konuda yorum yaptığı dönemden daha fazla olmayan kamuoyu algısı örneklerini hatırlattı.

"Ne oldu?

Kabul ettiler. Nicola dikkat çekmedi ve ekrandan çekildikten sonra her şey sakinleşti ve normale döndü. Ama bu neredeyse on yıl önceydi. Bunun bir ilgisi olduğunu düşünmüyorsunuz değil mi?

'Şu anda bilmiyoruz, ama bunu göz ardı edemeyiz. Bildiğiniz herhangi bir doğrudan tehdit var mıydı? Kim sordu.

Başını iki yana salladı. 'Her şey menajeri tarafından halledildi. Her şeyle o ilgilendi.

"Nicola'nın bir menajeri mi vardı? Kim ilgisinin arttığını hissederek sordu. Bu, sormayı hiç düşünmediği bir soruydu.

"Evet, adı Sewell'dı. Kate Sewell.'

ELLİ BEŞ

Arabaya döndüklerinde Kim, "Onunla tanıştım," dedi. 'Nicola'nın eski menajeriyle Pazartesi günü INEPT toplantısında tanıştım. Aynı zamanda ziyarete gelen ünlünün de menajeri.

"Şaka mı yapıyorsun? Bryant sordu ve sonra bir dakika düşündü. 'Yine de bu büyük bir sürpriz olmamalı. Buralarda çok fazla yetenek ajansı olduğundan emin değilim, bu yüzden muhtemelen tesadüf değildir.

Kim telefonunu çıkararak, "Yine de onunla sohbet etmek isterim," dedi.

"Bunun bizim adamımız olduğunu düşünmüyor musun?" diye sordu.

Kim, Stacey'nin adını kaydırarak, 'Taklitçi biri olabilir,' diye cevap verdi. 'Ölüm şekli her haberde yer aldı. Ajan, yıllar önce şu anda hâlâ geçerli olabilecek doğrudan bir tehdit olup olmadığını biliyor olmalı. Eğer oynadığı rolle bağlantılı değilse, bunu elemek zorundayız.

Polis memuru telefonunu açtığında, 'Stace,' dedi, 'sana Nicola Southall'ın numarasını gönderdim. Ağa gir ve kiminle bağlantıda olduğunu öğren. Ve bana Kate Sewell adında bir menajerin adresini bul. Teşekkürler, gitmeliyim.'

Bir bip sesi ve Woody'nin adının ekranda belirmesiyle Kim aramayı sonlandırdı. "Efendim?

"Neredesin Stone?

Kim bunun hileli bir soru olup olmadığını merak etti. Nicola Southall'ın evine girmeden önce onu üçüncü cinayet hakkında bilgilendirmişti. Normalde onun davasına bu kadar çabuk bakmazdı. Ve belli ki verdiği cevabın bir önemi yoktu, çünkü cevap vermesi için kendisine zaman tanınmamıştı.

"Sana hemen burada ihtiyacım var.

Kim patronuna karşı nadiren kızgınlık hissederdi. Genellikle yaptığı şeyler ve aldığı kararlar için iyi bir nedeni vardı, bu yüzden ona şüpheyle yaklaşıyordu. Çoğu zaman, onu anlamsız INEPT toplantılarına gönderdiğinde bile.

"Efendim, sadece ihtiyacım var-

'Talimat tartışmaya açık değildi, Stone. Hemen buraya dönmeni istiyorum.

Yapmanızı istediğimiz bir şey var,' dedi ve aramayı sonlandırdı.

Tanrım, eğer adam ayak işlerini halletmek için onu sürekli davadan alıkoyarsa bu davayı nasıl çözecekti? Ve daha da önemlisi, "biz" de kim oluyorduk?

ELLİ ALTI

Yirmi dakika içinde Stacey'nin elinde Nicola Southall'ın telefonundaki arama kaydı vardı. Kayıp bir çocuğun ortaya çıkması, yardım talep ettiği çoğu insanın altında bir ateş yakma eğilimindeydi.

Aramaların çoğu, Stacey'nin Nicola'nın kocası olduğunu bildiği aynı numaradan gelen kısa aramalardı. Arkadaşlarına ve diğer aile üyelerine yapılan aramaları elemişti ve Nicola'nın öldürülmesinden önceki yetmiş iki saat içinde sadece bir numara kalmıştı. Ve bu numara eski aktrisi o sabah saat dokuzda aramıştı.

Penn başını iki yana sallayarak, "O kısımla ilgili gerçekten de çok kötü şeyler söyledi, biliyorsun," dedi.

Nicola Southall hakkında öğrenebildiği kadar çok şey öğrenmekle görevlendirilmişti.

"Hatırlıyorum," diye söze girdi Alison. Stacey'nin hiçbir bilgisi yoktu, çünkü ailesi hiçbir zaman pembe dizilerle ilgilenmemişti.

Alison sözlerine şöyle devam etti: 'Annem ekrana her çıktığında "kötü kaltak" diye bağırırdı.

Penn de aynı fikirdeydi. 'Benimki de öyle. İnsanların bu programlara ilgi duyduğunu biliyorum. Annem her birini izledi ama kurgusal bir karaktere karşı bu düzeyde bir nefretin doğal olmadığı kesin. Demek istediğim, tüm bunların yoğunluğu Nicola'yı halkın gözünden uzaklaştırdı ve görünüşe göre sosyal medyaya hiç dönmedi. Öylece ortadan kayboldu.'

"Penn, sence insanlar bu programları neden izliyor? Alison sordu.

"Özellikle Noel özel bölümleri için giderek daha da tuhaflaşan dramatik hikayeler mi?

Alison güldü ve başını salladı. 'Hayır, bu karakterler için.
İzleyiciler onların hayatlarına yatırım yapıyor.

Stacey dinlemek için yaptığı işi bıraktı. Konu insan ruhuna geldiğinde Alison'ın içgörülerine her zaman değer verirdi.

'İzleyiciler her hafta bu insanlarla çok fazla saat geçiriyor. Bir programı izlemek için açmaları gerekmiyor. Karakterlerin hayatlarını takip etmek için açıyorlar. Bu onlar için önemli hale geliyor. Önemli oluyor. Bir ebeveyni ya da aile üyesini aramak gibi. İnsanlar en sevdikleri dizileri kaydediyor, bir şeyleri kaçırma düşüncesine dayanamıyorlar. Ne kadar çok izlerlerse o kadar kendilerini kaptırırlar. Kendilerini kaptırdıkları için en sevdikleri karakterlerden birinin başına kötü bir şey geldiğinde incinirler, öfkelenirler. Karakterler gerçek insanlardır ve izleyici onları arkadaş ve aile gibi tanıyormuş gibi hisseder, bu da yazarların amacıdır. İzleyicinin tüm bu duyguları hissetmesini istiyorlar.

"Ama ne dereceye kadar? Stacey sordu. 'Yazarlar gerçekçilik unsurunun saplantı haline gelmesini nasıl engelliyor?

"Yapamazlar. Yoğunluk ve bu yoğunluğun bir bireye neler yapabileceği üzerinde hiçbir kontrolleri yok. Çoğu insan bu duyguyu hissedecek, belki sosyal medyada birkaç dakika ağıt yakacak ve ardından bir sonraki programa geçecek ya da çocukları yatırıp kitap okuyacak. Diğerleri ise hissetmeyecektir. Bunu kişisel olarak algılayacak, öfkelenecek ve daha da ileri gideceklerdir. Alison durakladı. "1989'da Rebecca Schaeffer adında yirmi bir yaşında bir aktris, kendisini takip eden saplantılı bir hayranı tarafından öldürüldü. Hayranı, üç yıldan uzun bir süre boyunca ona saplantılı bir şekilde bağlı kaldıktan sonra onu vurarak öldürdü. Eve daha yakın olan Jill Dando'nun davası hala devam ediyor, kapısının önünde vuruldu, dava asla çözülemedi.

"Sence burada olan şey bu mu? Çılgın bir dizi hayranı sonunda Nicola'yı yakaladı ve onu cezalandırdı mı? Penn sordu.

Alison omuz silkti. "Sanırım bunu göz ardı etmek
için çok erken. Stacey şebekeyi aramak için telefonu
eline aldı.

O üç dakikalık görüşmenin diğer ucunda kimin olduğunu öğrenmesi gerekiyordu.

ELLİ YEDİ

İstasyona girdiklerinde Kim, "Ben Woody'nin saçlarını çözerken sen de çocuklara bak," dedi. Saat dördü geçiyordu ve en son ne zaman bir şeyler içtiğini hatırlamıyordu. Grafologla kahve içmelerinin üzerinden altı saat değil de iki gün geçmiş gibi hissediyordu. "Oh, ve Bryant...

"Ben bir tencere alayım," dedi ona bakmadan.

Gülümsedi. Yakında ağzını açmasına bile gerek kalmayacağını tahmin ediyordu.

Kapıyı çalmayı hatırlamadan önce eli kapının koluna dolanmıştı. Bu, patronunun en nefret ettiği şeylerden biriydi ve onun kızgınlığına rağmen vazgeçmeye çalıştığı bir alışkanlıktı.

Kapıyı iki kez sertçe çaldıktan sonra, "Girin," diye seslendi.

İçeri girdi ve bir an Woody'yle birlikte küçük, yuvarlak konferans masasında oturan iki kişiyi daha değerlendirdi. İçindeki iniltinin kaçmaya çalıştığını hissetti. Oturarak yapılan toplantılar uzun süre kalacağını gösteriyordu.

"Otur Stone," dedi Woody, başkalarının önünde olmak bir yana, yalnız olduklarında bile nadiren karşı çıktığı bir ses tonuyla.

"Flora'yı tanıdığın belli," dedi Woody, otururken başıyla solunu işaret ederek. Flora Bridges basın irtibat ekibindeydi ve polis memurlarına gazetecilere ne söyleyip ne söyleyemeyeceklerini anlatmakla görevliydi. Ellili yaşlarının ortasındaydı ve her zaman giydiği kötü bluzlar kadar dar, kahverengi bir permas vardı. Bir ipe asılı gözlükleri, kimliğiyle birlikte kumaş ve düğmeleri test eden bir göğsün üzerinde duruyordu. gömleğinin yapısı.

Tanıdığı neredeyse tüm memurlar Flora'ya ulaşmaktan korkuyordu. Basın irtibat ekibinin çoğu içerik ve sunum konusunda yol göstermekten memnundu ama Flora öyle değildi. Hayır, Flora her şeyi kelimesi kelimesine yazar, sahne talimatları gibi 'duraklama' ve 'alçak ses' gibi küçük notlar eklerdi. Flora kontrolü severdi.

Kim Woody'nin sağına baktı.

"Bu da Frederick Hammond, Ridgewood laboratuvarında psikolog.

"Tamam," dedi Kim, bu insanlardan herhangi birinin kendisiyle ne ilgisi olduğunu merak ederek. İpucu bulmak için masanın üzerindeki evraklara baktı. Frederick Hammond'un önünde katilin gönderdiği mektupların kopyaları duruyordu. Sayfalar kırmızı notlarla kaplıydı.

Flora'nın kıvrılmış kollarının önünde, üzerinde hiçbir not bulunmayan, düzgünce daktilo edilmiş tek bir kâğıt vardı.

Woody, 'Saat beşte bir basın brifingimiz var,' dedi.

Yarım saatten biraz fazla bir süre vardı ve hala: bunun onunla ne ilgisi vardı?

Woody onun sessiz sorusunu yanıtlayarak, 'Basınla konuşan sen olacaksın,' dedi.

Yalnız olsalardı, hemen karşıt bir argüman sunardı. Basınla konuşmaktan nefret ediyordu ve Woody bunu biliyordu.

Onun yüz ifadesinde bu konuda bir kıpırdanma payı olup olmadığını araştırdı. Hiç yoktu.

Woody başını masanın öbür ucundan elini uzatan Frederick'e doğru eğdi.

"Tanıştığımıza memnun oldum, DI Stone.

Eli görmezden geldi ve bekledi. Patronunun yüzünde kızgınlık ifadesi belirdi ama umursamadı. Kimse için insanlara gereksiz yere dokunmazdı.

Elini geri çekti.

'Bu mektuplar doğrudan size gönderiliyor. Sizde güvendiği bir şey var. Senden yardım istiyor. Onu durdurmana yardım etmeni istiyor.

Kim bekledi. O kadarını kendi kendine çözmüştü.

"Size saygı duyuyor ve size güveniyor. Onu durdurmadaki başarısızlığınıza duyduğu öfke, neredeyse bir ebeveyn tarafından sınırların belirlenmesini bekleyen bir çocuk gibi-'

"Efendim?" dedi Woody'ye bakarak. *"Bunu daha ne kadar dinlemek zorundayım?*" sözleri aralarında konuşulmadan kaldı. Bunun için çok az zamanı vardı.

psikologlar en iyi zamanlarda bile, ama bu adam kendi gözlemlerinden çok heyecanlanmış görünüyordu.

Woody gözlerini ona dikti ve Frederick'e döndü.

'İlk mektupta sizden yardım istedi ve ikincisinden sonra size karşı olan hayal kırıklığını gösterdi. Anladığım kadarıyla bugün üçüncü kurbanın üzerinde herhangi bir mektup bulunamamış.

"Henüz değil.

'Hala sizinle iletişim kurmak istiyor ama mektuplarının işe yaramadığını düşünüyor olabilir. Hoşnutsuzluğunu iletmek için başka bir yol bulabilir. Onu görmezden geldiğinizi düşünebilir ve sahip olduğu en değerli silahı kullanmayı seçebilir.

"Archie?" diye sordu, dikkatini vererek.

Frederick başını salladı. "Dikkatinizi çekmek için çocuğa zarar verebilir ya da daha kötüsünü yapabilir.

Kim, "Evet, anlıyorum," dedi. Aklında o resimlere ihtiyacı yoktu.

Woody, 'Üçüncü kurbanın öldürülmesinin kamuoyuna duyurulması gerekiyor, dolayısıyla bu bir fırsat' diyerek dikkatleri tekrar kendi üzerine çekti.

"Ne yapmak için? Kim sordu. Bu işin gidişatından hiç hoşlanmamıştı.

'Onunla konuşmak, ona cevap vermek için. Dikkatini çektiğini göstermek için,' diye araya girdi Frederick, Woody ona bir bakış atmadan önce.

İçindeki çocuksu bir parça Frederick'e dil çıkarmak istedi. Mesajı aldı ve ağzını kapattı.

'Size ulaştığına dair herhangi bir işaret arıyor olacak. Sizden bir yanıt bekliyor. Bağlantı kurmanıza ihtiyacı var ve Archie'yi güvende tutmak için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız.

Kim hiçbir şey söylemedi, tüm bunların bugüne kadar hiç tanışmadığı bir psikoloğun tavsiyesi üzerine olmasından endişe duyuyordu.

Woody başıyla Flora'yı işaret etti, Flora da tek bir kâğıdı ona doğru itti. "Söylemenizi istediğimiz şey bu.

Kim okumaya başladı. Başlangıçta oldukça standart şeyler vardı: 'bir kadın cesedi...'; 'taziyeler...'; 'çevrilmemiş taş yok...'; 'kanunun tüm gücü...' ve sonra üçüncü paragrafa geldi.

"Şaka yapıyorsun, değil mi?

Üç kafa birlikte sallandı.

Frederick konuşmak için izin almak üzere Woody'ye baktı. Woody başıyla onayladı.

"Size yazdığı mektupların niteliği göz önüne alındığında, ona hitap etmenin en iyi yolunun bu olduğunu düşünüyoruz.

"Masum küçük bir çocuğu hala elinde tutarken onu azarlamamı mı istiyorsun?

'Bu adamın sizi bir otorite figürü, hayranlık duyulacak ve saygı duyulacak bir kişi olarak gördüğüne inanıyoruz. Bu mesajın ilettiği sertlik seviyesine karşılık vereceğini düşünüyoruz.

"Ters etki yapma ihtimali olduğunu düşünmüyor musunuz?" diye sordu ve ardından onu dehşete düşüren paragrafı okumaya başladı.

"Bu, vicdanı olmayan biri tarafından gerçekleştirilen tarifsiz bir eylemdir... kötü birey... duygusuz... hissiz... sapkın... en yüksek mertebeden ceza... merhametsizce karşılandı..."

Durakladı. 'Onu akşam yemeği olmadan yatağa göndermek zor. Neden ona elektrikli sandalyeyi hazırladığımızı söylemiyoruz?

Flora öne doğru eğildi. "Çünkü bu-

'Evet, Flora, artık bunu yapmadığımızı biliyorum, ama tüm bunları ve daha kötüsünü ona söylemek istesem de, bunun istediğim etkiyi yaratacağından emin değilim.

Frederick kollarını kavuşturarak, 'Ve öyle olacağından eminiz,' dedi.

'Bence bir şeyler yapmalıyız, Stone,' dedi Woody. 'Birkaç gün içinde üç kadın öldü ve bir çocuk kayıp. Bir şekilde ona ulaşmalısın.

Kim daha fazla tartışmayı düşündü ama nafileydi. Kendi kuşkularına rağmen. Bu insanlar uzmandı ve bazen bir başkasının kendisinden daha iyi bildiğini kabul etmesi gerekiyordu.

Sadece şu anın o zamanlardan biri olduğundan emin değildi.

ELLİ SEKİZ

"Neredeyiz çocuklar? Kim takım odasına girerek sordu. "Neler yaptınız?

Önce Stacey konuştu. 'Bu sabah dokuzda Nicola'yı arayan kullan at telefon için şebeke sağlayıcısından bir e-posta bekliyorum. Birkaç kez aramayı denedim ama doğrudan sesli mesaja düşüyor. Gerçekten cevap vereceğini sanmıyorum patron.

Bu, onunla iletişim kurmanın işe yaramayacak bir yoluydu, diye düşündü Kim, toplantıdan kalan kâğıt parçasını hâlâ elinde tutarken.

Kim, ofisin üst katındaki pencereden basının binanın dışında toplanmaya başladığını görebiliyordu.

"Penn?" diye sordu, arkasını dönerek.

'Nicola'yı trolleyen çatlakları arıyorum ve şu anda hala akli dengelerini yitirip yitirmediklerine bakıyorum ama şu ana kadar bir şey bulamadım.

Bryant, 'Seni bütün gün gezdirdim ve sonra kahve yaptım,' diye teklif etti.

Kim, yazıcının yanına koyduğu kupadan bir yudum alarak, "Değerli bir iş," dedi.

Silme tahtalarına baktı. "Hâlâ suçlar arasındaki farkların nedenini anlamaya çalışıyorum. Birincisi - kadın öldürülmüş ama çocuk bırakılmış. İkincisinde kadın öldürülmüş ama çocuk kaçırılmış. Üçüncüsünde kadın öldürüldü ama çocuk yoktu. Durdu ve Alison'a baktı. "Önereceğiniz bir şey var mı?

"Daha önce bölünmüş kişiliklerden bahsetmiştik," dedi Alison, ancak cevabı oldukça makul bir teoriye bakıyor olsalardı isteyeceği inandırıcılıktan yoksundu.

"İçinde ona ne yapması gerektiğini söyleyen başka bir kişilik olma ihtimali var mı? Kim zorladı. "Bu neden farklılıklar olduğunu açıklar mı, eğer her iki kişilik de cinayet işliyor ama bunu biraz farklı yapıyorsa?

Alison başını salladı. 'Bunu daha önce görmemiştim. Normalde, bölünmüş kişiliklerde bir baskın ve bir itaatkar vardır; çoklu kişiliklerde bile diğerlerini kontrol eden net bir ses vardır, ancak akıl hastalığı hakkında her zaman yeni şeyler öğreniyoruz.

"Peki sence onun kişiliği ya da çoğulları bundan ne anlam çıkaracak?" diye sordu ve kâğıdı Alison'ın masasına bıraktı.

Kim onu okurken dikkatle izledi ve sonuna yaklaştığında yüzündeki çatık kaşları gördü.

"Basına okumanız istenen şey bu mu?" diye açıkladı.

Kim başıyla onayladı. "Patronum, bir psikolog ve bir basın görevlisi tarafından ve evet bu bir şakanın ilk cümlesi gibi geliyor.

Alison tekrar okudu ve bu sefer kaşlarını çatmadı ama en alta ulaştığında hafifçe başını salladı.

Geri uzattı. "Sizinle olan iletişimi göz önüne alındığında, sizi ebeveyn rolüne sokmak ve onu azarlamak çok mantıklı. Yapmaya çalıştıkları şeyin arkasındaki mantığı kesinlikle görebiliyorum. Senin sözlerinin onu şok ederek yaptıklarını durdurmasını ve Archie'yi bırakmasını sağlamasını umuyorlar.

"Ama?..." diye sordu Kim.

'Aması yok. Bence bu sağlam bir plan. İşe yarayabilir.

"Tamam, bunun için teşekkürler," dedi Kim, önce pencereden dışarı, sonra da saatine bakarak.

Ayağa kalktı ve ceketine uzandı. "Ve

sanırım bunu öğrenmek üzereyiz.

Meslektaşı da onu takip etmek için

ayağa kalktı.

"Sorun değil Bryant, bunu kendim yapabilirim," dedi, jesti takdir ederek. Yapması istenen şey konusunda kendine güvenmediğini biliyordu.

"Evet, sen git tek başına yap, şef, ben de hemen yanında olacağım.

ELLİ DOKUZ

Alison masasının üzerindeki kâğıtlara baktı ve okur gibi yaptı ama kelimeler birbirine karışmaya başladı ve hiçbir anlam ifade etmiyordu. Sanki dönüp dolaşıp aynı yere gelmiş gibi hissediyordu ve geldiği yeri beğenmiyordu.

Çocukken, kendi köşesinde mücadele etmekte hiçbir zaman iyi olmamıştı. Karşıt fikirlerden çekinir ve her zaman daha yüksek ve daha otoriter bir güç olduğunu düşündüğü şeye boyun eğerdi. Sonrasında, kendi bakış açısını kanıtlamak için yüzlerce örnek düşünürdü, ancak ancak o an geçtikten sonra bir fikri olduğunu fark ederdi.

Davranış bilimi eğitimi aldıktan ve iki derece elde ettikten sonra, spektrumun diğer ucunda yaşamayı denemek için bilgisine ve eğitimine yeterince güvenmişti. Duvarında asılı olan sertifikalar ona, istense de istenmese de fikirlerini hem zevkle hem de inanarak sunma güvenini vermişti.

Ama şimdi midesinden tanıdık bir rahatsızlık yükselmeye başlamıştı. Dokuz yaşındaki sınıf arkadaşlarından biri olan Dorian'ın ona ücretsiz okul yemeği alan çocukların aptal olduğunu ve ebeveynlerinin olmadığını söylediği güne kadar izini sürebileceği bir his. Yan komşusu Molly'nin ücretsiz okul yemeği aldığını biliyordu ve bunun nedeni babasının bir kaza geçirmesi ve bir süre çalışamamasıydı. Molly aptal değildi ve ailesi vardı. Alison aynı fikirde değildi, ancak diğer çocuklar Dorian'ı onaylar şekilde başlarını sallamaya başlayınca, Alison konuşmadan uzaklaştığını hissetti. Aynı fikirde değildi ama sessizliğini de korumuştu.

Rahatsızlık boğazına doğru ilerlerken başını kaldırdı ve odada kalan iki kişiye baktı.

"Çocuklar, sanırım az önce sıçıp batırdım.

ALTI

Kim binadan çıkıp basının gözleri önüne çıktığında sessiz telefonunun titremeye başladığını hissetti. Bryant birkaç gün önce oturduğu yere doğru eğildi.

Kendisine verilen kâğıt arka cebindeydi ve Flora onu çıkarıp kelimesi kelimesine okumasını bekliyorsa bir kez daha düşünebilirdi. Eğer basınla konuşmaya zorlanıyorsa, o zaman onlarla düzgün bir şekilde konuşacaktı. Gazetede yazılanları, istediklerini yapabilecek kadar ezbere biliyordu.

Kalabalığa yaklaşırken telefonu durdu ve tekrar başladı. Ekibinden biri olmadığını biliyordu. Hepsi onun buraya ne yapmak için geldiğini biliyordu. Önemli olan tek kişi Keats'ti ve Tanrı korusun şu anda onu arıyor olabilirdi. Güçlü mikrofonları ve hoparlörleriyle bu insan grubunun önünde patoloğun telefonuna cevap vermek iyi bir fikir olmazdı.

"Pekâlâ millet, toplanın. Kullandıkları cihazı açmalarına fırsat vermek için durakladı. Frost'un tercihi, kendisine doğru doğrultulmuş bir iPhone'du.

Konuşmaya başlarken yüz ifadesini nötr hale getirmeye zorladı.

"Bugün erken saatlerde Uffmoor Ormanı'nda kırk altı yaşında bir kadın cesedi bulunduğunu teyit edebilirim.

Kim durakladı. Söylediği her kelime onu aynı fikirde olmadığı üçüncü paragrafa daha da yaklaştırıyordu.

Yine de Woody talimat vermişti.

'Ailesi bilgilendirildi ve tabii ki sevdiklerine başsağlığı diliyoruz'.

Flora bile bunun iyi bir fikir olduğunu düşündü.

'Olayın soruşturma altındaki diğer vakalarla bağlantılı olup olmadığını söylemek için henüz çok erken. Ancak henüz bu ihtimali göz ardı etmediğimizi söyleyebilirim'.

Yaşlı Freddie bunun harika bir fikir olduğunu düşündü.

"Otopsi yarın yapılacak, ardından kurbanın kimliği açıklanacak ve olayın tanıkları aranacak.

Alison bile kabul etti.

'Bu suçtan sorumlu olan kişiyi yakalayacağımızı ve adalete teslim edeceğimizi yinelemek isterim. Bu vesileyle Archie adında altı yaşındaki bir çocuğun yerini hala tespit edemediğimizi hatırlatmak isterim. Ailesi yirmi dört saati aşkın bir süredir kayıp olan küçük çocuklarından haber alamamanın çaresizliğini yaşıyor.

İlk bölüm tamamlandı. Şimdi de etrafındaki tüm uzmanların hemfikir olduğu ikinci paragrafa geçelim. Her birinin.

"Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz, bayanlar ve baylar, yarın sizin için daha fazlası olacak.

Arkasını döndü ve telefonunu çıkararak binanın içine doğru yürüdü. Haberlerde canlı yayın yoktu ama görüntüler yaklaşık otuz saniye içinde internete düşecekti. Woody telefonunu patlatmadan yarım dakika önce.

"Bu da neydi böyle? Bryant onu içeri kadar takip ederek sordu.

"Bir dakika içinde," dedi, cevapsız aramaların Stacey'den gelmesine şaşırarak. Beklemek zorundaydı. İstediği numaraya gitti ve dört saniye boyunca ince, kuşkucu bir sesin cevap vermesini bekledi.

"Stone, ne oluyor?...

"Dikkatle dinle Frost, belli etmeden benimle binanın arka tarafında buluş.

'Stone, binaların arkasına sadece sigara içmek ya da öpüşmek için giderim, ikisini de yapmak istemem-'

Kim aramayı sonlandırmadan önce, 'Yap şunu, Frost,'

diye tersledi. "Tamam, şimdi kafam daha da karıştı,"

dedi Bryant. 'Git Stacey'nin ne istediğine bak, her şeyi

sonra açıklayacağım.

Telefonunu cebine geri koydu, Woody'nin kısaltılmış basın toplantısını gördüğü anda cevaplar arayacağının farkındaydı ama aldığı talimatlar ne olursa olsun, kamuoyu önünde azarlanmak ona doğru gelmemişti. Bu adama söylemek istediği çok şey vardı,

tercihen kızgın bir maşayla, ama hala küçük bir çocuğa sahipken değil.

Katilin ondan bir tür yanıt beklediğini ve bir yanıt alacağını kabul etti.

Kim, Frost görünmeden üç saniye önce yüksek topuklu ayakkabıların ritmik tıkırtılarını duydu.

"Stone, ne tür bir oyun oynadığını bilmiyorum ama arkadaki insanlar mutlu değil.

"İçinden ağlıyorsun, Frost. Şimdi bana bir iyilik yapmanı istiyorum. Yüzü hemen sertleşti.

"Merak etme, içinde senin için bir şey var.

"Devam et," dedi başını eğerek.

"Hikayeni yazmanı istiyorum ama benden de bazı alıntılar eklemeni istiyorum.

Frost kaşlarını çattı. "Sana isim verebilir miyim?" "Bana isim vermelisin," dedi Kim.

Frost not defterini çıkardı. "Pekâlâ Stone, neyin peşindesin?" "Şunu yaz. Masum bir çocuğun güvenliğinden endişe ettiğimizi, Archie'nin zarar görmesine gerek olmadığını, Archie'nin farkında olmadan nasıl masum bir taraf haline geldiğini anladığımızı söylemeni istiyorum. Onu esir alan kişinin ona zarar vermek istemediğini bildiğimizi, yaptıklarının iyi bir nedeni olduğunu bildiğimizi ve Archie'nin onunla bu konuda konuşma fırsatı buldum.'

Frost, kalemi havada, "Lanet olsun Stone, keşke etrafta dolaşıp insanları öldürmeyen insanlara karşı da bu kadar empatik olsaydın," dedi.

Üç gün içinde üç kadını öldüren birine karşı içinde zerre kadar empati yoktu. Bu hesaplanmış bir hareketti. Eğer bir ebeveyn istiyorsa, bunun yolunun sert ve soğuk bir disiplinden geçtiğini düşünmüyordu.

Tam bu sırada telefonu cebinde çalmaya başladı. "Yapabilir misin, Frost?

'Ee... evet, üçlü bir cinayet davasında kıdemli soruşturma memurundan özel içerik, yapacağım, ama neden ben?

'Dünkü makaleyi internetten okudum. Katilden gelen mektuplardan hiç bahsedilmiyordu.

Frost gözlerini devirdi. "Evet, bazen hata yapıyorum ve doğru şeyi yapıyorum.

Kim hikâyenin yönünü değiştirmediği ve kayıp çocuğa odaklanmayı sürdürdüğü için minnettardı ama yine de kimin gevşek dudaklarının kariyerlerine veda edeceğini bilmeleri gerekiyordu. "Bakın, kaynağınız...

Frost yukarı ve sol tarafa baktı. 'Mitch denen adama etrafta plastik kanıt torbaları taşırken daha dikkatli olmasını söylemek ister misin? Kameramda zoom var, biliyorsun.

"Kahretsin, Frost, bir sızıntı olduğunu söylemiştin-

'Evet, o kadar da iyi biri değilim, biliyorsun. Beni kızdırdınız.'

"Şimdi hepimiz ödeştik mi? Kim, işlerine geldiğinde Frost'u kullandıklarının ve bir kez olsun onlar için doğru olanı yaptığının farkında olarak sordu.

"Şimdilik," dedi not defterini kaldırarak.

"Yayına girmesine ne kadar var? Kim sordu.

"Makale bir saat içinde internette ve yarın öğleden sonra basılı yayında olacak.

Kim, Noah'nın internette arama yapması için dua etti. Genç bir çocuğun cesediyle ilgilenmesi için bir telefon almadığı her saat, Archie'yi sağ salim geri alabileceklerine dair bir umut kırıntısı daha sunuyordu.

Telefonu tekrar çaldı ve ona geri dönüp müzikle yüzleşmesi gerektiğini hatırlattı.

Ama kendi müziğini çalmadan önce değil.

ALTMIŞ BİR

'Alison. Bowl. Şimdi,' dedi Kim ekip odasına girerken.

"Patron, o-

"Şimdi olmaz, Stace," diye tersledi Kim. Merdivenleri çıkarken öfkesi giderek artıyordu.

Alison kapıyı arkasından kapattı.

"Ne yaptığını sanıyordun sen?

Yanlış anlamışım. Özür dilerim. Sen gider gitmez fark ettim-'

'Ama yanlış anlamadın, değil mi Alison? Bunu neredeyse affedebilirdim çünkü insanlar hata yapabilir ama o ifadeyi okudun ve bunun yanlış bir yol olduğunu biliyordun. Suçları, metodolojiyi ve mektupları inceleyen sen, yanlış yönlendirildiğimi biliyordun ve hiçbir şey söylemedin.

Kadının yüzündeki acınası ifade Kim'in öfkesini dindirmeye yetmedi. 'O lanet ifadeyi okusaydım Archie'ye ne olurdu sanıyorsun? Ceset torbasında geri döneceğinden adım gibi eminim ve senin de bunu bildiğini biliyorum. Ailesine söylemek için benimle gelmek ister misin? Çünkü bu benim işim Alison. Yanlış yaptığım zaman bunun sonucuna katlanırım.

Özür dilerim. Denedim-'

"Çok geç, Alison. Fikrine ne zaman istersem o zaman ihtiyacım var, iş işten geçtikten sonra değil. Senden yardım istemedim çünkü yaptığın işte berbatsın. Senden yardım istedim çünkü hatalı olduğumda bana söyleyecek cesaretin vardı. Nadiren dinliyorum, ama en azından inançlarının cesaretine sahipsin. Ya da en azından sende vardı. Yüzü daha da sefilleşirken Kim nefes almak için durakladı.

'Bak, bunu yapmak için para almadığını biliyorum. Yardım etmeyi kabul ettin ve bu da bu konuşmayı daha da zorlaştırıyor, ancak ücretsiz hizmet olsun ya da olmasın, uzmanlığını kullanma ve paylaşma konusunda sana güvenemiyorsam, bunun bir anlamı yok-'

'Eğer o küçük çocuğa bir şey olursa, asla-'

"Ben kullanmadım," dedi Kim, onu biraz olsun rahatlatarak.

"Kullanmadın mı?

"Bunu kabul etmedim, bu yüzden başka bir yol izledim. Sorumluluk artık bende ama cidden Alison, bu işe burnunu sokmanın bize bir faydası yok. Ya ata geri bin ya da ahırdan çık git. Seçim senin,' dedi Kim, ekip odasının kapısını açarak.

Söylemesi gereken her şeyi söylemişti ve şu anda gidip kendi kıçını çiğnemek zorundaydı.

ALTMIŞ İKİ

Kim, bir başkasının öfkesinin tüm gücüyle üzerine yürüdüğünde kendi öfkesini zar zor bastırmıştı. Kendisininki bir insanın karar verememesinden kaynaklanıyordu, ama karşılaştığı öfke onunkinden kaynaklanıyordu.

Woody kapıdan içeri girerken, "Sakin dış görünüşümün sizi şu anda öfkeli olduğumdan daha az bir şey olduğum konusunda kandırmasına izin vermeyin," dedi.

"Efendim, izin verirseniz-

"Neye izin vereyim, Stone? Cinayetten paçayı sıyırmana mı? Amirinden gelen doğrudan bir talimata kasten itaatsizlik etmene mi? Uzman tavsiyesini dikkate almadan kendi hareket tarzınıza karar vermenize mi? Eğitim, deneyim ve referanslarına rağmen tanıştığın herkesten daha iyi bildiğini düşünmene mi? Tam olarak ne yapmana izin vermem gerektiğini düşünüyorsun?

Bu zor bir durumdu. Kendi bakış açısını ve mantığını onun öfkesinin merkezine yerleştirmeye mi çalışmalıydı yoksa bağırıp çağırmasına izin verip sonra mı açıklamalıydı?

Hangisinin daha güvenli bir seçenek olduğunu biliyordu. Her şeyi anlatmasına izin vermek, sessiz kalmak ve çatışmaya girmemek. Yapması gereken buydu.

'Doğrusunu isterseniz, ben de size çok kızgınım efendim,' diye karşılık verdi.

Sırasını beklemek hiçbir zaman onun güçlü yanı olmamıştı.

Başını geriye doğru kaldırdı ve gözleri daha da parladı. "Peki tam olarak neye sinirlenmen gerekiyor?

'Mücadele için yanlış araçlar veriliyor. Dinledim, anladım ve aynı fikirde değildim. Çocukken yapmamam gereken pek çok şey vardı ve şimdi size söyleyebilirim ki suratıma atılacak sert ve hızlı bir tokat bunlardan herhangi birini tekrar yapmamı engellemezdi. Hatta beni daha da

kötüleştirirdi.

"Bu senin çocukluğunla ilgili değil, Stone. Bu, eylemlerinin sorumluluğunu üstlenmenle ilgili, ki bu da şu şekilde sonuçlanabilir-'

'Ama biz bunu konuşuyoruz efendim, çünkü üçünüz de bu işin sadece tek bir şekilde sonuçlanabileceğini varsaydınız. Benim öfkem ve yargılamam karşısında korkacağını. Bunun tam tersi bir etki yaratacağını hiç düşünmediniz. Hiçbir şey söylememek düpedüz azarlamaya tercih edilirdi.

'Peki, o zaman kendi yolunu buldun, değil mi? Doğrudan bir talimatı görmezden geldiniz ve bağlantı kurmak için mükemmel bir fırsatı kaçırdınız-'

'Kendi planım olmadan talimatlarınızı pervasızca göz ardı etmedim. Ona başka bir yolla ulaşmaya çalıştım, gösterişsiz, yargılayıcı olmayan ve Frost aracılığıyla.

Yüzü daha da sertleşti. 'Stone, beni şiddete mi teşvik etmeye çalışıyorsun? Neden Frost'a bu konuda güveniyorsun ki? O zaten iki iç soruşturmadan sorumlu ve bunu ifşa etmeyecek-'

'Sızıntı yok,' dedi. 'Frost mektubu Mitch'in olay yerinden götürdüğü kanıt torbasının içinden gördü ve bana söyledi. Onunla ilişkisini kestiğin için seni hedef alıyordu.

Kısa süreli rahatlama saniyeler içinde kayboldu.

'Ne olursa olsun, her zaman tarihsel olarak karşılaştığımız aynı soruna geri dönüyoruz, Stone. Zor kararlar almak için para alan insanların emirlerine uyamazsınız.

'Yani senin kararların beni tüm sorumluluktan muaf tuttuğu için bunu yine de yapmam mı gerekiyor? Benim kararım olmadığı için her şey kötü giderse sırf geceleri uyuyabilmek için talimatlara uyacağımı mı sanıyorsunuz? Benim kararım olmadığı için bir çocuğun hayatını daha az önemseyeceğimi mi düşünüyorsunuz? Efendim, beni bundan daha iyi tanırsınız, o yüzden...'

"Hatırlatırım Stone, sana üç kişi söyledi-" "Ve

o üç kişi yanıldı.

Woody yumruğunu sertçe masaya indirdi. "Bu ne cüret," diye öfkelendi. 'Kiminle konuştuğunu sanıyorsun? Kuralları, yönetmelikleri ve prosedürleri çiğnemeniz, yeteneklerinizi desteklemeseydim sizi birçok kez kapı dışarı ederdi. Birden fazla kez senin işin için mücadele etmek zorunda kaldım ve sen cevap vermen gereken bir otorite olduğunu ve bu otoritenin ben olduğumu öğrenemiyorsun.

Kim sağlam durdu, bakışları tereddütsüzdü. "Bunların hepsi doğru, ama yine de hatalıydın.

Odayı dolduran yoğun sessizlik ona yabancıydı. Daha önce hiç patronuna yanlış karar verdiğini söylememişti. Aynı fikirde değildi, itiraz etmişti, yalvarmıştı ama hiçbir zaman ona açıkça hatalı olduğunu söylememişti.

Sonunda konuştuğunda sesi alçak ve ölçülüydü.

"Yanıldığımızı umsan iyi olur, Stone. Altı yaşındaki bir çocuğun iyiliği için.

ALTMIŞ ÜÇ

Arabaya bindiklerinde Kim, "Çok sessizsin," dedi.

'Şef, az önce Alison'a yeni bir fırça attın, Woody'den bir dayak yedin ve sonra tüm ekibe parmaklarını çekip işe koyulmalarını söyledin. Yani çenemi ne zaman kapalı tutmam gerektiğini bildiğimi söyleyebilirim.

"Ama daha cesur bir adam olsaydınız?

"Zaten on iki saattir çalışmakta olan çocukların duymak isteyeceği son şeyin bu olduğunu söyleyebilirim.

"Bryant, ben-

"Ayrıca bunu zaten bildiğinizi düşünüyorum, bu yüzden söylemeyeceğim.

"Siktir git Bryant," dedi ve pencereye doğru döndü.

"Kesinlikle, patron," dedi ve arabayı otoparktan çıkarırken rehberlik etti. Kate Sewell'ın Belbroughton'daki evine yaklaşık altı mil vardı, ama önce bir yere uğraması gerekiyordu, bunu Bryant'a daha önce söylemişti ve şimdi kısa yolculuk süresini sessizce geçirmek istiyordu.

Woody'den yediği dayağın, ekibine bağırırken hissettiği hayal kırıklığıyla hiçbir ilgisi yoktu. Evet, patronuyla aralarındaki hava hiç olmadığı kadar gergindi. Nadiren, hatta hiç bu kadar karşı karşıya gelmemişlerdi ama ekibine olan kızgınlığı, katili bulmaya Pazartesi günkü ilk cinayetten sonra olduklarından daha yakın olmadıkları gerçeğinden kaynaklanıyordu. İki kadın daha ölmüştü.

Bu yeni bir durum değildi ama Kim, ipuçlarının orada olduğunu, hepsinin bir dinamit lokumu gibi yuvarlandığını ve birinin fitili ateşlemesini beklediğini hissediyordu.

Tek umudu, bir başkası hayatını kaybetmeden önce ekibinden birinin bir eşleşme bulmasıydı.

Dobbie'nin hurdalığının girişinde dururken, "Tamamdır, buradayız ve nedenini bilmek isterim," dedi. Saat yediye tam üç dakika vardı.

"Hayatın çok daha kolaylaşmak üzere olabilir," dedi arabadan inerken. "Ya da daha zor," diye ekledi, koşulları hatırlayarak. Eğer bu kareyi kaybederse, muhtemelen hepsine kask alacaktı.

"Tanrım, şimdi ne olacak?" dedi telefonu bir Google uyarısı verdiğinde. "Oooh, Frost'un makalesi çıktı," dedi ve bağlantıya bastı.

Okurken hurdalığın kapılarından yavaşça yürümeye devam etti. Alıntı yaptığı cümleleri aradı ve hepsini orada buldu.

İyi işti Frost, diye düşündü telefonunu kaldırırken. Artık tek yapabileceği umut etmekti.

"Yeni bir proje mi alıyorsun? Bryant umutla sordu.

Dobbie'nin avlusunun ortasındaki ofise doğru giderlerken, "Ah, evet," dedi. Bryant'la birlikte buraya en son geldiklerinde, Dobbie'nin makinesinde ezilerek öldürülen bir cinayet kurbanının parçalanmış kalıntılarını görmek için gelmişlerdi. Kalıplanmış metalden kare bir parçanın içinden çıkıntı yapan bir el bulunmuş, bu da kurbana, kimliğini belirleyene kadar Rubik lakabını kazandırmıştı.

Uzakta, biri takım elbiseli, biri gündelik kıyafetli iki adam ve siyah tişörtü ve kot pantolonuyla Dobbie'yi görebiliyordu.

"Kim bu adamlar? Bryant sordu.

'Potansiyel hırsız piçler,' dedi. 'Şimdi bana bir iyilik yap. Açık artırma bini aştığında, daha yükseğe çıkmamı engellemeye çalışıyormuş gibi görün.

"Bu da ne?...

Diğerleriyle buluştuklarında Kim, "Sadece yap," dedi.

Dobbie saatine bakarken iki adam takdirle ona doğru baktı.

"Gelemeyeceğinizi sanıyordum, Müfettiş. İki

erkeğin bakışları birbirinden uzaklaştı.

"Teklifinize nasıl karşı koyabilirim ki?" diye sordu, ofisin duvarına yaslanmış çerçeveye bakarak.

"Herkes hazırlıklı mı geldi?" diye sordu.

Kim notların sarılı olduğu arka cebine dokundu.

"Pekâlâ," dedi Dobbie dudaklarını yalayarak, "hepiniz ne için burada olduğunuzu biliyorsunuz, o halde açık artırmaya beş yüz dolardan başlayalım.

İki el havaya kalktı ve o da başını
salladı. "Altı yüz mü?
İki el ve bir baş
sallama. "Yedi yüz
mü? İki el ve bir baş
sallama.
"Sekiz yüz elli mi? İki el ve
bir baş sallama.

"Bin mi? Dobbie söyledi. Gözleri heyecandan parlıyordu. Onunla anlaştığından yedi yüz sterlin daha fazlaydı ve üç teklif sahibi de hâlâ içerideydi.

"1200 mü?
Bryant başıyla onayladıktan sonra, "Şef," dedi.
"Bin dört yüz mü?
Bir el ve bir baş sallama. Takım elbiseli adam başını
sallıyordu. Biri aşağı.
"Bin altı yüz mü?
Takım elbiseli adam uzaklaşmaya başlarken tek eliyle başını
salladı. "Bin sekiz yüz mü?
'Tanrım, şef, bu çok fazla-'
'Şşş,' dedi başını sallayarak.
"İki bin mi? Dobbie buna kendisi de inanamıyormuş gibi konuştu.
Bir el havaya kalktı ve başını salladı ama el tereddüt
etti. "İki bin, iki yüz?
Kim başıyla onayladı. Eli kaşındı ama olduğu yerde
kaldı. "Emin misin? Dobbie bastırdı.

Elin sahibi birkaç saniye acı çekti ama başını salladı. Yenilgiyi kabul edip bölgeden ayrılmadan önce çerçeveye özlemle baktı.

Bryant'a çerçeveyi almasını işaret ederek, "Görünüşe göre o benim, Dobbie," dedi.

Dobbie dudaklarını yaladı ve gülümsedi. "Dürüst olmak gerekirse senin almanı istedim.

"Ah, çok yaşa Dobbie, seni yaşlı sevgilim," dedi arka cebine uzanarak.

Adamın etli kolu kalktı ve kadın parayı adamın uzattığı eline sıkıştırdı.

"Bu nedir?" diye sordu, hatırı sayılır kaşları birbirine yaklaşırken. 'Bir ay önce anlaştığımız üç yüz sterlin, Dobbie. Bir anlaşma

Bir anlaşma yaptık ve el sıkıştık. Sadece sen bir polis memurunu dolandırmaya çalışırsın," dedi Bryant çerçevesiyle birlikte arabaya doğru ilerlerken.

"Ama kesinlikle eğlenceli bir geceydi, beni davet ettiğiniz için teşekkürler," dedi ve günün ilk gerçek gülümsemesiyle uzaklaştı.

Şimdi Nicola'nın menajeriyle konuşma zamanı gelmişti.

ALTMIŞ DÖRT

Kilitli kapıya doğru bakıyorum ve aptalca hareketlerim için kendime lanet ediyorum.

Şimdi ne yapmam gerekiyor? Çocuğu kaçırırken ne düşünüyordum ki? Onu istediğimden ya da onun için bir amacım olduğundan değil. O oradaydı ve aptalca, düşüncesizce bir anda zaferi gördüm. Zaferi gördüm. Katrina cinayetini aşmıştım. Çocuğu bırakmamıştım. Çocuğu almıştım.

Ama şimdi onunla ne yapacağım? Yüzümü gördü. Beni tanıyabilir.

Avucum mutfak bıçağının etrafını sararken tek bir seçenek olduğunu hissediyorum. Dehşete kapıldım ama şimdi yaşamasına izin veremem.

Beni kapıya yaklaştıran her adımda omuzlarımdaki ağırlık artıyor. Kalbimin etrafındaki kavrama sıkılaşıyor, ama onun her şeyi yok etmesine izin veremem.

Boştaki elim kapının koluna dolanıyor. Derin nefesler alıyorum ve yapmam gereken şeyi gözümde canlandırmamaya çalışıyorum. Kendimi geri sayacağım.

Üç.

İki.

Telefonum bir Google bildiriminin alındığını bildiriyor. Sadece iki uyarı alıyorum: biri cinayet, diğeri de DI Stone için. Hangisi alarm verdi?

Bir an duraksadım. Yapmam gerekeni ertelememeliyim. Çocuk yaşayamaz. Son bir derin nefes alıyorum.

Üç.

İki.

Cinayet ya da DI Stone. Hangisi?

Lanet olsun. Görmek zorundayım.

Bıçağı diğer elime geçirdim ve telefonumu çıkardım. Bıçağı bırakmayı reddediyorum. Bu yenilgidir. Bunu yapabilirim. Yapmak zorundayım. Çok yakında.

Uyarı DI Stone için. Yerel bir muhabir tarafından bir makalede alıntılanmış. Ulusal değil ama Dudley Star'dan Tracy Frost.

Anlatıya göz gezdiriyorum. O boş sözlerle ilgilenmiyorum ve sadece ne söylediğine bakıyorum. Benim için önemli olan tek şey bu.

'...masum çocuğun güvenliğinden
korkuyorum...' '...Archie'nin zarar görmesine
gerek yok...'
'...Archie farkında olmadan masum bir taraf haline
geldi...' '...Onu incitmek istemiyorum...'
'...yaptığı şey için iyi bir neden...' '...konuşmak
için hoş bir fırsat...'

Onun empatisine, şefkatine şaşırdım. Ona güvenmekte, ondan yardım istemekte haklı olduğumu biliyorum. Beni anlıyor. Çocuğu incitmek istemediğimi biliyor ama...

İkinci bir alarm sesi. Cinayet.

Makaleye ilerliyorum ve çığlık atan başlık bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor.

Yerel Eski Sabun Yıldızı Ormanda Öldürülmüş Olarak Bulundu

Bıçağı bıraktım ve telefona uzandım. Diğer telefonuma. Mesaj oradaydı, ama öyle olacağını zaten biliyordum.

Şimdi ne yapmam gerektiğini biliyorum. Bir kez daha kapıya yönelirken, mantıklı olan tek şeyin bu olduğunu fark ediyorum.

ALTMIŞ BEŞ

"İyi misin? Penn Jasper'ı aramak için odadan çıktığında Stacey sordu. Saat yediyi geçiyordu ve yakın zamanda ayrılacaklarmış gibi görünmüyordu.

"İyiyim, Stace," diye cevap verdi Alison, iyi görünmekten başka bir şeye benzemiyordu. Bir Wagon Wheel bir saatten fazladır masasının üzerinde dokunulmadan duruyordu.

"Her zaman gidebilirsin," diye önerdi Stacey, bir iş arkadaşı yerine bir arkadaş gibi konuşarak. "Bunların hiçbiri senin sorunun olmak zorunda değil.

Kadın bir gün içinde iki kez azarlanma ayrıcalığı için bile para almıyordu. Bir kez dürüstçe fikrini söylemediği için ayrı ayrı, bir kez de patron onları topluca azarladığında.

Şu anda Stacey'nin içinden çıkıp gitmek geliyordu ama bunu yapmayacaktı çünkü içten içe patronun haklı olduğunu biliyordu. Burada kaçırdıkları şeyler vardı ve onları bulmak için yeterince çaba göstermiyorlardı.

Sorun şuydu: On iki saat içinde hepsi paramparça olmuştu.

Penn odaya tekrar girdiğinde, "Hâlâ Noah hakkında bir şeyleri kaçırdığımızı düşünüyorum," dedi. Ofiste bir aşağı bir yukarı volta atarak, "Bence ağaçlar için odunu göremiyoruz," diye devam etti.

Stacey, "Belki de her şeyi çok karmaşık hale getiriyor ve fazla düşünüyoruz," diye ekledi.

Bir saniye durakladı. "Hanımlar, telefonlarınızı alın ve benimle gelin.

Stacey, cevap olarak kaşlarını çatan Alison'a baktı.

Stacey omuz silkti ve telefonunu eline aldı. Sanki arkası günlerdir sandalyeye yapışmış gibi h i s s e d i y o r d u . Alison da aynısını yaptı.

Otomatik kapıdan çıktıklarında, 'Tamam hanımlar, yürüyüşe çıkıyoruz,' dedi.

"Kafadaki örümcek ağlarını temizler.

"Ee... tam olarak nereye gidiyoruz? Stacey sordu. Otoparkı olan beton bir binaydı. Clent Hills'e pek benzemiyordu.

"Biraz temiz hava alacağız ve beynimize kan pompalamak için binanın etrafında tur atacağız.

Stacey dudaklarına gelen gülümsemeye engel olamadı. İş arkadaşı bazen gerçekten deliriyordu. Hırkasını kendi üzerine daha sıkı çekti. Soğuk ve sefil bir günün ardından güneş batıyordu.

"Saat yönünde mi, saat yönünün tersinde mi?" diye sordu.

"Anti," diye cevap verdi. "Kendimi biraz asi gibi hissediyorum.

Hepsi döndü ve Penn ortada olmak üzere diğer tarafa doğru yürümeye başladılar. "Bunu parçalara ayıralım ve parça parça inceleyelim. Sağ tarafına döndü. "Alison, şu ana kadar öğrendiklerinden seni en çok etkileyen ne oldu?

Ellerini ceplerine soktu. "Sanırım ilk iki cinayet arasındaki farklar. İkisine de çocuklar karışmış ama ilkini bırakıp ikincisini almış. Pek çok katil cinayetleri tırmandırır ama şablon aynı kalır. Tırmanma normalde suç türünde olur ama ya çocuklarla ilgilenir ya da ilgilenmez. Bu daha önce karşılaştığım bir şey değil.

Alison, bir polis memuru ekip arabasına doğru giderken yanlarından geçerken geri adım atmak için durakladı. Devam etmek için polis memuru uzaklaşana kadar bekledi. "Üçüncü cinayete karışan çocuk yok ama diğer her şey aynı. Kadın, boynu kırık ve halkın gözü önünde olmuş. Bu bir şey ifade ediyor mu, etmiyor mu? Şu ana kadar kurbanlar arasında hiçbir bağlantı bulamadık, ortak arkadaşları ya da ziyaret ettikleri yerler yok. Ortak yönleri var ama ortak yönleri yok, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur.

"Tamam Stace, peki ya sen? Penn, binadaki ilk turlarının yarısında çöp kutularının yanından geçerken sordu.

"Bu acele niye?" diye sordu. 'Üç gün içinde üç kadını öldürmesine neden olacak ne oldu? Onu şimdi başlamaya iten neydi?

Penn yürümeyi bıraktı ama o ve Alison devam etti. "Tabii bunlar onun ilk suçları değilse," dedi tekrar onlarla aynı hizaya gelerek. "Ya başka yerlerde başka şeyler de yaptıysa?

Stacey bunun ne kadar yorgun olduğunu gösterdiğini fark etti çünkü bu düşünmesi gereken bir şeydi. Otomatik kapıları geçtikten sonra iş arkadaşına döndü ve tekrar yoluna devam etti.

"Peki ya sen? Seni rahatsız eden ne?'

"Çizikler," diye cevap verdi. "İlk kurbanda var ama ikincisinde yok.

Alison başını salladı ama konuşmak için çift şeritli yolda bir kamyon istasyonun otoparkının yanından gürleyerek geçene kadar bekledi. "İşte, anlamsız olan da bu. Eğer bir katil polise bir mesaj ya da bir alay olarak bir kartvizit bırakıyorsa, bu her suçta mevcuttur. Bunu ne zaman yapacaklarını seçmezler. Bu tüm sürecin bir parçasıdır, önemlidir-'

Telefonundan bir e-posta sesi gelince Stacey, "Bir dakika," dedi. 'Bugün erken saatlerde Nicola'yı arayan kullan-at telefonun şebeke sağlayıcısından geliyor.

Eki açmadan önce otoparkın duvarına oturdu. Belge beklediğinden daha kısa ve düzenliydi. Çok derli toplu.

Penn onun yanına otururken Stacey, "Bu çok tuhaf," dedi. Alison diğer tarafa oturdu.

"Bu sabah Nicola'nın telefonunu aramak dışında, o telefon sadece bir başka numarayla iletişim kurdu.

Penn ekranına baktı.

"Yani son bir ayda aynı numaraya sekiz arama mı yapılmış?" diye sordu, daha iyi bakmaya çalışarak. "Ve hiç gelen arama yok.

Stacey sayfanın üstündeki tarihleri kontrol etti.

"Bu aylık bir hesap özeti değil, Penn. Bu, o kullan-at telefonun son on iki yıldaki tek faaliyeti.

ALTMIŞ ALTI

Kate Sewell'ın komşularının evleri arasından fena halde sıyrılan evine vardıklarında saat neredeyse sekiz olmuştu. Şirin, yazlık tarzı evlerin sırası, bakımlı bahçeleri ve alçak beyaz duvarlarıyla değişmemiş gibi görünüyordu; on dokuz numara hariç, kaldırımı alçaltılmış ve siyah tuğlalı bir araba yolu vardı.

Bryant araba yolundaki Toyota Corolla'nın önünü keserken Kim, komşuların hoşuna gitmiş olmalı, diye düşündü.

Belbroughton köyü Stourbridge'in yaklaşık dört mil güneyinde yer almaktaydı ve bir zamanlar Kuzey Worcestershire tırpan üretim bölgesinin merkezindeydi. Yaklaşık iki bin üç yüz kişilik bir nüfusa sahipti ve Eylül ayı sonunda düzenlenen korkuluk festivaliyle ünlüydü. Zenginliği ve huzuruyla bilinen bir bölgeydi.

Kulübenin kapısı ikinci kez çalındığında açıldı. Kim'in

Pazartesi gününden tanıdığı yüzün kaşları çatılmıştı.

"Müfettiş...

"Stone," dedi Kim, ona yardım ederek.

Son karşılaştıklarında giydiği takım elbisenin yerini bir mayo ve likralı tayt almıştı. Kim arkada yerde bir yoga matı gördü.

"Beni stresten arındırıyor," dedi Kim'in bakışlarını takip ederek, başı geriye düşmeden önce, gözleri korkuyla parlıyordu.

"Tyra'ya bir şey olmadı, değil mi?

Kim başını salladı. "Hayır, tamamen ayrı bir konu için buradayız.

İçeri girmeleri için kenara çekilirken yüz hatları rahatlamıştı. Ön kapı doğrudan ikinci bir oda gibi görünen küçük bir salona açılıyordu.

yaşam alanı.

"Nereye oturmak istersiniz? Kahve ister misiniz?... Üzgünüm, polis gece geç saatlerde evinizi ziyaret ettiğinde bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilmiyorum.

Saat daha sekiz olmamıştı, yani gece yarısı sayılmazdı.

Kim, beyaz deri bir koltuğa oturarak, "Korkarım konu acil ve normal çalışma saatlerine kadar bekleyemez, kahve yok ve burada iyi olacak," dedi.

Bryant tekli koltuğa, Kate ise yoga matının üzerine bağdaş kurarak oturdu.

Telefonuna uzandı, ekranı kontrol etti ve tekrar yerine koydu.

Geçen gün tanıştıklarında Kim öyle ya da böyle bir şey hissetmemişti. Bir fikir oluşturmasına gerek yoktu ama şimdi bir fikir oluşmaya başlamıştı.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?

"Anladığımız kadarıyla bir zamanlar Nicola Southall'ı temsil etmişsiniz?

Birkaç saniye düşünür gibi oldu. Bir şişe suya uzanarak, "Tanrım, evet, gördüm ama bu birkaç yıl önceydi," dedi. "Nicola'yı neden sordunuz?

"Nicola'nın bugün erken saatlerde öldürüldüğünü söylemekten korkuyorum," dedi Kim, darbeyi yumuşatmaya gerek duymadan. Bu bir iş ilişkisiydi ve o bile bir süre önce bitmişti.

Kadın içkisinin ortasında durakladı.

"Ormandaki ceset değil. Bu oldukça yakın-' 'Evet,

korkarım o Nicola'ydı.

Kate şişenin kapağını tekrar kapatmadan önce su içmeye devam etti.

"Lanet olsun, zavallı şey," dedi, bir kez karşılaşıp bir daha aklına gelmeyen biri gibi. Kim onun zihninde bir kâr-zarar hesabı yaptığını görebiliyordu; kadın kâr için bir tehdit değildi ve bu yüzden büyük bir kayıp da değildi. Kadına ısınamıyordu.

"Bir süre onu temsil ettiniz mi?" diye sordu.

"Evet, reklamlarda oynarken onunla anlaşmıştım. Televizyonda iyi görünüyordu ve makul bir oyuncuydu, bu yüzden birinin onu kapacağını düşündüm, ama bunun ulusal bir dizi olacağını asla tahmin edemezdim. Gözleri heyecanı hatırlayarak parlarken gülümsedi. "Güzel günlerdi. Dergi röportajları, radyo spotları, fotoğraf çekimleri ve BBC Breakfast'ta bir röportaj. Ama...' ellerini anlamlı bir şekilde açtı.

"Rolünü değiştirdiklerinde her şey ters mi gitti? Kim sordu.

'Evet, hikaye kurgusaldı ama nefret gerçekti. İnternette hakarete uğruyor, sokakta yüzüne tükürülüyordu ve bu ona çok ağır geliyordu. Ona bunun geçeceğini ve para kazanmaya devam edebileceğini söyledim ama tüm bunlar onu çok korkuttu.

Daha çok o devam edebilirdi ve sen de para kazanmaya devam edebilirdin, diye düşündü Kim.

"Yani emekli mi oldu?

Ben böyle düşünüyorum. Bu işi sonuna kadar götürecek cesareti yoktu. Tek başına dışarı çıkmazdı, kendi korumasını alırdı ve seçmelere gitmezdi; açıkçası sonunda yollarımızı ayırmak zorunda kaldık.

Para ineği kuruduğunda, Kim düşündü.

"Ama Nicola'nın hayatına yönelik doğrudan bir tehdit var mıydı?

Kate bir yudum daha su alırken kaşlarını çattı. "Sence biri ondan bunca zaman bekleyecek kadar nefret mi ediyordu?

'Bu dikkate almamız gereken bir şey. Ölüm tehditleri yapıldı.'

'Evet, ama gerçekten ciddi değillerdi. Çoğu klavye savaşçısıydı.'

"Çoğu mu? Kim zorladı.

"Diğerlerinden daha kötü olan, biraz daha spesifik olan tek bir çiftimiz vardı ama bu on yıl önceydi.

"Peki o mektuplarla ne yaptınız?

"Onları yaktım ve hak ettikleri saygıyı gösterdim. "Peki

Nicola'ya hepsinden bahsettin mi?

"Çoğu, ama onu daha da paranoyak yapmanın bir anlamı yoktu. "Ve sen

eminsin-" Kim'in sözleri çalan bir telefonla kesildi, ama

Su şişesinin yanındakini değil.

Kate ayağa fırladı ve mutfağa doğru baktı. "Üzgünüm,

müşteri telefonuna bakmam lazım.

Kim ayağa kalktı ve birden Kate'in ilk geldiklerinde verdiği tepkiyi hatırladı.

'Bizi gördüğünüzde ilk düşünceniz Tyra Brooks'un başına bir şey geldiğiydi. Bir şey olabileceğinden şüphelenmek için bir nedeniniz var mı?

Mutfaktaki telefon çalmaya devam ederken onları dışarı çıkarmak için kapıyı açarken hiç tereddüt etmedi.

"Hayır, Memur Bey, hiçbir sebep yok.

Kim bu noktayı sorgulamak için ağzını açtı ama iki şey oldu: kapı yüzüne kapandı ve telefonu çalmaya başladı.

Arabaya doğru giderlerken Bryant, 'Büyüleyici,' dedi.

"Taş," diye cevap verdi.

"Marm, ben Craig Harris, Webb-Harvey'in evinden FLO.

Yıllar önce birlikte çalıştığı bir memurdu ve bu ev için iyi bir eşti.

Archie'nin sağ salim döndüğüne dair saçma umudunu bastıramayarak, "Devam et," dedi.

"Robyn arıyor, Marm, çok öfkeli ve hemen buraya gelmeni istiyor.

"Siktir," dedi Kim ve aramayı sonlandırdı.

Normalde başkalarının taleplerine cevap veren biri değildi ama bu durumda bir istisna yapacaktı. Bryant'a Webb-Harvey'nin evine gitmesi talimatını verdi.

Şimdi yapması gereken bazı açıklamalar vardı.

ALTMIŞ YEDİ

Kate çalmayı bırakıp yeniden çalmaya baĢlayan telefona bakarken öfkesini bastırmaya çalıĢtı. Numarayı iyi biliyordu; onu aramaktan daha iyisini bilmeliydi. İşleri böyle yürütmüyorlardı. Yoga seansına dönmeyi düşündü ama sandalyede aşağı doğru köpek pozisyonunun omuzlarında biriken gerginliği azaltmasına imkân yoktu.

Nicola Southall hakkındaki konuşma gibi polisin ziyareti de onu tedirgin etmişti. En azından ona, eğer kadın daha sert bir yapıya sahip olsaydı neler olabileceğini hatırlattığı için.

Kate, Nicola adına bölüm başına 1.400 sterlinlik bir ilk anlaşmaya aracılık etmiş, yılda 100 bölüm ve tekrar ücreti garanti etmişti. Güzel bir anlaşmaydı ve bunu birlikte bir iki kadeh içki içerek kutlamışlardı. Kate, Nicola'nın karakterini götürdükleri yönü gördüğünde tek başına daha da sert bir kutlama yapmıştı. İyi karakterler iyi para kazandırır ama nefret edilen karakterler çok daha fazla kazandırır.

Her gündüz kuşağı programı bir röportaj, her gazete bir haber ve her dergi küçük ekranda canlandırılan en iğrenç karakterlerle bir fotoğraf çekimi istiyor.

Ve Kate röportajlardan ve kişisel görünümlerden büyük paralar kazanmaya hazırdı. Her ikisinin de bu teşhirden son kuruşuna kadar yararlanmasına hazırdı.

Müşterileriyle fazla paylaşmamayı zor yoldan öğrenmişti. Nicola'yla fikirleri hakkında konuşmak gibi bir hata yapmıştı. Planlarını açıkladığı anda, kadın tacizin baskısı altında ezilmişti.

Hayır, artık müşterinin ne kadar az şey bilirse o kadar iyi olacağını öğrenmişti. Kendisi ve onlar bankaya kadar güldüklerinde ona daha sonra teşekkür edebilirlerdi.

En iyisi onları bu işe hiç karıştırmamak diye düşündü ve çalmayı bıraktığında telefonu açtı. Arayan kişiyle konuşmayacaktı. Konuşmalar kaydedilebilirdi.

Kısa mesaj simgesine bastı.

Yazdı:

Beni aramamanı söylemiştim. Ne oldu?

Cevap hemen geldi:

Her şey yolunda mı?

Kate kısa mesajlardaki kısaltmalara duyduğu kızgınlığı yuttu. İnsanlar sözcük kullanmayarak ne kadar zaman kazanıyorlardı?

O yazdı:

Herhangi bir değişiklik olsaydı size haber verirdim!!!

Cevap:

Yarın görüşürüz.

O yazdı:

Hayır, yapmayacaksın ve plana sadık kalacaksın. Benimle bir daha iletişime geçme.

Tiksintiyle telefonu kenara fırlattı ve derin bir nefes aldı.

Midesinin çukurunda bir his vardı ve bir şeylerin korkunç bir şekilde yanlış gideceği hissini görmezden gelemiyordu.

ALTMIŞ SEKİZ

Craig kapıyı açarak, "Archie'nin yatak odasında," dedi. Merdivenlere doğru başıyla işaret etti. "Soldan ikinci.

Bryant ona sorgulayıcı bir bakış attı. O da başını salladı. Robyn'le yalnız ilgilenecekti.

Bryant, Craig'i mutfağa kadar takip ederek, "Çay yaparız," dedi.

Kapı çoktan açılmıştı ve Robyn yarış arabası yatağının kenarına oturmuş, başını ellerinin arasına almıştı.

Kim geldiğini belirtmek için öksürdü.

"Sen," diye suçladı, telefonunu almak için sağ tarafa uzandı. 'Bütün bunları karımı öldüren ve oğlumu kaçıran adama mı söyledin?

Kim'in okumasını istercesine telefonu öne doğru itti. "Robyn,

açıklamama izin ver," diyerek odaya girdi. Duvarlar beyaza boyanmış, ardından elle boyanmış renkli çizgi film karakterleriyle süslenmişti. Kim birden Robyn ve Louise'in tulumlarını giymiş, ellerinde boya fırçalarıyla çocuklarının doğumuna hazırlandıklarını hayal etti. Bu düşünce kalbine derin bir hüzün getirdi.

Neyi açıklayayım? Çocuğumu neden aldığını anladığını mı? Neden karımı öldürdüğünü ve bana hiçbir şey bırakmadığını?

Kim, içinde boyama kitapları ve boya kalemleri bulunan küçük bir masanın altına yerleştirilmiş bir tabure çekti. İki yetişkin çocuk boyunda mobilyaların üzerinde oturuyordu.

'Yani, yeni arkadaşlar falan mı edinmeye çalışıyorsun? Benim sevişmemi mahvettiği için onun sırtını sıvazlamak istiyorsun-'

"Robyn, oğlunu hayatta tutmaya çalışıyorum," diye nazikçe teklif etti Kim. Geriye dönüp baktığında, Robyn'e ne yaptığını açıklamak için biraz zaman ayırmış olmayı diledi.

başarmaya çalışıyordu. Makaleyi herhangi bir uyarı ya da açıklama olmaksızın okumak kalbe saplanan bir bıçak gibi olmalı.

"Sizinle konuşmalıydım. Üzgünüm, ama çılgınlığımızın bir yöntemi var. İnanın bana, biz de en az sizin kadar öfkeliyiz, ancak bu özel durumda nazik bir yaklaşımın en iyi sonucu vereceğine inanıyoruz. Hepimiz Archie'yi sağ salim eve getirmek istiyoruz. Ve getireceğiz de,' dedi inançla.

Oğlunun adı geçtiğinde içindeki öfke boşalıyor gibiydi. Kim bekledi.

"Pazartesi gecesi," dedi, düşünceleri yer değiştirip başka bir yere bağlanırken başını sallayarak. 'Daha iki gün önce Archie için bir kardeşten bahsediyorduk. Bu artık imkânsız bir şey. Archie biyolojik olarak Louise'in çocuğu ama hâlâ-'

"Elbette o senin oğlun," dedi Kim. Archie'yi Louise doğurmuş olsa da Robyn'in onu hiçbir zaman kendi oğlundan başka bir şey olarak görmediğini tahmin ediyordu.

'Herkes böyle hissetmiyor. Pek çok kişi benim ona karşı hiçbir hak iddia edemeyeceğimi düşünüyor: öz kardeşim de bunlardan biri.

"Bir erkek kardeşin mi var? Kim şaşırarak sordu. Neden şimdi burada ona destek olmuyordu? Aslında, aile üyeleri neredeydi?

Dürüstçe, 'O bir pislik,' dedi. 'Cenevre'deki bir konferanstan dönüyor, ama dürüst olmak gerekirse, olduğu yerde kalmasını tercih ederdim. Onunla tanışma talihsizliğine uğrarsanız ne demek istediğimi anlarsınız.

"Yakın değil misiniz? Kim, tam Archie'nin yaşındayken kollarında ölen kendi kardeşi Mikey'i hatırlayarak sordu. Onun hayatını kurtarmak için kendi hayatını bile verebilirdi. Annelerinin ihmal ve işkencesinden sonra da yaşayabilseydi, şimdi de en az o zamanki kadar yakın olacaklarını biliyordu.

'Pah,' dedi tiksintiyle. 'Robert'a yaklaşmak mümkün değil. Kendini tanıştığı herkesle rekabete sokuyor ve onları yenemezse onları reddediyor. Birbirimizi nadiren görüyoruz ama hiçbir buluşmamızda seçtiğim yaşam tarzımla ilgili iğneleyici bir yorum ya da yargıda bulunmuyor,' dedi ve seçtiği kelimenin etrafında konuşma işaretleri yaptı.

Kim kaşlarını kaldırarak, "Aah, o da onlardan biri," dedi.

Robyn zayıfça gülümsedi. 'Evet, kesinlikle onlardan biri. Eğer isteseydim tamamen normal bir heteroseksüel hayatım olabilirdi. Sadece mutlu olmamı istediğini söylüyor.

"Yani iyi niyetli mi? Kim yardımsever bir tavırla sordu.

Kesinlikle hayır. Normal, geleneksel bir ailesi olan bir kız kardeş istiyor. Cinselliğimin ona yansımasından hoşlanmıyor, sanki ben kusurluymuşum ve insanlar onun bir tür kusur fırçasıyla lekelendiğini düşüneceklermiş gibi. Görünüş Robert için her şeydir. Tüm sosyal medya platformlarında pazarladığı tekstil işi için beğeni satın alıyor.

"Beğeni satın alıyor mu? Kim pek ilgilenmeden sordu ama Robyn konuştukça daha da sakinleşti.

"Evet, sosyal medya sayfalarınız için sizi olduğunuzdan çok daha popüler gösteren beğeniler satın alabilirsiniz ve Robert bunu her zaman yapıyor. Bu onu onaylıyor ve sonunda kendisi de buna inanıyor. Bu çok komik. Louise ve ben buna gülüyoruz...' sözleri, zihninin birkaç dakikalığına da olsa içinde bulunduğu durumun gerçekliğini unutmasına izin verdiğini fark etmesiyle s o n buldu.

"İyi anlaştılar mı? Kim sordu.

Robyn başını salladı. 'Onun yöntemlerine alıştım ve tepki vermemeyi öğrendim çünkü bu onu sadece ateşliyor. Louise hiçbir iğneleyici yorumun peşini bırakmaz ve her konuda ona meydan okurdu.

Kim, Louise'in hoşuna gideceği hissine kapıldı. İçini ani bir hüzün dalgasının kapladığını hissetti. Daha dün bu eve girdiğini hatırlıyordu, normallik için hazırlanmış bir ailenin arasına karışmıştı. Yemekler pişirilmiş, şaraplar doldurulmuştu ve o içeri girip her şeyi sonsuza dek mahvetmişti.

"Nefret ettiğim kişi o," dedi Robyn, sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi. 'Varlığımın her zerresi onunla yüz yüze görüşmek ve ona şu anda benim çektiğim acıyı çektirmek istiyor. Hayatındaki en önemli şeyleri alıp paramparça etmek istiyorum.

Kim, 'Kesinlikle normal,' dedi.

"Ama bunu yapamam," dedi bir damla gözyaşı yanağından süzülürken. "Buna tutunamıyorum. İçimde o kadar çok duygu dolaşıyor ki hangisine tutunmaya çalışacağımı bilemiyorum.

Kim anladı. İnsan umudunu korumaya çalışırken nasıl yas tutabilirdi? Hâlâ güçlü kalması gerekirken nasıl dağılabilirdi? Oğlu hâlâ kayıpken nasıl yeni bir normal bulmaya başlayabilirdi?

Kim gitmek için ayağa kalktı. Şu anda Robyn'e verebileceği başka bir şey yoktu.

"Neden? Robyn kaşları birbirine yaklaşırken aniden sordu.

Kim döndü ve bekledi.

'Normal bir uygulama olmadığı ortadayken neden onunla başa çıkmanın en iyi yolunun bu olduğuna inanıyorsunuz? Bu taktiğe karşılık vereceğini nereden çıkardınız?" diye sorarak kıvrak zekâsının hâlâ devrede olduğunu gösterdi.

Kim ne kadar istese de yapılan teması ifşa edemezdi. Robyn'e bilgi konusunda güveniyordu; sadece Robyn'in bilgi konusunda güvenmeyi seçtiği kişiye güvenmiyordu.

'Buna cevap veremem, Robyn. Henüz değil.'

"Onu bana geri getirin, Müfettiş," diye fısıldadı yorgunluk çökerken ve gözleri düşmeye başlarken.

Kim sessizce odadan çıkarken, "Planlıyorum," dedi.

ALTMIŞ DOKUZ

Stacey yorgunluk dalgasının bir Meksika dalgası gibi odanın içinde dolaştığından emindi. Üçü de esnemelerini bastırmak için ağızlarını kapatıyordu.

Binanın etrafındaki on dakikalık yürüyüş hem onu hem de Penn'i geçici olarak canlandırmıştı ama Alison üzerinde tam tersi bir etki yaratmıştı, gözleri her saniye daha da küçülüyor ve ağırlaşıyordu.

"Alison, evine git. Burada olmana bile gerek yok.'

Ücretsiz bir danışman olarak Alison'ın patron tarafından işten çıkarılmayı beklemesi gerekmiyordu. İstediği zaman ayrılabilirdi.

"Hey, birlikte yürüyen takım birlikte kalır... ya da öyle bir şey," diye itiraz etti, bir esnemeyi bastırarak.

Stacey, saat dokuzu vurduğunda ve yedek masadan yüksek bir gümbürtü duyulduğunda bilgisayarına geri döndü.

"Bu onun kafası mıydı? Stacey bakarak sordu.

Penn sandalyesini Alison'a doğru çevirerek, "Evet," dedi.

Koluna hafifçe dokundu ve yüksek bir horlama sesi duyarak irkildi.

Stacey karnında kıkırdamaların yükseldiğini hissetti. Penn'in Uyuyan Güzel'i nazikçe uyandırma çabalarına baktıkça durum daha da komikleşiyordu.

Penn, "Lanet olsun, yere serilmiş bir dövüşçüden bile daha soğukkanlı," dedi.

Bir başka yüksek sesli horlama Stacey'yi kahkaha krizlerine soktu. Yorgunluğun etkisinden midir bilinmez, gözyaşlarının yanaklarından süzülmesine engel olamadı.

Gözlerini silerek, 'Kes şunu Penn, midemi ağrıtıyorsun,' dedi.

'Stace, gülmeyi kes ve onu uyandırmama yardım et. Onu korkutmak istemiyorum.'

Stacey kendini tutmayı başardı ve kahkahayı savuşturdu. Sadece bir an için çok iyi hissetmişti.

'Tamam, Penn. Kenara çekil, ben hallederim,'

dedi. Penn sandalyesini kendi masasına doğru

yuvarladı. "Selam patron," diye bağırdı Stacey.

"Ne?... Nerede?..." Alison başını kaldırdığında ağzından bir şeyler kaçırdı.

Hem Stacey hem de Penn onun paniklemiş ifadesi karşısında kahkahalarını tutamadılar.

Stacey, 'Alison, cidden, evine git,' dedi.

Kadın yenilgiyi kabul etti ve el çantasına uzandı. "Yemin

ederim, siz çift...

Penn ayağa kalkıp Alison'a bakarak, "Bekle, işte bu," diye bağırdı. 'Noah, isim. Biri hariç diğer tüm teorileri tükettik. Hayvanlar çiftler halinde geldi.

YEDİ

"Beni eve bıraktığın için teşekkürler Bryant," dedi Kim arabayı evinin önünde durdururken. Robyn'le yaptığı son görüşme son enerji rezervlerini de tüketmişti. Birkaç gün öncesine kadar normal ve ailesiyle dolu olan evinden ayrılmıştı ve şimdi sadece yabancıları barındırıyordu. Şu anda tek istediği sıcak bir duş, sert bir kahve ve gece geç saatlerde köpek gezdirmekti.

Bryant motoru durdurdu. "Bir kahve içmeye gelmeyi çok isterim, sorduğun için teşekkürler.

"İyi misin?" diye sordu arabadan inerken. Benzinle çalışıyordu ama Bryant'ın konuşması gerekirse bir yerlerden enerji toplayabilirdi.

"Ben iyiyim," diye cevap verdi ve onu ön kapıya kadar takip etti. Kilidi açtı ve en sevdiği manzarayı görmek için kapıyı itti.

"Barney, oğlum," dedi, Bryant etrafında dolanırken eğilip onu sevmek için.

"Çaydanlığı koyayım.

"Ee, ne var ne yok?" diye sordu Barney'nin yanında yürürken başını okşayarak.

Onu.

Barney'nin dışarı çıkması için arka kapıyı açtı. Gece yürüyüşleri Bryant gittikten sonra geldi.

"Eşinle kavga mı ettin?" diye sordu endişeyle.

İkisi için alışılmadık bir durum olabilirdi ama her evlilik, en iyileri bile zor dönemlerden geçerdi. Bryant'ınki ise şimdiye kadar gördüğü en iyi evlilik örneğiydi.

"Senin evindeyiz, yani ben hâlâ Bryant'ım ama sen artık Kim'sin, değil mi?" diye sordu.

"Evet," dedi. Bu onun kuralıydı.

"Ve on dört saatlik bir günün ardından resmi olarak görevden ayrıldık mı?

"Bryant..." diye uyardı. Bu tür oyunlar için günün çok geç bir saatiydi. "Çıkar ağzındaki baklayı.

"Bugün ekiple bu şekilde konuşarak büyük bir hata yaptınız.

Barney dışarıdan içeri girdiğinde bir havuca uzanarak, "Woody'nin çağrısı yüzünden mi?" diye sordu.

Kate Sewell'ın adresinden ayrıldıktan sonra patronu onu aramış ve ekibinin neden dışarıda binanın etrafında dolaştığını sormuştu.

Bu haber onu hem gülümsetmiş hem de Bryant'a onları eve göndermesi talimatını vermesine neden olmuştu.

"Alison az önce çıktı, diğer ikisinin sesi sayıklıyor gibiydi ve bunu iyi anlamda söylediğimden emin değilim," dedi kupalara uzanarak. Kadının kendisi için ayırdığına baktı ve yerine koydu.

"Aslında kahve istemiyorum; sadece kapıdan girip size bir gerçeklik kontrolü yapmak istedim.

"Hadi o zaman, bırak ben alayım," dedi, normalde onun oturduğu bar taburesine oturarak. Adam onun pozisyonunu aldı ve kollarını kavuşturarak çalışma yüzeyinin karşısında durdu.

Azarlama konusunda biraz geç kalmıştı. Hatasını iki saat önce fark etmişti, ama ona söz hakkı vermek önemliydi.

'Bu ekip sizin için her şeyi yapar. Sizi her yerde takip ederler. Sırtlarının sıvazlanmasını, altın yıldız verilmesini ya da onlara kurabiye pişirmenizi beklemezler. İyi bir iş yaptıkları için onları göklere çıkarmanızı beklemezler. Uzun saatler çalıştıkları ve ellerinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştıkları için kendilerine bağırılmasını da beklemezler.

"Kesinlikle.

"Ayrıca, bu adam her fırsatta önümüze geçiyor diye yaşadığınız hayal kırıklığının yükünü çekmeyi de beklemiyorlar.

"Anlaştık.

'Penn annesini yeni kaybetti. Stacey on gün içinde evleniyor ve Alison... aslında Alison azarlanmayı hak etti ama yine de daha yumuşak davranabilirdiniz.

"Sizinle aynı fikirde olduğumu söyleyebileceğim ve sizin anlayacağınız bir dil var mı?

Söylediği hiçbir şey ofisten ayrıldığından beri aklından geçmemişti.

Kollarını kavuşturdu. 'Yani, dürüst olmak gerekirse, dayağın olumlu bir etkisi olmuş gibi görünüyor. Penn bana küçük yürüyüşlerinde buldukları bazı ilginç şeyleri anlatıyordu.

"Kararını ver: Haklı mıydım yoksa haksız mıydım?

Şimdi sadece onunla oynuyordu.

"İçerikte haklıydınız ama sunumda çok yanlıştınız.

'Mesaj alındı ve teslimattan bahsetmişken, git karına düzgün bir koca bulana kadar eve ortalama bir koca götür. Bugün seni görmekten bıktım.'

Gülümsedi. "Evet, hislerimiz karşılıklı," dedi ve kapıya doğru yöneldi. "Tamamen senindir," dedi Barney'nin başını okşayarak.

"Oh, ve Bryant," diye seslendi o ön kapıya ulaştığında.

'Hayır, sorun değil, dürüstlüğüm ve cesaretim için teşekkür e t m e m e gerek yok-'

"Bisikletimin kasasını bagajından çıkarmayı unutma diyecektim," diyerek onun sözünü kesti.

Ön kapıyı arkasından kapatırken yüksek sesle gülüyordu.

Kim, Bryant'ın başladığı kahveyi h a z ı r l a m a y ı bitirmek için kahvaltı barının diğer tarafına geçti.

"Tanrım, şimdi ne olacak?" diye sordu Barney, telefonu bir mesaj aldığını bildirirken.

Frost'tan geldi.

Yazıma göz atın. Kim bir

cevap tuşladı. *Çoktan*

yaptım. Teşekkürler!

Kim haberi yayınlandığı anda kontrol etmişti. Mükemmeldi ve Frost kelimesi kelimesine ondan alıntı yapmıştı. Kadının bunun için sırtının sıvazlanmasını isteyeceğini fark etmemişti.

Bir yanıt geldi.

Yuvarlanan gözler emojisi. Tekrar kontrol et!!!

Üç ünlem işareti.

Kim ekranında beliren makaleyi aradı. Frost'un yazdığı yazıyı tekrar okudu. Hiçbir şey değişmemişti ve güncellenmemişti. Sadece bir şey farklıydı. Yorumlar. Bir Google uyarısı ona makalenin ne zaman yüklendiğini söylemişti. Temiz olduğu zaman okumuştu. Şimdi 133 yorum vardı.

Aşağı doğru kaydırdı. Gözlerinin üzerinden geçtiği şeylerin çoğu tam da beklediği şeylerdi.

'Kötü Piç'

"Muhtemelen bir Paedo.
"Yakalayın şu piçi ve ipe çekin. "Ne yapıyorsun aptal domuz?
"Stone tam bir korkak. "Çocuk muhtemelen çoktan ölmüştür.
"Bu, otuzbirciyi yakalamanıza yardımcı olacak, değil mi?
'Bana onunla on dakika verin. Onu halledeceğim.'
"Bu kadın polis onunla yatmak falan mı istiyor?" "Lanet olası bir katile pandik atıyor.

Yorumlar ve hakaretler devam etti ve daha önce kendisine söylenmemiş hiçbir isim yoktu, ancak en alttan üç yorum, neredeyse kalbini durduran bir gönderiydi.

'Aynı fikirde olmadığım için üzgünüm ama ilgili memur şefkat ve anlayış gösteriyor gibi görünüyor. Bu suçların nefretle ilgili olduğunu kim söyleyebilir ve neden şiddete saldırganlıkla karşılık versin? Verdiği ölçülü ve objektif tepkinin o küçük çocuğun hayatını kurtarmadığını nereden biliyorsunuz?

Gönderinin Noah adında birinden geldiğini okuduğunda kalbi bir kez daha çarptı.

YEDİ BİR

Penn saat ona bir dakika kala evinin önüne park etti ve durakladı. Işıklar yanıyordu ama küçük bir parçası içeri girmek istemiyordu. Annelerinin ölümünden sonra ikisinin arasında böyle bir mesafe açılacağını hiç düşünmemişti.

Bakımevinde geçirdiği zaman onları hazırlamalıydı ama hazırlamamıştı. İkisi de bilmedikleri bir bölgedeydi ve onun bir yol haritası yoktu. Tek bildiği kardeşi için güçlü kalması gerektiğiydi: ne kadar yıkılmak istese de rutini ve sürekliliği korumaya çalışmalıydı. Özellikle de bugünkü gibi bir günden sonra. Bir arada kalmaktan başka çaresi yoktu.

Ön kapıyı açtığında duyduğu ilk şey kahkahaydı. Bir kadının kahkahası.

Mutfağa ulaştığında, "Lynne?" diye sordu.

Kardeşi ve eski iş arkadaşı iki tepsi çikolatalı keki karşılaştırıyorlardı.

'Jasper beni aradı. Yemek yapmak istiyormuş," dedi rahatsız bir şekilde kıpırdanarak. Adamın yüzündeki şaşkınlığı okuyunca kızardı. "Özür dilerim, belki de yapmamalıydım...

Penn şoku atlatmaya çalışarak, "Hayır, hayır, sorun değil," dedi. Jasper evde tek başına yemek yapmasına izin verilmediğini biliyordu. İkisi, Jasper'ın onun yardımcısı olduğu polis sosyal etkinlikleri sırasında bir dostluk kurmuşlardı.

"Selam dostum," dedi Penn, saçlarını karıştırmak için uzanarak. Yüzü sertleşirken Jasper başını eğerek yolundan çekildi.

Lynne onun bakışını yakaladı ve yüzüne kocaman bir gülümseme yerleştirdi.

"Hey, dostum, hazır bunlar soğumuşken bilgisayar oyununu bitirmek ister misin?

'Tamamdır,' dedi ve önlüğüyle mutfaktan çıktı.

Penn derin bir iç çekerek, "Yine geç kaldığım için kızgın," diye gözlemledi.

Lynne kendi önlüğünü çıkararak, "Kızmasının nedeni bu değil," dedi. "Güçlü olduğun için sana kızgın.

"Ne?" diye sordu, yemek masasındaki koltuğuna çökerek. Günün yorgunluğu aniden onu yakalamıştı.

Lynne de ona katıldı. "Lanet olsun Penn, zeki bir adamsın ama çoğu zaman gözünün önündeki şeyleri göremiyorsun.

"Ne gibi?" diye sordu.

"Boş ver," dedi başını sallayarak. 'Lynne, ben...'

"Jasper hangi özelliklere sahip?" diye sordu, küçük çocuklara ve zor tanıklara ayırdığını bildiği ses tonunu kullanarak. "Onu bana tarif edin.

"Nazik, tatlı, düşünceli biri.

"Gerçekten de öyle, peki bu nitelikleri nereden öğrendi? Omuz silkti.

Başı geriye yuvarlandı ve inledi.

'Senden, seni lanet olası aptal. Hayatı boyunca seni izledi ve taklit etti.

"Ama ben...

"Yıllar önce gittiğimiz yığılmayı hatırlıyor musun?

Penn başıyla onayladı. Hangisi olduğunu sormasına gerek yoktu. O gün üçü çocuk iki aile yok olmuştu.

"Hâlâ o günü düşünüyorum," dedi. "O günle ilgili her şeyi hatırlıyorum: havayı, kurbanları, parçalanmış metalin yerleşimini, yanmış et kokusunu ve başka bir şeyi.

"Ne?

"Kendiniz gitmeden önce diğer memurları mola vermeleri için göndermişsiniz.

Olayla ilgilenen memurların kederli yüzlerini hâlâ görebiliyordu. Bazılarının kendi çocukları vardı.

"Hissetmediğinizden değil, ama sanki fazladan bir güç rezerviniz varmış gibi, sadece gerçekten önemli olduğunda kullanılacak başka bir vites.

Lynne durakladı ve onun aklına bir şey gelmesini bekledi.

Yorgunluk vücudunu sarmaya devam ederken başını salladı. 'Vay canına, Penn, uzun bir gün olmuş olmalı. Güçlü kalmaya çalışıyor senin için.'

"Ama bana çok kızgın.

Çünkü yıkılmak istiyor. Senin yıkılmanı istiyor. Kendisinin de bunu yapabilmesi için sana ihtiyacı var.

"Ah... kahretsin," dedi elini buklelerine sürterek.

'Onun hakkında konuşmana ihtiyacı var, o yokmuş gibi davranmana değil. Onu hatırlamaya ve yasını tutmaya ihtiyacı var. Lynne'in eli onunkine doğru hareket etti ama bir santim ötede durdu. "İkinizin de ihtiyacı var.

Onun bakışlarıyla ilk kez tam olarak karşılaştı. "Her şeyi berbat ettim, değil mi?

Gülümsedi. Hoşuna giden bir gülümsemeydi bu. Onunla çalışmayı gerçekten özlemişti. "Evet, özledin ama bunu düzeltebilirsin," dedi ve başını sallayarak

Salon.

Jasper'ın yanında olduğu, her ne yapıyorsa bırakıp kardeşine yardım ettiği için birden minnettarlık duydu.

"Dinle, Lynne, teşekkürler-

"Unut gitsin, Penn. Arkadaşlar böyle yapar. Şimdi içeri gir ve kardeşinle konuş. Ben kendim çıkarım.'

Başıyla teşekkür etti ve salona yöneldi.

Jasper oyunun kontrollerini elinde tutuyordu ama ekranda hiçbir şey hareket etmiyordu.

"Hey, dostum, ne oynuyorsun?" diye neşeyle sordu ve kardeşinin tam olarak ne yapmasına ihtiyacı olmadığını hemen anladı.

Koltuğa oturup kollarını dizlerine dayadı ve annelerinin oturmayı en çok sevdiği koltuğa henüz ikisinin de oturmadığını fark etti.

Eski iş arkadaşının arkasından kapanan ön kapının yumuşak tıkırtısını duydu. Bir an için onun güven verici varlığının hâlâ mutfakta olmasını diledi. Ama şu anda kardeşiyle arasını düzeltmeye odaklanmak zorundaydı.

"Hey, dostum, ev annem olmadan aynı hissettirmiyor, değil mi? Duygularının sesini kalınlaştırdığını hissetti ve ilk kez yutkunmaya çalışmadı. Saklamaya çalışmadı.

"Gördün mü, bakımevindeyken gerçekten gitmemişti, değil mi?

Jasper başını hafifçe salladı.

"Hala gidip onu görebilir, ona dokunabilir, onunla konuşabilir ve belki de bir parçamız hala geri dönmesini umut edebilirdi.

Penn gözyaşlarının yanaklarına süzülmesini engellemek için hiçbir çaba göstermedi.

'Onu özleyeceğiz dostum. Canımız çok yanacak ve bunu nasıl atlatacağımızı bilmiyorum," dedi ve başını ellerinin arasına aldı. Gözyaşları aktı ve onlarla birlikte kaybını, kederini kabul etti.

Jasper'ın titreyen bedeninin kanepede yanına geldiğini ve kendi kederinin yürek parçalayan sesini hissetti. Penn onu kendine çekti ve sıkıca sarıldı.

"Ama bunu atlatacağız dostum. Söz veriyorum. Birbirimize sahibiz ve bu asla değişmeyecek. Birbirimize yardım edeceğiz, konuşacağız ve annemizle ilgili tüm harika şeyleri hatırlayacağız. İyi olacağımızı biliyordu, dostum,' dedi ve cebinden bir mendil çıkardı.

Islak yanağını Penn'in omzuna yaslarken Jasper'ın kolu sırtına dolandı.

"İyi olacağız Ozzy, iyi olacağız.

YEDİ İKİ

Kahve cezvesi açıktı ve Kim ekibinin gelip güne başlamasını bekliyordu.

Bryant ilkti.

"Bunlar da ne böyle?" diye sordu masasının kenarına bakarak.

Kim savunmaya geçercesine, "Onlar kurabiye," dedi. "Ben pişirdim.

"Tanrım, çenemi kapalı tutmam gerektiğini biliyordum," dedi ceketini çıkarıp daha yakından bakarak.

Bir tanesini aldı ve tabağa vurdu.

'Hokey oynarken bir şeylere vururduk...'

Ekibin geri kalanı birlikte ofise girerken, "Bryant, söyleyecek güzel bir şeyin yoksa, o lanet çeneni kapatmanı öneririm," diye tersledi.

Sayıların güvenliği.

"Oooh," dedi Stacey, tabağı değerlendirirken. "Oh," dedi daha iyi bakınca.

"Bir tane almaktan çekinmeyin,"

dedi Kim. "Ben böyle iyiyim

patron," dedi Stacey. "Yeni yedim

patron," dedi Penn. 'Aç değilim,'

dedi Alison.

"Son söylediğinin yalan olduğunu biliyorum Alison," dedi Kim, herkes tabağa sanki saldıracakmış gibi dikkatle bakarken.

"Yine cezalandırılıyor muyuz, patron? Stacey sordu.

"Hadi ama çocuklar, güne hep böyle başlamak istersiniz-"

"Penn, kurtar bizi, Tanrı aşkına," diye yalvardı Stacey.

Elini çantasına attı ve bir Tupperware kutusu çıkardı. Bütün gözler beklenti içinde ona çevrildi.

"Kekler," dedi ve kapağı açtı. Aroma hemen ofisi doldurdu.

"Jasper'ın mı?" diye sordu Stacey.

Penn gülümseyerek başını salladı. Stacey özlemle kutuya baktı.

"Jasper'la rekabet etme şansım yok, değil mi? Kim kollarını kavuşturarak sordu.

Cevap yok.

"Bu sabah saat birde pişirdiğim kurabiyeleri kimse yemeyecek mi?"

"Devam et Alison, normalde her şeyi yersin," dedi Bryant.

'Yanılmıyorsun, yenilebilir olması şartıyla,' diye karşılık verdi.

Kim kadının metabolizmasına hayret etti.

Bryant öne doğru uzanarak, "Devam et o zaman," dedi. "Takım için bir tane alacağım.

Isırdı ve kalanını masasının üzerinde, çöp kutusunun hemen üzerindeki bir noktaya koydu.

"Tamam, tamam," dedi Kim, kurabiye tabağını önünden çekerek.

Bunu bir izin olarak gören herkes Penn'in teklifine taze bir gübre yığınına üşüşen sinekler gibi üşüştü. O üzgün değildi. Bunlar Jasper'ın çörekleriydi ve o bile daha sonra kendisi için bir tane kapacaktı.

'Pekala çocuklar, dün gece binanın etrafında yaptığınız gezinti sonuç vermiş gibi görünüyor. Bana anlatmak ister misiniz?'

"Çiftlerle ilgili bir şey olup olmadığını merak ediyoruz, patron? Penn söyledi. 'Noah ismiyle ilişkilendirebildiğimiz tek şey bu.

Alison, "Bu yüzden ikişer ikişer gelen başka suçlar olup olmadığını merak ediyoruz," diye ekledi.

"Ama üç cinayet işledik? Kim sorguladı.

"Ama ilk ikisi benzerdi: çocuklu kadınlar," diye yanıtladı Penn. "Yine de farklılar," dedi ve cevap için Alison'a döndü.

"Hala üzerinde çalışıyorum.

"Peki ya dün Nicola'yı arayan telefonun kayıtları? Kim sordu.

"Nicola'yı aramak dışında on yılda sadece sekiz kez kullanıldı.

"Gelen arama ya da mesaj yok mu?

"Bir tane bile yok. Temas kurduğu diğer numaradan bile yok.

Stace, orada kal. Bulabildiğin her şeyi istiyorum. Penn, çift olarak gelen suçlara bakmanı istiyorum.'

Her iki memur da anlayışla başlarını salladı.

'Alison, ilk kurbanımızın bileğindeki çiziklere bir göz atmanı istiyorum. Ne anlama geliyorlar ve amaçları ne?'

"Anladım.

"Ama buna bir göz atmadan olmaz.

Kim, ekran görüntüsünü aldığı ve telefonundan yazdırdığı yorumun kopyalarını almak için yazıcıya uzandı.

İlk kopyayı Alison'a verdi ve sonra diğerlerini dağıttı. "Adamımız

mı? Kim sabırsızlıkla sordu.

Alison yorumu okudu ve ardından diğer iki iletişimi bu yorumun etrafına yaydı.

Kim daha fazla dayanamayana kadar oda sessizlik içinde bekledi.

"Eee?

"Emin olamıyorum.

"Evin üzerine bahse girmeni istemiyorum. Senin fikrin?"

"Benim fikrim evet, bence bu bizim adamımız olabilir."

"Neden?" diye sordu Kim.

"Cümle yapısı benzerdir - hem el yazısı hem de daktilo ile yazılmış - bu da benzerlikler gösterecektir çünkü bu düşünce kalıbı, isterseniz yazı tarzıdır. Kelimelerin çoğu aynı şekilde kullanılmış. O olduğundan oldukça eminim ve eğer öyleyse...'

"Teşekkürler Alison," dedi Kim, kâğıdı alıp kapıya yöneldi ama Alison'ın cümlesini bitirdiğini duymadan önce değil.

"Sanırım o küçük çocuğun hayatını kurtarmış olabilir.

YEDİ ÜÇ

Woody, Noah'nın yorumunu üç kez okuduktan sonra, "Eğer bu düşündüğün anlama geliyorsa, şanslısın ve dün sana söylediğim hiçbir şeyi değiştirmiyor," dedi.

Eğer verdiği karara bu şekilde atıfta bulunmak istiyorsa, öyle olsun. Her iki durumda da, onu kaçıran piçi bulana kadar çocuğa bir mücadele şansı verdiğini umuyordu.

İtiraf etmeliydi ki, önceki günkü hararetli tartışmalarının ardından bu ofiste havanın ne kadar sıcak olacağını merak etmişti ve normalde birkaç gün boyunca dikkat çekmemeye çalışırdı ama bu bir seçenek değildi. Ondan bir şey öğrenmesi gerekiyordu ve cevabının ne olacağına dair bir fikri vardı.

"Yorumun izini sürme şansımız var mı?" diye sordu.

Kim başını salladı. "Artık yok efendim. Gönderildikten yarım saat sonra kaldırıldı. Kaldırmadan önce görmem için bana yeterince zaman verdi.

"Yani?

'Benimle iletişim kurmak istiyor. O cevabı ben göreyim diye gönderdi. Beni dinlediğini bilmemi istiyor, aksi takdirde zahmet etmezdi.

"Devam et," dedi, sandalyesinde arkasına yaslanarak.

"Bunu tekrar yapmak istiyorum. Başka kimse zarar görmeden ona ulaşmak için Frost'u kullanmak istiyorum.

"Cevabımın hayır olduğunu biliyorsun," dedi Woody. 'İlk etkileşiminiz kazara oldu. Davet edilmeden sizinle temasa geçti. Polis kaynaklarının tam desteği olmadan bir katille aktif olarak bire bir ilişki kurmaya çalışma süreci bu odada karar verilebilecek bir şey değil ve bunu sen de biliyorsun.

Evet, polis gücünün tüm kaynakları bir gün önce işlerine hiç yaramamıştı ama kahretsin, onun da böyle söyleyeceğini düşünmüştü. Protokoller, kendi başına etkileşime girmesi için bir emir vermeden önce her kanıt parçasını incelemek için bir oda dolusu uzmana ihtiyaç duyulmasını gerektiriyordu. Bu günler sürebilirdi ve cevap büyük olasılıkla hayır olurdu. Ama zaten bekleyecek günleri yoktu. Her gün bir cinayetle onun dikkatini çekmek zorundaydı.

"Efendim...

Cevabım hayır, Stone. Aslında bugün ilerleyen saatlerde bir basın toplantısı düzenleyeceğim. Şu anda ulusal yetkililerle konuşmanın sizin için doğru olduğunu sanmıyorum.

Kim dudaklarında oluşan gülümsemeyi gizledi. Woody bazı günler onun beklentilerini bile aşıyordu. İhtiyacı olan tek şey tek bir kelimeydi ve o da bunu ona vermişti. Ulusal yarışmalar.

Adam her zamanki gibi adil ve objektif davranmış ve kadının yapmaya çalıştığı şeyin faydalarını tartmıştı. Her zamanki gibi onu hayal kırıklığına uğratmamıştı.

"Efendim, dün hakkında. Ben-'

"Bence olduğu yerde kalması en iyisi, değil mi

Stone?" "Katılmıyorum.

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Neden şaşırmadım?

"Seninle o şekilde konuşmamalıydım," dedi ve bunda ciddiydi. Bu adam kadar saygı duyduğu çok az insan vardı ve bunu bilmesi onun için önemliydi. "Bir daha olmayacak.

Parmakları önünde birbirine kenetlendi. "Öyle olmayacağına inanıyorum ve tutkunuz ve inancınız çoğu zaman takdire şayan.

Gitmek için döndü, artık aralarındaki hava açıktı.
Woody kin tutmazdı, o da tutmazdı.

Önceki konuşmalarından sonra, teklifini dinlemek ve kabul etmek şöyle dursun, ona zaman ayırmadığı için bile affedilebilirdi.

Ve eğer bu konuda aklında herhangi bir şüphe varsa, ayakları ofisinin kapısına ulaştığında bunu açıklığa kavuşturdu.

"Ve eğer bugün Frost'la karşılaşırsanız ona selamlarımı iletin.

YEDİ DÖRT

"Jasper pişirdi mi? Patron ve Bryant ofisten ayrıldıktan sonra Stacey sordu.

Penn önceki geceyi hatırlayınca dudaklarında bir gülümseme belirdiğini hissetti.

"Evet, dün gece ben hala buradayken Lynne ile fırtınalar koparıyordu.

Penn bugün kendini daha iyi hissediyordu. Kederinin üzerindeki ağır yük bu sabah birkaç kilo hafiflemişti.

Lynne gittikten sonra ikisi ağlamış, konuşmuş ve biraz daha ağlamışlardı. Önlerinde uzun bir yol vardı ama artık başaracaklarını biliyordu.

"Lynne? Stacey sordu. "Batı Mercia'daki eski iş arkadaşlarından biri değil mi?

"Evet, Jasper ve Lynne ilk karşılaştıklarında çok iyi anlaştılar.

"Çünkü kardeşin harika biri," dedi Stacey. "Ama bana Lynne'den biraz daha bahset.

'Söyleyecek bir şey yok, yapışkan gaga. Şimdi işinin başına dön,' dedi ve çekmecesindeki kulaklığa uzandı.

Stacey mesajı aldı ve telefonunu açtı.

Kulaklıklarını takmak ona kendi düşünceleriyle baş başa kalabileceği bir mahremiyet sağladı. İtiraf etmeliydi ki, bir gece önce eve geldiğinde Lynne'i mutfakta kardeşiyle birlikte yemek yaparken görmek onu oldukça şaşırtmıştı. Onun gülümseyen yüzünü görmekten memnun olmuş ve kardeşiyle vakit geçirdiği için ona minnettarlık duymuştu.

Ancak daha sonra, yorgun bir Jasper nihayet yatmak için merdivenleri tırmandığında Penn mutfağa geri dönmüş ve onu hissettiğini fark etmişti

normalden daha boştu. Onu hâlâ tezgâhın arkasında, çıplak erkek önlüğünü giymiş, kardeşiyle kekleri karşılaştırırken görebiliyordu.

Onunla çalışmayı özlediği bir sır değildi. Aynı mizah anlayışını paylaşıyorlardı ve çoğu zaman başkalarının komik bulmadığı şeyleri komik buluyorlardı. Onunla her zaman her konuda konuşabilmiş ve gerçekten iyi bir arkadaş olmuştu.

Ancak dün gece kızın gözlerinin ne kadar kahverengi olduğunu ve konuşurken başını hafifçe eğdiğini de fark etmişti.

Düşüncelerden kurtuldu. Lynne nişanlıydı. Mutluydu. Önünde koca bir hayat vardı: parlak bir kariyer ve muhtemelen bir aile. Kendi durumunun onu yılın avı yapmadığını biliyordu ve Jasper her zaman önce gelirdi.

Lynne'le daha fazla birlikte olmak birden fazla nedenden ötürü bir seçenek değildi. Düşünceleri sertçe bir kenara itti ve dikkatini işine verdi.

YEDİ BEŞ

"Hey, Frost, nasılsın? Muhabir telefonunu açtığında Kim sordu.

"Ne istiyorsun Stone?" diye sordu halsizce.

Bryant onun verdiği yanıt karşısında gülümserken, kısa sesi hoparlörden arabayı doldurdu.

"Oh, Frost, bu sabah kim yataktan ters kalkmadı ki?" "Komik olmadığını biliyorsun, değil mi?

"Bryant öyle olduğumu düşünüyor, değil mi Bryant?" diye sordu telefonu onun ağzına yaklaştırarak.

'Çok komik,' diye cevap verdi.

"Stone, sabahın bu saatinde ne halt istiyorsun?

Kim arka plandaki gürültüden muhabirin ayağa kalktığını ve etrafta dolaştığını duyabiliyordu.

Aklına ani ve istenmeyen bir düşünce geldi. "Ee... Frost, çıplak uyumuyorsun, değil mi?

"Hayır, ama nefesim orospu çocuğu gibi kokuyor.

'Tamam, TMI, Frost, çok fazla bilgi ve bilmenizi isterim ki saat neredeyse sekiz oldu.

"Bana kısaltmalardan alıntı yapıp sonra da açıklamanı dinlemek için çok erken. Şimdi sadede gel. Belli ki benden bir şey istiyorsun, o yüzden duşta bana eşlik etmek istemiyorsan acele et.

"Hayır, teşekkürler. Bryant, bir dakikanız varsa bu sabah size bir kahve ısmarlamak istiyor'.

"Neden?

"Çünkü sen onun en sevdiği muhabirsin ve-

'Stone, bu saçmalık için çok erken. Tanrı aşkına, çıkar ağzındaki baklayı.'

Kim, günün ilk ziyareti ile Nicola Southall'ın saat 10'daki otopsisi arasındaki süreyi hesapladı.

"Saat dokuz on beşte Sam's Bostin Bites, Old Hill'de buluşalım. Şimdi git temizlen: kokuyorsun.'

Bryant aramayı sonlandırırken kıkırdadı.

"Sence kabul edecek mi?" diye sordu planını. Ona ne yapmak istediğini zaten söylemişti.

"Sanırım öyle, eğer buna değecek bir şey yaparsak.

O köprüyü daha sonra geçecekti ama şu anda bir aileden geriye kalanları görmeye ve onlara en küçük bir umut ışığı sunmaya gidiyordu.

YEDİ ALTI

"Lanet olsun," dedi Stacey ve telefonu kapattı.

"N'aber? Alison başını kaldırarak sordu.

"Diğer telefonun, yani ikinci kullan-at telefonun şebeke sağlayıcısı çok daha az yardımcı oluyor. Telefon kayıtlı değil, ancak herhangi bir suçla bağlantısı en iyi ihtimalle zayıf olduğu için verilerle oynuyorlar,' dedi, araştıracağını söyleyen asistandan alıntı yaparak, bu telefonu bıraktığım anda aramanızı unutacağımın şifresiydi.

"Yani, kim telefonunu böyle kullanır ki?" diye sordu Stacey, tek sayfayı sallayarak.

"İlk brülörün sağlayıcısından içerik istediniz mi?

"Hayır Alison, dün gece eve gitmeden önce bunu yaptığımdan emin olamadım," dedi Stacey, sözlerini gülümseyerek yumuşatarak.

Telefonun Nicola'yı aramak dışında sadece mesajlaşmak için kullanıldığını fark ettiği anda bunu yapmıştı. Ama şimdi kiminle mesajlaştığını öğrenmek istiyordu ve şebeke bunu öğrenmesine yardım etmeye pek hevesli değildi.

"Stace, bir dakikan var mı? Penn kulaklıklarını çıkararak sordu. "Ne yazık ki evet," diye cevap verdi, ipuçlarının
hiçbir yere gitmiyor.

'Rhona Stubbs cinayetini araştırıp çiziklerden bahsedilip bahsedilmediğine bakabilir misiniz? Sekiz ay önce Walsall'da bıçaklanmış ve altı yıl önce Kingswinford'da bir cips dükkanının önünde saldırıya uğrayan Bryan Thompson'ın çiziklerinde de aynı şey var.

"Lanet olsun, Penn, neyin peşindesin? Altı yıl önceki bir davaya bakmamı mı istiyorsun?

Ekrana bakarken dalgınca başını salladı ve sonra bir şeyler karaladı.

Alison, "Çizikleri herhangi bir şeyle ilişkilendirmenin hiçbir yolunu bulamıyorum," dedi. 'Her suçta bulunmuyorlar, hiçbir kalıba uymuyorlar ve aslında hiçbir şey söylemiyorlar.

Alison çizikleri daha fazla araştırmakla görevlendirilmişti ve bu Penn'e zamanını boşa harcadığını söylemenin bir yoluydu.

"Peki ne düşünüyorsun Penn? Stacey profilciyle aynı fikirde olmasına rağmen sordu.

"Bakmam gereken daha çok şey var ama çiftler teorisinde bir şeyler olabileceğini düşünüyorum ve bunun yıllardır devam ettiğini düşünüyorum.

YEDİ-YEDİ

Aile irtibat görevlisi kapıyı açarken, 'Dışarıda,' dedi. "O nasıl,
Craig?

"Beklediğiniz gibi. Dün gece siz gittikten sonra Archie'nin yatağında uyuyakaldı ama altıdan önce uyandı. Ağlamakla dışarı çıkıp Archie'yi aramak arasında gidip geliyor.

Tamamen doğal tepkiler, diye düşündü Kim.

"Yalnız bir şey var," dedi kapıyı kapatıp sesini fısıltıya düşürerek. 'Kardeşi saat yediden beri burada ve o-'

"Kim o, Craig?" dedi mutfaktan gelen güçlü bir ses.

Kim hiçbir şey söylemedi ve sahibinin ortaya çıkmasını bekledi. Craig, "DI Stone, bu Robert Harvey," dedi. "Robyn'in kardeşi.

Kim belli belirsiz bir benzerlik görebiliyordu ama bu adamın yüz hatları daha sert, daha keskindi. Bryant'ın iki metre boyuna denkti ama birkaç santim daha genişti.

Elini uzatarak Bryant'a doğru bir adım attı. "Müfettiş Stone, kız kardeşim-

"Bu DI Stone, ama yine de sizinle tanıştığıma memnun oldum," dedi Bryant, el sıkışmaya karşılık vermeden önce yolunu işaret ederek.

Yaptığı hata için özür dilemeden ona baktı. Zaten o da bir özür beklemiyordu.

"Haberin var mı?" diye sordu, onun evin içine doğru ilerlemesini engelleyecek şekilde durarak.

"Bay Harvey, kız kardeşinizle konuşmak için buradayım," dedi öne çıkarak.

Adam kıpırdamadı, yani kadın artık ona çok yakındı ve toz pembe gömleğinin koltuk altındaki izlerin nedenini koklayabiliyordu.

"Ve sahip olduğunuz haberleri önce benimle paylaşmanızı tercih ederim.

"Kurbanımızla doğrudan evlilik ya da kan bağınız olmadığı için böyle bir şey olmayacak, bu yüzden lütfen kenara çekilin.

"Kurban... Louise'i kastediyorsunuz. Louise için artık hiçbir şey yapamayacağınıza göre Archie'den haber getirdiğinizi düşünmüştüm. Herhangi bir haber benim tarafımdan iletilirse kız kardeşim için daha iyi olur,' dedi ve kendini açıkça ifade ettiğini ve son sözü söylediğini düşünerek kenara çekildi.

Kim, onun kız kardeşinin karısı Louise'e karşı takındığı küçümseyici tavır karşısında şaşırmıştı.

"Her türlü bilgi önce kız kardeşinle paylaşılacaktır," dedi, onun yanından geçip son sözü kendisi için aldı. "Ama eğer kendine gelme fırsatını değerlendirmek istersen bizimle güvende olacak.

Bryant'ı takip ettiği gerçeğini görmezden gelmeyi seçerek evin arka tarafına doğru yürümeye devam etti. Adam bir ipucu almadı.

Robyn dışarıda, iki koltuğu birbirine bağlayan üçgen parçanın üzerinde tek bir fincan bulunan ahşap bir refakatçi setinin yarısında oturuyordu. Büyük boy hırkası, bir gece önceki kıyafetlerinin aynısını giymiş olan zayıf bedenini boğuyor gibiydi. Uzun kahverengi saçları gelişigüzel bir at kuyruğu şeklinde bağlanmıştı.

Kim birden o koltuğu karısıyla bir daha asla paylaşamayacağını düşünen yalnız figüre takıldı. Bakışları bahçenin sonundaki küçük oyun evine sabitlenmişti.

Kim yaklaşırken Robyn usulca, "Bunun için çok büyük olduğunu biliyorduk," dedi. "Ama onu atmaya da yüreğimiz el vermedi. Hiçbir şeyi atamayız. Görüyorsunuz, her şeyin içinde bir anı var. Archie'nin giysilerinin her parçası bende. Kulağa çılgınca geliyor biliyorum ama her bir parça için farklı bir şey hatırlıyorum. "Sadece küçük bir şey beni ondan ayrılmaktan alıkoyuyor.

Kim kendini kadının yanındaki koltuğa bıraktı ve kadın sonunda döndü. Kim'in nefesi göğsünde sıkıştı. Daha önce hiç bu kadar perişan ve duygudan yoksun bir kadın görmemişti. Sanki içindeki tüm duygular çekilip alınmış gibiydi.

"Burada olmak istemiyorum, biliyorsun," dedi ve tekrar arkasını

döndü. 'Robyn, ihtiyacım var-'

'Lütfen, bir an için kendimi toparlamama izin verin, Müfettiş. Konuşuyorum çünkü durursam ağzınızdan çıkacaklardan korkuyorum ve kendimi hazırlamaya çalışıyorum.

"Bunu anlıyorum...

"Hayır, bilmiyorsun," dedi otoriter bir tavırla ama öfkelenmeden. 'Bu dünyada sevdiğim her şey elimden alındı; karım öldü, oğlum...'

"Açık konuşmak gerekirse, o senin oğlun değil, değil mi? Robert mutfak kapısından sordu. "En azından biyolojik olarak değil.

"Defol git, Rob," diye tersledi. "Sadece yardım etmeye çalışıyorum.

"Bunun ne yardımı olacak? Robyn sordu. 'Onu doğurmadığım için onu daha az sevdiğimi mi düşünüyorsun?

"Şey, teknik olarak...

"Teknik olarak siktirip gitmeye ne dersin?" diye tükürdü ve sandalyeden kalkıp arkasını döndü.

Kardeşine daha yakın duran Bryant, yol göstermesi için ona baktı. Müdahale etmeli miydi, etmemeli miydi? Kim başını salladı. Robyn'in duyarsız ve acımasız yorumlarına kendisinin de karşılık vermesini isterdi ama kendi itirafına göre Robyn nadiren kendini savunmuş, Louise'in evlilikte tepkisel davranmasına izin vermişti. Robyn'in bunu kendi huzuru için yapması gerekiyordu.

"Onu hiç sevmedin ve birlikte yaşamamızdan nefret ettin. Evliliğimizi hiçbir zaman ciddiye almadın ya da Archie'ye yeğeninmiş gibi davranmadın. Yüzüne bir bak; öldüğüne bile üzülmüyorsun.

İkili arasında hissedilen gerilim, Kim'in onun neden burada olduğunu merak etmesine neden oldu. Belli ki yakın değillerdi.

Kim devam ederken Robyn'in düşüncelerini duyup duymadığını merak etti. 'Neden geldin? Sadece mükemmel karın ve iki kızın hakkında konuşmak için mi?
mükemmel kızlar? Acı çektiğim ve perişan olduğum için kına yakmaya mı geldin?

Robyn'in gözlerindeki öfke alev alev yanıyordu ama Kim kardeşinin yüzündeki ifadede eğlenceyi görünce şaşırdı.

'Her zaman benden daha iyi olmak istedin. Tüm hayatımız boyunca dikkat çekmek için yarıştın. Her zaman bir şeyleri kazanmak istedin. Al bakalım. Hiçbir şeyim yok ama bil diye söylüyorum, karın bir sürtük ve kızların da birer velet.

'Seni kötü inek,' dedi yüzü kızarırken. 'Bir erkek bulamadın, bu yüzden bir kadına razı oldun ve şimdi bana kızgınsın çünkü benim hayatım harika ve seninki-'

Bryant bir adım öne çıkarak, "Bay Harvey, sanırım gitme vaktiniz geldi," dedi.

Adam birkaç saniye tereddüt ettikten sonra hışımla eve geri döndü.

"Buna tanık olmak zorunda kaldığın için üzgünüm," dedi Robyn, koltuğuna geri çökerek. 'Dün gece de açıkladığım gibi, biz hiç anlaşamadık. Eskiden ailelerimiz için rol yapardık ama artık buna gerek yok. İkisi de gitti,' diye açıkladı.

Kadın derin bir nefes aldı ve kendini hazırladı.

"Devam edin Müfettiş, bana söyleyeceğiniz her şeye hazırım. 'Robyn, sana umudunu kaybetmemeni söylemek için buradayım. Biz kesinlikle inanıyoruz ki

Archie hala hayatta.'

YEDİ SEKİZ

Kate kozmetik ürününü çantasına atmadan önce rujunu bir kat daha sürdü. Daha sonra en iyi şekilde görünmek istiyordu.

Yarım saat içinde Tyra'yı alıp kitap turunun son gününe başlayacaktı. İki imza günü daha ve iş bitmiş olacaktı. İki haftalık turne, kitapçıların önünden geçen birkaç kişinin kötü niyetli bağırışları dışında olaysız geçmişti. Hepsi güvenlik tarafından sessizce götürüldü.

Daha dün gece Tyra kitap satışlarıyla ilgili bilgi almak için ona mesaj atmıştı. Kate bugün kesin bir rakam vereceğine söz vermişti ama bu bir yalandı. Neredeyse saat başı kesin bir rakam veriyordu.

Kitabın satışları kendisinin ya da yayıncının beklediği ya da umduğu gibi değildi. İlk alımlar umut vericiydi ancak iki hafta sonra satışların ilk siparişlerin yüzde yirmisinden daha az olduğu bildirildi. Kate kitabın *Sunday Times*'ın en çok satanlar listesine girmesini beklemiyordu ama neredeyse hiçbir listeye giremiyordu. E-kitabın durumu da daha iyi değildi ama neredeyse on poundluk fiyatıyla yayıncılar çoğu okurun fiziksel olarak ellerinde tutamayacakları bir şey için bu parayı ödemeyeceklerini anlayamamış gibiydi.

Kitap turunun ve buna bağlı ilginin potansiyel yabancı anlaşmalar ve çeviriler getireceğini umuyordu. Daha bir hafta önce Almanya, Macaristan ve İspanya'daki yayıncılar anlaşma yapmak için ilgi göstermişlerdi ama görüşmeler sona ermiş, e-postalar kesilmiş ve Kate artık mesajlarına yanıt alamamaya başlamıştı. Geçici bir ilgi gibi görünen şey tamamen sona ermişti ve her fırsatı değerlendirmezseniz başınıza gelecek olan buydu.

Halk ve basın ilgisini kaybediyordu. Röportaj talepleri azalıyordu ve sosyal medya bile Tyra'ya karşı yumuşamış görünüyordu. Eski glamour modeline ve onun hikayesine olan ilgi azalıyordu.

Ancak kulübenin kapısını arkasından kilitlerken adımlarında bir sıçrama vardı çünkü günün sonunda bunun değişeceğinden emindi.

YEDİ DOKUZ

Bryant, Old Hill'deki Sam's Bostin Bites'ta oturduklarında, "Kardeşinin olabileceği kadar destekleyici olduğundan emin değilim," dedi. Çift cepheli kafede oturma yerleri ve ev yapımı ürünler için bir paket servis tezgahı vardı. Bryant daha sonra eve götürmek üzere birkaç İskoç yumurtası ve iki kırmızı soğanlı sosisli börek almıştı.

Kim, Bryant'ın değerlendirmesinin biraz hayırsever bir yaklaşım olduğunu düşündü. Devam etti. "Biraz...

"Aradığın kelimeler kibirli hıyar," diye teklif etti, sırf ona yardımcı olmak için.

'Evet, ama bundan daha fazlası vardı. Üstünlük taslıyor, yargılıyor, küçümsüyor, neredeyse böbürleniyor gibiydi.

Kim içkisini yudumlarken başıyla onayladı.

"Sence Robyn'e Archie'den bahsetmek akıllıca mıydı, onun hala hayatta olduğunu düşündüğümüzü?

"Kesinlikle, kadının umut edecek bir şeye ihtiyacı var.

"Gerçekten onu sağ salim geri getirebileceğimizi düşünüyor musun? Bryant sordu ve bu soruda bir şüphe unsuru duyduğuna yemin etti.

Frost kafeye girip üç santimlik topuklu ayakkabılarıyla onlara doğru sendeleyerek yürürken Kim, "Bunu öğrenmek üzereyiz," dedi.

Bir zamanlar Kim, kadının sakar ve beceriksiz görünmesine rağmen bulabildiği en uzun ayakkabıyı giyme konusundaki ısrarıyla eğlenmişti. Ta ki kadının bir bacağının diğerinden daha kısa olduğunu ve hayatı boyunca topallamasıyla dalga geçildiğini öğrenene kadar.

Yürüme biçimine daha da fazla dikkat çekmek, Frost'un kendi güvensizliklerini gizlemek için kullandığı benzersiz bir yöntemdi.

"Hey, Frost," dedi Kim otururken ve çivili Michael Kors çantasını yedek sandalyeye yerleştirirken.

Kes şunu Stone. Beni endişelendiriyorsun. Bu kibarlık beni rahatsız ediyor ve ben senin bir sürtük olmanı tercih ederim. Bu bildiğim ve beklediğim bir kişilik.'

Bryant, 'Frost, bir konuda hemfikiriz,' dedi. 'Çünkü onun iyi olması beni de korkutuyor.

Kim meslektaşına bir bakış attı.

"Bunu tekrar yapmak istiyorum,"

dedi Kim.

"Bunun kesinlikle o olduğunu mu düşünüyorsun? Frost daha fazla açıklamaya gerek duymadan sordu.

Kim muhabire neyi açıklayıp neyi açıklamaması gerektiği konusunda ince bir çizgide yürüdüğünü biliyordu ama bir iyilik istiyordu. Ulusal bir gazete yerine küçük bir yerel gazete aracılığıyla gönderilen bir mesaja daha iyi yanıt vereceğinden şüphelenmişti. Peşinde olduğu şey ün ve şöhret değildi. Temas kurmaktı ve bu daha samimi ve kişiseldi. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, Frost'un makaleleri artık katille konuştukları bir araçtı.

Üç kadını öldürmüş bir adamla ilişki kurmanın risksiz olmadığını da biliyordu. Yanlış bir şey söylemek bile onunla kurduğunu sandığı yakınlığı yok edebilirdi. Bunu yaparken korktuğu şey Archie'nin güvenliğiydi.

"Yani başka bir internet makalesi mi

istiyorsun?" Kim başını salladı.

"Ekleyeceğiniz yeni bir şey var mı? Frost umutla sordu.

"İyi denemeydi ama hayır. Kadına özel bir teklifte bulunmuyordu. "Şu ana kadarki olayların bir özetini yapamaz mısınız?

Frost tek kaşını kaldırdı. "Evet, çünkü editörüm daha önce işlediğimiz konuları tekrar eden şeyler yazmamı seviyor.

Kim, Frost'un kendisinin de bir patronu olduğunu ince bir şekilde

hatırlatmasını takdir etti. "Üzgünüm Stone, yapamam-

Frost'un direnişini tahmin eden Kim, "Zeki bir kadına göre pek de sağlıklı düşünmüyorsun," dedi. 'Senden bir iyilik istediğim gerçeği dışında sana hiçbir şey veremem. Bunu bir dakika düşünmek ister misin?

Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Yani bana borçlu

olacaksın? Kim başıyla onayladı.

"İstediğim zaman arayabileceğim?

"Hiç şansın yok," dedi Kim. 'Ama sana geri ödeyeceğim ve bunu biliyorsun.

Frost not defterine uzanmadan önce sadece bir saniye tereddüt etti.

'Tamam, orada ne istiyorsun? Makaleyi bunun etrafında şekillendireceğim. 'Tamam, her katilin kötü olmadığını söylemeni istiyorum, eğer
Durmak isterlerse durabilirler. Başka kimsenin ölmek zorunda olmadığını ve yardımın mevcut olduğunu ve-'

'Lanet olsun Stone, onu yatırıp bir de masal mı okumak istiyorsun? Bu canavar üç kadını öldürdü ve-'

'Dördüncüyü öldürmeyeceğinden emin olmaya çalışıyorum. Tabii seni seçmezse ve o zaman ben de-'

"Tamam, devam et," dedi başını sallayarak.

'Benim adımı anmalı ve başka kimsenin ölmesine gerek olmadığını vurgulamalısın. Anladın mı?'

'Evet, evet, ama bunu bir haber hikâyesine dönüştürmek başka bir mesele. Kim sandalyesini geriye iterek, "Sana güvenim tam, Frost," dedi. "Her neyse, o dedi, alarak dışarı onu dizüstü bilgisayar ve yapmak kendisi
kafede köşedeki masada rahat.

Dışarı çıktıklarında Kim, Frost'un klavyenin üzerinde uçuşan parmaklarına baktı.

Hangi kelimeleri kullanmayı seçmiş olursa olsun, bu onun yaptığı şeyi durdurması için bir yalvarıştı ve son cinayetin üzerinden neredeyse yirmi dört saat geçmişken, Kim sadece çok geç kalmamış olmayı umuyordu.

SEKİZ

"Penn, ne halt ediyorsun? Stacey silme tahtasına öfkeyle bir şeyler yazarken sordu.

Dönmeden, "Bana bir dakika ver, Stace," dedi.

'Sadece tahtaya hiçbir ilgisi olmayan rastgele olaylar yazıyorsunuz-'

"Tamam, benden bu kadar," dedi ve geri çekildi.

Stacey tamamlanan panoya baktı ve her şeyi anlamaya çalıştı.

Mayıs 2010 - Hırsızlık - Büfede çizikler Mayıs 2010 - Hırsızlık - Çizik yok
Ağustos 2012 - Röntgenci Tom - Pencere pervazında çizikler Ağustos 2012 - Röntgenci Tom - Çizik yok
Ocak 2014 - Saldırı - Elde çizikler Ocak 2014 - Saldırı - Çizik yok
Şubat 2019 - Cinayet - Evsiz Kadın - Kolunda çizikler
Şubat 2019 - Cinayet - Evsiz Kadın - Çizik Yok Güncel - Cinayet 1 - Katrina Nock - Çizik
Güncel - Cinayet 2 - Louise Webb-Harvey - Çizik Yok Güncel - Cinayet 3 - Nicola Southall - ???

Listenin en sonuna ulaştı ve açıklama için Penn'e baktı. Alison da en az onun kadar şaşkın görünüyordu.

"Çizikler içeren çözülmemiş suçları araştırıyordum. Ayrıca başka bir suçla benzerlik gösteren faili meçhul suçları ve birbirine çok yakın gerçekleşen suçları da araştırdım. Bir sürü çapraz referanslamadan sonra elimde bunlar var. Bu suçların her biri birbirlerinden birkaç gün sonra işlenmiş ve her biri faili meçhul.

Durakladı, panoya baktı ve sonra ilk listeyi işaret etti. "Mayıs 2010'da West Hagley'de bir evde hırsızlık oldu. Çalınan mücevherlerin bulunduğu büfenin üzerine çizikler atılmıştı. Gözden kaçıramazdınız. İkinci soygun da benzer bir MO soygunuydu ama hemen köşeyi dönünce, Pedmore'da. Çizik yoktu.'

Stacey, işaret parmağı ikinci eşleştirmeye doğru ilerlerken onu dinledi. "Ağustos 2012'de Bilston'da yaşayan yirmi yedi yaşındaki bir kadın gece 11 sularında yatak odasının penceresinden kendisine bakan gölgemsi bir figür gördüğünü bildirdi. Kadına figürü gördüğü yer gösterildiğinde, memurlar dış pencere pervazının boyasında yeni çizikler olduğunu fark etmişlerdir. Bir fotoğraf çekildi ve dosyada saklandı. Ertesi gün aynı şey Coseley'de yirmi beş yaşında bir kadının başına geldi. Aynısı, hatta gecenin aynı saatinde. Kurban birinin pencereden baktığını görmüş ama herhangi bir çizik bulunmamış. Hâlâ benimle misin?' diye sordu.

Hem o hem de Alison başlarıyla onayladılar.

"Ocak 2014'te otuz dokuz yaşında bir erkek Wall Heath'teki bir alet yapım fabrikasındaki işinden evine yürürken baygınlık geçirmiştir. Elinde çizikler oluşmuş ve başka bir yara izine rastlanmamıştır. Ertesi gece, kırk iki yaşında bir erkek olan Barry Thompson, Kingswinford'da bir bardan çıkarken arkadan darbe almıştır. Başındaki yara dışında çizik ve yaralanma yok. Her ikisi de tamamen iyileşmiş ancak saldırganlar hakkında hiçbir bilgi verememiştir.

"Lanet olsun," dedi Stacey. Tahtadaki tek satırlık notların arkasındaki açıklamaları duymak, Penn'in gerçekten bir şeylerin peşinde olup olmadığını merak etmesine neden oluyordu.

"Şubat 2019'da, elli dört yaşında evsiz bir kadın, Walsall'ın eteklerinde, yirmi dört saat açık bir servis istasyonunun arkasında tek bir bıçak darbesiyle öldürülmüş olarak bulundu. Kısmi bir parmak izi var ama eşleşme yok. Kolunun alt kısmında çizikler bulundu. Ertesi gece, altmış üç yaşında evsiz bir kadın olan Rhona Stubbs, Great'teki yeni bir konut sitesinin hemen dışında aynı şekilde öldürülmüş olarak bulundu.

Köprü. Kısmi parmak izi ve çizik yok. Yerel ekibin elinde Rhona'nın cinayetiyle ilgili bir şüpheli vardı çünkü şantiye yağmacılar ve vandallarla çok fazla sorun yaşıyordu, ancak bu kişiyle bağlantı kuracak fiziksel bir kanıt yoktu.

"Yani tüm bu suçlardan Noah'ın sorumlu olduğunu ve yıllar içinde bu suçları tırmandırdığını mı düşünüyorsunuz? Stacey sordu.

Penn, "Bence bu mümkün," diye cevap verdi.

"Ama neden hep bir çift? Alison sordu. "Neden her şeyi iki kez yapıyor?

"Hiçbir fikrim yok.

"Peki neden her çiftin ilk olayında sadece çizikler var? Stacey sordu.

"Hiçbir fikrim yok.

"Penn, şu anda cevapladığından daha fazla soru soruyorsun.

"Biliyorum," dedi, oturdu ve gözlerini tahtaya dikti.

"Biliyor musun Penn, bu listede doğru olmayan bir şeyler var," dedi Alison, bir Kit Kat'ı ikiye bölerek. 'Tırmanma aşamalarına bak. Bir suçtan diğerine orantılı bir yükselme var, saldırıdan cinayete geçiş hariç. Bu sıçrama çok büyük.

"Yani bana ne anlatıyorsun? Penn kaşlarını çatarak sordu.

'Size bazı olayları kaçırdığınızı söylüyorum. Arada bir şeyler olmalı.

SEKSEN BİR

Bryant Russells Hall Hastanesi otoparkına girerken Kim telefonunu kontrol ederek, "Henüz bir şey yok," dedi.

"Şef, yirmi dakika oldu. Ona bir şans ver. Önce makaleyi yazması gerekiyor ve ona üzerinde çalışabileceği çok fazla şey vermediniz.

'Normalde bu onu yoktan bir şey yaratmaktan alıkoymaz,' diye karşılık verdi Kim.

"Yemin ederim, bazen...

Arabadan indiklerinde bu düşünceyi askıda bıraktı.

"Biliyor musun, Frost kafamı karıştırıyor," dedi yolun karşısına geçerlerken. 'Onun iyi bir insan mı yoksa ahlaktan yoksun acımasız bir gazeteci mi olduğunu bir türlü anlayamıyorum.

Morga doğru giderlerken Kim, "İkincisini varsayalım ve birincisini umalım," dedi. Ama o da Bryant'a katılıyor ve sık sık aynı kafa karışıklığını hissediyordu.

Frost yıllar boyunca sürekli baş belası oldu: iğneledi, kışkırttı, meraklandırdı ve bilgi için zorladı. Yine de zaman zaman doğru olanı yapmış ve ortaya çıkardığı ya da erişimine izin verilen bilgileri yayınlamaktan geri durmuştu. En azından Kim'in çocukluğuna dair, hayatındaki en travmatik olayları canlandırırken insanları öldürecek kadar Kim'den nefret eden biri tarafından kendisine hediye edilen tüm sosyal hizmetler dosyası kendisine sunulduğunda. Aynı dava neredeyse Alison'ın hayatına mal oluyordu.

Kim anılarını silkeledi. Frost dosyayı okumadan ona geri vermişti. Kadın ne yaparsa yapsın, Kim bunu her zaman hatırlayacaktı.

"Hey, Keats, beni özledin mi? Kim morga girerken sordu. Birbirlerini görmelerinden bu yana geçen saatler ancak çift haneli rakamlara ulaşmıştı.

"Sadece nişan alamadıysam," dedi dönmeden. "Peki Penn nerede?"

"Lanet olsun Keats, bütün bu olanlardan sonra herkes benden hoşlanmadığını düşünürdü.

Birbirimizin fikirlerine ve uzmanlıklarına değer verdiğimiz karşılıklı anlayış ve saygı biriktirdiğimiz yıllar oldu.

Bryant'a döndü. "Sarhoş mu?

Göğsünü tutarak, "Keats, çok hızlı kesildim," dedi. Morga gelmeyi dört gözle beklemek için çok az neden vardı ama Keats'i yemlemek kesinlikle bunlardan biriydi.

'Müfettiş, 'quick'in ne olduğu ya da insan vücudunun neresinde bulunduğu hakkında hiçbir fikrim yok, ama sizde olduğundan çok şüpheliyim.

Ah, tartışabileceğinden emin olmadığı bir nokta.

"Görüyorum ki biz olmadan başlamışsınız," dedi masadaki cesedin durumunu inceleyerek. Y kesisi düzgünce kapatılmıştı.

"Bu kuruluşun yönetimi tarafından yayınlanan tarihler ve saatler yalnızca tavsiye niteliğindedir ve ben söylediğim zaman değiştirilebilir.

Kim, onun tahmini ölüm zamanlarının da aynı akışkanlığa sahip olduğuna dair bir şeyler söylemek için ağzını açtı ama tam zamanında adamın yüzündeki kısılmış ifadeyi fark etti.

"Başka bir şey mi geldi Keats?"

"Bir evde çıkan yangında iki çocuk.

Oda sessizliğe gömüldü. İki genç ruhun böylesine korkunç bir şekilde kaybolduğunu hayal etmek yeterince kötüydü, ama cevaplar için kalıntılarını karıştırmak zorunda kalmak, sahip olduğundan daha güçlü bir mide gerektiriyordu.

Cevap ağzında öldü.

"Tamam Keats, düzenlenmiş versiyonu alacağız ve devam etmene izin vereceğiz.

Teşekkür ederim. Her zamanki gibi, tüm ağırlıklar ve ölçümler bugün daha sonra sizinle olacak resmi raporumda yer alacak. Kurbanın sağlık durumu makul görünüyordu ve her ne kadar katilimizin ölmeden önce kurbanlarıyla yemek yemediğinden emin olsak da, bu yüzden yardımcı olması pek mümkün değil, son yemeği çırpılmış yumurta ve domuz pastırmasıydı.

Normalde Bryant ne tür olduğunu sorar, Keats de cevap verirdi ama şimdi sırası değildi. Onun dikkatini bekleyen iki ölü çocuğun görüntüsü

hâlâ hepsinin zihnindeydi.

"O kadar da yardımcı olmuyorsun Keats.

"Müfettiş, vakalar mide içeriğinin incelenmesiyle çözülmüştür. Tam bir ders moduna girerken başını salladı. Onu şımartmak için beş dakikası vardı.

"İki adam Eugene, Oregon'da bir kahve dükkanını soydu. Barista ilk adamı vurdu ama ikinci adam kaçtı. CCTV çalışmadığı için ikinci maskeli saldırgan tespit edilemedi. İlk saldırganın otopsisinde sindirilememiş yiyecekler bulundu ve araştırmacılar yerel bir fast-food restoranında servis edilen belirli bir kızartma türünü seçebildi. CCTV kontrolleri her iki adamın da bu restoranda yemek yediğini ve olaydan önce maskeleri denediğini gösterdi. Anladım.'

"Anladın mı? Kim kaşlarını kaldırarak sordu.

"Sadece anlayabileceğin bir dil kullanıyorum.

"Bunun için teşekkürler Keats, şimdi-

"Bunda bir mücadele belirtisi yok," diye not ederek elindeki işe döndü.

Bryant, 'Bu kurbanın katili tanıdığını düşünüyoruz,' dedi. "Ama diğer ikisini tanımıyor muydu?" diye sordu.

Kim başını salladı.

"Pekala, zamanım kısıtlı olduğu için açıklamak istediğim tek bir şey var ve dramatik bir şey olmayacak.

Bu patolog için bir ilkti.

"Fotoğraflar mı gerçek mi?

"İkisi de," dedi ve arabanın solunda durdu. Kim de onu izledi ve cesede doğru ilerledi.

Sağ kolu aldı ve bileği yukarı bakacak şekilde çevirdi. "Çizikler," diye not etti Kim.

'Bu bilekte saat ya da mücevher yoktu, dolayısıyla bundan kaynaklanmış olamaz ve kesinlikle ölümden sonra yapılmış olabilir.

Bryant, 'Tıpkı Katrina gibi,' diye not etti. "Ama neden bileğinde?

'Ulaşması kolay bir yer,' diye yanıtladı Kim. 'Ekim ayındayız, hava soğuk ve tüm kurbanlarımız ağır bir şekilde giydirilmiş. Neredeyse cesede zarar vermek istemiyor gibi, ama beni şaşırtan bu değil.

Keats onun düşüncelerini okuyarak, "Zaten kontrol ettim ve hiçbir şey yok," dedi.

Bu çizikler de neyin nesiydi ve neden üç kurbandan sadece ikisinde vardı?

SEKİZ İKİ

Penn patrondan gelen aramayı sonlandırdı ve Nicola Southall'ın isminin karşısına 'çizikler' kelimesini yazdı.

"Peki, neden her biri? Stacey, bir tür ilham kaynağı bulma umuduyla tahtaya bakarak sordu.

Kimse cevap vermedi ve odada bir hayal kırıklığı duygusunun büyüdüğünü hissedebiliyordu.

'Yapbozun tüm parçaları masanın üzerindeymiş gibi hisseden ama başlamak için gerekli köşeleri bulamayan başka kimse var mı?

Hem Alison hem de Penn ona acınası bir şekilde başlarını salladılar.

"Elimizde otopsi raporları, olay raporları, katilden gelen mektuplar var. Bağlantılı olduğunu düşündüğümüz olayların tarihleri var ve elimizde...' son sözler beynindeki bir şeyi tekmelediğinde sözleri kayboldu.

"Bir saniye bekle," dedi, tek bir kâğıt parçasını karıştırırken.

Bir önceki sabah Nicola Southall'ı arayan telefonun kayıtlarına baktı.

"Penn, tüm bu olayların tam tarihleri sende var mı?" diye sordu. Listelediği olayların sadece ayları, kontrol etmek istediği şey için yeterince ayrıntılı değildi.

'Bir yerde,' dedi. "Neden, önemli mi?

"Olabilir," dedi, tahtadaki listeye ve elindeki kâğıda bakarak.

"Tamam, sen ne yapıyorsun?...

"Tarihi söyleyin ve keçeli kaleminizle tahtanın yanında durun.

"Bana patronluk taslanmasına aldırış etmememem iyi bir şey, biliyorsun," dedi bir tutam bukleyi gözlerinin önünden iterek.

"Tamam, ilk hırsızlık, Mayıs'ın yirmi ikisinde.

"Bunun yanına bir tik koy," dedi Stacey.

"İkinci hırsızlık, Mayıs'ın yirmi üçü.

Stacey suçun yanına sembolleri eklerken, "Şunun yanına bir çarpı işareti koy," dedi.

"İlk Peeping Tom, Ağustos'un on biri. "Tik.

"İkinci Peeping Tom, 12 Ağustos. "Çapraz.

"İlk saldırı, Ocak ayının beşi. "Tik.

"İkinci saldırı, Ocak ayının altısı.

"Çapraz.

"İlk evsiz cinayeti, dokuz Şubat. "Tik.

"İkinci evsiz cinayeti, Şubat'ın onunda. "Çapraz.

"İlk cinayetimiz, Ekim'in on dokuzunda. "Tik.

"İkinci cinayetimiz, Ekim'in yirminci günü.

"Çapraz.

"Dünkü üçüncü cinayetimiz.

"Tik.

Penn geri çekildi.

Alison, "İkinci olay her zaman ilkinden bir gün sonradır," diye belirtti, bu doğruydu ama kurmaya çalıştığı şey bu değildi.

Kâğıt parçasını havaya kaldırdı.

"Dün sabah Nicola ile irtibata geçen telefon, eşleştirilmiş suçlardaki her ilk olayın olduğu gün bilinmeyen numaraya bir kısa mesaj gönderdi. Bir dakika durakladı ve bunun kafasında yer etmesine izin verdi. Stacey çapraz referanslı tik işaretlerini takip ederek, "Ama bir tarih eksik olması dışında hiçbir mesaj geri dönmemiş," dedi. "Kullan-at telefondan 3 Mayıs 2018'de bir mesaj gönderilmiş ama bunun için elimizde bir olay yok.

"Bu tarih saldırı ile ilk cinayetler arasına denk geliyor," dedi Alison, tahtaya bakarak. 'Bunun çok büyük bir sıçrama olduğunu söyledim. Bir çift olayı daha atlıyoruz.

Stacey listesinde onay işareti olmayan tarihe tekrar baktı.

Kalbi hızla çarpmaya başladı.
Zaten bildiği bir randevuydu.

SEKSEN ÜÇ

Kim, Penn'le yaptığı güncelleme görüşmesini tamamladıktan sonra, 'Yayınlandı,' dedi. "Evet, görüyorum," dedi Bryant, makaleyi kaydırarak.

"Ne oluyor lan? Kim okumaya başlarken sordu. İkisi de Frost'un internetteki makalesini sessizlik içinde okudu. Kim her cümlede öfkesinin arttığını hissedebiliyordu.

'Lanet olası manşeti bile,' diye tükürdü. "Polis yumuşuyor mu?" Yemin ederim, o kadına asla güvenmemeliydim. O...'

"Çok zekice," diye bitirdi Bryant.

Kullanmak üzere olduğu kelimeler bunlar değildi.

Telefonunu göstererek devam etti. "Bunu bir soru olarak ifade ediyor ve ona sorduğunuz her kelimeyi tartışmanın bir tarafı olarak kullanıyor ve polis şiddeti vakalarını karşı taraf olarak ortaya koyuyor.

"Evet, ama bu bir karar parçası.

Bryant başını salladı. 'Gerçekten öyle değil, şef. İstediğin bir yazıyı yazmak için bir açı bulmaya çalışan bir muhabir, senin talimat verdiğin alıntıları kullanıyor. Ona alıntıları etrafında örmesi için olayla ilgili yeni bir bilgi vermediniz. Benim naçizane fikrime göre, bir saat içinde harika bir iş çıkardı.

"Lanet olsun, Bryant, bir hayran kulübü kur.

'Peki makalenin içeriği bizi gerçekten bu kadar rahatsız ediyor mu? Peşinde olduğumuz şey yorumlar değil mi?

'Evet ve henüz onlardan hiçbiri yok,' diye tersledi.

'Sabırlı ol,' dedi arabayı çalıştırarak.

Evet, o Bryant'tı. Ondan hep imkânsızı isterdi. Ve o da sabır göstermişti. Reginald'a bir şey vereli yirmi dört saat olmuştu.

Noah'dan aldığı iki mektuba rağmen bu sabah saat 6'da kapısını çalmamıştı. Şüphesiz, onun için bu bir ilerlemeydi.

'Biliyor musun Bryant, bazen senin mantıklı ve aklı başında yaklaşımın...'

"Ferahlatıcı, güven verici ve üzerinizde sağlam, istikrarlı bir etki.

"Şey, sinir bozucu diyecektim ama eğer-

Telefonu uyarı verince Kim konuşmayı kesti. Frost'un makalesine yapılan yorumlara göz attı.

"Ondan gelmiş," dedi, yazının üstündeki 'Noah' ismini görünce. "Oku bakalım," dedi Bryant.

"Kendi adıma, polis teşkilatının suç işleyen ve işledikleri suçlar için farklı sebepleri olan insanlarla empati kurmaya istekli olduğunu görmek beni rahatlatıyor. Evet, sapkınlık yoluyla ya da bir tür tatmin arayışıyla iğrenç eylemlerde bulunan suçlular var ve bir de kendi hataları olmaksızın alçakça eylemlerde bulunanlar var; mecbur bırakılıyorlar - hatta zorlanıyorlar da denebilir. Bazıları durdurulmak, anlaşılmak isteyebilir; ancak iki tür katil olsa da, tek bir ortak nokta vardır. Durdurulana kadar devam edeceklerdir.'"

Bryant, 'Tanrım, şef, makaleye yanıt olarak çok fazla kelime kullanmışsın,' dedi.

Diğer yorumlar gelmeye başlayınca Kim tekrar okudu.

"Evet Bryant, bize basit bir mesaj vermek için çok fazla kelime var.

"Hangisi?

"Tekrar öldürmeye niyetli olduğunu.

SEKSEN DÖRT

Penn iki yeni suçu yerleştirmek için silme tahtasında değişiklikler yapmaya başlarken Stacey, "Gemma Hornley'e yönelik cinsel saldırı şu tarihte gerçekleşti," diye açıkladı.

Alison başını sallayarak, "Şimdi daha mantıklı oldu," dedi. 'Saldırıdan cinsel saldırıya ve cinayete doğru tırmanış, daha önce yaptığımız sıçramadan daha mantıklı.

"Ancak şu anda Sean Fellows adında bir adam Gemma Hornley'e tecavüz suçundan yedi yıl hapis cezasına çarptırılmış durumda ve iki gün önce ona Lesley Skipton'a tecavüz ettiğini itiraf ettirmeye çalışıyordum.

Alison, "Eğer haklıysak, yakında yeni en iyi arkadaşın o olacak," diye ekledi. Stacey telefonu açıp Brierley Hill istasyonunu ya da polis merkezini aramak için can atıyordu.

CPS ya da herhangi biri. Ama yapamadı. Sean Fellows'un hapishanede gereğinden bir an bile fazla kalması düşüncesi onu tiksindiriyordu ama harekete geçmeden önce bundan kesinlikle emin olmaları gerekiyordu.

Stacey kendi alnına vurdu.

"Kanlı çizikler. Gemma ilk tecavüz kurbanıydı ve işini bitirdikten sonra onu çizmek için bir çeşit bıçak kullandı. Kahretsin, yapmalıydım...'

"Hiç fotoğrafın var mı? Penn arkasından bir şeyler yazdırarak sordu.

Bir kenara itilmiş olan dosyaya uzandı.

"İşte," dedi ve açık dosyayı masanın üzerinden adamın aradığı sayfaya doğru itti.

Dosyayı fotokopi makinesine götürdü ve sonra geri verdi.

"Biliyor musun," dedi Stacey aklına ani bir düşünce gelince, "eğer haklıysak, aslında onun kurbanlarından ikisiyle konuştum.

Penn ve Alison devam ederken ona doğru baktılar, "Ve anlattıklarında büyük bir eşitsizlik vardı. Gemma'nın saldırısı vahşi, acımasız ve bıçaklıydı. Lesley bir şekilde ona saldırdığında bunu gerçekten yapmak istemediğini, içinde duygu ve şefkat olduğunu hissetti.

"Şaka mı yapıyorsun? Alison sordu ve Penn'in bile kaşları çatılmıştı.

"Şefkat ve tecavüz aynı cümlede geçmez.

"Aynen öyle, ama şimdi ne olacak?

Alison notlarına geri dönerek, "Kafam her zamankinden daha karışık," dedi.

SEKSEN BEŞ

Önceki gün grafologun evine yaptıkları ilk ziyaretten ders çıkaran Kim, Reg'in karısının kahve teklifini, nasıl olsa alacağının bilincinde olarak kabul etti.

"Tamam, başlayalım," dedi Reg, iyi sulanmış bitkinin yanından bir not defteri alarak.

'Alfabedeki diğer harflerden daha fazla kişilik özelliği gösteren T harfi ile başlayacağız.

'Öznemiz hırslı ve kendine güvenen biri. T çubukları yüksek ama tam tepede değil. Bu, uzak hedeflerle aşırı hırslı olmak anlamına gelir. Yazının geri kalanına kıyasla deneğin T çubuklarının ağırlığı, irade seviyesinin ortalamanın altında olduğunu göstermektedir.

"Konumuz-

"O," diye araya girdi Kim.

Reg gözlüklerinin üstünden bakarak, "Bunu söyleyemem," dedi.

"Cinsiyetini söyleyemez misin? Bryant sordu.

Başını iki yana salladı. 'Tüm insanlar hem eril hem de dişil bileşenlere sahip olduğu için, bu en iyi ihtimalle bir tahmin olacaktır. Galerideki bir tablodan ya da yazarı çift cinsiyetli olan bir romandan farklı değil. Cinsiyeti tahmin edebilirsiniz ama emin olamazsınız. Benzer şekilde, öznenin yaşını da tespit edemeyiz. Bazı insanlar yaşlarına göre olgun, bazıları ise olgunlaşmamıştır.

"Tamam, lütfen devam edin ama özneden erkek olarak bahsedin.

"Referans olarak alacağım ama bir yargı olarak değil. Sub... pardon... T çubukları aşağı eğimli olmadığı için herhangi bir hakimiyet özelliği göstermiyor. Uzun T çubuklarında coşku var, ancak bu coşku

ertelemeyi göstermektedir. T'leri bir ölçüde inisiyatif sahibi olduğunu gösteriyor, ancak T çubuğunun yukarı doğru kayması kendi kendini cezalandırdığını gösteriyor. Kendi hatası olmayan şeyler için suçlama.

"Gerçekten mi? Kim öne doğru oturarak, "Gerçekten mi?" dedi.

'T çubuğu sapın sağında olmadığı için öfkelenme eğilimi göstermiyor. T ve D gövdeleri çok yüksek olduğunda, kibir vardır ve ego kontrolü ele geçirmiştir; ancak T ve D gövdelerindeki bu ilmeklere bakın, bunlar onun eleştiriye duyarlı olduğunu gösterir.

Kim Bryant'a baktı. Tanrıya şükür, kendisine söylendiği gibi onu herkesin önünde azarlamamıştı.

"Ve T ve D harflerinin tabanındaki yukarı ve aşağı vuruşlar arasındaki bu geniş boşluk: o inatçı.

Kim kaşlarını çatarak, "Ama onun kararlılıktan yoksun olduğunu söylemiştiniz," dedi.

Henrietta kahve, fincanlar ve özenle kesilmiş Battenburg keki parçalarıyla dolu bir tepsi getirdiğinde bir an düşündü ve bir örnek bulmak için zaman ayırdı.

Üçü de ona teşekkür etti ve Bryant kafeteryadan bir şeyler doldurmak için ilerledi.

Reg, kahve istemediğini belirtmek için elini kaldırdı. 'Tamam, bir de şu açıdan bakın, kararlılık yorgun olmanıza rağmen en iyi elmayı almak için ağacın tepesine tırmanma becerisidir. İnatçılık ise bir başkasının sizi geçip elmayı alamaması için yoldan çekilmeyi reddetmektir.

"Tamam," dedi Kim, aradaki farkı anlayarak.

"Burada T ve D gövdelerinin dikkatlice aşağıya doğru takip edildiğini görüyor musunuz?

Kim başını salladı.

"Bu bana onun yüksek düzeyde bir saygınlığa sahip olduğunu gösteriyor.

Kim'in anlayamadığı bir nedenden ötürü, üç kadını öldürmüş ve bir çocuğu kaçırmış olmasına rağmen bu durum onu şaşırtmamıştı.

'Yazıları döngüsüzdür, bu da genellikle yalnız birini gösterir. Ancak burada yazı satırlarının birbirine girdiği yere bakın. Bu kafa karışıklığını gösteriyor. Sekiz şeklinin olmaması, düşünce akışkanlığının az olduğunu gösteriyor.

"Daha önce de söylediğim gibi, el yazısı bir özelliği gösterir ama onu kullanıp kullanmadığınızı göstermez.

Kim başını salladı.

'Ve şimdi, küçük harf m ve n'ye bakarsanız, onun düşünme tarzını belirleyebiliriz. Dört tane vardır: mantıksal, araştırmacı, keskin kavrayış ve analitik. Deneğimizin üst kısımları yuvarlak, bu da mantıklı bir düşünme tarzına işaret ediyor, m ve n harflerinde ise birkaç endişe döngüsü var.

Kim onun söylediği her şeyden büyülenmişti ve zihninde bir resim oluşmaya başlamıştı.

"Verilen süre zarfında, vuruş biçimleri ve bireysel kişilik özellikleri hakkında çıkarabildiğim tek şey buydu.

Kim, katili iyi tanımaya başladığını hissetmesine rağmen hayal kırıklığını gizledi.

"Zamanın geri kalanı onun duygusal tepkisini ölçmekle geçti ki bu da nasıl bir insanla karşı karşıya olduğunuzu anlamanız açısından kritik önem taşır.

Bir tomar kâğıt daha çıkardı.

"İşte burada işler ilginçleşmeye başlıyor.

SEKSEN ALTI

Penn e-postasında yenile tuşuna bastı ve sanki bunu dilemiş gibi Keats'in adı en üstte belirdi. Sabah 11'de resmi otopsi raporunun acilen gönderilmesini istemişti ve bu günün en uzun on beş dakikası olmuştu.

Eklere doğru ilerledi ve 'çizikler' olarak işaretlenmiş olanın üzerinde durdu.

Fotoğrafı büyüttü ve ters çevirerek dört bir yanından baktı. Eğriler ve düz çizgiler vardı ama açıkça okunabilir hiçbir şey yoktu.

"Olmak zorunda," dedi yüksek sesle. Çizikler önemliydi. Bunu biliyordu ama onları nasıl anlamlandıracaktı?

"Ne olmalı? Alison sordu.

"Boş ver," dedi, önündeki tüm basılı kâğıtları masanın üzerine bırakarak.

Çarşafları çevirerek birinden diğerine geçti. Hayal kırıklığının büyüdüğünü hissedebiliyordu. Bunu bu şekilde yapamazdı.

Birden aklına bir fikir geldi. Çiziklerin tüm görüntüleri aynı klasöre kaydedilmişti.

Her bir resme tek tek tıkladı, boyutlarını A4 kağıdına sığacak kadar büyüttü ve sonra yazıcının yanında durup hepsini tek tek yazdırırken sabırsızlıkla ona vurdu.

"Stace, patronun ofisini bir dakikalığına ödünç alıyorum...

"Evet, her neyse," dedi ve onu elinin tersiyle itti. "İyi misin?" diye sordu.

"Evet, kullan-at telefon için şebeke sağlayıcısından içerik raporunu az önce aldım.

"Ve?
"Mesajlar kısa ve sekizi de aynı şeyi söylüyor. "Hangisi? Alison sordu.
"Her bir mesajda "Tick" yazıyor.

SEKSEN YEDİ

Henrietta elinde daha fazla kahveyle içeri girerken Reg hem ona hem de Bryant'a iki kâğıt uzattı. Kim şikâyet etmeyecekti. Aklı başında olsun ya da olmasın, kadın harika kahve yapıyordu.

"Peki bunlar ne?" diye sordu Kim. Sayfalar Nuh'un gönderdiği harflerdi, ama şimdi kelimenin tabanından yükselen düz çizgilerle kaplıydı, her harfi her yöne işaret eden binlerce sivri uç gibi fırçalayacak şekilde çizilmişlerdi.

'Duygusal tepki. Her çubuğun ucundaki harfleri görüyor musun? Kim başını sallayarak masaya uzandı ve plastik bir yarı çubuk çıkardı. kenarında bir gösterge olan daire.

"Çoğu insan farklı eğimlere sahiptir, bu yüzden yaklaşık bir yüzde hesaplamak gerekir.

Kim harf dizilerine bir göz attı ve hepsinin ne anlama geldiğini merak etti.

"Göstergede yedi ölçüm var; ancak biz beş temel duygusal tepkiye bakıyoruz. F'ler ve FA'lar duygusal tepkileri çok az olan ya da hiç olmayan kişileri gösterir. Yalnızlar ve başkalarıyla ilişki kurmakta zorlanıyorlar. Tipik bir sosyopat burada yüksek puan alır.

"Birinin duygusal olarak nasıl tepki verdiğini plastik bir göstergeden gerçekten görebiliyor musunuz? Kim şüpheyle sordu. Elbette bilim, dayanıksız bir plastik parçasından daha teknik olmalıydı.

Reg Bryant'a baktı. "Ben de onun şüpheci Thomas olduğunu düşünüyordum.

Yan tarafa uzandı ve meslektaşına bir kağıt parçası uzattı. 'Ben açıkladıktan sonra, doğru olup olmadığını bana söyleyeceksiniz ve sonra

bunu patronuna açıkla.'

Bryant kâğıda bakarken gülümsedi. Kâğıda baktı ama Bryant cevaplarının kopyalanmasını istemeyen bir çocuk gibi kâğıdı gözlerden sakladı.

Kim, "Peki oraya F'lerde kayıt yaptıran çok kişi oluyor mu?" diye sordu.

"Çok değil ama yirmi yıl kadar önce orta ölçekli bir yatırım şirketinin çalışanlarının el yazılarını analiz etmem istendiğini hatırlıyorum. Şirket sahipleri, çalışanlardan birinin giderek artan miktarlarda parayı zimmetine geçirdiğini ve izlerini elektronik ortamda gizlemeyi başardığını fark etmişti. Bir konu hemen dikkat çekti. Söz konusu kişi açgözlülük, ego, hırs ve acımasızlık gibi baskın özellikler gösteriyordu. Duygusal tepkileri F aralığında şimdiye kadar gördüğüm en yüksek seviyedeydi ve tam bir duygusal kopuşa işaret ediyordu.

'Yani bu kişi herhangi bir suçluluk hissetmeden kolayca hilekârlık yapabiliyor mu? Kim sordu.

Reg başını salladı. "Ve yönetici düzeyindeki toplantılarda konuyu tartışırken en ufak bir duygu kırıntısı göstermezdi.

Bryant, 'Bu çok fazla boyun gerektirir,' diye gözlemledi.

"Ne oldu? Kim hikâyenin devamını duymak isteyerek sordu.

'Ellerindeki bilgilerle bireylerin faaliyetlerini izole etmeye başlayabildiler. Egosu göz önüne alındığında, tekrar saldırması an meselesiydi.

"O mu?

"Evet, on beş yıldır şirkette çalışan kırk altı yaşında bir kadın. Neredeyse tüm bu süre boyunca bu işteydi. Miktarlar küçük başlamıştı ama egosu ve özgüveniyle birlikte büyümüştü.

"Ve? Kim sordu.

Reg güldü. 'Evet, bir polis memuru olarak eminim gerisini de istersiniz. Yetmiş altı suçtan hüküm giydi ve sekiz yıl hapis yattı. Ama neyse ki onun gibi insanlar her zaman çıkmıyor.

"Göstergenin ortadaki üç bölümü, insanların genel olarak en sık düştükleri alanı göstermektedir. AB baskın işaretleri soğukkanlı, sakin, toparlanmış, sosyopatik değil ama çok ölçülü ve güvenilirdir. Bir hava trafik kontrolörünün buraya kaydolmasını istersiniz. BC daha fazla duygusallık sunar: çabuk sempati duyarlar ama yine de mantıklıdırlar. Tam bir orta yol ve eşit derecede dengeli. Empati kurabildikleri ama aynı zamanda objektif kalabildikleri için harika danışmanlardır. CD eğilimi, duygularını açıkça sergileyen birini gösterir. Aşırı duygusal olurlar

duygusaldır ve her zaman mantıklı kararlar almazlar. Son kategori DE ve E'dir: bunlar tamamen duygularla hareket eden insanlardır. Sıcak, empatiktirler ancak çok fazla dahil olurlar; duygusal patlamalara eğilimlidirler ve duygusal tepkilerinde çok az mantık sunarlar. Tek bir bakışla ağlayabilirler. Aynı zamanda tek bir bakışla saldırabilirler.

Bryant'a doğru başını salladı. "Bildiklerinizi öğrendiğime göre şu ana kadar nasılım?

Bryant elindeki kâğıt parçasına bir göz attı ve gülümsedi. 'Evet, beni yakaladın. Sattım' dedi.

"Bu da ne?..." dedi Kim, kâğıt parçasını kaparak.

Bir gün önceki kendi el yazısı örneğini gördüğünde şaşırmadı. AB baskın olduğunu görünce daha da az şaşırdı.

Bryant sayfayı geri alıp cebine koyarken, "Woody'yle birkaç kez daha karşılaşırsan hava trafik kontrolörü olarak yeniden eğitim alabilirsin, şef," dedi.

Kim onu görmezden geldi ve az önce öğrendiklerinin bilinciyle Nuh'tan gelen iki mektuba yan yana baktı. Bryant'ın o sayfayı daha sonra yok edeceğinden emin olacaktı.

"Bunların her ikisi de BC'lerin ve CD'lerin çoğunluğunu gösteriyor" dedi.

Başını salladı. "Kesinlikle, duygularını belli eder, mantıklıdır, zaman zaman aşırı duygusal olma eğilimi gösterebilir ama önemli olduğunda duygularını dizginleyecek kadar analitik yeteneğe sahiptir.

"T çubuklarınız, döngüleriniz ve bununla gözlemlediğiniz her şeyi göz önünde bulundurarak bana genel bir resim çizebilir misiniz?" diye sordu iki sayfayı sallayarak.

"Tam bir karakter analizi yapmak için bir haftaya ihtiyacım var, ancak katilinizin ana hatlarıyla bir taslağı, onun, benim değil sizin kararlılığınız, makul hırsları olan oldukça zeki biri olduğunu gösteriyor. Kendine güveniyor ama kibirli değil. Baskın değil ve ertelemiyor. Çabuk öfkelenmeye eğilimli değildir ancak eleştiriye karşı hassas olabilir. Büyük bir egosu yoktur ve ağırbaşlıdır. Biraz yalnızdır; kafa karışıklığı ve suçluluk duygusu vardır. Duygularıyla temas halindedir, onları dikkate alır ama kararlarını şekillendirmelerine izin vermez.

Durakladı. "Aslında onunla sokakta karşılaşsanız muhtemelen iyi bir adam olduğunu söylersiniz.

Evet, Kim'in kafasında canlanmaya başlayan resim buydu ve bu da aklındaki tek soruyu daha da şaşırtıcı hale getiriyordu.

Neden masum kadınları öldürüyordu?

SEKSEN SEKİZ

Penn bütün basılı kâğıtları patronun ofisinde yere koydu. Masasının ve sandalyesinin duvara doğru itilmesine aldırmayacağını biliyordu; daha net bir görüntü elde etmek için alana ihtiyacı vardı.

Sayfaları tarih sırasına göre dizmiş, en eski çizikler ilk sırada yer alıyordu.

Her suç grubu için bir tane olmak üzere yedi kâğıt parçasının dibinde durdu.

Birbirlerinin aynısı olmadıklarını hemen fark etti. Bazıları daha kıvrımlı, bazıları ise daha düz hatlara sahipti. Etraflarında dolaştı ve bazılarında ortak noktalar buldu ama hepsinde değil.

Cebinden bir bandana çıkardı ve aşağı bakarken tutucu jelden çoktan kurtulup gözlerinin üzerine düşen buklelerini geri bağladı.

Gözlemledikçe beyni daha fazla veri ve olasılıkla dolup taşıyordu. Yerini değiştirdi ve tekrar baktı. Bazen bir durumdan birkaç saniye uzaklaşmak bile yeni bir bakış açısı sunmaya yetiyordu. Yine de hiçbir şey gözüne çarpmadı.

Aynı anda yedi farklı bulmacayı çözmeye çalıştığını fark edince çenesini sıvazladı.

Görüntüleri taramış ve Google'da aratarak herhangi bir antik sembol ya da hiyeroglifle eşleştirmeye çalışmıştı ama hiçbir şey eşleşmemişti.

Gözleri bir sayfadan diğerine geçerken, bunun çok fazla olduğunu fark etti. Aşırı yüklüydü, dikkat dağıtıcıydı.

Çarşafları topladı ve masanın üzerine koydu, on yıl önceki hırsızlıktan kalan ilkini geride tuttu.

Tek bir kağıda bakarken darmadağınık beyni rahat bir nefes aldı ama bir şeyler hâlâ doğru değildi. Çizikler ayrıydı ama tek bir kâğıtta toplanmıştı. Akışkanlık yoktu, hareket yoktu.

Bir fikri vardı.

"Makasın var mı, Stace?" dedi, Bowl'dan dışarı çıkarak.

"Hayat o kadar da kötü değil," dedi çekmecesine uzanarak. "Ve daha kolay yollar da var.

Makası aldı ve kaseye geri döndü.

Yere oturup tek tek çizikleri kesti ve fazla beyaz kâğıdı attı.

Bacakları, önündeki kesiklerle birlikte v şekline getirilmişti.

Artık onları hareket ettirebilecek akışkanlığa sahipti. Onları birbirlerine karşı, baş aşağı ve arka arkaya yerleştirin.

Bir fincanın altında gizli nesne numarası yapan bir sihirbaz gibi defalarca yerlerini değiştirdi.

'Kahretsin, hâlâ...' ilk ve son parçaları bir araya getirirken sözleri tükendi. İki sembolün yayları birlikte mükemmel bir sıfır oluşturuyor gibi görünüyordu.

"Bir saniye bekle," dedi diğer parçalar zihninin gözünde bir araya gelirken.

Çiziklerin oluşturduğu şeye baktı.

"İmkânı yok," dedi ve bu basitlik karşısında başını salladı.

Ayağa kalkıp çarşafların geri kalanına uzandı ve olabildiğince hızlı bir şekilde kesmeye başladı.

SEKSEN DOKUZ

"Ne zamandır orada? Kim camdan ofisine bakarak sordu.

Yerde bağdaş kurarak oturan Penn, projesine dönmeden önce el sallayarak onun varlığını onayladı.

"Yaklaşık bir saat," dedi Stacey. "Sadece makas ve yapıştırıcı için

çıktım. "Bu da ne?...

"Patron, bulmaca çözmeye çalışırken nasıl olduğunu bilirsin.

Evet, biliyordu. Ve onu içeri dalıp hem onu hem de sanat projesini pencereden aşağı atmaktan alıkoyan tek şey de buydu.

Kim odanın tepesindeki yazıcı dolabına yaslandı.

"Umarım Blue Peter rozetini aldıktan sonra bize adamımız Noah'ı nasıl bulacağımızı anlatır, ki kendisi çok iyi bir adamdır.

Alison, Kim'in ekran görüntüsünü kendisine gönderdiği yanıtı okuduktan sonra, "Durmaya niyeti olmayan biri," dedi.

"Ama patron," dedi Stacey, "burada birkaç gelişme oldu ve Alison ile ben bir sorunla karşı karşıya olduğumuzu düşünüyoruz-

"Bu bir skor kartı," dedi Penn, hışımla ofisinden çıkarken. "Biriyle hesaplaşıyor," diye ekledi, elinde bir tomar kâğıtla ofisten geçip masasına otururken.

"Penn, bunlar da ne?...

Alison başıyla onayladı. "Stacey ve benim yaklaşık beş dakika önce vardığımız sonuca göre bu çok mantıklı.

"Hangisi? Kim, birinden diğerine bakarken kamçılanarak sordu. "Bir

değil, iki katille karşı karşıya olduğumuz.

NINETY

Kim yüzünde oluşan çatık kaşları hissedebiliyordu.

'Bana birkaç saattir yok olduğumu ve bir katil kazandığımızı mı söylüyorsunuz?

"Mantıklı," dedi Penn, tahtaya bir şeyler yazarken kağıt demetini tutarak.

Stacey, "Noah bize her şeyin çiftler halinde gerçekleştiğini söyledi," diyerek ona açıklama yapma konusunda öncülük etti.

"Panodaki çiftlerden Nicola Southall ile dün iletişime geçen telefon, başka bir telefona "tik" yazan bir kısa mesaj gönderdi.

"Saat gibi mi? Bryant sordu.

'Hayır, sanırım oyundaki gibi bir kene? Stacey söyledi. 'Bu da temelde ya sen varsın ya da sıra sende demek. Çocukken kuzenlerimle oynardım. Bu mesajı bir gün içinde benzer bir suç takip ediyor. Bu bir kışkırtma, bir dürtme gibi. Diğer telefondan asla geri dönüş mesajı ya da iletişim gelmiyor.

"Tamam, anladım," dedi Kim. "Peki ya çizikler?

'Onlar da tıpkı kısa mesaj gibi sadece suçların ilkinde olur. İkincisinde asla.

Penn, "İşte çiziklerin anlamı bu," dedi ve projesinin sayfalarını dağıttı.

Kim '2-1' yazan sayfasına baktı.

"Rakamlar aşağıda," dedi, tahtayı göstererek. 'Hırsızlık 1-0 diyor; Röntgenci 2-1 diyor; saldırı 3-2 diyor ve böyle devam ediyor. İlk katil skor tutuyor.

"Ama neden ikincisi de aynı şeyi yapmıyor? Kim sordu.

"Sanırım Noah ikinci katilimiz," dedi Alison. 'Mektubunun ilk cinayetten sonra geldiğini hatırlayın. Katrina Nock'u Shop N Save'de o öldürmedi ama suç ortağının öldürdüğünü biliyordu çünkü mesajı almıştı. Mektubu gönderdiğinde henüz öldürmemişti ve o da öldürmeden önce sizin onu durdurmanızı umuyordu. O isteksiz bir katil. Ama onu zamanında bulmamızın imkanı yoktu; Stevens Park'ta Louise Webb-Harvey'i öldürerek karşılık verdi ve küçük Archie'yi de yanında götürdü.

"Patron," dedi Stacey, dikkatini tekrar toplayarak, "Sean Fellows tarafından tecavüze uğradığı iddia edilen her iki kadınla da konuştum ve suç benzer olsa da, ilk tecavüz daha vahşi, daha acımasızdı, oysa Lesley saldırganının hareketleri yaptığını hissettiğini, bunu gerçekten yapmak istemediğini söyledi.

Kim kendisine söylenen her şeyi anlamaya çalışıyordu.
Bunun çok mantıklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Çok ama hepsi değil.

'Ama anlamadığım şey, insanları öldürmek istemiyorsa neden durmadığı. Neden kendisinin kışkırtılmasına izin veriyor? Bu kısım hiç mantıklı değil.

"Ama öyle," dedi Alison. 'Noah kendini mecbur hissediyor, sanki başka seçeneği yokmuş gibi. Bir şekilde karşı koyma iradesi kırılmış. Hiçbir aile içi şiddet mağduru sabah uyandığında dayak yemek ya da aşağılanmak için dua etmez. İşe giderler, çocuklarına bakarlar ve bir yandan da morluklarını saklarlar. Kullanabilecekleri bir kapı vardır. Gitmelerini engelleyecek fiziksel bir bariyer yoktur. Kalmaya, istismarı kabul etmeye şartlandırılmışlardır. Bu bir gecede olmuyor. Kademeli olarak gerçekleşiyor.

"Bunun karı koca gibi aile içi bir istismar durumu olduğunu mu düşünüyorsun? Alison başını salladı. 'Bu bir rekabet durumu. Kurbanlardaki benzerlik,
suçlarda, tırmanışta. Her biri diğerinden daha iyisini yapmaya çalışıyor. 'Yani oyun-'

"Bu bir oyun değil," diye araya girdi Alison. 'Bu hayatta kalmaktır. Rakibinle eşleşmek, gücünü göstermek, rakibini yenmektir. Burada oyun falan yok. Sadece içlerinden biri öldüğünde sona erecek.

"Ama ne tür bir rekabet bu kadar hastalıklı ve kalıcı olabilir ki? Kim tahtayı işaret ederek sordu.

"Çok uzun zamandır devam eden bir şey.

NINETY-ONE

"Akraba olduklarını mı söylüyorsun? Kim kollarını kavuşturarak sordu.

Alison bir nefes aldı. 'Vücudunun duruşundaki şüpheyi görebiliyorum ama beni dinle. Kardeşlik ilişkisi sahip olduğumuz en uzun ilişkidir. Genellikle yaşam için bir eğitim alanı olarak görülür. Paylaşmayı, sırayla hareket etmeyi, sevmeyi ve beslemeyi, akıl yürütmeyi, sorunları çözmeyi; hayal kırıklığıyla başa çıkmayı; yenildikten sonra nasıl ayağa kalkılacağını. Yapıcı kardeş çatışması, saldırgan olmadan nasıl iddialı olunacağını öğrenmektir.

Kim çekincelerini belli etmemeye çalıştı ve ikna edilmeyi bekledi. Sonunda Alison'ın bir fikri vardı ve bunu dikkate alacaktı.

'Kardeşler, temel gelişimsel kilometre taşları üzerinde önemli etkiye sahiptir. Kişiler arası becerilerin kazanılması, bilişsel gelişim, duygusal gelişim ve sosyal anlayış.

Kim, "Ama dışarıda rekabet halinde olmayan milyonlarca kardeş var," dedi.

"Daha yakından baktığınızda genellikle bir miktar rekabetçilik göreceksiniz, ancak bu genellikle oldukça zararsızdır ve ebeveynler tarafından başlangıçta nasıl ele alındığının bir göstergesidir.

"Açıkla," dedi Kim. Odadaki herkes dinliyordu.

'Tamam, kardeşler çocukluk döneminde ebeveynlerinden daha fazla birlikte zaman geçirirler. Bu bağ karmaşıktır ve doğum sırası, kişilik, ebeveynlerin davranışları ve aile dışındaki deneyimlerden etkilenir. Özellikle çocukların yaşları birbirine çok yakın olduğunda daha da yoğunlaşır. Çocuklar bir yaşından itibaren ebeveyn muamelesindeki farklılıklara karşı duyarlıdır ve üç yaşına geldiklerinde sosyal kuralları sofistike bir şekilde kavramış olurlar.

kendilerini kardeşlerine göre konumlandırırlar ve aile içindeki koşullara nasıl uyum sağlayacaklarını bilirler.

"Ama bu durum büyüdüklerinde sona erecek değil mi? Bryant sordu.

Alison başını salladı. 'Çoğu durumda daha da kötüleşir. Ebeveynin ilgisini çekmenin bir yolu olarak kardeşlerle kavga etmek ergenlik döneminde artabilir. Bir araştırmaya göre on ila on beş yaş grubu kardeşler arasında en yüksek düzeyde rekabet olduğunu bildirmiştir. Bu durum genellikle yetişkinlikte de devam eder, ancak ebeveynlerin hastalığı, ölümü ya da evliliği nedeniyle yıllar içinde dramatik bir şekilde değişebilir. Yetişkinlerin yaklaşık üçte biri kardeş ilişkisini rekabetçi ya da mesafeli olarak tanımlamaktadır.

'Her çocuk bir birey olarak kim olduğunu tanımlamak için yarışır ve kardeşlerinden ayrı olduğunu göstermek ister. Tüm bunlar, çocukların eşit olmayan miktarda ilgi, disiplin ve duyarlılık görmesiyle daha da kötüleşebilir.

Kim inançsızlığını askıya almakta zorlanıyordu. "Alison, ben-

'Senden beni dinlemeni ve sonra kararını vermeni istedim. Kardeşler önem kazanmak için çabalıyor. Doğum sırası, yaş ve cinsiyet kadar kişilik gelişiminin de önemli bir parçasıdır. Büyük kardeşin yeni bir bebeğe agresif tepki vermesi, aile yaşamının yaygın bir özelliğidir.

Penn öne doğru eğildi. 'Dişi bir kara kartal iki yumurta bırakır. Yumurtadan ilk çıkan yavru, küçük olanı ilk birkaç gün içinde gagalayarak öldürür.

Alison başıyla onayladı. "Benekli sırtlanlar arasında kardeş rekabeti ikinci yavru doğar doğmaz başlar.

'*Springwatch*'ın bir bölümünü çekiyor olsaydık bu çok sürükleyici olurdu ama...'

"Habil ve Kabil, Esav ve Yakup, Leah ve Rachel'a ne dersiniz?

Kim kaşlarını çattı. "Stace, İncil'in doğru olduğundan emin değilim-

"Sadece İncil değil," diye ekledi Alison. 'Kız kardeşler ve aktrisler Olivia de Havilland ve Joan Fontaine'in birbirlerinden nefret ettikleri söylenirdi.

"Gallagher kardeşler," diye ekledi

Penn. "Rudolf ve Adolf," dedi Alison.

"Kim?" diye sordu Bryant.

'Dassler. Alman kardeşler. Anlaşamadılar; biri Puma'yı, diğeri Adidas'ı kurdu.

"Aynı işletmeler mi? Kim sordu.

Alison başıyla onayladı. 'Rekabetçi kardeşler genellikle birbirlerini

takip ederek benzer kariyerlere yönelirler. Kardeşler kavga etme eğilimindedir çünkü biri diğerinin yerini almıştır.

Birçok Asya ülkesinde roller kültürel normlara göre belirlenir. En büyük oğulun ailenin refahı için daha fazla sorumluluk üstlenmesi ve mirastan daha fazla pay alması beklenir.

"Küçük çocuklardan ağabey ve ablalarına saygı ve itaat göstermeleri beklenir ve bunun karşılığında bakım ve rehberlik beklerler. Diğer kültürlerde, ebeveynler yeni çocuğun bakımına büyük çocuğu da dahil eder. Kardeş rekabeti zorbalığın en yaygın biçimi olarak kabul edilir.

"Her şey nasıl başlıyor peki? Bryant sordu. "Kardeşlerim var ama rekabetçi değiliz.

'Açıkçası, her şey ebeveynlerle başlıyor. Yapı eksikliği, yukarıdan gelen gerilim, aile hiyerarşisinin olmaması, olumsuz ilgi veya hiç ilgi olmaması ve sorun çözme çözümlerinin olmaması durumunda çocukluk bir macera sporuna dönüşür.

Alison Bryant'a döndü. "Birinizin bir oyuncağı olsa ve diğeriniz onu istese, ailenizin tepkisi ne olurdu?

"Annem bize ilk kimin aldığını sorardı.

'Kesinlikle. Yönlendirme içeren basit bir ifade. Oyuncağa sahip olan ilk çocuk onu alır. Ya anneniz bunu kendiniz halledin deseydi?

Bryant düşündü. "Muhtemelen kavga ederdik.

'Kesinlikle, rekabet sağlıklı ve yapıcı sınırlar içinde tutulmalıdır. Gevezeliği görmezden gelmek, kıyaslama yapmamak, duyguların suçlanmadan ifade edilmesine izin vermek, paylaşımı teşvik etmek ancak zorlamamak, her çocuğa ayrı ayrı değer vermek ve onlarla zaman geçirmek gibi kurallar vardır.

"Yeter," dedi Kim ellerini kaldırarak. 'Eminim bu kontrol listesi, bir yerde sekiz saatlik bir vardiyayı bitirdikten sonra iki yakasını bir araya getirmek için mücadele eden her annenin aklındadır. Muhtemelen çocuklar birbirini öldürmediği için rahatlamıştır.

Kim'in mükemmel ebeveynlik kontrol listeleri için çok az zamanı vardı. Çoğunlukla, bunlar gerçekçi değildi, ulaşılamazdı ve sadece çoğu ebeveynin kendini yetersiz hissetmesine neden oluyordu.

'Ben daha çok uyarı işaretleriyle ilgileniyorum. Herhangi bir bariz tırmanma var mı?'

"Kardeş rekabeti yüksek düzeyde düşmanlıkla kendini gösterir ve suçlu davranışlar, ergenlik sorunları, depresyon, anksiyete ve kendine zarar verme ile sonuçlanır. "Bu büyük bir liste," diye kabul etti Kim. Ve üzerinde çalışacak zamanları yoktu. 'Ama bu teori hakkında beni hala rahatsız eden bir şey var,

Yani kardeşler arası rekabeti anlıyorum, kullandığınız örneklerdeki rekabetçiliği anlıyorum - ama bu rekabetler ne sıklıkla cinayetle sonuçlanıyor?

Alison, "Yirmi altı yaşındaki Chaw Cheng Hong, yirmi üç yaşındaki erkek kardeşi tarafından bıçaklanarak öldürüldü," dedi. 'Karnataka'da on yedi yaşındaki bir çocuk, kısa bir süre önce on yaşındaki erkek kardeşini kıskandığı için bıçaklayarak öldürdü-'

'Ama bu birbirimize karşı şiddet, diğer insanlara karşı değil. Bana bazı örnekler getirin-'

"Patron, muhtemelen önemli bir şey değil, ama Alison'ın kariyer yolları ve diğer şeyler hakkında söylediklerini düşünüyorum.

Kim, Stacey'nin yüzüne dönerek, "Devam et," dedi.

"Sadece Ella ve Andrew Nock hakkında bulduğum detaylara bakıyorum.

"İlk kurbanın kocası ve baldızı mı? Bryant sordu.

"Evet, Archie'yi ararken ortaya çıktıktan sonra patron benden Ella'nın geçmişini öğrenmemi istedi. O kadar çok benzerlik var ki biraz garip; ikisi de okulda atletizm kulübüne katıldı, aynı üniversiteye gitti, ikisi de satranç kulübüne katıldı, ikisi de fast-food restoranlarında yarı zamanlı çalıştı, aynı üniversiteye gitti ve ikisi de satış işine girdi.

Kim Alison'a baktı.

Davranış uzmanı, "Rakip kardeşler için bile bu biraz fazla görünüyor," diye yanıtladı.

'Ancak bu, kontrolden çıkıp evrimleşebilecek bir rekabetçilik mi?

Alison konuşmadan önce dikkatlice

düşündü. "Bence bu kesin bir olasılık-

"Patron, aklıma başka bir şey geldi," dedi Stacey, boşluğa bakarak ve kafasında hesap yapıyor gibi görünerek.

"Devam et Stace, iyi gidiyorsun.

"İlk mektup Pazartesi günü özellikle size mi gönderildi?"

"Evet, Stace, ama...

"Yani ertesi gün size ulaşması için saat beş buçukta postalanmış olması gerekiyordu.

Kim kaşlarını çattı. Yakın zamanda bir nokta gelecek miydi?

"Pazartesi günü basınla kısa bir süre konuştunuz ancak bu akşam geç saatlere kadar sürmedi.

Kim, Stacey'nin ne demek istediğini anladı. Noah onu televizyonda ya da basında SIO olarak görmemişti çünkü mektup yazıldığında böyle bir şey olmamıştı.

Bu da tek bir anlama gelebilir.

Mektup daha önce tanıştığı biri tarafından gönderilmişti. Ella Nock gibi biri.

NINETY-TWO

Ella Nock'un kapısına ikinci kez vurduklarında Bryant, "Gerçekten onlardan birinin Archie'yi aldığını mı düşünüyorsun?" diye sordu.

Eğer Ella evdeyse, kapıyı açmıyordu; ama yolda araba olmadığına göre, orada kimsenin olmadığını tahmin ediyordu.

Ekibinden gelen haberlerin ardından Bryant'la birlikte, Archie'nin kaçırılmasına biraz fazla ilgi gösteren ve kesinlikle kontrolcü bir ağabey olan kadının izini sürmek için arabaya koşmuşlardı.

"İçeri girmek ister misin?" diye sordu Bryant.

Kim bir an düşündü, başını salladı ve telefonunu çıkardı. Stacey

hemen cevap verdi.

'Stace, sana ve Penn'e hemen Ella Nock'un adresinde ihtiyacım var. Sizinle burada buluşacak bir ekip oluşturun ve benim yetkimle içeri girmeye zorlayın.

"Yoldayım patron," dedi Stacey ve aramayı sonlandırdı.

Bryant eve dönerek, "Şef, tam buradayız," dedi.

'Ama Ella değil ve ihtiyacımız olan kişi o. Eğer şüphelendiğimiz şeylerin yarısı doğruysa, yakında bir kişi daha hayatını kaybedecek demektir. Hadi, onu bulmak zorundayız,' dedi Kim arabaya dönerken. "Ve arama kardeşiyle başlıyor.

Onlar uzaklaşırken eve bir göz attı. İçgüdüleri ona Archie'nin orada olmadığını söylüyordu; Penn ve Stacey şimdi yoldaydı ve içeri girip onu aramak için tam yetkiye sahipti.

Bir kez olsun, Archie'nin zarar görmeyeceğine dair kendisine güvence veren Noah'nın dürüstlüğüne inanmak zorundaydı.

DOKSAN ÜÇ

"Lanet olsun Penn, bu yasal mı? Stacey istasyonun otoparkından çıktıklarında sordu. Araba hurdaya dönmüştü.

Müfettiş Plant'le konuşmuş, o da 16 kg ağırlığıyla üç tondan fazla darbe kuvveti uygulayabilen büyük kırmızı anahtar ya da bazılarının deyimiyle enforcer ile birlikte Ella Nock'un adresinde onlarla buluşmak üzere bir ekip göndermişti.

"Evet, zinde ve iyi durumda, kontrolden başarıyla geçti.

"Tamirci iyi bir arkadaşın mı?

"Güvendesin Stace, yemin ederim," dedi keskin bir sola dönerek. 'Kısa sürede orada olacağız ve eğer Archie oradaysa-'

"Sence öyle mi? Stacey koltuğa daha da gömülerek sordu. Penn'in onları oraya götürmek için acele ettiğini biliyordu ama yarınki öğle yemeğini bile bu arabanın hava yastıklarının açılmasına yatırmazdı. "Sence Ella Nock Archie'yi kaçırmış olabilir mi?

'Onu Archie'yi ararken kısa bir süre gördüm ve oldukça sakin ve soğukkanlıydı, ama birinin bir çocuğu kaçırabileceğini nasıl anlarsınız? Eğer duygusal mesafe bir haberciyse, patronumuzun bir ev dolusu çocuğu olabilir.

"Bunu hayal bile edemezsin, değil mi?" dedi adam son saniyede yeşil ışıkta geçerken.

"Emin olmadığım şey şu: Archie'nin Noah'ın elinde olduğunu biliyoruz, bu yüzden çiftlerden Noah ikinci cinayeti işliyor olmalı. Dürtülen ve kışkırtılan Noah olmalı, ama Ella büyük kardeş, bu da ilk cinayeti kendi baldızının işlemiş olacağı anlamına geliyor ve-'

"Andrew Nock'un kendi karısı morgda yatıyor olsaydı bu kanlı rekabete devam edeceğini gerçekten düşünüyor muyuz? Stacey sordu.

'Evet, ama bizim teorimize göre Ella baldızını öldürmediyse, Andrew da kendi karısını öldürmüştür. Biri ya da diğeri.'

"Peki kendi teorimize ne kadar inanıyoruz?" diye sordu Ella Nock'un yaşadığı sokağa doğru keskin bir dönüş yaparken.

Arabayı park ederken kadının sorusunu yanıtsız bıraktı.

Eve yaklaştıklarında Stacey, tüm kanıtlara rağmen bir şekilde tamamen yanlış yöne mi gittiklerini düşünmeden edemedi. Ama yine de, ortaya çıkardıkları şeylerin çoğu mantıklıydı.

Hayır, onlar haklıydı. Öyle olmak zorundaydılar.

Penn memurlara büyük kırmızı anahtarı kullanmaları için başıyla işaret verince şüphelerini bir kenara itti.

DOKSAN DÖRT

"Onu yakaladınız mı? Andrew Nock kapıyı açarken şöyle dedi.

Kim eve girerken, "Bir sonuç alamadığımızı söylediğim için üzgünüm," dedi. "Ama ilerleme kaydediyoruz.

Andrew işin içinde değilse, onun ziyaretiyle ilgili beklentilerini yönetmesi gerekiyordu ve eğer Andrew işin içindeyse, bir şeylerin peşinde olduklarına dair bir işaret göndermiş olacaktı.

'Sadece uğrayıp sizi kontrol etmek istedik. Ella burada değil mi? Andrew onları salona götürürken Kim sordu, ancak garaj yolundaki tek arabaya bakarak cevabı zaten biliyordu. Sadece kadının adını söylemek istemişti. Şu anda Noah'nın karşısında oturuyor olabilirdi: her kelimeyi akıllıca seçmesi gerekiyordu.

'Daha önce buradaydı ama alışverişe gitmekle ilgili bir şeyler söyledi. Doğrusunu isterseniz rahatladım,' dedi ve sözlerini gülümseyerek yumuşattı.

"Yine de ikiniz yakın mısınız? Kim fırsatı değerlendirerek sordu.

"Üzgünüm," dedi Bryant oturmadan önce, "banyonuzu kullanabilir miyim?

Hiç tereddüt etmeden. 'Üst katta, ilk solda ama lütfen sessiz olun. Mia kestiriyor.'

Bryant anlayışla başını salladı. Öğleden sonra kestirmek için biraz geç bir saat, diye düşündü Kim. Özellikle de çocuğun gece uyumasını istiyorsa.

"Ne rutini?" dedi, sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi. "Pazartesiden beri... her yerdeyim," dedi, hâlâ kelimeleri söyleyemiyordu. "Geceleri geç yatıyor, sabahları erken kalkıyor. Şu anda yorgunsa uyuyor.

O anladı. Keder saat takmazdı. "O nasıl?

Kim sordu.

"Şimdi yiyorum, böylece bir endişem azaldı.

'Ella sana çok yardımcı oluyor olmalı, ama yine de bir aile ayarlayabiliriz.

-'

Sorun değil. Şu anda Mia'nın etrafında yabancıları istemiyorum. Ella gerçekten de

çok yardımcı oluyor, ama bazen gerçekten gitmesini istediğim zamanlar oluyor. "Ablalar iyi niyetlidir ama-

'Onlar her zaman en iyisini bilirler, Müfettiş. Her şeyi daha iyi yapabilirler,' dedi sesinde acı bir tonla.

"Mia ile olduğu gibi mi?

Gözlerini devirdi. 'Mia'yla, her şeyle. O her şeyi bilir; her zaman haklıdır, her zaman daha iyisini yapar. Ben bir şey alırsam, o da aynısını ama daha iyisini alır. Rekabetçi bir insan.

"Çocukken bile mi?" diye sordu Kim.

Andrew Nock'a boş bir sohbet yapıyorlarmış gibi görünebilirdi ama Kim, Alison'ın ona anlattığı her şeyi göz önünde bulundurarak tam olarak ne istediğini soruyordu.

'Kahretsin, evet, annem tek başına bir ebeveyndi ve hepimizi kendi halimize bıraktı. Çözüm bulmak için asla alternatif yollar bulmadık ve sadece istediğimiz şey için savaştık. Tanrı onu korusun, annemiz her zaman bizi karşılaştırırdı. Bir aile olarak birlikte pek bir şey yaptığımızı sanmıyorum. Gülümsedi. "Annem her zaman Ella'nın karyolada yeterince zaman geçirmediğini söylerdi.

"Pardon?

Kim, sohbetin ve anıların Bryant'ın odada olmadığı süre boyunca dikkatini dağıttığını umuyordu.

"Biz doğduktan sonra annem bizi yatak odasında bir karyolada yanında tutardı.

Bir başkası geldiğinde, sonuncusu ikinci odaya taşınırdı.

Kim, bu kadar küçük yaşta olan bir şeyin bir çocuğu ömür boyu etkileyip etkilemeyeceğini merak ediyordu. Bu bir reddedilme olarak algılanıyor ve en büyük ile sıradaki arasında bir küskünlük yaratıyor muydu?

"Peki siz çocukken Ella size ne tür şeyler yaptı? Kim ses tonunu hafif tutmaya çalışarak sordu.

Andrew konuşmanın davayla hiçbir ilgisi olmadığını anlayana kadar süreyi uzatmaya çalışıyordu.

O anda Bryant odaya girdi ve kısa bir baş sallama hareketiyle mevcut süre içinde uygunsuz bir şey bulamadığını söyledi. İçgüdüleri ona Archie'nin burada olduğunu da söylemiyordu.

"Otoriter ve kontrolcüydü. Tüm iyi oyuncakları ister, kontrolün kendisinde olmasını isterdi. Başkalarının yaptığı her şey onun tarafından daha iyi yapılmak zorundaydı.

Gözlerini sevgiyle devirdi ve Kim'in midesi bulanmaya başladı. Bu adam kız kardeşinden nefret etmiyordu. Onu kızdırıyor ve hayal kırıklığına uğratıyordu ama kızgınlığının altında derin bir sevgi katmanı olduğunu hissediyordu. Bu adam kız kardeşiyle hastalıklı, çarpık bir rekabet içinde can almıyordu. Tüm teorileri paramparça olmuştu.

"Tamam, Bay Nock, teşekkürler..." Aklına bir şey gelince sözleri yarım kaldı. "Hepiniz" hakkında bir şey mi söylediniz? *Sadece ikisi değil*, diye düşündü. Aptalca bir varsayımda bulunmuşlardı. "Kaç kardeşsiniz?

"Toplamda dört. Ella en büyükleri ve ben de en küçükleriyim, bu yüzden onun radarında değildim. Onun ne kadar kötü olabileceğini gerçekten bilmek istiyorsanız, ağabeyimle konuşmalısınız. Ondan nefret eder ve ikisi yıllardır konuşmazlar.

DOKSAN BEŞ

"Üst katta bir şey yok," dedi Penn, Stacey ile koridorda buluşurken, "bir ebeveyn yatak odası, rahat bir misafir odası ve diğer iki odaya sığmayan her şey için küçük bir kutu odası dışında. Misafir odasında yakın zamanda kullanıldığına dair bir iz yok.

Penn parmağını başucu dolaplarının üzerindeki çok hafif bir toz tabakasında gezdirdi.

"Alt kattaki odalarda da görebildiğim kadarıyla hiçbir şey yok," dedi Stacey. "Burada bir çocuğun bulunduğuna dair hiçbir iz yok, çöp kutularında ambalaj ya da başka bir şey yok ve birkaç gündür de boşaltılmamışlar.

Penn midesindeki huzursuzluğu bastırmak için çok uğraştı. Kardeşinin ayak tırnağı battığında annesini ve Jasper'ı bir hastane randevusuna götürdüğü bir zamanı hatırladı. Annesi onları ezberden hastaneye yönlendirmişti ve onun ısrarlarına rağmen yanlış yöne gittiklerini hissetmişti. Sürdüğü her metrede, yanlış yöne gittiğini ve varış noktasından uzaklaştığını biliyordu.

Bu bilgi, tutmaları gereken bir randevuları olduğunu ve zamanlarının tükenmekte olduğunu bilerek midesinde bir öfke ateşini körüklemişti. Ve şimdi de böyle hissediyordu.

Her nasılsa, bir yerlerde yanlış bir yola sapmışlardı; tüm ipuçlarına ve işaretlere rağmen, bu köpek yanlış ağaca havlıyordu.

"Haklı olmak zorundayız Penn," dedi Stacey onun yüz ifadesini okuyarak, "Başka hiçbir şey mantıklı değil.

Stacey'nin içgüdüleriyle değil beyniyle konuştuğunu biliyordu ama kendi içgüdülerini susturamıyordu.

Belki de içgüdüleri bu kez onu yanlış yönlendiriyordu. Lynne'in geçenlerde ona söylediklerini hatırladı. Bazen gözünün önündeki şeyleri göremiyordu.

"Tamam Stace, yer d e ğ i ş t i r e l i m . Sen üst katı al, ben de burayı. Taze gözlerle ikinci tarama.'

Stacey başıyla onayladı.

Başka bir cinayetin eli kulağındayken ve altı yaşında bir çocuk hâlâ kayıpken, bir şeyler bulmaya çalışmak zorundaydılar.

DOKSAN ALTI

"Şaka yapmıyorum patron," dedi Bryant arabaya bindiklerinde, "tek bir şey bile yoktu-

"Biliyorum. Sana inanıyorum. Andrew'un kimseyi incittiğini sanmıyorum. O yanlış kardeş. Eğer Ella bir tür çarpık rekabet içindeyse, bu Andrew ile olmaz. Onun konumunu gasp etmedi; bir sonraki doğan kardeş Steven'la olurdu.

Kim telefonunu çıkarırken Bryant, "Aynı zamanda pahalı tatil evlerinin satış müdürü olan kişi," diye not düştü. Andrew onlara ağabeyinin telefon numarasını verecek kadar nazik davranmıştı.

Alçak, derin bir ses devreye girdiğinde 'Doğrudan sesli mesaja,' dedi. Aramayı sonlandırdı.

"Ona doğru gitmemi ister misin?

"Hayır," dedi Kim, telefonu dizine vurarak. Andrew onlara Steven'ın Bridgnorth'un dış mahallelerinde yaşadığını söylemişti. 'Kardeşleri bulmak için etrafta dolaşmak şu anda bize yardımcı olmayacak.

"Ama, şef, bir şey bulmuş olabiliriz. Yapmamız gereken-'

"Biliyorum Bryant," diye tersledi. O da kumun parmaklarının arasından kayıp gittiğini hissedebiliyordu. Zamanları tükenmek üzereydi. Nicola Southall cinayetine verilecek yanıt çok yakındı.

"Belki de oyunculara odaklanmayı bırakıp oyuna konsantre olmalıyız," dedi Kim, takım odasındaki silme tahtasını hayal ederek.

"Devam et," dedi Bryant, motoru kapattı ve ona doğru döndü.

'Suçların kendileri çiftler halinde gelir. Saldırı, tecavüz, cinayet, hepsi çifttir. Nicola Southall çiftlerin ilkiydi. Nasıl oluyor da bizim

İkinci katil nasıl karşılık verecek? Bu meydan okumaya nasıl karşılık verecekler ve kendi yöntemleriyle bunu nasıl aşacaklar?

"Başka bir eski dizi yıldızı mı? Bryant sordu.

'Belki, ama birinin izini sürmek ve...' Düşünceler hızla akmaya başlayınca sözleri dağıldı. 'Bir dizi yıldızı bile değil, Bryant, ama halkın gözünde biri. Belki başka bir tür ünlü?

Adam ona yetişmeye çalışırken göz göze geldiler.

"Tyra Brooks, futbolcunun metresi.

Kim saatini kontrol etti. "On dakika içinde alışveriş merkezine varması gereken kişi.

Bryant motoru çalıştırıp kaldırımdan uzaklaşmak için bir dakika bile kaybetmedi.

DOKSAN YEDİ

Sadece bu kadarını kaldırabilirim.

Vücudumun o kadar çok yeri ağrıyor ki ama kimse beni dinlemiyor.

Masal anlatıyorum. Abartıyorum. Beceriksizim. Kendime zarar veriyorum. Ben bir bebeğim, ama bunların hiçbiri değilim. Gerçekten değilim. Dürüstüm.

Son kırmızı yaraların mor çürüklere dönüşmesini ve çizik çizgilerinin sertleşip deriden yükselen küçük kan kabarcıklarıyla fışkırmasını izliyorum.

Her seferinde bunun son kez olmasını umuyorum. Can sıkıntısı baş göstersin ya da başka bir ilgi, hayranlık ortaya çıksın diye dua ediyorum. Bazen ne olduğunu bilmesem de ölüm için dua ediyorum. Ölüm Nanna Helen'e oldu ve bana onu bir daha asla göremeyeceğim, bunun son olduğu söylendi, bu yüzden belki de durması için ölümün gerçekleşmesi gerekiyor.

Uzun süre bekliyorum ama hiçbir şey değişmiyor. Korkuyorum ama bir plan yapıyorum.

Ve bir gece kendimi uyumaktan alıkoydum. Sarkan göz kapaklarımı kırpıştırıyor ve karanlıkta titreyen bedenimi durdurmaya çalışıyorum. Bunu kendim düzeltmeliyim. Bunu durdurmalıyım.

Herkes uyuduğunda kapının açılacağını biliyorum. Açıldı ve ben hazırım.

Mücadele etme zamanının geldiğini biliyorum.

DOKSAN SEKİZ

Servis avlusuna giden bariyere yaklaştıklarında Kim, "Burada iki kişi olması gerekiyor," dedi. Güvenlik görevlisi bariyeri tek başına kontrol ediyordu.

"Polis memuru nerede?" diye sordu penceresini açarak. Lena Wiley'e eşlik eden polis memurunun güvenlik görevlisine destek olmak için bariyerde kalacağını anlamıştı.

Omuz silkti. 'Çağrıldım. Koşarak binaya girdim. Kim,

"Kahretsin, bırakın geçelim," dedi.

Şimdiden bir şeyler başlamıştı.

"Talimat aldım-

"Dostum, kendi güvenliğin için şu lanet düğmeye bas," diye hırladı.

O da öyle yaptı ve bariyer yükselmeye başladı.

'Dinle, suçu üstlenmiyorum-'

Bryant, dik konuma gelmeden önce bariyerin altından geçerken güvenlik görevlisinin sözlerini kesti.

"Bu arabayı şimdiden gözden çıkarmaya mı çalışıyorsun? Kim kırmızı beyaz çizgili direğe istediğinden daha yakından bakarak sordu.

Onu görmezden geldi ve Tyra Brooks'un menajeri Kate Sewell'in arabasının hemen arkasına park etmiş olan West Mercia ekip arabasının arkasına yanaştı. Kahretsin, Tyra ve menajerinin birkaç dakika geç kalmasını umuyordu ama Lena Wiley'nin herkesi işinin başında tutmakta oldukça usta olduğunu tahmin ediyordu.

"Siz de mi yalnızsınız?" diye sordu servis koridorunun girişindeki memura. Bu noktaların her ikisinde de çift görevli olması gerekiyordu. Potansiyel olarak tehlikeli durumları yönetmek için insanları yalnız bırakmak, hem polis hem de diğer yetkililer tarafından şimdiye kadar gördüğü tüm operasyonel emirlere aykırıydı.

özel güvenlik şirketleri ve INEPT toplantılarında tartışılan ve kararlaştırılan şey değildi.

Çok acil bir durum olmadığı sürece.

"Evet, Darren patron tarafından çağrıldı. Servis koridorlarında dolaşan terk edilmiş bir çocukla ilgili bir şey.

"Erkek mi kız mı?" diye sordu nefesini

tutarak. "Şey... küçük oğlan, sanırım.

Kim, en az kendisi kadar şaşkın görünen Bryant'a baktı. "Bir

isim bulabildin mi?

Başını iki yana salladı. "Az önce bir temizlikçinin koridorlarda dolaşan küçük bir çocuk bulduğunu duydum ve herkes koşmaya başladı.

"Bir çeşit şaşırtmaca mı, Şef? Bryant binaya girip merdivenlere yöneldiklerinde sordu.

"Neler olduğunu biliyorsam ne olayım," diye cevap verdi. Merdivenlerden yukarı çıkarken kafasında bir sürü düşünce uçuşuyordu. Katilleri Archie'yi bir tür dikkat dağıtıcı olarak kullanmak için mi alıkoymuştu? Bu yüzden mi hayatta tutulmuştu?

Kitapçının arka kapısını sertçe çalarken kalbi güm güm atıyordu.

Kapıyı, boynundaki kordonu endişeyle tutan, yıpranmış görünümlü bir tezgâhtar açtı.

"Çocuk nerede? Kim kimliğini göstererek sordu. Düşünmesi gereken pek çok şey vardı ama şu anda en önemli önceliği Archie'nin kimliğini tespit etmek ve onun zarar görmemiş ve güvende olduğundan emin olmaktı.

Çocuk bölümünde. Polis-'

"Tamam, teşekkür ederim," dedi Kim, personel bölümünden geçip mağazanın arka tarafına doğru yürürken.

Dükkân imza günü için kapatılmıştı; sadece kitabı satın alan kişiler kitabı ünlü kişiye sunmak için içeri girebilecekti.

Mağazanın ortasına doğru yürürken Kim, çocuk köşesinde bir pufun üzerinde oturan çocuğu gördü, yanında bir personel ve diğer tarafta bir polis memuru vardı.

İçini bir rahatlama duygusu kapladığında kalbi duruldu. Bu Archie'ydi ve gözyaşı lekeli yanakları dışında iyi görünüyordu.

"Ben ünlümüzün izini sürerken sen de git onu kontrol et," diye meslektaşına talimat verdi. 'Güvenlik görevlilerinden birini yanına al ve Robyn'i ara. Onun güvende olduğunu bilmesi gerekiyor. Bunu yaptıktan sonra, merkeze git.

Güvenlik görevlileri servis koridoruna nasıl girdiğini görmek için güvenlik kameralarını kontrol etmeye başlasın.

Bryant başıyla onayladı ve çocuğun yanına gitti.

Kalbi yavaşlamış olsa da zihni hâlâ hızla ilerliyordu. Stevens Park'ta Louise Webb-Harvey'i öldüren kişinin Archie'yi elinde tuttuğu çok açıktı. O kişinin Noah olduğuna inanmak zorundaydı - kendisinden yardım isteyen kişinin - çünkü çocuk hâlâ hayattaydı. Dinlemişti.

Eğer bu doğruysa, o zaman bir parçası tekrar öldürmek istemiyordu. Başka kimsenin hayatını kaybetmediğinden emin olmalıydı.

Kate Sewell'ı mağazanın önünde birkaç çalışanın arasında gördü ama Tyra Brooks'u hiçbir yerde göremedi.

Telefonu çaldığında Kim kalabalığın üç metre uzağındaydı.

Arayan Stacey'di, baş şüphelileri Ella Nock'un evinden arıyordu.

"Stace?

"Evet, patron, burada bir sorunumuz var.

Archie'nin güvende ve iyi olduğunu hatırlayana kadar kalbi daha sert çarptı. Belki de Archie'nin bir dönem orada olduğuna dair bir kanıt bulmuşlardı. "Devam et.

"Ella Nock Asda'dan yeni döndü ve eskiden kapısının olduğu yerdeki delikten hiç memnun değil.

Ne haltlar dönüyordu? Kim, düşünceleri aşırı hızlanırken merak etti. Baş şüphelileri evde haftalık alışverişini yapıyordu.

'Stace, ona üzerine bir hırka giymesini ve Penn'le birlikte Halesowen'daki Kitapçı'ya gitmesini söyle. Orada her türlü pislik dönüyor.'

"Çocuk iyi," dedi Bryant, yanında belirerek. 'Chris'in adamlarından biri onunla birlikte ve merkez güvenlik zaten görüntülere bakıyor.

Başındaki dönme daha da şiddetlenirken Kim meslektaşının aramasını sonlandırdı.

"Noah Ella değil," dedi Kim, kapıdaki personel kalabalığına doğru ilerlemeye devam ederek.

Yaklaştıkça ağzı kurudu ve ünlü kişinin kayıp olduğunu fark etti.

Gözleri kadının menajeri Kate'e sabitlenmişti. Kadın müşterisini nasıl kaybetmişti?

"Kate, burada neler oluyor?

Kadının yüzü renklendi ve hemen ardından suçlu bir ifade belirdi.

"Nesin sen?

"Birini kaçırdığının farkında değil misin? Kim tersledi. "Tyra Brooks hangi cehennemde?

Kate, Kim gerçekten aklını kaçırmış gibi ona baktı. 'Tyra

dışarıda kalabalığın arasında yürüyor. Bana rağmen ısrar etti-'

'Bir bakayım,' dedi Kim, grubun önüne doğru adım atarak.

Ve işte oradaydı: yaklaşık kırk metre ötede, uzun müşteri kuyruğunda yürüyor, el sıkışıyor ve gülümsüyordu.

Kız aniden sıranın içinde kayboldu ve sıra biçimini kaybetti. Tyra'nın en son durduğu noktanın etrafında bir yılan gibi kıvrıldı.

'Kahretsin, şef, kalabalığın içine çekildi,' diye bağırdı Bryant, koşarak dükkândan çıktı.

Birkaç şey yerine oturduğu için cevap verme zahmetine girmedi. Dönüp ters yöne doğru koşmadan önce etrafına bakındı ve durumu değerlendirdi.

DOKSAN DOKUZ

Kim mağazanın önünde yaşanan kargaşadan uzaklaştı çünkü içgüdüleri ona asıl sorunun başka bir yerde yaşandığını söylüyordu.

Geldiği yoldan geri dönerken Archie'yi hızlıca kontrol etti. Archie'nin bir lolipop emdiğini ve tezgâhtarla birlikte kitap okuduğunu, bir güvenlik görevlisinin de sadece üç adım ötede olduğunu görmek onu memnun etti.

Durup ona sorular sormayı düşündü ama aklı ona devam etmesini söylüyordu. Diğer cinayetlerin hiçbiri uzun sürmemişti ve bunun da farklı olacağını düşünmek için hiçbir nedeni yoktu. Eğer Noah'yı yakında bulamazsa, bir kişi daha ölecekti.

Tyra'yı kalabalığın arasında gördüğü anda, tüm teorilerinin kulaklarının dibine çöktüğünü hissetti.

Sonra kimin kayıp olduğunu görmek için etrafına baktı ve gerilimin tırmanışını düşündü.

Katil bir öp-ve-söyle ünlüsüyle ilgilenmiyordu. Evet, eski dizi yıldızının aksine güncel biriydi ama en çekici hedef de o değildi. Halkın gözü önünde olan ve aynı zamanda polis teşkilatında üst düzey, sorumlu bir pozisyonda bulunan birinden daha iyi kim olabilirdi?

Kim mağazanın arka kapısından hızla geçip merdivenlerden inerek binanın girişindeki memura ulaştı.

Burası görüldükleri son noktaydı ve West Mercia ekip arabasının varlığını çoktan fark etmişti.

Onları mümkün olduğunca çabuk bulmalıydı, çünkü içgüdüleri ona katilin elinde bir polis şefi olduğunu söylüyordu.

YÜZ

Bryant, Tyra Brooks'un etrafını sarmış olan grubun yanına yaklaştığında şefin peşinden gelmediğini görünce şaşırdı. Bir kavgayı ayırmak için onun yardımına ihtiyacı olduğundan değil. Kalabalığı izleyen güvenlik görevlileri de ona doğru yönelmişti. Kahretsin, nereye gitmişti şimdi? Kısa bir süre onu bulmak için geri dönmeyi düşündü ama hem içgüdüleri hem de eğitimi ona hemen önündeki şeyle ilgilenmesini söylüyordu.

"Bırakın geçeyim," diye seslendi Bryant, insanları kenara çekerek o güne kadar gördüğü en büyük rugby mücadelesinin ortasına geldi.

Koşarak gelen memurlara döndü.

"Siz ikiniz görev yerlerinize dönün ve şu koridordan bir sağlık görevlisi alın, sonra da patronunuza ulaşıp onu buraya getirin.

Sıradaki başka bir noktada başka bir şey patlak vermeden de yapabilirdi.

Bryant cesetleri toplamaya başlarken diğer memur telsizini kullanmak için arkasını döndü. En altta Tyra Brooks'un buruşmuş, üstü başı dağılmış figürü duruyordu. Bryant uzandı ve onu ayakta duracak bir pozisyona çekti.

"İyi misin?

Kate yanlarında belirince başını salladı ve gülümsedi. Kalabalığa göz gezdirdi, bakışları kısa sarı saçlı ve küpeli bir erkeğe takıldı.

"Aman Tanrım, Tyra, ne oldu? Kate dehşete düşmüş bir halde sordu.

Bryant onun sesindeki endişeyi duymuştu ama kariyerinde yeterince suçluyla görüşmüştü ve orada da başka bir şey sezmişti.

"Bilmiyorum. Hat boyunca yürüyordum, el sıkışıyordum ki biri beni tuttu ve içeri çekti.

Bryant boynundan aşağı inen ince bir kan izi gördü.

"Şuna bir bakayım," dedi saçlarını kaldırarak. Kulak memesinin arkasında bir santim uzunluğunda derin bir çizik kızarmıştı. Bir sağlık görevlisi geldi ve Tyra'yı kontrol etmek için hemen birkaç adım öteye götürdü.

Bryant kalabalığa hitaben, "Bunu kimin yaptığını gören oldu mu?" dedi. "Bir sakatlığımız var.

Sarı saçlı çocuğun sıvışmaya çalışmasını izledi.

'O kadar hızlı değil, dostum. Olaya oldukça yakın görünüyordun. Kimin yaptığını gördün mü?'

Başını salladı ve kızardı.

"Bir şey yok, memur bey. Kate, Tyra'yı kendilerine doğru çekerek, "Önemli bir şey değil," dedi. "Sadece bir sıyrık. İyisin, değil mi Tyra?'

"Sanırım öyle," dedi, giysilerini ikinci kez düzeltirken.

"Sadece bir sıyrık," dedi sağlık görevlisi. "Sanırım durumu iyi.

Kate hevesle başını sallayarak onayladı. 'Tabii ki iyi ve eminim zaten suçlamada bulunmak istemeyecektir. Buraya yapmak için geldiğimiz şeyi yapması gerekiyor.

Bryant burada hoşlanmadığı bir dinamik seziyordu.

Tyra'ya döndü. "Sağlık görevlisinin seni kontrol etmesini ister misin?..." "Ben iyiyim, gerçekten. Ama teşekkür ederim.

Bryant onun yüzüne renk geldiğini görmekten memnun oldu.

Elini genç adamın omzuna koymadan önce iki kadına, "Tamam, dükkâna geri dönün," dedi.

"Ve sen de gelebilirsin.

YÜZ BİR

Kim adımlarını geri geri binanın girişine kadar takip etti. Tek güvenlik görevlisi açık çift kapının ortasında duruyordu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu telsizini kapatarak. Bir meslektaşının yardım çağrısını duyabiliyordu. "Görev yerimden ayrılmaya cesaret edemiyorum," dedi ona açıklama yaparken.

"Bu noktadan kımıldamayın," dedi, telaşla etrafına bakınarak. "On beş dakika önce burada kim vardı?

Müfettiş tüm bu karmaşa sırasında buraya kaçırılmış olmalı.

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Bariyerlerin üzerindeydim ve telsizden bir sürü gürültü geliyordu. Neler olup bittiğini görmek için aşağı indim, o sırada bölge terk edilmişti, ben de kaldım. Patron buranın her zaman nöbetçi kalması gerektiğini söyledi, bu yüzden Beyoncé'nin kendisi g e l s e bile yer değiştirmeyeceğim.

Tam bir daire çizdi ve tekrar etrafına bakındı. *Hangi cehennemde olabilirdi ki?...*

Bakışları eski merdivenin kapısına takılınca düşünceleri dağıldı.

Merdiven 9.

Kilit kırılmıştı.

"Kahretsin," dedi kapıyı iterek açarken.

Merdivenleri ikişer ikişer çıktı. Merdiven boşluğu sadece her yirmi adımda bir yanan acil durum aydınlatmasıyla aydınlanıyordu.

Yaklaşık yetmiş metre uzunluğunda olan ve yaklaştıkça daha karanlık ve uğursuz hale gelen kullanılmayan koridorun her iki tarafında da kapılar vardı

Sonunda.

Kim koridor boyunca ilerledi, kapıların asma kilitlerinin hâlâ sağlam olup olmadığını kontrol etmek için yavaşça sağa sola hareket etti.

Kilitleri kontrol etmenin yanı sıra, her birinde durakladı ve içeriden gelen herhangi bir sesi dikkatle dinledi. Bir an için gözlerini kapattı ve alışveriş merkezinde alışveriş yapan insanların uzaktan gelen seslerine odaklandı. Duvarın diğer tarafındaki hoparlörlerden ortam müziği geliyordu.

Koridorun sonuna yaklaştığında, acil durum aydınlatmasının tam olarak kapatmadığı karanlık bir köşeye adım attı.

Ayağı, biri tarafından atıldığı belli olan siyah bir çöp torbasına takılınca sessizce 'Lanet olsun,' diye küfretti. Plastik yemek kapları koridora saçılmıştı.

Sadece iki kapı kalmıştı - ikisinin de kilidi yoktu - temizlikçi odası ve eski bir tesis odası.

İki kapının arasında durdu ve etrafındaki diğer tüm sesleri engelleyerek dinledi.

Soldan gelen bir ses dikkatini çekti. Eski bitki odasına doğru bir adım attı. Tanıdığı bir sesti bu.

Yaklaştı ve tekrar dinledi.

YÜZ İKİ

Bryant kitapçının kapısını arkasından kapatarak, "Otur ve kımıldama," dedi. Genç adam imza masasına oturdu. "Ve ellerini görebileceğim bir yerde tut.

Ellerini önünde, imzalanmayı bekleyen bir yığın kitabın yanındaki masanın üzerine koydu.

"Neler oluyor?" diye sordu mağaza müdürü öne çıkarak.

Tyra kulağının arkasındaki bölgeyi ovuştururken, "Bir sorunumuz var," dedi. "Ama bunu halletmemiz gerek-

Bryant kesin bir ifadeyle, 'İptal edildi,' dedi.

"Bunu yapamazsın," dedi Kate, saçlarını karıştırıp kaşlarını çatarak. 'Bunu yapabilecek kadar yüksekte değilsin-'

'Görevli kıdemli memur olarak kesinlikle yapabilirim. Dinamik risk değerlendirmeleri olay yerinde yapılır. Daha etkinlik başlamadan önce bir asayiş suçu ve bir yaralanma söz konusu olduğu için, etkinliğin devam etmesine izin vermek aptallık olur.

Tyra kitap yığınına bakarak, "Ben gerçekten iyiyim," diye teklif etti.

Tyra'nın devam etmek isteyebileceğini anlıyordu ve Kate Sewell'ın da bunu istediğinden emindi ama bu artık onların kararı değildi. Eğer devam etmesine izin verirse ve başka bir olay meydana gelirse, bu onun boynunun borcu olacaktı.

Bryant dışarıdaki kalabalığa doğru başını sallayarak, "Gönderin onları," dedi.

Evet, patron birkaç şikâyet alabilirdi ama kararını destekleyecekti. Konuk ünlü saldırıya uğramıştı ve etkinliğin devam etmesine izin vermek pervasızlıktı.

Herkes sanki her an fikrini değiştirecekmiş gibi ona bakıyordu. Değiştirmedi. Ve eğer bu kararın ikincil zararı

Evlilik dışı bir ilişkiyi anlatan bir kitabın satış kaybından birkaç sterlin kaybeden insanlar, yatağa girdiğinde yeterince rahat uyuyabilirdi.

Ne demek istediğini anlatmak için gözlerini kapıya dikti.

Yüzü öfkeyle dolan Kate, "Amirinizin adını öğrenmek istiyorum," dedi.

'DI Kim Stone; onunla zaten birkaç kez tanıştınız ve eğer bu yeterince yüksek, Halesowen polis karakolundaki DCI Woodward'a gidin; ancak bunlardan önce telefonunuzu çıkarmanızı istiyorum'.

Mağaza personeli ayrılıp bekleyen kalabalıkla konuşmaya başladığında " Affedersiniz?" dedi.

Kate kaşlarını çatarken Bryant elini uzattı.

"Sadece bir dakikalığına.

Çantasına uzandı ve evini ziyaret ettiklerinde yoga matının üzerinde yanında duran iPhone'u ona uzattı.

"Diğeri," dedi, diğer odadan gelen sese atıfta bulunarak.

'Başka bir tane yok,' diye yalan söyledi.

Bu konuşmaya istasyonda devam etmeyi düşündü ama bunu hemen şimdi çözmesi ve patronu bulması gerekiyordu.

Masada oturan çocuğa döndü. "Bana

telefonunu ver, dostum.

Tereddüt etti.

"Şu anda başınız ondan çok daha az belada.

Çocuk telefonunu çıkardı ve parmak iziyle açtı.

Bryant mesajlar arasında gezindi ve başını sallayarak çağrı kaydına döndü. Üçüncüye bastı.

Kate'in çantası çalmaya başladı.

"İstediğim telefon buydu.

"Anlamıyorum," dedi Tyra. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?

"Sadece birbirlerini tanımakla kalmıyorlar, aynı zamanda sana çok iyi bakan bu hanımefendi, bu adama tam olarak ne yapması gerektiğini de söyledi.

Tyra başını salladı. 'Hayır, yanlış anladınız. O asla-'

"Size fiziksel saldırıda bulunması için birini ayarlamak mı? Korkarım ki yaptığı tam olarak buydu Bayan Brooks. "Daha fazla reklam, daha fazla tanıtım, daha fazla rezervasyon, daha fazla para.

Menajerine dönerken Tyra'nın gözleri hakiki yaşlarla doldu. "Nasıl yapabildiniz?

Bryant, acımasız kadının saçma bir açıklama bulmayı düşünmesini izledi. Yapamayacağını anladı ve cevap olarak sadece omuz silkti.

Bryant iki telefonu da imza masasına koyarak, "Tyra, köpeklerle yatarsan pire kaparsın," dedi. "Bunun devamı karakolda gelecek.

Şimdi tek yapması gereken üçüyle birlikte kalacak birini bulmaktı.

"Hey, Bryant, yardıma ihtiyacın var mı?" dedi arkadan tanıdık bir ses.

"Penn, Tanrı'ya şükür," dedi Bryant ve meslektaşına baktı.

"Stace CCTV'yi kontrol etmek için doğruca kontrol odasına gitti.

Elbette gitmiştir.

"Pekâlâ, ben dönene kadar bu insanları gözünüzün önünden

ayırmayın. Penn etrafına bakındı. "Patron nerede?

'Ben de tam olarak bunu bilmek istiyorum,' diye cevap verdi dönüp hızla giderken.

YÜZ ÜÇ

Gürültünün kaynağını netleştirmesi için geçen birkaç saniye içinde bir hafta gözünün önünden geçti ve etrafındaki insanlardan edindiği bilgiler yerli yerine oturmaya başladı.

Radyonun cızırtısını duydu ve kapıyı iterek açtı.

"Bunu yapmak istemezsin Chris," dedi elleri ve ağzı bağlı başkomiserin yanında oturan güvenlik müdürüne. Elinde bir bıçak parlıyordu.

Polis memurunun göz kapaklarının titremesi kadının hâlâ hayatta olduğunu doğruladı.

Odanın içine doğru ilerlemeye devam ederken Chris ona baktı ama fazla uzaklaşmadı. Adamı ürkütüp düşüncesizce bir şey yapmasına neden olmak istemiyordu ve kapıyı açık tutabilirse koridordaki herkes odadan gelen ışık huzmesini görebilirdi.

"Anlamıyorsun.

Kim onun ses tonundaki duygusuzluğa şaşırdı. Teslimiyetten başka bir şey duymamıştı. Sanki suçu çoktan işlemiş ve kelepçe için bileklerini uzatıyormuş gibi. Onu bu düşünce tarzından uzaklaştırmak zorundaydı, yoksa bıçağı kullanma eyleminin bir önemi kalmayacaktı çünkü zihninde bunu zaten yapmıştı.

'Bu şekilde bitmek zorunda değil, Chris. O hâlâ hayatta,' dedi Kim. 'Tıpkı Archie gibi; sen onu hayatta tuttun. Başka kimse ölmek zorunda değil.

Lena'nın gözleri ikisi arasında gidip geldi ve Kim, kadının hafta başında ona biraz daha nazik davranmış olmayı dileyip dilemediğini merak etmekten kendini alamadı. Belki o zaman kendini böyle bir hedef haline getirmezdi.

"Anlamıyorsun," dedi sabrı tükenerek.

Kendini yere bıraktı. Onunla arasında bir yakınlık yaratmalı, dikkatini rehinesine değil kendisine vermesini sağlamalıydı. Bıçak bileğinin hassas derisine tehlikeli bir şekilde yaklaşıyordu.

"Anlıyorum Chris, anlıyorum," dedi yere oturarak. Bunu yaparken kapının arkasından kapanmasına izin vermek zorunda kalmıştı, bulunduğu yere dair hiçbir ekmek kırıntısı olmadığının farkındaydı. Merdiven 9'da nerede olduğunu kimse bilmiyordu. Önceki deneyimleri ona 8. koridorun ötesinde hiçbir sinyal olmadığını söylemişti.

'Kimseye zarar vermek istemediğini anlıyorum; EPT brifinginde tanıştıktan sonra bana yazdın. Öldürmenizi engellemem için bana yalvardınız. Parktaki kadını öldürmek istememiştin ama sana meydan okunmuş, bunu yapman için kışkırtılmıştın.

Başını salladı. "O ses orada, görüyorsunuz. Kafamın içinde, her zaman orada, bana ne yapmam gerektiğini söylüyor. Karşı koyduğumda daha iyi olacağını düşünmüştüm ama daha da kötüleşti.

Sesleri engellemek istercesine gözlerini kapatması, en başta haklı olup olmadıklarını merak etmesine neden oldu: sesler onun kafasındaydı. Bölünmüş bir kişilikle ilk kez karşılaşmıyordu ama o zaman öldürme işini sadece kişiliklerden biri yapıyordu. Diğeri farkında değildi.

"Mesajlar," dedi. 'Sürekli mesajlar alıyordum. Her şeyin bittiğini sanıyordum ama sonra bir mesaj daha alıyordum.

Mesajları kendisine gönderiyor olabilir mi?

"Suçlar arttı, değil mi Chris?" diye sordu. 'Kimseye zarar vermeyen suçlarla başladı ve sonra şiddete dönüştü. Lesley Skipton'a cinsel saldırıda bulunan sendin, değil mi? Müzik festivalinden ayrılıyordu: senin yönettiğin bir etkinlik,' dedi Kim, suçların ayrıntılarını hatırlayarak. 'Rhona Stubbs, öldürdüğün evsiz kadın, yağmalanan bir konut sitesine yakındı. Site sizin ekibiniz tarafından korunuyordu.

Kapının önünde aklından geçenler bunlardı ve Noah'nın Pazartesi günkü basın toplantısından önce tanıştığı biri olması gerektiği gerçeği de buna dahildi. Mektuplar Reginald'a bu kişinin düzgün, namuslu bir adam olduğunu göstermişti: Bryant'ın bu adamı tanımlamak için kullandığı kelimelerin neredeyse aynısı. Tüm dikkatlerini Ella'nın üzerine yoğunlaştırmışlardı ve bunca zamandır yanlış tarafa bakıyorlardı.

"Mesajı almıştım ve bana yardım etmeni istedim. Bana yardım edeceğine güvenmiştim. Durdurabilecek tek kişinin sen olduğunu biliyordum-'

Lena boğulur gibi bir ses çıkarınca Chris konuşmayı kesti.

Kahretsin, bu çok uzun sürüyordu. Kadın nefes almakta zorlanıyordu.

Kim, ağzındaki tıkacı çıkarması için onu ikna etmek zorundaydı. Şu anda, onun bir polis şefi ve üstelik sevimsiz biri olması umurunda değildi. O, hayatını kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya olan bir kurbandı.

"Kapa çeneni," diye tükürdü Chris memura. Gözlerinde öfke alev alev yanıyordu.

'Chris, çok geç değil. Daha fazla masum insanın ölmesine gerek yok,' diye yalvardı.

İfadesi pişmanlıkla karışık bir hayal kırıklığına dönüştü ve kadın kurmaya çalıştığı bağı kaybetmekte olduğunu anlayabildi.

"Anladığını sanmıştım.

Kahretsin, neyi yanlış söylemişti?

Elindeki bıçak Lena'nın bileğindeki deriyi kesti. Kan anında ortaya çıktı.

"Lütfen dikkatli ol Chris, orada bir hasara yol açabilirsin," diye uyardı. Bıçağın ucu tehlikeli bir şekilde atardamara yaklaşmıştı.

Kaşları birbirine yaklaştı.

'Hayatım boyunca bana yaptığı şey buyken neden dikkatli olayım ki?

YÜZ DÖRT

"Söyle ona, hadi Lena, söyle ona," diye bağırdı Chris, ağzındaki tıkacı gevşeterek.

Lena kafası karışmış bir halde başını sallamadan önce nefes nefese kaldı.

'Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok, Bay Manley. Buraya Tyra Brooks ile birlikte geldim, bir tür kargaşa vardı ve beni buraya sürüklediniz.

Kim birinden diğerine baktı. Ne haltlar dönüyordu? Lena ona doğru döndü. 'Memur bey, bunu etkisiz hale getirmenizi öneririm-'

Kim onu görmezden geldi. "Dur bakalım. Chris, Lena Wiley'nin kız kardeşin olduğunu mu söylüyorsun?

Bıçağı ona doğrulttu ve başını salladı. 'Bitmek zorunda ve bu sadece ölümle son bulacak.

"Bu kadar saçmalama," diye bağırdı Lena, sesini bulmuştu. 'Sen aklını kaçırmışsın. Kafayı bana takmışsın. Onun tek bir sözüne bile inanma-'

Son parçalar da yerine otururken Kim sessizce, "Ona inanıyorum," dedi.

İlk cinayet ve üçüncü cinayet Pazartesi ve Çarşamba günleri işlenmişti. Lena'nın INEPT toplantıları için bölgede bulunduğu iki gün. Toplantılarda Chris'le alay etmesinin onu aşağı görmesiyle hiçbir ilgisi yoktu. Sadece ondan nefret ediyordu.

Chris ona Lena'nın on yıl kadar önce polise katılmadan önce yakın korumada çalıştığını söylemişti. Ölüm tehditleri sırasında Nicola Southall'ın korunmasına yardım etmiş olmalı. Bu yüzden telefon numarasına sahipti.

"Nicola'yı aradınız ve buluşma ayarladınız. Sizinle görüşeceğini biliyordunuz çünkü geçmişte onu taciz ve tehditlerden korumuştunuz.

Kim, Alison'ın rekabetçi kardeşlerin aynı iş kolunda çalışmasıyla ilgili söylediklerini hatırladı. Lena bir polis memuruydu ve Chris

denedi. Bir asayiş olayı bu kariyer yolunu sona erdirene kadar polis teşkilatına katılmaya hazırlanıyordu; onun yerine özel güvenlik alanında kariyer yapmıştı. "Nicola kim? Lena numara yapmaya devam ederek sordu, ama Kim gözlerindeki dalgalanma.

"Bunca zamandır onu kışkırtıyordun. Skor tutmak için çiziklerini kullandın, önde olduğunu yüzüne vurdun ve sonra onu da aynı şeyi yapmaya teşvik etmek için bir mesaj gönderdin. Chris'e döndü, bıçak o an için unutulmuştu. "Çocukken size ne oldu böyle?

İkisinin arasına baktı. Lena'nın bakışları artık güvenle dolu değildi. Hayal ettiğinden daha fazlasını bir araya getirmişti.

"Ben oldum," dedi Chris. 'Ben doğdum ve Lena bundan pek hoşlanmadı. Kendimi bildim bileli bana kötü davranmış. Ben doğduğumda neredeyse üç yaşındaymış, küçükken beni çimdikler ve tırmalarmış. Büyüdükçe, geceleri odama girip bana zarar vermeye başladı. Beni öldürmek için yüzüme yastık koyardı.

Sanki bir tür cevap bekliyormuş gibi ona baktı. Kadın sadece gözlerinde soğuk bir nefretle ona baktı.

"Ebeveynlerimiz sevgi dolu ya da gösteriş meraklısı değillerdi ama bebekleri severlerdi. Ben doğduğumda Lena'ya hiç ilgi gösterilmedi. Onlara ne yaptığını anlatmaya çalıştım ama dinlemediler. Bana dikkatsiz ve sakar dediler ve neredeyse kendime zarar verdiğime beni ikna edeceklerdi. Bu kadar küçük yaşta şiddete ve nefrete meyilli bir çocukları olduğuna inanmak istemiyorlardı ve eğer bana inanırlarsa bunun kendiliğinden düzeleceğini umuyorlardı.

"Peki sen ne yaptın? Kim, küçük bir çocukken kız kardeşi tarafından fiziksel tacize uğrarken ve ebeveynleri bunu görmezden gelirken ne yapmış olabileceğini merak ederek sordu.

"Bir gece onun gelmesini bekledim ve yüzüne yumruk attım. Duracağını düşündüm. Ona karşı çıkarsam beni rahat bırakacağını düşündüm ama bırakmadı. İşkence değişti ve büyüdükçe dikkat çekmek için yarıştık, başlarda aptalca şeylerdi ama Lena her zaman çıtayı yükseltirdi. Bir şey yapardı ve sonra sıranın bana gelmesini beklerdi.

"Ama öylece çekip gidemez miydin?

Başını iki yana salladı. 'Hayır, çünkü ben de kazanmak istiyorum. Onu yenmek zorundayım. Ona kontrolün onda olmadığını, benden daha iyi olmadığını göstermeliyim. Hayatım boyunca orada, kulağımın dibindeydi, bana musallat oldu. O olduğu sürece asla bitmeyecek.

-'

Lena can sıkıntısıyla dolu bir ses tonuyla, "Seni zavallı bok parçası," dedi. Kim bıçağı kimin tuttuğunu unutup unutmadığını merak etti.

'Saçmalıyorsun. Her zaman bir takipçi oldun. Zayıfsın ve kendi iraden yok. Seni ben tanımlıyorum, seni etkisiz pislik. Sahip olduğun her şey benim sayemde. Seni ben yarattım. Seni ben şekillendirdim. Bana zarar vermeyi düşünmen saçmalığın da ötesinde. Bunun bitmesini istediğini mi sanıyorsun? Hayatında anlamı olan tek kişi benim. Karın yok, sevgilin yok, gerçek arkadaşların yok, çünkü sen görünmezsin, bir hiçsin. Kimse seni hatırlamıyor. Bir bardak su gibisin: renksiz, tatsız, kişiliksiz ve tamamen unutulabilir.

Kim her diken hedefine ulaşırken sessizce izledi. Yine de bıçağı kullanmadı. Lena'nın onun üzerindeki kontrolünü görebiliyordu. Şu anda bu ikisi arasındaydı ve Kim'in elindeki silahı kullanmasını nasıl engelleyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Lena devam etti, 'Seni onaylıyorum, seni anlamsız otuzbirci. Başardığın her şey benim sayemde oldu. Takip ettin ve her seviyede rekabet etmeye çalıştın. Tek yaptığın benim yaptıklarıma eşitken benden daha iyi olduğunu düşünüyorsun. Asla ilerleyemezsin.'

Çocuksu bir sesle, 'Küçük bir çocuğu aldım,' dedi.

"Ve onu sağ salim geri getirdik, peki bunun ne anlamı vardı?

Konuşma devam ettikçe Kim iki şey gördü: hayatlarının her zamanki gibi olduğunu ve başka bir şey daha - Chris de ablasından onay almak istiyordu. Ve sonra anladı: Çocukken ona ilgi gösteren tek kişi Lena'ysa, şimdi de onun ilgisini ve onayını arzuluyordu.

Ve eğer Lena bunu anlayacak kadar mantıklı olsaydı, bu odadan zarar görmeden çıkma şansları olabilirdi.

Şimdi Chris'in ona özellikle o ilk buluşmada kız kardeşine karşı çıktığı için ulaştığını anlıyordu. Küçük bir parçası yıllar önce bunu yapmış olmayı diliyordu.

Kim sessizce Lena'nın nüfuzunu kullanarak herkesin güvenliğini sağlaması için dua ediyordu çünkü şu anda hiç kimse nerede olduğunu bilmiyordu.

"Beni hiç şaşırtmadın, Chris," dedi Lena ağır bir iç çekişle. "Senden düşük beklentilerimi hiçbir zaman aşmadın. Bir kez olsun inisiyatif alıp kendini herhangi bir sevgi ya da saygıya layık görmedin.

Evet, anladı, Kim fark etti. Lena ondan ne istediğini biliyordu. Bu nüfuzunu herkesin güvenliğini sağlamak için kullanabilirdi. *Ona bıçağı bırakmasını söyle*, diye düşündü Kim. *Dinleyecektir.*

"Benden hiç hoşlanmadın," diye sızlandı Chris.

Bana hiç sebep vermedin. Sen vanilya gibisin, Chris. Sıkıcı ve tahmin edilebilirsin. Risk almıyorsun. Kendini yönlendirilmeye, manipüle edilmeye bırakıyorsun. Anlamsızsın. Şu anda muhteşem bir şey yapma şansın var ve bunun farkında bile değilsin.

Bu, onun bıçağı bırakmasını sağlamaya çalışıyormuş gibi gelmiyordu. Bu daha çok bir kışkırtma, bir eylem çağrısı gibiydi ve bir şekilde bu eylem onu da içerecekti.

Bazı insanlar güçlerini iyilik için kullanırken diğerleri kullanmıyordu. Kim bu bağı bir şekilde kırması gerektiğini biliyordu.

'Onu dinleme, Chris,' dedi.

Sanki orada olduğunu unutmuş gibi ona doğru baktı.

"Bu senin tek şansın kardeşim, bana nasıl biri olduğunu göstermen için. Halkın gözünde bir polis memuru olmak istiyordun. İşte orada bir tane var. Tek başına. Onu öldürürsen gideriz ve kimse kalmaz-'

Onu görmezden gel, Chris. Her zaman yaptığı şeyi yapıyor. O çalışıyor -'

"Bize özgürlüğümüzü geri verebilirsin, Chris. Onun yaşamasına izin ver ve ikimiz de hayatımızın geri kalanını hapiste geçireceğiz. Ben korunacağım, ama senin gibi güzel bir çocuk çeteleşecek-'

"Chris, uyan," diye tersledi Kim, bu resmi aklından çıkarmaya çalışarak. 'Yaptığı her şey için adaletle yüzleşmekten kaçmak için seni kullanıyor-'

"Bizi özgür bırakan adama nasıl saygı duymam? Lena onun üzerine bağırarak sordu.

Lanet olsun. Lena ona kendisinden istediği her şeyi sunuyordu. İlgi, saygı, hatta şefkat.

Kim'in ona sunabileceği tek şey ömür boyu hapis cezasıydı. Savaşı kaybediyordu ama son bir şansı olduğunu fark etti, çünkü adam odanın ortasına, ikisine de eşit uzaklıkta bir yere geçerek Lena'nın dikkatini kendisine çevirdiğini göstermişti.

Çift kapının önünde oturuyordu ve çıkış yolu olmadığını biliyordu. Tek seçeneği kız kardeşiyle aynı oyunu oynamaktı.

"Chris, sen bana geldin," dedi Kim nazikçe. Empati ve anlayış Archie'nin hayatını kurtarmıştı. Lena'nın üstüne bağırmaya çalışsaydı, sadece

bir kazanan olacak.

'Bunun bitmesini isteyen bir parçanız var. İçinde-'

Dinleme, Chris. Tehlikede olduğunu biliyor. Gitmeyeceğini biliyor-'

'İçinizde, bu kontrolü koparmak isteyen bir parçanız var. Senin hakkında kız kardeşinin bilmediği şeyler biliyorum.

Dikkatini ona doğru çevirdi.

"Bu insanların hiçbirini incitmek istemediğini biliyorum," dedi grafologun raporunu hatırlayarak. 'Sen iyi bir-'

"Oh, kapa çeneni," diye bağırdı Lena. 'Sadece yap, Chris. Bir kez olsun gücün var-'

Kim onun dikkatini çekmek için mücadele ederken onu duymazdan gelmeye çalıştı.

"Terbiyelisiniz ve dürüstsünüz. Kurbanlarınız için yas tutuyorsunuz; onlarla empati kuruyorsunuz-'

"Yap şunu, Chris," diye bağırdı Lena. 'Sadece bıçağı al ve yap. Seni nasıl yenebilirdim ki? Sonunda kazanmış olacaksın.

Chris ona doğru ilerledi.

Kim sakin kalmaya çalışarak, "Yapma," dedi. 'Eğer yaparsan, ondan asla k u r t u l a m a z s ı n ve-'

Birden bıçağı ileri doğru tutarak ona doğru hamle yaptı. Bıçağın göğsüne doğru ilerlediğini ve adamın gözlerindeki kararlı bakışı gördü.

Lena sihirli kelimeleri söylemişti. Ona kazanabileceğini söylemişti. Kim kendini bıçaktan korumak için kollarını havaya kaldırdı.

Kim yere yığılıp onun elinden kurtulmak için kıvranırken Lena arka planda bir şeyler söylüyordu.

Adam boştaki eliyle kadının saçlarını tuttu ve başını soğuk beton zemine doğru çekti. Kadın tekme attı ama adam vücudunun etrafında döndüğü için ayakları ince havayla buluştu. Ayağa kalkmaya çalıştı ama adamın eli onu boğazından yakaladı ve hareketsiz tuttu.

Onu itmeye ve göğsünü kapalı tutmaya çalışırken nefes almak için mücadele etti.

Bıçağı kaldırdı ve onun gözlerinin içine baktı.

"Üzgünüm ama kazanmak zorundayım.

Bıçağın kalbine doğru ilerleyişini dehşet içinde izledi.

Ağzını açtı, ama kafasına keskin bir acı saplanıp dünya karanlığa gömülünce tüm sözcükler kesildi.

YÜZ BEŞ

"Ne oluyor lan?..." diye sordu Kim, gözlerini bir hareketlilik telaşıyla açarak. Üzerine eğilen figür karşısında anında paniğe kapıldı. Chris ve bıçağı göğsüne doğru ilerliyordu.

Adam yeşil giyinmişti.

Sağlık görevlisini tersledi. "Bırak beni," dedi oturmaya çalışarak. 'Sadece kontrol etmem gerek-'

Bryant arkasından, 'O iyi,' dedi. "Tanrım,"

dedi başının üstünü ovuşturarak.

Bryant, "Kapıya oldukça yakındınız, şef," diye teklif etti.

"Bunu bana sen mi yaptın?

"Kalbinden bıçaklanmaktan iyidir, ama sorun değil, bana sonra teşekkür edersin. İkinci oturma denemesi daha başarılıydı.

İki polis memuru Christopher Manley'i ayağa k a l d ı r ı r k e n "Ne oldu?" diye sordu.

Bryant, Lena Wiley'nin ayağa kalkmasına yardım ederken arkasını döndü. 'İyi misiniz, Başkomiser? İzin verin-'

"Bryant, kelepçele şu kaltağı," dedi her şey aklına geldiğinde.

Meslektaşı dehşete düşmüş bir ifadeyle döndü. "Şef, kafasına aldığı darbe-

Güven bana Bryant. O Chris'in kız kardeşi. Kelepçele onu.'

Kapı aralığından iki memura daha işaret etmeden önce sadece bir saniye tereddüt etti. "DI'yi duydunuz. Kelepçeleri takın.'

Odaya girdiklerinde, adam onun yanına geldi. "Beni nasıl

buldun?" diye sordu başını ovuşturarak.

'Alt kattaki memura seni görüp görmediğini sordum ve ikimiz de aramaya başladık. Uzakta olamayacağını biliyordum,' dedi telefonunu kaldırarak. Aramaya çalıştım ama doğrudan sesli mesaja düştü. Kara bir noktadaydın. Çöp torbasının koridora döküldüğünü gördüm. Müfettişin bir şeyler bağırdığını duyunca kapıyı iterek açtım, eminim daha sonra kendini daha iyi hissettiğinde bana açıklayacaksın.

Kim başını salladı ve kelepçeler Lena'nın bileklerinde kırılırken mide bulantısını yuttu. Kim kendini ayağa kaldırdı. Tanık olduklarından sonra bu kadınla yüzleşmek istiyordu.

Lena onunla aynı seviyeye geldiğinde gözleri buluştu.

"Ben kazandım, biliyorsun," dedi Lena. "Seni öldürecekti.

Kim onun gözlerindeki zafere hayret etti. Şu anda bile, polis gözetimine götürülürken, dikkati hâlâ oyundaydı.

"Tam olarak ne kazandın, Lena? Kim sordu. 'Oyunda bile olmayan birini yenemezsin. Sırf kıskandığın için, doğmayı istemeyen birine karşı zafer kazanmak uğruna tüm hayatını çöpe attın. Bir zamanlar bu zor ortamda başarılı olmuş güçlü bir kadın olarak sana saygı duyuyordum ama şimdi görüyorum ki Chris polis teşkilatına senden çok daha iyi bir katkı sağlardı. Her nasılsa, korkunç suçlar işlerken bile bir parça namuslu kalmayı başardı. O bir insan ama sen değilsin.

Yüzü kızardı. "Konuşamazsın-

'Kapa çeneni, henüz bitirmedim ve son sözü söylememeye alışsan iyi olur. Onu nasıl manipüle ettiğinizi ve şekillendirdiğinizi kendi gözlerimle gördüm. Masum insanlar öldü, genç bir çocuk dehşete kapıldı ve en iyisi olma çabalarınız yüzünden ailesinden koparıldı, ama o kadar inanılmaz derecede çarpık ve çarpık bir şey var ki kendinizin bile farkında değilsiniz.

"Ne gibi? Lena, Kim'in vereceği her türlü bilgiye meydan okurcasına çenesini uzattı. Bu kadının zaten bilmediği bir şey yoktu.

'Kardeşin hakkında söylediğin her şey senin için de geçerli. Zavallı ve çaresizsin çünkü her zaman devam ettirdin. Chris durabilirdi ama sen her zaman ilk oldun. Bırakamadın. Kardeşinin ilgisini, sevgisini ve onayını isteyen sendin, bu yüzden zaferle dol: önümüzdeki yirmi otuz yıl boyunca tadını çıkarabileceğin ve keyfini sürebileceğin bir zafer.

"Oh, göreceğiz-

'Siktir git, Lena. Şu anda kontrol sende değil ve artık sana bakmak istemiyorum. Memurlara başıyla işaret etti. "Çıkarın onu gözümün önünden.

Lena odadan çıkarılırken Bryant, "Tamam, sanırım artık arayı kapatmaya başlıyorum," dedi.

"Zamanından önce değil," dedi duvara yaslanarak. Etraflarında boşalan oda şimdi her on saniyede bir dönüyordu.

'Devam et, şef, artık sadece biz varız,' dedi Bryant. 'Bunu kabul edebilirsin. Hayatını kurtardım, değil mi?'

"Beni bayıltarak mı?

"Evet, ama sen hayattasın, o yüzden devam et, aramızda kalsın, söyleyebilirsin.

Bu sözleri duymayı ne kadar da istiyordu. Basit bir adam için ne kadar basit bir hediye.

"Bryant, sen..." diye durakladı, "...buraya biraz daha erken gelebilirdin. Yüksek sesle güldü ve başının arkasına baktı.

"Evet, kesinlikle kalıcı bir hasar yok.

Duvarı bıraktı ve ağrıyan başı hareketine ayak uydururken birkaç deneme adımı attı.

Bryant ona yardım teklif etmekten daha iyisini bilerek yanında yürüdü. Baş dönmesi geçmişti ama öfke geçmemişti.

Şimdi üç aileye sevdiklerini bir oyun yüzünden kaybettiklerini söylemek zorundaydı.

YÜZ ALTI

"İyi misin? Arabaya geri döndüklerinde Kim Alison'a sordu.

"Alerjiler," dedi davranış uzmanı, gözündeki bir damla yaşı silerek.

"Annesi kanepeden sevgi ve rahatlamayla gülümserken Archie'yi bir ton Lego ile çevrili görmekle ilgisi yok.

"Hayır, bununla hiçbir ilgisi yok.

Kim, 'O sahnenin çekilmesine sen de yardım ettin,' dedi.

Kim üç aileyi de tek başına ziyaret etmeye hazırdı ancak iki nedenden ötürü Alison'ı da yanında getirmeye karar vermişti.

Alison düşüncelerini yarıda keserek, "Neden gelmemi istediğini biliyorum," dedi. "Aktif hizmete geri döneceğimi düşünüyorsun.

Kim başını salladı. 'Bu sizin kararınız. Senden kardeş rekabetinin dinamiklerini açıklayabilmen ve ailelere neler olduğunu biraz olsun anlayabilmeleri için gelmeni istedim.

Kim, ikisinin de söyleyeceği hiçbir şeyin onların acısını hafifletmeyeceğini biliyordu ama o ve Alison en azından sorumluların yakalandığı konusunda içlerini rahatlatabilmişlerdi.

"Ve tek sebep bu mu? Alison mendilini kaldırarak sordu.

'Tamam, ayrıca emeğinin meyvelerini ilk elden görmeni istedim. Bu hafta seni çok zorladığımı biliyorum ve bir dakikasını bile almak zorunda değildin, ama sonuç verdi.

Ayrıca Alison'ın, bulgularının kurbanların ailelerine getireceği rahatlama ve kapanışa tanık olmasını, katkısının değerli olduğunu ve bir fark yaratabileceğini görmesini istemişti. İçtenlikle kadının

aktif görevdeki rolünü yeniden gözden geçireceğini ve uzmanlığından yararlanacak ekiplere bir kez daha danışmanlık yapacağını söyledi.

'Kafam olması gerektiği kadar oyunda değildi-'

Bunu kabul etmiyorum Alison. Karşımızdaki yoğun ve tüketici rekabeti anlayan sendin ve hiçbirimizin bu bağlantıyı kurabileceğini sanmıyorum. Eğer danışmanlıktan uzak durmak istiyorsan, bunu s e n i n için doğru olmadığı için ya da başka bir şeye odaklanmak istediğin için yap, ama kendini bu işte berbat olduğuna ikna edeceğin için değil. Berbat değilsiniz.

Alison şaşkınlıkla başını salladı. "Bunca yıldan sonra bu sözleri senden duyacağım kimin aklına gelirdi?

'Evet, tadını çıkar çünkü bir daha duymayacaksın. Bir profilci için o kadar da kötü değilsin.'

"Davranışçı," diye tersledi Alison ilk karşılaşmalarında olduğu gibi.

İkisi de güldü.

"Peki sence çatlayacak mı? Alison sordu ve Kim'in kimi kastettiğini sormasına gerek kalmadı. Sorgulamanın ikinci günüydü ve Chris, henüz tek bir kelime bile etmemiş olan Lena Wiley'nin aksine, talimatlarına aykırı olarak özgürce konuşmuştu. Bryant ve Penn'in tüm çabalarına rağmen Kim bu durumun değişmeyeceğinden şüpheleniyordu.

Kim yanıt olarak başını salladı. 'Yaptıklarını savunmak için ne söyleyebilir ki? Chris'in çizdiği, ebeveyn kontrolünün yokluğunda gerçekleştirilen sistematik sözlü, fiziksel ve psikolojik istismar tablosunu inkar eder miydi?" diye sordu.

Kesikleri ve morlukları, çimdiklemeleri ve tokatları inkar edecek miydi? Onu bir yastıkla boğmaya çalıştığı ya da başını banyo suyunun altında tuttuğu iddialarını yalanlayacak mıydı?

Kim arabayı çalıştırırken Alison, "Fiziksel yaralar, yıllar boyunca ona verdiği psikolojik zararın yanına bile yaklaşamaz," dedi.

Kim'in bir anlığına gördüğü yöntemler. Bu düzeyde bir aşağılama - yıllar boyunca yapılan hakaretler ve aşağılamalar, diğer tarafta denge sağlamaya çalışacak olumlu hiçbir şeyin olmaması - herhangi bir şiddetten çok daha zarar vericiydi.

Kim, "Chris ailesinden neredeyse hiç bahsetmedi bile," dedi. "Sanki hiç var olmamışlar gibi.

Alison, "Eğer uzak ve mesafeliyseler, o zaman Lena ve Chris'in varoluşu tamamen birbirleriyle ilgili hale gelmiştir," diye açıkladı. "Rekabet küçük yaşlardan itibaren başlamışsa ve ebeveynler tarafından kontrol edilmemişse, sınırlar nerede?" diye sordu, retorik bir şekilde konuşarak. 'Sınırlarımız ebeveynlerimizden gelir ve onlar olmadan bocalar ve kendi sınırlarımızı kendimiz yaratırız.

"Chris, Lena'nın her zaman rekabetçi olduğunu, değerini kanıtlaması için onu her zaman kışkırttığını, ancak ebeveynleri Filipinler'deki bir otel yangınında birlikte öldüğünde bunun daha da kötüleştiğini anlattı.

Alison başıyla onayladı. "Bu genellikle kardeşler arası rekabetin kızışması için bir katalizördür. Lena'nın zihninde, onlardan onay ve ilgi görme şansı sonsuza dek kaybolmuştu ve bunun için Chris'i suçluyordu.

Röportajları boyunca Chris kendi hikayesini anlatmış ve bunu yaparken de Lena'nın hikayesini ortaya çıkarmıştı. Farkında olmadan, kardeşi doğduğunda bir kenara atılmış üç yaşında bir çocuğun resmini çizmişti; onu gördüğü andan itibaren ona içerlemişti. Kendince basit bir şekilde onun gitmesini istemişti. Her şeyin normale dönmesini istemişti. Çabaları başarısız olunca, ailesinin sevgisini yeniden kazanmak için her konuda Chris'ten daha iyi olması gerektiğine kendini ikna etmişti. Kazanmak zorundaydı. Ama sonunda Chris de karşılık vermeye karar verdi ve ikisi arasındaki savaş doğdu çünkü o da kazanmak zorundaydı.

Lena'yı çocukken ne çarpıtmış olursa olsun, Kim kadına karşı çok az sempati duyabiliyordu. Kendisi de bir zamanlar abla olmuştu. Sadece altı yıl gibi kısa bir süre için ve sadece ikizine on dakika fark atarak abla olmuştu ama Mikey'e karşı tek içgüdüsü onu korumak ve sevmek olmuştu.

Lena'nın masum insanlara karşı eylemleri kardeşininkilerden daha acımasız, daha saldırgandı. Zarar vermekten ve can almaktan zevk alan bir yanı vardı. Chris'te bu insanlık eksikliğini hissetmemişti.

Lena'nın suçuna suç kattığına hiç şüphe yoktu. Her birini itiraf etmiş ve Lena'nın kışkırtıcı mesajlarını gönderdiği telefonu teslim etmişti ama Lena onun eylemlerinde hiçbir sevinç ya da başarı görmemişti. Yardım için elini uzatmış ve çocuğu bağışlamasını istediğinde onu dinlemişti.

Sorulduğunda Chris, annesini öldürdükten sonra Archie'yi almayı hiç düşünmediğini itiraf etmişti. Ona göre bu bir tür zaferdi.

Lena'nın yapmadığını yapmıştı; çarpık bir şekilde çocuğu yalnız bırakmak istememişti.

Chris'in Malvern'deki geniş evine döndükten sonra Archie'ye çok iyi bakılmıştı. Chris onu beslemiş, giysilerini yıkayıp kurutmuş ve oyuncaklar ve aletlerle eğlendirmişti. Bir noktada çocukla ne yapacağını bilemediğini ve onu öldürmeyi düşündüğünü itiraf etti, ancak Kim'in çocuğu bağışlaması için yalvarması ona ulaşmıştı. Lena Nicola Southall'ı öldürdüğünde, Archie'yi dikkat dağıtıcı olarak kullanarak onu yakalamak için bir plan yapmıştı.

Archie nazik sorgulamalarıyla Chris'in hikâyesini doğrulamıştı; ailesini özlemek ve kafasının karışması dışında, Chris adamın gözetimindeyken acı çekmemişti.

"Ella Nock'u getirmek için biraz uğraşman gerekti, değil mi? Kim kırmızı ışıkta durduğunda Alison sordu.

"Kesinlikle bir numaralı hayranım değil," diye itiraf etti Kim.

Kadına açıklaması gereken epey bir şey vardı: hem ön kapısı hem de şüpheleri hakkında. Kim hasarı kendi cebinden ödemeyi teklif ettiğinde Ella biraz yatışmıştı. Doğrusunu söylemek gerekirse, kadının asıl endişesi Archie içindi. Andrew, Mia ve Ella ile bir saat geçirdikten sonra Kim ailenin ne kadar yakın olduğunu görebiliyordu. Evet, biraz otoriter ve açık sözlüydü ama yeğenine ve küçük kardeşine karşı sevgiden başka bir şey hissetmediği de açıktı.

Ella, roller tersine dönseydi Kim'in göstereceğinden daha nazik davranmıştı.

"Sean Fellows'a ne oluyor? Alison sordu. "Gemma'ya yapılan cinsel saldırı hakkında Lena'dan henüz bir itiraf gelmediğine göre.

'Hem Brierley Hill hem de CPS, Sean Fellows aleyhindeki delil yetersizliğini göz önünde bulundurarak ve Chris'in kız kardeşi aleyhinde ifade vereceği güvencesine dayanarak süreci ilerletmekten mutluluk duymaktadır.

Stacey, Chris'in Lesley Skipton'a cinsel saldırıda bulunduğunu itiraf ettiği anda, Sean Fellows'u hapisten çıkarmak için harekete geçmek üzere Brierley Hill'e telefon etmişti.

Stacey haklıydı: Featherstone'un içindeki adam ne Lesley'ye ne de Gemma'ya saldırmıştı.

Ne yazık ki, evrak işleri ve süreç Sean'ın hemen serbest bırakılmasını kolaylaştırmadı, ancak haftalar değil günler söz konusuydu.

Kim, Lutley Mill'e doğru sağa dönerken Alison, "Sonraki sol," dedi.

"Şuraya çek," dedi, apartmana dönüştürülmüş küçük bir fabrikanın önündeki park alanını göstererek.

'Yani artık profil çıkaracak katil yok, daha fazla dayak yok, karakolda dolaşmak yok ve ziyaret edilecek aile yok. Bu işimizin bittiği anlamına mı geliyor? Alison orantısız bir gülümsemeyle sordu.

Kim, özellikle bugün tanık olduklarından sonra, kadının aktif göreve dönmeyi ciddi olarak düşünmesini gerçekten umuyordu ama bu kararı kendisi vermek zorundaydı.

Alison arabadan inerken, 'Evet Alison, sonunda bitirdik,' dedi. "Bir dahaki sefere kadar," diye bağırdı Kim arabayı sürmeden önce camdan dışarı.

YÜZ YEDİ

Stacey Bowl'daki telefonu açmadan önce kendini toparladı. Patronu, özel olarak ayarlanmış bir aramayı yapması için ona ofisinin mahremiyetini teklif etmişti. Haberin normal kanallar aracılığıyla iletilmesinden memnundu ama patronu aramayı kendisinin yapması konusunda ısrar etmişti.

Kendisine verilen cep telefonu numarasını tuşladı. İkinci çalışta cevaplandı.

"Alo," dedi telefonu tuttuğunu bildiği kişiye uymayan derin bir ses.

"Nathan?" diye sordu, geçen gün tanıştığı genç cezaevi memuruyla konuştuğunu kontrol ederek.

"Konuşuyorum.

"Ben Dedektif Const-

Biliyorum. Aramanı bekliyordum. O burada ve hiçbir şeyden haberi yok.'

Stacey, telefonun Sean Fellows'a verildiğini duyduğunda kollarının çıplak etinde bir beklenti ürpertisi hissetti.

"Bu da ne?...

"Sean, ben Stacey Wood," dedi hemen. Sean'ın bir hapishane görevlisinin cep telefonunun kendisine verilmesine alışık olmadığından emindi. "Hatırlayın, hafta başında sizinle konuşmaya gelmiştim.

'Evet, hatırlıyorum ama bu biraz şüpheli. Bana karşı bir şeyler mi hissediyorsun?'

Güldü. "Hayır, Sean, sen benim tipim değilsin, dostum.

"Yazık," dedi ve kadın omuz silkişini hayal edebiliyordu. "Peki ne?...

"Bana masum olduğunu söylediğin zamanı hatırlıyor musun?" diye sordu.

'Evet, tabii ki biliyorum. Bana söylediğim diğer her... **h e r i f l e** aynı bakışı attın.'

Stacey onun diline dikkat etme çabasını takdir etti.

"Görünüşe göre haklıymışsın.

On saniyelik

sessizlik. "Benimle

dalga mı

geçiyorsun?"

"Hayır, Sean. Bu

doğru.'

"Yani bana inandığını söylemek için mi arıyorsun?" diye sordu kuşkuyla, sanki ona bir tür şaka yapıyormuş gibi.

'Oh, sana inanıyorum, Sean, şu anda bunu gerçekten yapan kişiyi gözaltında tuttuğumuza göre'.

Sessizlik.

Daha fazla sessizlik.

"Sean, orada mısın?

"Cidden, benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordu sesi titreyerek.

Stacey gözünün yaşardığını hissetti. "Hayır, seninle dalga geçmiyorum. Biz senin masum olduğunu biliyoruz, kurbanlar da senin masum olduğunu biliyor ve evrak işleri halledilir halledilmez oradan çıkabilir ve dinleyen herkese masum olduğunu söyleyebilirsin.

"Ben... yani... ben sadece... bu gerçek mi?" diye sordu ve Stacey adamın gözyaşları içinde olduğunu anlayabildi.

Duyguların boğazında toplandığını hissetti. 'Evet, Sean, bu gerçek. Dışarı çıkıyorsun.'

'Zamanla ilgili değil, biliyorsun. Bununla başa çıkabilirim. Bu...'

'Yapmadığın bir şeyden hüküm giymek. Gerçekte olduğun ukala kan emici yerine tecavüzcü olarak etiketlenmek," dedi sesinde bir gülümsemeyle.

"Artık o kadar da değil," dedi kısık sesle.

Bu kibir onu mahkum ettirmişti.

Sean telefonun diğer ucunda kendini toparlarken, bu süreçte kendi payına düşenle bir an gurur duydu. Penn'in yönlendirmesi olmadan bile Lesley Skipton'a yapılan haksızlık yüzünden bu davayı almıştı. O davanın izini sürmenin daha da büyük bir adaletsizliğe yol açacağını bilemezdi. Tanıdığı polis memurlarının çoğu, doğru kişinin hapis yatmamasına da yanlış kişinin hapis yatmasına olduğu kadar itiraz ediyordu. Aradıkları

sayılar değil, adaletti.

"Sean, kendine iyi bak ve iyi kal, tamam mı?"

"Olur, Stacey. Ve... teşekkür ederim.

Stacey aramayı sonlandırdı, gözündeki yaşı sildi ve patronun ofisinden dışarı çıktı.

YÜZ SEKİZ

Kim ekip odasının penceresinde durmuş, boş bir ofisten aşağıdaki otoparka bakıyordu. Ekibinin çoğu fiziksel ve duygusal olarak yorucu bir haftanın ardından evlerinde vakit geçirmenin tadını çıkarıyordu. Ekibinin çoğu ama hepsi değil.

Woody'yle vakaya ilişkin kendi sorgusu birkaç dakika önce sona ermişti ve birçok konu ele alınmıştı.

Woody onu tebrik ettikten sonra, West Mercia'nın hem başkomiserlerine destek veriyor gibi görünen hem de aralarına mesafe koyan uzun basın açıklamaları hazırladığını bildirdi. Kim bu ikisini aynı anda nasıl yürüteceklerinden emin değildi ama polis teşkilatının Lena Wiley'i jüri önünde suçlu bulamayacağını ve bu yüzden tek kelime etmeden önce kapsamlı bir hukuki danışmanlık hizmeti alacağını da biliyordu.

Televizyon haberleri olayı kapatmıştı ama hem West Midlands hem de West Mercia'daki tüm yerel gazeteler hala kanlı detayları ortaya döküyor ve hikayeden son yaşam kırıntılarını da çıkarıyorlardı. Frost da Kim'in şaşırmadığı bir istisna değildi. Kim kadının bir miktar ahlaki değerlere sahip olduğunu biliyordu ama aynı zamanda tatmin etmesi gereken bir patronu ve okuyucuları olduğunu da biliyordu.

Woody ile görüşmesi sırasında, Christopher'a yerel medya aracılığıyla ulaşma yaklaşımında haklı olduğu bilgisi aralarında havada asılı kalmıştı. İkisi de bundan bahsetmemişti ama hem kendisi hem de Woody, son olaylar, özellikle de yanlış olduğunu düşündüğü bir talimatı yerine getirememesi göz önüne alındığında, DCI'lığa terfi etmenin şu anda geçerli bir olasılık olmadığı konusunda anlaşmaya varmışlardı. Kim'in hafta başında ona söylediği bir şeydi bu.

Daha sonra, özellikle Stacey için potansiyel fırsatların ana hatlarını çizerek, ekibi içinde kariyer ilerlemesini kısaca tartıştılar.

Ve düşünceleri Stacey'de kalmıştı. Karışık davalar arasında bakılacak daha kolay davalar da vardı ama Stacey en zor, en karmaşık davayı seçmişti ve bu da onun nasıl bir kadın ve polis memuru olduğu hakkında çok şey söylüyordu. Devon'la evlenerek hayatının yeni bir aşamasına geçmek üzereydi ve Penn onlara düğün pastası yapması için Jasper'ın hizmetlerini teklif ettiğinden beri bu konuda çenesini tutamıyordu.

Hem yeteneği hem de özgüveni Kim'in beklentilerinin çok ötesine geçmişti. Stacey'nin onu biraz daha etkilemediği hiçbir vaka yoktu, diye düşündü, memurun kendisi otoparkta göründüğünde.

Stacey, her iki taraf da kabul ederse Lesley Skipton'ı Chris'le görüşmeye getirip getiremeyeceğini sormuştu. Bunun Lesley'ye bir kapanış sağlayacağını, uğradığı saldırıyla bağlantılı olarak neden bazı duygular hissettiğini anlamasını sağlayacağını, hatta belki de ona hayatına devam etme şansı vereceğini düşünmüştü.

Tüm taraflar hemfikirdi ve toplantı henüz gerçekleşmişti.

Stacey, Lesley'ye sarılıp onu bekleyen bir taksiye bindirirken Kim'in onu izlediğinden habersizdi.

Kim, Stacey'nin birlikte çalıştıkları yıllar boyunca ne kadar ilerlediğini bilmediğini biliyordu; empati kurma yeteneği, insanlığı ve bir adım öteye gitme isteği konusunda büyük ölçüde büyümüştü. Özünde bir polis memuruydu, hem de çok iyi bir polis memuru ve bunun farkında bile değildi.

Woody bunu biliyordu, o da biliyordu ve Kim dedektif polis memurunun taksiyi el sallayarak uğurlamasını izlerken bir şeylerin değişme zamanının geldiğini anladı.

* * *

Angela'nın en son yayınlarından haberdar olmak ister misiniz?

Buradan kaydolun!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.